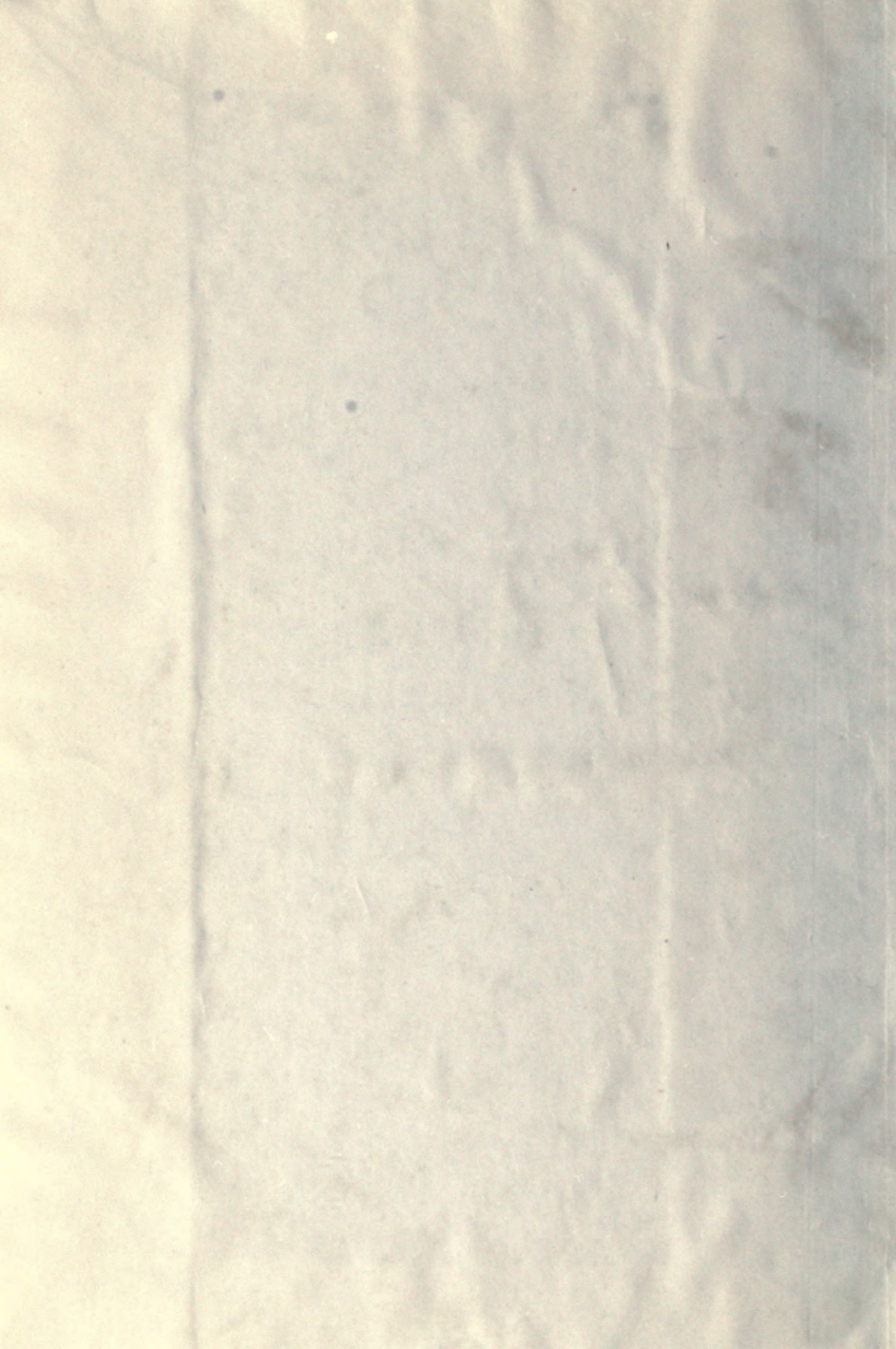

भारत-चम्पू with अंग-प्रवेशिका टीका
by गजानन चिन्तामण देवशर्मा

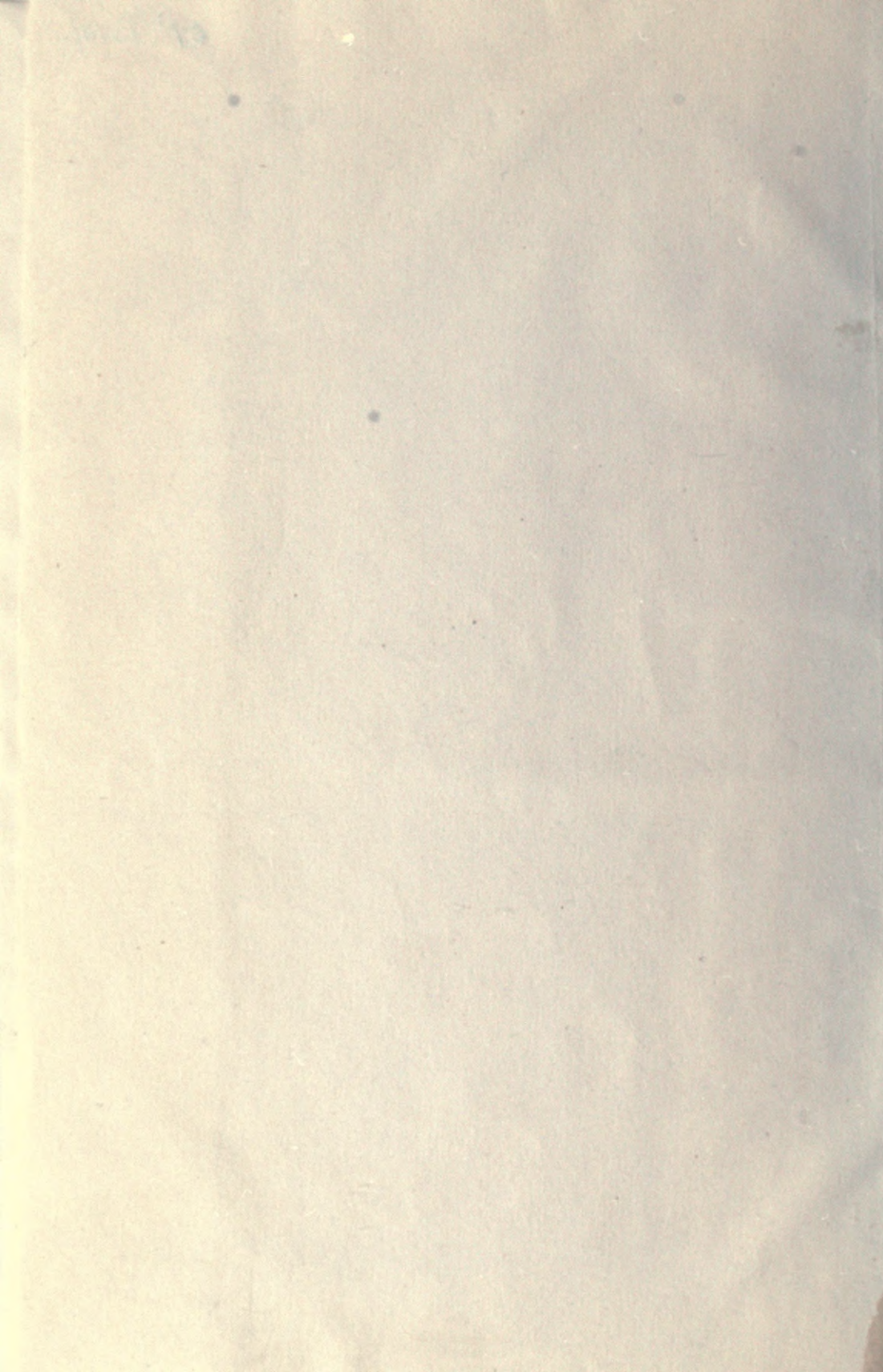
PK
3791
A5683
C3
1890

et. 2010/

ANANTBHATT KAVI'S.

BHARATA CHAMPÛ.

WITH

ANTAHPRAVESHIKÂ COMMENTARY

BY

Gaanjan Chintaman Deo.

BOMBAY

Printed at Ganpat Krishnaji's Press.

K. GURUSWAMI & Co.

---

25 Kalabadevi Road Bombay.

ANANTHATH KATHA

RIIARATA CHAMPU

WITH

ANANTHATH KATHA COMMENTARY

BY

Ganjin Chintaman Desai

BOMBAY

Printed at Ganpat Keshavnagar Press

K. GURUSWAMI & Co.

25 Malabar Street, Bombay

Price Two Rupees and Eight Annas

श्रीमदनंतभट्टकविविरचिता

भारतचंम्पूः

देवकुलोत्पन्नेन चिंतामणशास्त्रिसूनुना

गजाननेन कृतान्तःप्रवेशिकया टीकयासहिता

सा च

मुंबापुर्या

के० गुरुस्वामिना

‘गणपत कृष्णाजी’ मुद्रणयंत्रालयेषुद्रिता.

प्रथमावृत्तिः

शके १८२२.
१८९०

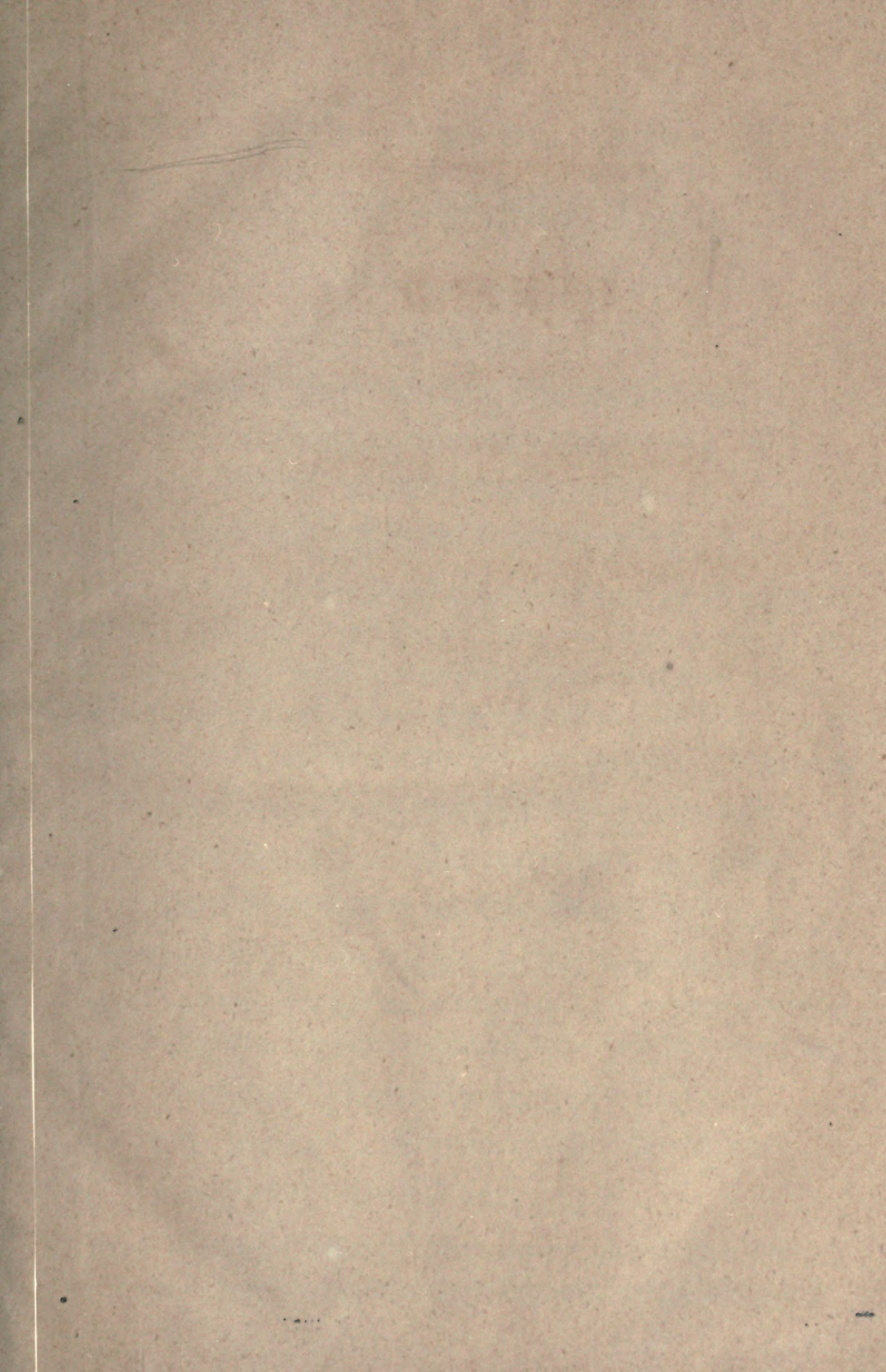
PK

3791

A 5683 C3

1890

॥ श्रीः ॥

अथ भारतचंपूः ।

प्रथमस्तवकः ।

कल्याणं वो विधत्तां करटमदधुनीलोलकलोलमाला-
खेललोलंबकोलाहलमुखरितदिक्चक्रवालांतरालम् ॥
प्रत्नं वेतंडरत्नं सततपरिचलत्कर्णतालप्ररोह-
हातांकूराजिहीर्षादरविवृतफणाशृंगभूषाभुजंगम् ॥ १ ॥

कल्याणं मंगलं वः पुष्पाकं विधत्तां करोतु करटः गंडस्थलं मदधुनी मदोदकनदी
लोलं चंचलं कलोलमाला महालहरीपरंपरा लोलंबः भ्रमरः कोलाहलः कलकलः मुख-
रितं नादपुष्कलं दिक्चक्रवालं दिङ्मंडलं अंतरालं मध्यभागः प्रत्नं पुरातनं वेतंडरत्नं ह-
स्तिश्रेष्ठो गजाननः प्ररोहतां उत्पद्यमानानां वातांकूरः अल्पवायुः जिहीर्षा हरणेच्छा दूरं
वैषट् विवृतफणाशृंगं प्रसारितफणाग्रभागः भूषा भूषणभूता भुजंगः नागराजा ॥ १ ॥

तुहिनकिरणवंशस्थूलमुक्ताफलानां विपुलभुजविराजद्दी-
रलक्ष्मीविभूषाम् ॥ हसितसुरपुरश्रीरस्ति सा हस्ति-
नाख्या रिपुजनदुरवापा राजधानी कुरूणाम् ॥ २ ॥

(तुहिनं हिमं) तुहिनकिरणवंशः चंद्रवंशः (वंशः वेणुः) स्थूलमुक्ताफलानां पृथुलमौ-
क्तिकानां विपुलं बहुलं विराजन् शोभमानः विभूषा महत्त्वं हसिता तुच्छीकृता सुरपुरश्री
अमरावतीशोभा दुरवापां दुःखेनापिषाणुमशक्यां कुरवः कुरुदेशानां राजानः ॥ २ ॥

यस्यामुदघ्नृपमन्दिरचन्द्रशालावातायने गतिवशाद्-
पुषि प्रसक्तम् ॥ दीपाग्रधूममपिकां शिशिरांशुर्विवे
मोहात्कुरंग इति मुग्धजना वदन्ति ॥ ३ ॥

यस्यां हस्तिनापुर्या उदयं अत्युच्चं चंद्रशालाशिरोगृहं वातायने गवाक्षे गतिवशात्
ऋदाचिद्रमनवशात् वपुषि अमृतमये दीपाग्रं दीपशिखा धूममपिकां धूमजन्यकज्जलं शि-

शिरीशुर्विवं चंद्रविवं मोहात् अज्ञानात् कुरंग इति (आकारसादृश्यत्वात्) हरिणो-
पमिति ॥ ३ ॥

ग्रीष्मेषु शीतकरकांतरुतोदरासु यद्रोपुराग्रिमदरीषु
पथागतस्य ॥ विश्राम्यतो हरिहयस्य विलंबनेषु
चिह्नं तदीयदिनसंततिदीर्घभावः ॥ ४ ॥

शीतकरकांतः चंद्रकांतः उदरं भिस्पाद्यंतरीयभागः गोपुरं पुरद्वारं अग्रिमं उपरितनं
विश्राम्यतः विश्रांतिमनुभवतः हरिहयस्य सूर्याश्वस्य तदीयानि ग्रीष्मर्तुसंबंधोनि दिन-
संततिः दिनसमूहः दीर्घभावः दीर्घत्वम् ॥ ४ ॥

यत्रांगनावदनयामवतीशतृष्ट्यचंद्राश्मसौधगलितः
सलिलप्रवाहः ॥ वृंदारकेंद्रनगरीवृहदुत्सवाय
मंदाकिनीतिलभते महतीमभिरुच्यम् ॥ ५ ॥

यत्र यस्यांनगर्यां वदनयामवतीशः मुस्तचंद्रः हृष्यंतः स्रवंतः चंद्राश्मा चंद्रकांतम-
णिः सौधगलितः अधोभागस्थाकाशसमीपेपतितः सलिलप्रवाहः (चंद्रकांतीयः)
जलप्रवाहः वृंदारकेंद्रनगरी अमरावती अभिरुच्यां अभिधानम् ॥ ५ ॥

दीपैरगारमणिभिर्दिवसायमानां निश्चिन्वते मनसि
यत्र निशां युवानः ॥ कार्तातिकैरखिलकालनिवेद-
नाय घंटामणेरभिहतस्य घनारवेण ॥ ६ ॥

दीपः स्वतः सिद्धप्रकाशः अगारं गृहं मणिभिः हीरकादिरत्नैः निश्चिन्वते निश्चयं
कुर्वन्ति यत्र यस्यां नगर्यां युवानः तरुणपुरुषाः कार्तान्तिकैः कालनिवेदिभिः निवेदनाय
ज्ञापनाय घंटामणिः घंटामध्यवर्तिमणिः घनारवः गंभीरशब्दः अभिहतस्य ताडि-
तस्य ॥ ६ ॥

वक्त्रं विलासमणिदर्पणधार्यमाणं वामा हिमांशुरय-
मित्यवधार्य यस्याम् ॥ आदर्शविवधृतिरश्रुतदृष्टपूर्वा
तस्येति तादृशधिष्यं विनिवारयन्ति ॥ ७ ॥

वक्त्रं वदनं विलासमणिदर्पणं विलासार्थं यत्हीरकदर्पणं धार्यमाणं स्थाप्यमानं
वामा सुंदरी हिमांशुः चंद्रः यस्यां नगर्यां आदर्शविवधृतिः दर्पणे विवसत्त्वं २ (दर्शः
अमावास्या) अमावास्यापर्यंतं चंद्रविवस्थितिः अश्रुतदृष्टपूर्वा कदापि न श्रुता न
दृष्टा तादृशधिष्यं चंद्रमितिबुद्धिं विनिवारयन्ति दूरीकुर्वन्ति ॥ ७ ॥

आलापकालसमपल्लवितांकवीणासौरभ्यपातिमधुपा-
खसंकुलस्य ॥ तंत्रीस्वनस्य समितौ तरुणीस्वन-
स्य जानाति यत्र चतुरोऽपि न तारतम्यम् ॥ ८ ॥

पल्लविता वादनार्थमंगुलीयुक्ताकृता सौरभ्यपाति सौगंध्यविषयेपतनशीलं मधुपार-
वसंकुलं भ्रमरनादमिश्रितं तंत्री तंतुवाद्यं समितौ सभायां यत्र यस्यां नगर्यां तारतम्यं
न्यूनाधिकभावम् ॥ ८ ॥

शालीनतामविगणय्य सखीसमाजे पश्चात्कृतस्य कमितुः प्रणय-
प्रकोपात् ॥ मुग्धाः समीक्ष्य मुकुरायितरत्नभित्तौ छायां क्षणानु-
तपनं शमयन्ति यस्याम् ॥ ९ ॥

शालीनतां धैर्याभावं अविगणय्य त्यक्त्वा कमितुः कांतस्य प्रणयप्रकोपात् प्रेम-
जन्यकलहात् मुग्धाः अनिपुणस्त्रियः समीक्ष्य सम्पगृह्णा छाया प्रतिविम्बं अनुतपनं
पश्चात्तापम् ॥ ९ ॥

चित्रं दिदर्शयिषुणा जनितस्य यस्यां मध्यं विनैव विधिना
महिलाजनस्य ॥ अंगं नितंबजघनादि यतो यतोऽधस्तुंगं कुचा-
द्युपरि याति ततोऽनुकूलम् ॥ १० ॥

चित्रं आश्चर्यं दिदर्शयिषुणा लोकान्प्रति दर्शयितुमिच्छुना जनितस्य उत्पादितस्य
मध्यं मध्यमावयवं विधिना ब्रह्मणा महिलाजनस्य स्त्रीजनस्य नितंबः कटिपश्चाद्भा-
गः जघनः कटिपुरोभागः अधः अधोभागः तुंगं उच्चं उपरि ऊर्ध्वभागे याति गच्छ-
ति ततः तस्यांदिशि ॥ १० ॥

पंकेरुहाणि परिखामवतीर्य यस्यां प्राकारभित्तिभभितः परिवे-
ष्टयन्ति ॥ अंतस्थितिं विदधतामवलाजनानामास्यानि जेतुम-
खिलानि किलात्मभासा ॥ ११ ॥

पंकेरुहं कमलं परिस्रां परिस्रोदके अवतीर्य प्रविश्य अभितः सर्वतः विदधतां कु-
र्वतां आस्यं मुखं जेतुंकिल जेतुमिव आत्मभासा आत्मकांत्या ॥ ११ ॥

(गद्यम्) या खलु पुरा कुरुधराधिपापराधसमेधितक्रोधेन हलधरे-
ण निजायुधेन हठात्कर्षणशिक्षया तत्क्षणं समुत्क्षिप्तदक्षिण-

क्षितिभागा तदीयभुवनभूषणायमानां भोगावतीमात्मना विजेतुं
भागीरथीपाथःपथेनावतीर्य कृतप्रस्थानेवाद्यापि दृश्यते ॥ १ ॥

या नगरी पुरा पूर्वकाले सत्विति इतिहाससूचकं कुरुधराधिपः राजा दुर्योधनः
समेधितः सम्पक् वृद्धिप्राप्तः हलधरः वलरामः समुक्षितः ऊर्ध्वभागनीतः क्षितिः भूमिः
तदीयभुवनं तस्य (शेषावतारस्य वलरामस्य) लोकः (पातालम्) भूषणायमाना
भूषावदाचरन्ती भोगावती नागराजधानी आत्मनाविजेतुं स्वयंपराजेतुं पाथःपथः
जलमार्गः अवतीर्य अवतरणंकृत्वा कृतप्रस्थानं कृतगमनप्रारंभः ॥ १ ॥

(पद्यम्) उपेत्यतां पांडुरुदारविक्रमः प्रजामनः पल्लवयन्
प्रशासनात् ॥ यशः प्रकाशैर्यमुनासखीसखैर्निनाय लोकं
निजनामवाच्यताम् ॥ १२ ॥

उपेत्य प्राप्य तां नगरीं उदारविक्रमः महापराक्रमः पल्लवयन् विकासयन् यमुनासखी
गंगा तस्याः सखायः मित्राणि सदृशादित्यर्थः तैः यमुनासखीसखैः निनाय (शुभ्रं) च-
कार निजनामवाच्यतां निजनामवाच्यतां (पांडुरिति) निजनाम तस्य वाच्यतां शु-
भ्रत्वम् ॥ १२ ॥

(गद्यम्) यं पराशरसुतो निखिलावनिदेशावनाय निजजननीनि-
देशवशमना मनागितराश्चर्यतपश्चर्यालंकर्मीणः समानोदर्यस्य
विचित्रवीर्यस्य कुटुंबिन्यामंवालिंकायां संपादयामास ॥ २ ॥

यं पांडुं पराशरसुतः व्यासः निखिलावनिदेशावनाय सकलभूपदेशसंरक्षणाय
निवेशः आज्ञा मनागितराश्चर्यं बहु आश्चर्यं अलंकर्मीणः कर्तुमकर्तुंसमर्थः कुटुंबिनी
पत्नी ॥ २ ॥

(पद्यम्) चित्रं चरित्रं जगतीतलेऽस्य न श्लाघयामास
नरेषु को वा ॥ स यत्स्वयं पांडुरपि स्वकेन गुणेन रक्ता-
नकरोत्समस्तान् ॥ १३ ॥

चित्रं चरित्रं आश्चर्यकारकंचरित्रं जगतीतलं भूतलं पांडुरपि राजा पांडुरपि २
शुभ्रोऽपि रक्तान् अनुरक्तान् २ रक्तवर्णान् समस्तान् सकलान् लोकान् ॥ १३ ॥

अंतर्भवत्कृष्णमृगाजिनांकैः मुनिर्मलैः षोडशदानकीर्तैः ॥ खंडे
मनुष्येन्दुरकारि धात्रा मृषायमब्धेरजनीति वार्ता ॥ १४ ॥

अजिनं वधः २ चर्म सुनिर्मलैः सुतरां निर्मलैः षोडशदानकीर्तिः रत्नधेन्वादि
षोडश महादानानां कीर्तिः अमुष्य राज्ञः इन्दुकारि इन्दुः (चन्द्रः) अकारि कृतः
धावा ब्रह्मणा अयं इन्दुः अन्धेरजनीति वातां मृषा सकाशात् अजनि जात इति
वार्ता मिथ्या ॥ १४ ॥

जग्राह निग्राहपरः परश्रियां करे कराग्रेण करेणुचक्रमः ॥ कुंतीं

शकुंतेशरथो यथा रमां समुद्रकांचीं च समद्रकन्यकाम् ॥ १५ ॥

जग्राह परिणीतवान् निग्राहपरः ग्रहणपरः परश्रीः शत्रुसंपत् करी हस्ती
चक्रमः गतिः शकुंतेशरथः (शकुंतानां पक्षिणां ईशः पतिः गरुडः स एव रथः वाहनं
यस्य सः) विष्णुः रमां लक्ष्मीं समुद्रकांचीं पृथ्वीं मद्रकन्यका माद्री ॥ १५ ॥

(गद्यम्) अथ कदाचन मृगयोपलालितहृदयो नरेश्वरोयमश्वे

शशिश्चेततेजसि विश्वातिशायिनि विजितमातरिश्वनि कृताधि-

रोहः पार्श्वधृतविश्वकद्रुमिरनेकवागुरोपकरणानुरोधैर्यथैरनुद्रुतो

मृदुभद्रविनयाभ्यां यदुमद्रतनयाभ्यामनुविद्धः सिद्धगणगणनी-

यमहिमवतो हिमवतोवजगाहे महतीमटवीतटवीथिकाम् ॥ ३ ॥

अथ अनंतरं मृगयोपलालितहृदयः मृगयोन्मुक्तः नरेश्वरः राजापांडुः शशिश्चेतं
चंद्रमिव शुभ्रं विश्वातिशायिनि (निजगतिकौशलेन) विश्वस्मिन् अतिशयेनवर्तते
मातरिश्वा वायुः विश्वकद्रवः मृगयाकुशलश्वानः वागुरा मृगबंधिनी उपकरणं सा-
धनं अनुद्रुतः अनुगतः मृदुभद्रं शुभ्रं यदुमद्रतनयाभ्यामनुविद्धः कुंतीमाद्रीभ्यां पु-
क्तः गणनीयं मान्यं महिमा पराक्रमः हिमवान् हिमालयपर्वतः अवजगाहे प्रविवेश
अटवी अरण्यं तटवीथिका तटपंक्तिः ॥ ३ ॥

(गद्यम्) तत्र स तावदतिक्षुल्लकवनमल्लिकामतल्लिकोद्देहलितध-

म्मिल्लोऽवलग्रदृढलग्नकच्छपुटविच्छुरितच्छुरिको निषंगानुपंग

मांसलितमांसललितः परनिरासपरं शरासनवरं करे कुर्वाणो गी-

र्वाणगणचक्रवर्तिविक्रमः क्रमेण विविधमृगचक्रवधं विधातुमु-

पचक्रमे ॥ ४ ॥

क्षुल्लकं अतिसूक्ष्मं वनमल्लिका वनपुष्पं मतल्लिका प्रशस्तं उद्देहलितः गुंफितः ध-
म्मिल्लः संयतकचाः अवलग्ने मध्यभागे दृढलग्नः दृढसंबद्धः कच्छपुटः कटिहृदयचर्म-

वेटकं विच्छुरितं अंतःस्थापितं छुरिका लघुस्वद्वगः निपंगः तूणीरः अनुपंगः संबं-
धः मांसलितः मांसलः अंसः स्कंधः ललितः सुंदरः शरासनं धनुः कुर्वाणः ध-
र्ता गीर्वाणगणचक्रवर्ती (गीर्वाणाः देवाः) इंद्रः चक्रं समूहः विधातुं कर्तुं उपच-
क्रमे आरेभे ॥ ४ ॥

भूभुजोऽस्य सविधे विचरंत्योर्भोजमद्रतनयोदृशि शोभाम् ॥

जेतुकाममिव सर्वसमष्ट्या प्रादुरास पुरतो मृगयूथम् ॥ १६ ॥

भूभुजः राजा पांडुः सविधे समीपे भोजतनया कुंती मद्रतनया माद्री दृशि न-
यने शोभा कान्तिः जेतुकाममिव इच्छुमिव समष्ट्या समुदायेन प्रादुरास प्रादुर्भव
मृगयूथं पशुसंघम् ॥ १६ ॥

क्षोणीपतौ मदकलं प्रतिकृष्णसारं तूणीमुखे पतितपा-
णिनखांकुरेऽस्मिन् ॥ एणीकुलानि तरलैर्यमुनाजलानां
वेणीमिवाक्षिवलनैर्विपिने वितेनुः ॥ १७ ॥

क्षोणीपतिः राजा मदकलं मदसुंदरं पाणिः हस्तः तूणी भस्त्रा एणीकुलं हरिणी-
कुलं तरलैः चंचलैः वेणी प्रवाहः अक्षिवलनैः दर्शनपरंपराभिः विपिनं अरण्यं वितेनुः
रचयामासुः ॥ १७ ॥

कुरंगयूनां कुरुतेस्मभीर्ति गुरोः कुलस्यामृतदीधितेर्नः ॥

सजार्तिरेपां तनुते कलंकमितीव रोपादिपुष्पिः स पांडुः ॥ १८ ॥

कुरंगयुवातरुणहरिणः गुरुः उत्पादकः अमृतदीधितेः चंद्रस्य तनुते कुरुते रो-
पः क्रोधः इषुः बाणः ॥ १८ ॥

प्रजवं ह्यं गमयते ततस्ततः पतिता नृपाय शलली-
शलालिकाः ॥ गहने वनेऽपि पिशुनत्वमाचरन् ग्रहणे
वराहकुलवर्तनी भुवाम् ॥ १९ ॥

प्रजवः वेगवान् हयः अश्वः गमयते प्रापयन्तस्मै ततस्ततः तत्तत्स्थले शललीश-
लालिकाः शल्पसंज्ञकपशोः स्थूलरोमान् गहनं दुर्गमं पिशुनत्वं सूचकत्वं ग्रहणे
स्वीकारविषये वराहकुलं सूकरसमूहः वर्तनीमार्गः ॥ १९ ॥

वेशंतपंकवित्तेर्विनित्य सद्यः प्रत्युद्यतां ध्वनिषु मत्स-
रिणां हयस्य ॥ भूदार एष वनपोत्रवतामतानीत्
भूदारशब्दमसहिष्णुरिवांतमेषाम् ॥ २० ॥

वेशंतः अल्पसरोवरं पंकः कर्दमः विह्वलेः क्रीडायाः प्रत्युद्यतां संमुखमापततां
वनपोत्रवतां वनसूकराणां हयः अश्वः भूदारः राजा २ सूकरः अतानीत् अकरोत्
अंतं वधं एषां सूकराणाम् ॥ २० ॥

तूर्णं प्रधाव्य तुरगं स्वयमन्यतोऽसौ पांडुः कुलं परिववार
लुलाययूनाम् ॥ अग्रे विषाणकरधूननदुर्विधत्वात्सत्यापि-
तहिरदभावविपर्ययाणाम् ॥ २१ ॥

तूर्णं शीघ्रं प्रधाव्य गमयित्वा तुरगः अश्वः लुलायः महिषः परिववार कुरोध अग्रे
पुरोभागे विषाणं हस्तिदंतः करः शृण्डा धूननं चालनं दुर्विधत्वात् अभावात् सत्या-
पितः पाथार्थ्येनज्ञापितः हिरदभावविपर्ययः हस्तिनः इति बुद्धिर्जाता ॥ २१ ॥

आकर्ण्य क्षितिपहयारवानसद्यानामूलं कुपितधिय-
स्तिरो विषाणम् ॥ व्याधूयांतिकतरुषु क्षणाञ्चिचरन्नु-
र्व्याक्रिष्टुं पुनरथतच्चिरं न शेकुः ॥ २२ ॥

क्षितिपहयारवान् भूपतिहस्यश्वशब्दान् आमूलं मूलपर्यंतं तिरः वक्रं विषाणं शृंगं
व्याधूय कंपयित्वा अंतिकतरुषु समीपवृक्षेषु निचरन्नुः आरोपयामासुः नशेकुः नश-
कावभूवुः ॥ २२ ॥

कुरुतेति ततः सहैव वासं कुलकूटस्थकृतांतवाहनेन ॥

मदधुतविषाणमंडलाग्रे महिषौघे निचखानमंडलाग्रम् ॥ २३ ॥

वासं स्थितिं कूटस्थः मूलपुरुषः कृतांतवाहनं महिषः मदधुतं मदेन कंपितं विषाणं
शृंगं मंडलाग्रं करवालः निचखान रोपयामास ॥ २३ ॥

तन्न चित्रमवनीपतेस्ततश्चंद्रहासपतनं चकार यत् ॥

पोषितेषु वनमध्यचर्यया पुंडरीकनिवहेषु मीलनम् ॥ २४ ॥

चित्रं आश्चर्यं अवनीपतिः राजापांडुः चंद्रहासः खड्गः २ चंद्रिका पोषितेषु
पुष्टिनीतेषु वनमध्यचर्यया वनमध्ये संचारेण (वनं अरण्यं २ जलं) (चर्ययास्थि-

त्या) पुंडरीकः व्याघ्रः पुंडरीकं कमलं निवहः समूहः मीलनं नाशं २ सं-
कोचम् ॥ २४ ॥

गहनमस्तशरारुमृगव्रजं कृतवताप्यमुना जविवाजिना ॥

समृगिरे हरयो मदशालिनो मनुजपेन गिरीशदरीश्याः ॥ २५ ॥

गहनं अरण्यं अस्तः हतः शराकः चातुकः मृगव्रजः पशुसमूहः जवः वेगः वाजिः
अश्वः समृगिरे अवशिष्टा इति हरयः सिंहाः मदः गर्वः मनुजपः राजा गिरीशदरीश-
याः पर्वतस्य दरीषु शेते ॥ २५ ॥

विस्फारघोषमवकर्ण्य विनिर्गतानां हुंकुर्वतां तरुणकेसरिणां
गुहाभ्यः ॥ या केवलं प्रथममानन एव भल्लैस्तां पंचतां स विदधे
सकलेऽपि देहे ॥ २६ ॥

विस्फारः धनुः घोषं शब्दं अवकर्ण्य श्रुत्वा केसरीणां सिंहानां विदधेचकार पं-
चतां विस्तृततां २ मरणम् ॥ २६ ॥

(गद्यम्) एवमश्रांतमृगयापरिश्रांतमपरिमितस्वेदशीकरनि-
करकोरकितफालमूलमातेनिरे तमाश्यानं तुहिनगिरिदेश्यानं-
दनीयमंदिमानो मानससरोरविंदमकरंदविंदुसंदोहसौरभी
पारदृश्वानो मातरिश्वानः ॥ ५ ॥

अश्रांतं निरंतरं स्वेदः घर्मः शोकरः विंदुः निकरः समूहः फालमूलं भालोर्ध्वमा-
गः आतेनिरे चक्रुः आश्यानं शुष्कं तुहिनगिरिदेश्यानंदनीयं हिमपर्वतसंभवाः श्लान-
वनीयं मानससरोरविंदं मानससरोवरकमलं विंदुसंदोहः विंदुसमूहः सौरभ्याः सौ-
गंधस्य दृश्वानः दृष्टवतः मातरिश्वानः वायवः ॥ ५ ॥

(गद्यम्) अनंतरमसौ परंतपः समंततः शकुंतरवनिंतरदिशंतराद-
खिलमृगकुलं शरण्यादरण्यादुल्लुवमानस्य कस्य चिदनुष्ठवनमं-
दितजवि चमूरोश्चमूरोः सरणिमनुसरमाणस्तदीयतनूरुहचि-
त्रविंदुरुचिनिकरैरिव गगनमुत्पतद्भिः खुररजोभिरनुमीयमाननु-
रगगतिर्दूरमतिपपात ॥ ६ ॥

परंतपः परान् शत्रून् तापयति दंडयति सः शकुंतानां रवैः पक्षिणां शब्दैः शरण्यः
रक्षणेसाधुः उत्पुवमानः उड्डीयमानः अनुपुवनेन मंदिताः पश्चाद्वावनेन मंदाः कृताः
जवः वेगः चमूरवः सेनासकृथीनि सरणिः गमनमार्गः तदीयं चमूरुसंबन्धिनं तनूरुहं
लोप रुचिनिकरः कांतिसमूहः अतिपपात जगाम ॥ ६ ॥

(गद्यम्) तत्र तावत् कचन लतागुल्मपरिसरे स नरनाथः
परिकथिततरुणिमप्रथिमकलेवरमशिथिलरतिसुखसना-
थं हरिणमिथुनं नयनपथस्यातिथीचकार ॥ ७ ॥

तत्र तत्रस्थले कचन कुत्रचित् वनलतागुल्मपरिसरः वनलतासमूहमध्यभागः नरना-
थः राजापांडुः परिकथितं प्रकटीकृतं तरुणिमप्रथिमा तारुण्यातिशयः अशिथिलं नि-
बिडं सनाथं युक्तं अतिथीचकार ददर्श ॥ ७ ॥

(पद्यम्) तिग्मेन वाणेन जघान तस्मिन्पुग्मे नराणाम-
धिपः पुमांसम् ॥ वातायुराकारमसौ महर्षेर्जातायुरंतः
सहसाऽऽललंबे ॥ २७ ॥

तिग्मं तीक्ष्णं वातायुः हरिणः आकारं रूपं जातायुरंतः जातः आयुषः अंतो प-
स्य सः आललंबे दध्ने ॥ २७ ॥

(गद्यम्) ततः रूपामंदमनाः किंदमनामधेयः संदानित-
तनुः स्यंदमानरुधिरेण महारुषा कलपरविकल्पमहारुषा
तस्मिन्महीभृति संभोगसंभेदकमंभोजदृशां दंभोलि-
मिव सहस्राक्षः शापमुदस्त्राक्षीत् ॥ ८ ॥

रूपामंदमनाः कठोरः किंदमनः महर्षिविशेषः संदानिता युक्ता स्यंदमानं गलत् रु-
धिरं रक्तं महारुषा महाव्रणेन कलपरविकल्पमहाः प्रलयकालिकसूर्यसदृशं तेजो य-
स्य (महारुषामहाक्रोधेन) महीभृत् राजा २ पर्वतः अंभोजदृक् कमलनयना दंभो-
लिमिव वज्रमिव सहस्राक्षः इंद्रः उदस्त्राक्षीत् उत्सर्ज ॥ ८ ॥

तदनु तापसशापेन विरचितमनस्तापेन तेन धरणीप-

तिना चतुरंगं बलमिव सप्तांगं राज्यमपि व्यसृजत ॥ ९ ॥

तापसः ऋषिः तापः दुःखं धरणीपतिः राजा बलं सैन्यं राज्यमपिव्यसृजत्
राज्यं त्यक्त्वा अरण्यवासं चकारेत्यर्थः ॥ ९ ॥

(पद्यम्) अष्टांगयोगानवतोस्य राज्ञो मिष्टान्नमासीन्मृ-
दुकंदमूलम् ॥ गर्भो वनस्याजनि केलिसौधो दर्भोऽपि
सिंहासनतां जगाहे ॥ २८ ॥

अवतः पाटपतः मिष्टान्नं घृतशर्करापुके मधुरान्नं गर्भः मध्यभागः केलिसौधः
कीडासौधो जातः दर्भाः कुशाः जगाहे प्रापेतिभावः ॥ २८ ॥

(गद्यम्) अहो नरपतितापसयोः समानरूपफलमिदमाच-
रितम् ॥ तथाहि— ॥ १० ॥

अहो आश्चर्यं नरपतिः राजा समानरूपफलं तुल्याकारं फलं यस्य तथा-
विधम् ॥ १० ॥

(पद्यम्) बाणशापप्रयोगाभ्यां बाधितौ तावुन्नाव-
पि ॥ तपस्वितां यतः सद्यस्तादृशीमुपजग्मतुः ॥ २९ ॥

बाधितः पीडितः तपस्वितां तापसत्वं २ शोच्यत्वं सद्यः तत्क्षणे उपजग्मतुः
शापतुः ॥ २९ ॥

(गद्यम्) क्रमादतिपतिते चावरोधवधूजनानुरोधगुणदात्रे गणरात्रे ॥ ११ ॥

क्रमात् मासादिक्रमात् अवरोधवधूजनः अंतःपुरस्त्रीजनः अनुरोधगुणदात्रे अ-
नुकूलतागुणछेदके गणरात्रं निशावह्वयः ॥ ११ ॥

(पद्यम्) अपाकरिष्यन्नपत्यभावमपत्यभावं भुवनं करिष्यन् ॥
उवाचदेवीमुचितं स पांडुरूपह्वरे जानुचिदूहदक्षः ॥ ३० ॥

अपाकरिष्यन् दूरीकरिष्यन् अनपत्यभावं नास्ति अपत्यं संततिर्यस्य तस्य भावं
अपत्यभावं नास्तिपत्युः अभावो यस्मिन् तत् देवी पट्टराज्ञी कुंती उचितं समयोचितं
उपह्वरे एकंति जानुचित् कदाचित् ऊहदक्षः विचारचतुरः ॥ ३० ॥

परिपालयतोऽपि मे महीं परिपूर्तिर्नतनूजदुर्गतेः ॥

प्रजया हि मनुष्य इत्यसौ प्रथने हि श्रुतिवर्णपद्धतिः ॥ ३१ ॥

मेमम महीं पृथ्वीं परिपूर्तिः पूर्णता दुर्गतेः दारिद्र्याद्धेतोः श्रुतिर्वेदः प्रथनेमसिद्धावर्तते
पद्धतिः परंपरा ॥ ३१ ॥

गात्रं न केवलमशेषबुधोपलाल्यं गोत्रं च तत्र भ-
वतः कुमुदैकबंधोः ॥ आपांडुवर्ततइति स्वयमेव
मन्ये यस्मात्प्रजां न लभसे यदुवीरकन्ये ॥ ३२ ॥

गात्रं शरीरं केवलं कं बुधाः देवाः २ ज्ञानिनः उपलाल्यं लोभनीयं तत्र भवता
पूज्यस्य कुमुदैकबंधुः चंद्रः अपाण्डु आसमन्तात्पांडु २ पांडुपर्यंतं गोत्रं कुलं म-
न्येतर्कयामि यदुवीरकन्या कुन्ती ॥ ३२ ॥

न ह्यतीव विधिरप्यमुतानां न ह्यते फलमिति श्रुतिसिद्धेः ॥

जीवतो मम यथाऽहवसाध्यो मीलतोऽपि न तथा परलोकः ॥ ३३ ॥

विधिः वेदशास्त्रविहितकर्म अमुतानां अनपत्यानां न ह्यतेन संबद्धो भवति, ददाति
आहवः यज्ञः २ युद्धं मीलितः मृतस्य परलोकः स्वर्गः २ शत्रुलोकः ॥ ३३ ॥

अहं किमंबा किमभीष्टतापदे तवेति मातुर्धुरितातपृ-
च्छया ॥ प्रलोभतुल्यं प्रवदंतमर्भकं मुदा हसन् जिघ्र-
ति मूर्ध्नि पुण्यभाक् ॥ ३४ ॥

अभीष्टतापदं इष्टतास्थानं धुरिअग्रभागे पृच्छाप्रश्नः लोभतुल्यं लोभानुरूपं मु-
दा हसन् मूर्ध्नि जिघ्रति सभाग्यवानित्यर्थः ॥ ३४ ॥

निद्यते पितृभिस्तैर्निरपत्यधनः पुमान् ॥

अध्वनीनैर्गतिश्रांतैरवकेशीव पादपः ॥ ३५ ॥

तैः संतैः निरपत्यधनः पुत्ररूपधनरहितः अध्वनीनः पथिकः अवकेशी बंध्यः
पादपः वृक्षः ॥ ३५ ॥

कदापि तातशब्दस्य कल्पभूमिरुहामिव ॥

नार्थी भवितुमर्हामि नरवाहनसन्निभः ॥ ३६ ॥

कल्पभूमिरुहः कल्पवृक्षः अर्थी याचकः नार्हामि योग्यो न भवामि नरवाहनस-
न्निभः कुबेरतुल्यः ॥ ३६ ॥

किं भोगवैभवयशः क्षितिजीविताद्यैरंभोरुहाक्षि निय-
मैरनघैस्त्वमेव ॥ शापातिरेकदवपावकशायिनो मे
तापापनोदविधये तनयं प्रसृज्य ॥ ३७ ॥

किं किंप्रयोजनं भोगः विषयसुखं यशः कीर्तिः क्षितिः पृथ्वी जीवितं आयुः अं-
भोरुहाक्षि कमलनयने नियमैः ब्रतोपवासादिनियमैः अनघैः निष्पापैः शापातिरेकः
शापतीव्रता द्रवपावकशापिनः द्वाग्निः तत्रशेते तस्य तापापनोदविधये तापना-
शकर्म कर्तुम् ॥ ३७ ॥

(गद्यम्) इत्यसंकोचतः शोचतः पत्युरग्रभुवि समग्रमंदाक्षरमणी-
यं मंदाक्षरमणीयंचित्रितमिदं वचनं पृथाऽपि कथयामास ॥ १२ ॥

अग्रभुवि अग्रभागे समग्रं संपूर्णं मन्दाक्षरलज्जा रमणीयं सुंदरं (मन्दाक्षरमणिः
अल्पस्वरेनोच्चारितं अक्षररत्नं) यंचितं गुफितं २ निबद्धं पृथा कुन्ती ॥ १२ ॥

(गद्यम्) राजन् पुरा खलु पिता मम पितामहसमान-
स्य निशांतमधिवसतः रुशां तनुलतां तपसा बहूतोऽपि
दिशांततिषु निशांतरविकांतभृशां तरंगरुचां तरंगपरंपरां
तरलयितुरशांतमनसो मुनेरुपांतपरिचरणाय मामनुशा-
सितयौवराज्यामपि नियोज्यामकरोत् ॥ १३ ॥

पितामहः ब्रह्मा निशान्तं गृहं अधिवसतः तिष्ठतः रुशः क्षीणः तनुलता शरी-
रलता दिशांततिषु दशदिक्षु निशांतः प्रातःकालः रविकांतः सूर्यकांतः भृशं अत्यन्तं
अंतरंगः आप्तः २ सदृशः रुचिः कांतिः तरंगः लहरी परंपरापंक्तिः तरलयितुः
प्रसारकस्य अशान्तमनः अपराधासहिष्णुः उपांतः समीपभागः परिचरणा सेवा अ-
नुशासितं पालितं यौवराज्यं बाल्यं नियोज्यां दासीम् ॥ १३ ॥

(पद्यम्) ततो निदेशात्समयेषु लब्धुं मया महायत्नजुषा म-
हर्षैः ॥ आरामवल्लरीपहाय तस्य भ्रूवल्लिमेव प्रतिहाय तस्थे ॥ ३८ ॥

निदेशः आज्ञा समयः पदार्थापेक्षाकालः अपहाय त्यक्त्वा प्रतिहाय प्रतिपा-
ल्य तस्थे स्थितम् ॥ ३८ ॥

यथायथा सेवनयत्नजन्मना निदाघतोयेन निषेक्तमंगकम् ॥

तथानथा वर्द्धततापसांतिके महा विकासा मम भक्तिवल्लरी ॥ ३९ ॥

सेवनयत्नजन्मना-सेवाश्रमोज्ज्वेन निदाघतोयेन घर्मजलेन निषिक्तं सिक्तं अं-
गकं अल्पं अंगं तापसांतिके दुर्वासक्तपिसमीपे २ इंगुदीवृक्षनिकटे भक्तिवल्लरी
भक्तिरूपालता ॥ ३९ ॥

तपस्विनस्तस्य तपःकृशस्य सरूपतामासुमिव श्रयद्भिः ॥

दिने दिने मे दयनीयरूपैरंगैरशौचैरतिकाश्यमापे ॥ ४० ॥

तपस्विनः ऋषेः दुर्वासस्य सरूपतामुक्तिः श्रयद्भिः आश्रयद्भिः दयनीयरूपं द-
याविषयाकृतिः मेमम अंगं अवयवः अतिकाश्यं अतीवकृशत्वं आपेप्राप्तम् ॥ ४० ॥

आपादनेन समिधामभिषेकवारामभ्यर्चनासु मनसाम

पि तापसेन्द्रः ॥ मथ्येव शिष्यजनता ममतां वितन्व-

न्तेवसंतमपि कोपमपाचकार ॥ ४१ ॥

आपादनं संपादनं वारां जलानां अभ्यर्चनं पूजा सुमनसः पुष्पं तापसेन्द्रः दुर्वासः
शिष्यजनताममताशिष्यविषयिणीप्रीतिः वितन्वन् कुर्वन् अन्तेवसंतं समीपेस्थितं अ-
पाचकार तत्याज ॥ ४१ ॥

एकां समां तत्र वसन् कदाचिदेकांसमां पार्श्वगतामवेक्ष्य ॥

समाधिवृत्त्यासह मौनमुद्रां समापयामास तपोधनेन्द्रः ॥ ४२ ॥

समां वर्षं तपोधनेन्द्रः दुर्वासः समापयामास विसर्जयामास ॥ ४२ ॥

(गद्यम्) वत्से भवत्सेवासंप्रदायेन संप्रति भृशं प्रसी-

दामीति व्याहृत्य स मुनिरनुकंपितचेता मध्यमत्यर्थम-

भीप्सितार्थसमर्थापनपरतंत्रं कमपि मंत्रमुपादिक्षत् ॥ १३ ॥

भवत्सेवासंप्रदायः त्वत्सेवारीतिः संप्रति सांप्रतकाले भृशं अतिशयं प्रसीदामि प्रस-
न्नोस्मि व्याहृत्य उक्त्वा सः मुनिः अनुकंपितं कृपायुक्तं अभीप्सितार्थः इष्टार्थः स-
मर्थापनपरतंत्रं दापनतत्परं उपादिक्षत् उपदिष्टवान् ॥ १३ ॥

(पद्यम्) अपि कुधामावसतेरमुष्मान्मत्वा गुरुत्वं वरमंत्रलाप्ते ॥

अपुष्पवत्यामपि मे दशायामामोदभारोधिकमाविरासीत् ॥ ४३ ॥

कुधूकोधः आवसतेः स्थितिस्थानस्य गुरुत्वं देशिकत्वं २ महत्त्वं वरमंत्रः मंत्रश्रेष्ठः
अपुष्पवतीदशा बाल्यावस्था (पुष्पं स्त्रोरजः) आमोदभारः हर्षातिरेकः २ सुगं-
धातिशयः ॥ ४३ ॥

(गद्यम्) अधुना तस्य प्रभावेण शतमुखमुखासु निखि-

लासु लेखलेखासु ये ये परार्घ्यास्ते रहसि ध्यान

मात्रसाध्यसान्निध्याः स्वस्यानुरूपगुणविभवानात्म-
भवान्मयि विकसदनुकंपाः संपादयिष्यन्ति ॥ १४ ॥

शतमुखमुखाः इंद्रादयः लेखलेखा देवपंक्तिः परार्ध्यः श्रेष्ठः रहसि एकति अनु-
कंपा दया आत्मसंभवान् औरसपुत्रान् ॥ १४ ॥

(पद्यम्) इति नृपाय कृपायतचेतसो यदुसुता मुनिनेतुरनुग्रहम् ॥
अदशनव्रणपीडमहस्पतेरभिदधे रतिसंगमनं विना ॥ ४४ ॥

कृपायतंकृपाविकसितं मुनिनेतुः ऋषीणानायकस्य अनुग्रहं प्रसादं अदशनव्रण-
पीडं (दशनाः दंताः तेषां व्रणानां क्षतानां या पीडा सान्नास्ति यस्मिन्) दक्षयज्ञे
पूष्णः दंतपानित्वात् न विद्यते व्रणपीडा यस्मिन् तत् अहस्पतिः सूर्यः अभिदधे उवा-
च ॥ ४४ ॥

इति वचनमयीं सुधां किरंतीं यदुनृपतेस्तनयां प्रशंसमानः ॥

पतिरनुमनुते स्म पौरवाणां प्रकृतमहोत्सवपारदर्शनाय ॥ ४५ ॥

सुधाभमृतं किरंतीं वर्षीतीं यदुनृपतेस्तनयाकुंती पौरवाणां पतिः राजा पांडुः अनुम-
तेस्म अनुमोदितवान् प्रकृतमहोत्सवः पुत्रोत्पादनमहोत्सवः ॥ ४५ ॥

- तदनंतरम् ॥ धर्मात्प्राप युधिष्ठिरं पवनतो भीमं च भीमं द्विपां
जिष्णोर्जिष्णुमतीव धृष्णुमनघा कुंतीमुनेर्विद्यया ॥

अन्या सापि तयैव तत्र नकुलं रूपास्पदं गीष्पते
सच्छात्रं सहदेवमप्यजनयन्नासत्ययोरंतिकात् ॥ ४६ ॥

धर्मात् यमधर्मात् युधिष्ठिरः धर्मराजा पवनः वायुः द्विपां भीमं शत्रूणां भयोत्पा-
दकं जिष्णुः इंद्रः जिष्णुः अर्जुनः अतीव धृष्णुः प्रगल्भः अनघानिर्मलाचरणा अ-
न्यासामाद्री तत्र तत्स्थले रूपास्पदं लावण्यमपेक्षन् सच्छात्रं समानं नासत्ययोः अश्वि-
नीकुमारयोः गीष्पतिः बृहस्पतिः अंतिकात् समीपत्वात् ॥ ४६ ॥

तदनु वासवनंदनसंभृताः सपदुगीतिरवप्रमदालयः ॥

सुमनसस्तु यथोचितमाचरन् निपतनं भुवि नृत्तविधिं दिवि ॥ ४७ ॥

वासवः इंद्रः नंदनं नंदनवनं नंदनः पुत्रः (वामवनंदनः जयंतः) संभृतः संपा-
दितः २ पुत्रः सपदुगीतिरवः मधुरगापनशब्दमहितः २ गुंजारवमहितः प्रम-

दालयः कामिनीपङ्क्तयः २ मत्तभ्रराः सुमनसः देवाः २ पुष्पाणि यथोचितं यथा-
योग्यं भुविभूमौ आचरन् अकुर्वन् नृत्तविधिं नृत्यं दिवि आकाशे ॥ ४७ ॥

जन्मोत्सवो महानेपां जलमत्यच्छमावहन् ॥

विद्यामनन्य सामान्यां व्रीडां कुंभभुवोऽनयत् ॥ ४८ ॥

आवहन् कुर्वन् विद्या जलस्वच्छीकरणविद्या अनन्यसामान्या अव्यभिचा-
रिणी व्रीडालज्जा कुंभभुवः अगस्त्यमुनेः अनयत् प्रापयामास (अगस्त्योदये जलं
निर्मलं भवतोवि पुरोणोक्तम्) ॥ ४८ ॥

स्वस्य चक्रगतिं सख्युः स्वयमप्याश्रिता इव ॥

जवात्प्रदक्षिणज्वाला जज्वलुर्यज्वपावकाः ॥ ४९ ॥

स्वस्य आत्मनः सख्युः मित्रस्य (वायोः) चक्रगतिः चक्राकारभ्रमणम् पावकः
अग्निः ॥ ४९ ॥

सामोदो भीमसंभूतिसंभूताशौचवत्तया ॥

संकुचन्निव संस्पर्शं समीरो मंदमाववौ ॥ ५० ॥

सामोदः हर्षसहितः २ सुगंधसहितः भीमसंभूतिः संभूता भीमजन्मजाता अशौच-
वत्तया जननाशौचवशात्तया संकुचन्निव संकोचं कुर्वन्निव मंदम् स्वल्पम् समीरः
वायुः ॥ ५० ॥

कन्यकात्वेऽपि मय्येषा कामुकीति स्मरन्निव ॥

प्रसूतिदिवसं कुत्थाः प्रादिद्युतदहस्करः ॥ ५१ ॥

एषा कुंती कामुकी इच्छावती प्रादिद्युतत् अतिप्रकाशितवान् अहस्करः सूर्यः ५१

पुष्पात्प्रागेव सुषुवे पुत्रमेवेति वीरुधः ॥

फलेग्रहय एवासन् प्रसूनात्प्राक् पृथावने ॥ ५२ ॥

पुष्पम् कुसुमम् २ रजोदर्शनम् वीरुधलता फलेग्रहयः फलधारिण्यः पृथा-
वनम् कुन्त्याः निवासारण्यम् ॥ ५२ ॥

(गद्यम्) तदनु गुणगणैरभंगुरशुभंयुताविकासमये समये ॥ १५ ॥

तदनुतदनंतरम् गुणगणः मंगलवारनक्षत्रादि अभंगुरम् अशाश्वतम् शुभंयुः
शुभान्वितम् ॥ १५ ॥

प्रजाधिपोऽसौ प्रथमं युधिष्ठिरे सुतेषु तेजस्विषु तेषु पंचसु ॥

प्रभाकरे पंचतपा इवोन्नते प्रपातयामास विलोचनद्वयम् ॥ ५३ ॥

प्रजाधिपः राजापांडुः तेजस्विन् प्रतापवान् प्रभाकरःसूर्यः पंचतपाः पंचाग्निभिः
साध्यम् तपोपस्यसमुनिः प्रपातयामास न्यस्तवान् उन्नतः उच्चः विलोचनद्वयम्
चक्षुर्द्वयम् ॥ ५३ ॥

(प०) तपस्विनीनां स्तनपायिनस्ते दरक्कणत्कीचकदत्तकर्णाः ॥

दिने वनांते वसुधेन्द्रपुत्रा वल्केषु निद्रामुखमन्वभूवन् ॥ ५४ ॥

तपस्विनी ऋषिपत्नी स्तनपायिनः दुग्धपायिनः दरम् छिद्रं २ ईषत् कणत् वायु-
नाशब्दायमानः कीचकः वेणुः दत्तकर्णाः (श्रवणार्थं) अर्पिताः कर्णाः ते दिनांतः
सायंकालः वसुधेन्द्रपुत्राः पांडुकुमराः वल्कं वल्कलं अन्वभूवन् अनुभूतवंतः ॥ ५४ ॥

क्षुत्पीडया स्तनरसे कलहं शिशूनां कुंती तदा शमयितुं

कुचकुंभयुग्मे ॥ एकं युधिष्ठिरधनंजययोश्चभागमेकं

समीरणसुतस्य च संविभेजे ॥ ५५ ॥

स्तनरसम् स्तनदुग्धं शिशूनाम् बालानाम् तदापुत्राणां बाल्यदशायाम् एकम्
स्तनम् युधिष्ठिरधनंजयौ धर्मार्जुनौ समीरणसुतः वायुपुत्रः भीमः संविभेजे विभागम्
कृतवती ॥ ५५ ॥

निशाचरैः समं बाल्ये नियोद्धुमिव कौतुकी ॥

उत्तानशयने मुष्टिमुदयां मारुतिर्दधौ ॥ ५६ ॥

निशाचरः राक्षसः नियोद्धुं बाहुपुन्दम् कर्तुं उदघातञ्चा मारुतिःभीमः बाल्यम्
बालदशा ॥ ५६ ॥

(गद्यम्) ततःक्रमेण गतेषु कतिपयेषु वासरेषु ॥

पयः दुग्धम् वासराः दिवसाः ॥

(पद्यम्) पद्मिरात्मपितृयोषिति भूमौ स्पर्शनं परिहरंत ईवते ॥

जानुभिः करसरोजसहायैश्चक्रमं चमदकुर्वत बालाः ॥ ५७ ॥

पद्मिःस्पर्शनं वरणैःस्पर्शनं आत्मपितृयोषिति आत्मजनकस्य भार्यायां परिह-
रंतइव वज्रपन्तइव करसरोजसहायैः हस्तकमलपुक्तैः चक्रमंगमनं चमत्सुन्दरं बालाः
कुन्तीपुत्राः ॥ ५७ ॥

आदाय भीममतिमांसलमुत्तमांगेप्याघाय जानुकृतचं-
क्रममाश्रमांते ॥ बाहालनैव वहनादिरराम शश्वत् कौतू-
हलं न तु कदाचन तापसीनाम् ॥ ५८ ॥

अतिमांसलं अतिपुष्टं उत्तमांगं मस्तकं बाहालता भुजलता घंक्रमंगमनं आ-
श्रमांते आश्रमसमीपे कौतूहलं कौतुकं तापसी ऋषिपत्नी ॥ ५८ ॥

वृद्धतापसपुरःप्रसारितं वेणुदंडमवलंब्य शैशवे ॥

भावयन्निव गदापरिग्रहं भाविनं पवनभूश्चचार सः ॥ ५९ ॥

तापसपुरः मुनिरग्रभागे अवलंब्यगृहीत्वा शैशवं बाल्यं भावयन्निव सूचयन्निव
गदापरिग्रहं गदाग्रहणं पवनभूःभीमः चचार (इतस्ततः) जगाम ॥ ५९ ॥

मुनिसुतैरविशेषजुषो वने मुद्गरमीनवशैशवकेलिषु ॥

मलिनतामनयंत कलेवरं मदकलाः कलभा इव धूलीभिः ॥ ६० ॥

अविशेषजुषः समानवर्तिनः अमी पाण्डुकुमाराः नवशैशवकेलिषु नूतनबालपसं-
बंधिकीडासु मदकलाः मदेनसुन्दराः कलभाः हस्तिशावकाः मलिनतां मालिन्यम् ६०

तत्र तत्र मृदुपांसुषु पांडोः पुत्रपादनलविन्यसनेन ॥

छत्रकेतुकुलिशैः स्फुटरेखैश्चित्रवत्यभवदाश्रयभूमिः ॥ ६१ ॥

तत्र तत्स्थले पांसुः धूलिः पादतलविन्यसनेन पादतलहेतुना केतुः ध्वजः कु-
लिशंवर्जं स्फुटः आकृतिसूषकः चित्रवतो चित्रयुक्ता ॥ ६१ ॥

लीलास्मितैः सृक्कियुगाद्गलद्ग्लिलाजलानां ललितैः पृषद्भिः ॥

बाला दधुस्ते तृदि मौक्तिकानां माला धुतोलेखनरंध्रसूत्राः ॥ ६२ ॥

लीलास्मितं लीलायुक्तं मंदहास्यं सृक्कियुगात् ओष्ठप्रांतात् गलद्भिः पतद्भिः पृषद्भिः
विदुभिः हृदिवक्षस्थले धुतरहितं उल्लेखनं उत्तेजनं रंध्रसूत्रं यासांताः धुतोलेखन-
रंध्रसूत्राः ॥ ६२ ॥

अत्यंतबाल्यादमृतापिताभिरन्योन्यमर्धोक्तिभिराह्वयत्सु ॥

स भीमसेनोऽजनि पांडुसूनुष्वर्धोक्तनामापि च पूर्णनामा ॥ ६३ ॥

अमृतापिताभिः अमृतवदाचरन्तीभिः अन्योन्यं परस्परं आह्वयत्सु आह्वानं कु-
र्वत्सु भीमसेनार्धोक्तनामापि भीमइत्युक्तेषु ॥ ६३ ॥

(गद्यम्) तदानीमयमंबालिकासूनुगविलंबितं संक्रंदन इव

पंचनंदनागमसंपदा तथा मुदममितां वभार ॥ १६ ॥

अंवालिकामूनुः राजापांडुः अविलंबितं द्रुतं संकंदनः इंद्रः पंचनंदनागमसम्पदा पंच-
पुत्रप्राप्तिरूपयासम्पदा २ (इंद्रस्य) नंदनवनवृक्षाणां ऐश्वर्येण अमिदं बहुलं
वभारदधे ॥ १६ ॥

(पद्यम्) पुत्रेषु तेषु क्रमपोषितेषु विलोकयंत्या विहरत्सु कुंत्याः ॥

आप्याययामासतुरंतरंगं प्राप्यापि माद्रीतनयौ यमत्वम् ॥ ६४ ॥

क्रमपोषितः क्रमेणपोषितः विहरत्सु क्रीडां कुर्वत्सु आप्याययामासतुः तुष्टिं नि-
न्यतुः अंतरंगमनः माद्रीतनयौनकुलसहदेवौ यमत्वं अन्तकत्वं २ युगत्वम् ॥ ६४ ॥

तैरादराहनलनासु दृढीकृतासु दोलाविधेः परिचितस्य

महर्षिपुत्रैः ॥ पर्यायलब्धमसकृत् पवमानसूनोरा-

रोहणं द्रुतमभूदवसानभूमिः ॥ ६५ ॥

तैः पुष्टिरादिभिः दोलाविधिः आंदोलनकर्म परिचितः अभ्यस्तः असकृत्
वारंवारं पवमानसूनुः भीमः द्रुतं शीघ्रं अवसानभूमिरभूत् समाप्तिरभूदित्यर्थः ॥ ६५ ॥

भीमेन दंतयुगुले विधृतं यमन्ये वन्येभमारुरुद्गुरद्रि-

निभं सगर्भ्याः ॥ शुंडां प्रगृह्य विजयः स्वयमेव मा-

नी तं लीलया रदपथेन समारुरोह ॥ ६६ ॥

युगलं युग्मे अन्ये धर्मादयः वन्येभः वनहस्ती अद्रिनिभं पर्वततुल्यं सगर्भ्यः आ-
तुः प्रगृह्यधत्वा विजयः अर्जुनः रदपथं दंतमार्गः ॥ ६६ ॥

(गद्यम्) तदनु विधिवदुपनतानां क्रमेण मधुरेण

शिरसा वयसा च विधृतवपुषां विनयगौरवपुषां सकलासु

कलासु कौशलमुन्मीलयतां तेषां यशांसि बलभेदन-

मदावलस्य धाम्नोर्युगलमपि युगपदुल्लंघयामासुः ॥ १७ ॥

विधिः शास्त्रं उपनीतं कृतोपनयनं वयः तारुण्यं विधृतं स्वीकृतं गौरवं आधि-
क्यं उन्मीलयतां प्रकटयतां बलभेदनमदावलः इंद्रगजः (ऐरावतः) धाम्नोः स्थान-
वेजसोः युगपदुल्लंघयामासुः उपरिगतानि ॥ १७ ॥

(पद्यम्) नवतरुणिमलक्ष्मीनंदनीयं शरीरं कुरुवृषभसु-

तानां कुर्वती नेत्रपात्रम् ॥ मुनिततिरिति मेने मोहनाय

त्रिलोक्याः स्वविशिख इव कामः सोऽपि किं पंचधाभूत् ॥ ६७ ॥

तरुणिभ्यः तारुण्यस्य नंदनीयं श्लाघनीयं कुरुवृषभः कुरुश्रेष्ठः पात्रं विषयं मेनेमनु-
तेस्म विशिखः बाणः पंचधाभूत् पंचस्वरूपो जातः ॥ ६७ ॥

(गद्यम्) अथ कदाचिदखिलहरिदंतरनिरंतरवलमानमलयपव-
मानकंपितचंपकसंपादितसौरभसंपदनुकंपितनिखिलनिलिपप-
थाः केसरकुसुमकेसरशिखरभासुरधूलिधूसरदिशोमनसिजविज-
यसहकारचतुरसहकारपल्लवतल्लजपरिचर्वणगर्वायमाणकलकंठ-
युवकंठोक्तपथिकजनसंदोहजीवितसंदेहावनदेवतावदनतिलका-
यमानतिलकावलीकलिकापलितंभावुकनभोविभागा मदनहुत
भुगंगारसदृशकमलभंगारमधुरससंगारचितमदभंगारवविभवतुं-
गा अरहितमिथुनशृंगाररसाः समुन्मिषदासंतिकामिषेण सीमं-
तिनीरतेरुदंतं दुरंतं मनसिविचित्य रहसि वसंतं नृपं तमिव हसं-
तोवसंतोदयवासरा मंदमंदमरण्यांगणधरण्यां कमपि विकास-
मापादयामासुः ॥ १८ ॥

हरिदंतरं दिङ्मध्यभागः वलमानेन गन्त्रा सौरभसंपत् सुगंधश्रीः अनुकंपितः पु-
क्तः निलिपपथः देवमार्गः केसरकुसुमं वकुलपुष्पं केसरशिखरं केसराग्रभागः भाः
कांतिः धूसरः ईषत्पांडुः मनसिजः मदनः सहकारः साह्यकरणं सहकारः आश्रयवृक्षः
पल्लवतल्लजः प्रशस्तपल्लवः परिचर्वणभक्षणं कलकंठः कोकिला कंठोक्तः (कंठात् उ-
क्तः) स्पृष्टमुक्तः संदोहः संघः संदेहः शंका तिलकायमाना तिलकवदाचरंती पलितं-
भावुकः शुभ्रीभवन् मदनहुतभुक् मदनाग्निः भुंगारः द्विगुसंपानपात्रं मधुरसः मकरं-
दः २ मघरसः आरचितः कृतः आरवविभवं शब्दैश्वर्यं तुंगः अधिकः अरहितः पु-
क्तः मिथुनानां स्त्रीपुरुषाणां समुन्मिषत् विकसत् वासंतिका पुष्पलता उदंतः वृत्तांतः
दुरंतः दुष्टपरिणामः रहसि एकांतस्थाने वासरः दिवसः मंदमदं अतिमंदं धरण्यां कं
अतिसुंदरं विकासं वैभवं आपादयामासुः संपादितवंतः ॥ १८ ॥

किं शुकस्य वदने रुचिरत्वं किं शुकस्य हृदयेऽपि वशित्वम् ॥

किं शुकस्य कुसुमेषु नंदनी शंसतिस्म मधुपालिरीतिव ॥ ६८ ॥

किं शुकः पलाशवृक्षः शुकः कीरः २ शुकमुनिः किं न किनपि वशित्वं इंद्रियनिग्र-
हत्वं नंदनीनादकुर्वती मधुपालिः अमरपंक्तिः ॥ ६८ ॥

कुरवकेरवकेलिभृतः सुधासमधुरं मधुरं मधुपट्पदाः ॥

पपुरवापुरवार्यमपि स्मयं नृपवने पवनेरितपादपे ॥ ६९ ॥

कुरवकः वृक्षविशेषः रवकोठं शब्दक्रीडां सुधाअमृतं धूःभारः मधुमकरंदः मयं स्म-
यः मदः पवनेरितपादपः वायुकंपितवृक्षः पट्पदः भ्रमरः ॥ ६९ ॥

(गद्यम्) अथास्मिन्नमुना तपोवनकुटीरपरिसरे पटीरगिरिवंधु-
ना गंधवहस्तनंधयेन सन्निधिं नीयमानो मद्रजः परिग्रहस्तपस्यं-
तमपि मनस्यंतः कं परितापसंपदा निलिपेदित्यर्थांतरमप्यलि-
गिरा बोधयंत्यामिव वासंत्यामियं क्षणादेव क्षितिपतिरिक्षुधन्व-
नो लक्ष्यतामध्यरुक्षत् ॥ १९ ॥

तपोवनकुटीरः तपोवनपर्णशालापरिसरः आसमंताद्भागः पटीरगिरिवंधुः मल-
यगिरिसंवधि गंधवहः वायुः स्तनंधयः बालः (गंधवहस्तनंधयः मंदवायुः) रजः प-
रागः परिग्रहः परिजनः मद्रजपरिग्रहः पत्नी मद्रराजकन्यामाद्री वासंतीमाधवी-
लता अर्थांतरमपि उक्तवाक्यमपि अलिगिरा भ्रमरनादेन क्षितिपतिः राजा इक्षु-
धन्वामदनः लक्ष्यं शरव्यं अध्यरुक्षत् आरोहणं कृतवान् (इक्षुधन्वनोलक्ष्यतामध्य-
रुक्षत् मदनवशोजातः) ॥ १९ ॥

(पद्यम्) परितृप्त्य तनुं चित्ते बाणं कामो मुमोचयत् ॥

अंतरेवातिरक्तोभृद्व्रणस्तद्वहिर्नृपः ॥ ७० ॥

परितृप्त्यवर्जयित्वा अंतरेवचित्तेष्व अतिरक्तः अनुरक्तः २ रक्तवर्णः बहिः बहि-
र्भागः ॥ ७० ॥

कं केलिदेशमुपयाम्यधुनेति तावत् कंकेलिसंवलनक-
ल्पितचित्रशोभम् ॥ माद्र्या करेणुरिव साकमसौ क-
रेणवा गूढं ययौ कुरवकद्रुलतानि कुंजम् ॥ ७१ ॥

केलिदेशः क्रीडास्थलं उपयामिगच्छामि कंकेलिसंवलनं अशोकवृक्षवेष्टनं कल्पि-
तचित्रं अद्भुतं करेणुरिव हस्तीव करेणुहस्तिनी ॥ ७१ ॥

शापं च मृत्युप्रदमग्रजातेस्तापं च पन्थुः स्मरजं निरीक्ष्य ॥

दूरेतरस्मिन्मुनेऽपि देव्या दोलायमानं तृदयं तदासीत् ॥ ७२ ॥

अग्रजातिः ब्राह्मणः स्मरजतापं मदनजनितदुःखं निरीक्ष्य विचार्य अस्मिन् पांडौ हृदयंचित्तं देवी माद्री ॥ ७२ ॥

चाटुप्रयोगे चतुरः स पांडुः प्रसूनतल्पे प्रविवेशितायाः ॥

क्षौमं विभेद स्मरराजधान्याः क्षौमं कराभोजदलेन तस्याः ॥ ७३ ॥

चाटुः प्रयोगः प्रियवचनं प्रसूनतल्पं पुष्पशय्या प्रविवेशिता नीता क्षौमं प्राकारं राजधानी वरांगं क्षौमं सूक्ष्मवस्त्रं कराभोजदलेन हस्तकमलपत्रेण ॥ ७३ ॥

(गद्यम्) तत्र तौ राजदंपती मुनीशापबलपरिचिचीषयेव मुहुर-

भंगुरालिंगनमंगलतरंगितकुचकुंभसंभृतधर्मजलनिर्मितमदनयौ

वराज्याभिषेकमधरितमधुरसमधुरिमाधरबिंबचुंबनाडंबरविडंबि

तांबरचरकुटुंबिजीवनमतिजवपंकुल्यमानधम्मिहविगलदविर-

लबकुलमुकुलपुनरुक्तपुष्पतल्पमविगणितवीणागुणक्वणितभ-

णितमसृणितमतिचिरमुषितमसमशरसमरमुन्मीलयामासतुः ॥ २० ॥

परिचिचीषया परीक्षितुमिच्छया मुहुः वारंवारं अभंगुरं दृढं तरंगितौ प्रवृद्धौ सं-
भृतं संपादितं मधुरिमामाधुर्यं आडंबरविडंबितं व्यापारेण उपहसितं अंबरचरकु-
टुंबिजीवनं देवानां अमृतं पंकुल्यमानधम्मिलाः विस्रंसितवद्धकेशाः पुनरुक्तं पुष्टं त-
ल्पं शय्या फणितनादः भणितं रतिकृजितं मसृणितं व्याप्तं मुषितं रहितं असमशरः
मदनः उन्मीलयामासतुः प्रवर्तयामासतुः ॥ २० ॥

(पद्यम्) आयुषः संततिं दीर्घामावहन्नपि पौरवः ॥

आयुषः संततेरंतमारुरोह स्तेरिव ॥ ७४ ॥

आयुः आयुष्यं २ राजा आयुः संततिः परंपरा पौरवः राजा पांडुः ॥ ७४ ॥

नृपस्य दूरीकृतपाशसंगमं यमं विहायैकमुपेयुषो बधूम् ॥

अजस्रमूरीकृतपाशसंगमो यमो परः सन्निदधे लतागृहे ॥ ७५ ॥

पाशसंगमः भवपाशसंयोगः यमं योगं २ अहिंसादिरूपं विहाय त्यक्त्वा उपे-
युषः संगच्छमानः ऊरीकृतं स्वीकृतं पाशसंगमः पाशधारी यमोऽपरः अपरो यमः कृतां-
तः सन्निदधे समीपस्थो बभूव ॥ ७५ ॥

आलिंगनेन कुरवो हरिणेक्षणानामामोदगौरवभृतो भु-

वि सर्व एव ॥ तन्मध्यभागपि तदा स कथं नु पांडुरा-
लिंग्य मदतनयामवधिं प्रपेदे ॥ ७६ ॥

कुरवः कुरवकवृक्षः हरिणैक्षणानांस्त्रीणां आमोदः सुगंधः २ हर्षः गौरवभूतः
आधिक्यपूर्णः सः पांडुः अवधिः अंतः ॥ ७६ ॥

निद्रया किल निमीलितं मृतेर्मुद्रया निजमुदीक्ष्य वल्लभम् ॥

उद्रवा करमुदस्य विह्वला मद्राजतनया रुरोद सा ॥ ७७ ॥

किलसत्यं निमीलितं निश्चेष्टं मृतेर्मुद्रा मरणविह्वं वल्लभः पतिः उद्रवं उच्चस्वरं उ-
दस्य उक्षिप्य ॥ ७७ ॥

तन्निशम्य समवेत्य कुमारैस्तादृशं पतिमवेक्ष्य रुदंत्याः ॥

भोजपुंगवभुजोश्रुविपातैर्भूरपिस्वयममुंचत वाष्पम् ॥ ७८ ॥

ततः रोदनं निशम्यश्रुत्वा तादृशं मरणमुद्रायुक्तं भोजपुंगवभूः कुंती अमुंचत् मृ-
मोच वाष्पं अश्रुऊष्माणम् ॥ ७८ ॥

माद्रया ततोऽनुमृतया सह तस्य राज्ञो निर्वर्तितासु तनयै-
र्निखिलक्रियासु ॥ भुयोऽपि तौ समनसां पुरतः प्रकाशं
जायापती तु सुरतोत्सवमन्वभूताम् ॥ ७९ ॥

अनुमृता गमनविधिनापश्चान्मृता निर्वर्तितासु कृतासु क्रिया और्ध्वदेहिककर्म सु-
मनसांपुरतः देवानां अग्रभागे (अमरावत्यां) जायापती माद्रीपांडूश्च सुरतोत्सवः
देवत्वेनआनंदः २ सुरतोपभोगेन आनंदः अन्वभूतां अनुभूतवन्तौ ॥ ७९ ॥

(गद्यम्) तदनु नव्यवैधव्यवद्भुविधव्यथायाः पृथायाः पुरतो नि-
र्मर्यादपितृशोकविदीर्यमाणैर्यसोदर्यजनपरिवार्यमाणाय तद्-
दि विदितनिखिलधर्मजातायधर्मजाताय महत्यामपि विपत्यां
वैयात्येन भवितव्यमिति राजनियमांकुशं प्रकाश्य काश्यपादयो
दयोपेताः शतशृंगमुनिपुंगवास्तुंगमणिसौधशृंगसंकुलं कुलक्रमा-
गतं कुरुनगरमेतानवतारयामासुः ॥ २१ ॥

सोदर्यजनैः वंधुभिः हृदिमनसि धर्मजातं धर्मसमूहः धर्मजातः धर्मपुत्रः वैयात्यं
धाट्यं नियमांकुशं नियमनकर्तारं दयोपेतः क्षमाशीलः तुंगं उन्नतं शृंगसंकुलं शि-

स्वरूपात् कुलक्रमागतं पुत्रपौत्रादिक्रमेण प्राप्तं कुरुनगरं हस्तिनापुरं अवतारया-
मासुः प्रवेशयामासुः ॥ २१ ॥

(पद्यम्) मंदं मंदमुपेत्य तत्र सदयो मत्पांडुपुत्रांकुराः केति प्रे-
मपुरःप्रसारितकरः कुर्वन्ट्टहालिंगनम् ॥ स्पर्शं स्पर्शमिमान्नि-
जांकगमितान् भ्रातुः स्मरन् कौरवश्चोतद्भिर्नयनांबुभिः स-
विदधे लोकं नदीमातृकम् ॥ ८० ॥

केति कसंति स्पर्शस्पर्शस्पृष्टास्पृष्टा निजांकगमितान् स्वसमीपभागंप्रापितान्
सदयः कौरवः धृतराष्ट्रः इमान् धर्मादिपांडवान् चोतद्भिः गलद्भिः विदधेचकार न-
दीमातृकंबुद्धिं विनानदीजलसंपन्नम् ॥ ८० ॥

पांडवेषु दृढतापरिणाहप्रायरूपबलसंपदियत्ताम् ॥

स्पर्शनं विदधतैव दृशांधः पाणिना परिममौ धृतराष्ट्रः ॥ ८१ ॥

परिणाहः विशालता इयत्तां एतावत्त्वं विदधता कुर्वता दृशांधः धृतराष्ट्रः प-
रिममौ ज्ञातवान् ॥ ८१ ॥

दत्त्वा तत्तत्प्रत्यहं यद्यदिष्टं यावत्स्वेषामात्मजानां शतेऽपि ॥

पांडोः पुत्रेष्वंबिकासूनुरेतेष्वेकैकस्मिन्प्रेम तावद्वबंध ॥ ८२ ॥

अंबिकासूनुः धृतराष्ट्रः स्वेषामात्मजानां स्वकीयपुत्राणां बंधधधार ॥ ८२ ॥

(ग०) एवं वत्सभावेऽपि भक्तिमत्सु तेषु निजपितृवत्सलतामसरु-
त्समीक्ष्य मत्सरेण दुर्मनायमानो हृदयालवालेसुयोधनो राधे-
यप्रधानदुर्बोधमेधोत्सेधसविधधरणीरुहमधिरूढामकुतोरोधां वि-
रोधविषवीरुधमेधांचके ॥ २२ ॥

वत्सभावेपिवाल्पेपि वत्सलताप्रेम असकृत्वारंवारं हृदयालवालं हृदयरूपवृक्षमू-
लजलाधारः राधेयप्रधानाः कर्णप्रमुखाः सविधधरणीरुहः समीपवृक्षः उत्सेधः उ-
न्मतः विरोधविषवीरुध द्वेपरूपाविषवल्ली एधांचकेवर्धयामास ॥ २२ ॥

(पद्यम्) तीव्रोदयानविनयान् दधतां क्रमेण दुर्योधनाद्यसुहृदां
दुरहंरुतीनाम् ॥ पट्टाभिपेकमभिलष्यति फालभागे कुट्टाकभा-
वकुतुकं कुरुतेस्म भीमः ॥ ८३ ॥

अविनयः अन्वापः दधतां कुर्वतां असुहृत्शत्रुः दुरहंरुतिः दुरभिमानः अभिल-
ष्यति इच्छति कालभागः ललाटावयवः कुट्टाकभावं कुतुकं ताडनरूपकौतुकम् ॥ ८३ ॥

पंचधा प्रवहंतीनां पवनात्मज एव सः ॥

कौरवक्रोधसिंधूनां क्रमात्संगमभूरभूत् ॥ ८४ ॥

पंचधा पंचस्वरूपैः पवनात्मजः भीमः (भीमएवसंगमभूरभूत् भीमएवतत्क्रोध-
विषयोजातः इतिभावः) ॥ ८४ ॥

इत्यनन्तभटकृतभारतचंपवाम्

प्रथमस्तवकः समाप्तः ॥

द्वितीयस्तवकः ।

(गद्यम्) एकदातुतेसर्वेपिसुपर्वसरितः सलिलेषुचिरंवित्पत्यसमु-
त्तीर्णा वीचीभिरनीचीभिरूत्कूलितफेनकूटेष्विवपटगृहवाटीषुप-
रिगृहीतमनोहरांवरपटीरहाराभ्यवहाराः कुमाराः कुशलकुशील-
ववालककुलशीलितविचित्रवादित्रकलशीरवविवशीकृतमनसः
सुखमासामासुः ॥ १ ॥

सुपर्वसरित् भागीरथी विहृत्यक्रीडित्वा समुत्तीर्णःरहिर्निर्गतः वीचिःलहरो अनी-
चःमहान् उत्कूलितंऊर्ध्वकूलंप्रापितंकूटःराशिः पटगृहवाटीपटमण्डलसमूहः परिगृहीतः
स्वीकृतःअंवरंवल्लं पटीरःचंदनःअभ्यव्यवहारःभोजनं कुशीलववालककुलशीलितंगाप-
कसमुदायेनवादितंकलशीवाद्यविशेषं विवशीकृतमनःस्वायत्तीकृतमनाः आसामासुः
निपेदुः ॥ १ ॥

(पद्यम्) रहसिनलिनतल्परत्नपर्यंककल्पेदिनविरतिसमीरैःसेव्य-
मानःसभीमः ॥ तटभुविकुसुमानांतादृशैर्गंधपूरैरधिकमलसता-
याहानिदद्रौनिदद्रौ ॥ १ ॥

रहमिएकांतस्थले नलिनतल्पंकमलशय्या पर्यंककल्पंपर्यंकसदृशंदिनविरतिसमीरः
सांपंकालसंबंधिवायुः तादृशंगन्धपूरःअनूपमगंधसमूहः अलसतानिद्रालस्यं हानिदद्रुः
श्रमहानिकरवृक्षः ॥ १ ॥

(गद्यम्) अथनिशीथेतथाभूतस्यतस्यजिघांसयाकुरुनरेंद्रनन्दने-
नचोदितैर्नरेन्द्रैरुपेत्ययुगपदेवझटितिनिभृतंसमुद्घाटितेषुनियंत्रण
पेटकेषु ॥ २ ॥

निशीथःप्रच्यरात्रं तस्यभीमस्यजिघांसाहंतुमिच्छाकुरुनरेंद्रनन्दनचोदितः दुर्योधन-
प्रेरितः नरेंद्रःविषवैद्यःनिभृतंगुप्तनियंत्रणंसर्पकारागृहभूतम् ॥ २ ॥

(पद्यम्) सुतेपितृस्वादिमसंप्रदायशुश्रुत्सयेवश्वसनाशनैद्राः ॥
समीरसूनुंसमुपेत्यजिह्वावहिःप्रसारान्बहुशोवितेनुः ॥ २ ॥ सुप्त
स्यतस्यतुसुयोधनभृत्यमुक्तावाताशनाश्वसकलावनदेवताश्च ॥
आशीर्द्वयंवपुषिचापुषिचप्रतेनुःपूर्वानतत्रचरमैवपुपोषवीर्यम् ॥
॥ ३ ॥ मर्मदत्तदशनाभुजंगमामारुतेर्वपुषिसुप्तभूरुहः ॥ मुष्टिमे
यतनवोविरेजिरेमूलिकाइवबहिर्विनिर्गताः ॥ ४ ॥

पिताभीमपितावायुः स्वादिमसंप्रदायःस्वाकृत्वरीतिः शुश्रुत्साशोधनेच्छा श्वसना
शानःसर्पःसमीरसूनुःभीमः वितेनुःचक्रुःबहुशःजिह्वावहिःप्रसारान्बितेनुः चंचलजिह्वा
भिःपस्पृशुः ॥ २ ॥ भृत्यःपरिचारकःमुक्तःबहिर्निष्कासितः वाताशनःसर्पः वपुःशरीरं
आशोःआशीर्वचनं २ सर्पदंष्ट्रा प्रतेनुःप्रयुयुजुः (पूर्वाआशीःनपुपोषसर्पदंष्ट्रादंशेननमृतः
चरमैवआशोःवीर्यपुपोषवनदेवता-(वीर्य)-शीर्वचनेनभीमस्यायुर्वृद्धिर्जाता) ॥ ३ ॥
मर्मदत्तदशनः मर्मस्थानेकृतदंशः मारुतिःभीमःसुप्तिभूरुहःनिद्रास्थानसंनिधवृक्षस्य मु-
ष्टिमेघः परिमातुयोग्यः विरेजिरेशुशुभिरेमूलिकाअल्पमूलं बहिर्विनिर्गतः बहिःप्रकटी-
भूतः ॥ ४ ॥

(गद्यम्) अपरेद्युरपिपुनराजीवंतंनिद्रारुणनघनराजीवंतं समुग्ध
धीः स्निग्धइवजग्धिकेलिकायामारालिककरदापितकवलनिचो
लितकरालगरलविह्वलंप्रह्वलंविशिरसंरज्जुभिः परिणास्यपरिणा
हिनीभिरसुत्तदांत्तदिशूलंशूलकीलितेनिर्जरसरिदंतर्जलेविसर्ज
यामास ॥ ३ ॥

अपरेद्युःतदुत्तरदिनेपुनराजीवंपुनःसजीवंनिद्रारुणनघनराजीवंनिद्रपारक्तवर्णनेत्रक
मलंतंमुग्धधीःसःकुटबुद्धिःदुर्योधनःजग्धिकेलिकामहभोजनक्रिया आरालिकःबल

वः कवलनिघोलितंमोदकाच्छादितं करालगरलविहलं भयंकरविषेणवपाकुलं प्रवहलंवि
अधोलंवि परिणाह्यवध्वापरिणाहिनीदीर्घाअसुहृत्शत्रुः निर्जरसरिदंतर्जलेभागीर
थोजलमध्ये ॥ ३ ॥

(पद्यम्) तेषांतदानींधृतराष्ट्रजानांतीरेचनीरेदिविपत्तटिन्याः ॥

मरुत्सुतंमारयितुंप्रवीरंसारागुणाःसाधनतामवापुः ॥ ५ ॥

धृतराष्ट्रजानांदुर्योधनादीनां नीरुंदकं दिविपत्तटिनीभागीरथीमरुत्सुतःभीमः मा
रयितुंहंतुं २ मदनतुल्यंकर्तुं सारागुणाःमहादोषाः २ दृढरज्जवः (गुणाःविपदाःसूदाः)
साधनतांसहायम् ॥ ५ ॥

(गद्यम्) पातालभुवितदागमनकौतुकिनावामुकिनासंमानितःस
धृतिमानितस्ततोष्टासुदिशामुतदनुगुणपरिगणनदिनगणात्ययशं
किभिरितरैरपत्यैःसहविचित्यवत्सरिपुभर्त्सनभीमकवानिपीदसी-
तिविपीदंत्याःकुंत्यानवममपिवासरमनवममेवसंजनयन्प्रभंजनभू
रमृतांजनैरिवदृशौरंजयामास ॥ ४ ॥ आगतस्यतस्यमदावला-
युतवलावहानांपृदाकुपरिपदुपदापितदशकलशपीयूषाणांपाना-
द्विशेषपरिपोषगात्रंसवित्रीभुजांतरद्वकौरवदृदयेपिमोदविपाद
संपदौनममनुः ॥ ५ ॥

गमनकौतुकंगमनाश्रयं वासुकिःनागराजा इतस्ततःतस्मिन्स्थलेअनुगुणपरिगणनं
अनुरूपमंरुपा अत्यपयशंकिभिःअतिक्रमेणशंकिनैःविचित्यअन्वेपणंरुत्वाहेरिपुभर्त्सन
रिपुपराजपकारिन् कवानिपीदसिकुत्रनिपण्णोमि विपीदंतीखेदंकुर्वतीअनवमंउत्तमंवा
सरःदिनंप्रभंजनभूःभीमः ॥ ४ ॥ — मदावलायुतवलावहानांदशमहस्त्रगजानांवल
समर्पकाणां पृदाकुपरिपत्नागमभा पानाद्विशेषपरिपोषगात्रं प्राशनात्पूर्वस्मादतिश
यितंपुष्टंशरीरं सवित्रीभुजांतरेमातुर्भुजमव्यभागे ॥ ५ ॥

तदनंतरं (पद्यम्) काष्ठांपरांकामुककौशलस्यकाष्ठाःपरास्नानपि
तद्यशोपि॥प्रज्ञादृगारोपयितुंप्रवृत्तोव्यज्ञापयद्विष्णुपदीतनूजम्॥६॥

परांकाष्ठांपरमावधिं कामुककौशलंधनुर्विद्यापटुत्वं काष्ठाःदिशःप्रज्ञादृकधृतराष्ट्रः
आरोपयितुंनेतुंव्यज्ञापयत्विज्ञापितवान् विष्णुपदीतनूजःगंगापुत्रःभीष्मः ॥ ६ ॥

(गद्यम्) सोऽपिकृत्यविदामग्रणीरपरेणेवशरजन्मनारूपेणबहु-
पेणनिरवद्यवीर्यशोनिपद्यांचापविद्यामापाद्यापितांपुनरुक्तयितुं
दिशिदिशिजैत्रगुणंपौत्रगणंमहताधननिबहेनसहविविधधनुरागम
प्राणस्यद्रोणस्यचरणयोरुपहारीचकार ॥ ६ ॥

कृत्यविदामग्रणीः कार्यविदांश्रेष्ठः शरजन्माकार्तिकेयःरूपःरूपाचार्यः निरवद्यः
निर्दोषः निपद्याआपणरूपाआपाद्यसंपाद्य पुनरुक्तयितुंअधिकंकर्तुं जैनगुणः जयनशी-
लगुणः पौत्रगणःधर्मदुर्योधनादिभीष्मस्यपौत्रसमूहः धनुरागमःधनुर्वेदः चरणयोरुपहा-
रीचकारनिकटेस्थापितवान् ॥ ६ ॥

(पद्यम्) सिंधुजातकलशीभुवोस्तयोःस्नेहभारमवलोक्यतादृशम् ॥
तत्रपौरनिकरःसमाचरच्चित्रपूरजठरेनिमज्जनम् ॥ ७ ॥ कुमारा
स्तूर्णमारुक्षन्कुंभयोनेरनुग्रहात् ॥ कोटिकोदंडसारस्यगुणिन
स्तेगुणाइव ॥ ८ ॥ कूलस्थस्यानुकुर्वन्कुरुसुतसदसःकुंभयोनेः
कदाचित्स्नातुंमध्येजलानांचिरकृतवसतेःसिंधुभूवर्धमानः ॥ आ
दौपादौनिपीड्यस्फुटकमलरुचौविभ्रदंतेवसत्वंग्राहोजग्राहक
श्चित्स्वयमपिविजयास्त्रागमांतंमहांतम् ॥ ९ ॥

सिंधुजातःभीष्मः २ समुद्रसमूहः कलशीभूवःद्रोणः २ अगस्त्यःतादृशस्नेहभारः
लोकविलक्षणस्नेहातिशयः पौरनिकरःपुरजनसमूहः समाचरत्अकरोत् चित्रपूरजठरे
आश्चर्यपूरमध्यभागेनिमज्जनंस्नानम् ॥ ७ ॥ —तूर्णशीघ्रं आरुक्षन् आरोहणंकृतवंतः
कुंभयोनिःद्रोणाचार्यःअनुग्रहः शिक्षणप्रसादः कोटिःअग्रः २ उत्कर्षःकोदंडसार-
स्य धनुःश्रेष्ठस्य ॥ ८ ॥ — कूलस्थःगंगातीरस्थःसदःसमूहः कुंभयोनिःद्रोणाचार्यः
सिंधुभूःभीष्मः २ नदीप्रदेशः निपीड्यवंदित्वा २ निपीडयित्वा कमलरुक्कमलकांतिः
अंतेवसत्वंशिष्यत्वं २ समीपवर्तित्वं ग्राहःनक्रः विजयास्त्रागमांतंविजययुक्तास्त्राणां
आगमःशास्त्रं तस्य अंतंपारं २ अर्जुनास्त्रस्यआगमेनप्राप्त्याअंतं नाशंजग्राहस्वी-
चकार ॥ ९ ॥

(गद्यम्) ततस्तेसर्वोत्तराअपिशरासेषुदक्षिणागुरुदक्षिणांकुरुत
मह्यंद्रुह्यतोद्रुपदस्ययुधिवलाद्गृहीतस्यसमर्पणमितिगुरुणाचो-

दिताः सर्वेऽप्यहंपूर्विकया विमतेषु कृतावज्ञसेनं याज्ञसेनंपुरं
निरुध्यचिरमयुध्यंत ॥ ८ ॥

उत्तराःउदरदेशस्थाः २ श्रेष्ठाः दक्षिणाःदक्षिणदेशस्थाःकुशलाःद्रुह्यतःद्रोहंकुर्वतः
गुरुणाचोदिताःद्रोणाचार्येणप्रेरिताः अहंपूर्विकयाविमतेषुकृतावज्ञसेनंअहंपूर्वमहंपूर्वमि
तिगर्वोक्तिनाकृतावज्ञायस्याःसासेनापस्मिन्तत् याज्ञसेनपुरंद्रुपदराज्ञःपुरंपांचाळनगरीं
निरुध्यवेष्टित्वा ॥ ८ ॥

(पद्यम्) कृत्तेभलैर्धनुषिसगुरुद्रोहिणस्तस्यजीवग्राहेबाहांचलप-
रिचलत्तवद्भवल्लीसहायः॥पुत्रावल्यांमुबलदुहितुःपूर्वपक्षीभवंत्यां
सिद्धांतोभूद्विभुविबुधैःश्लाघितःसव्यसाची॥ १०॥पार्थमेवपुर-
तोनिधायतेपौरवास्तदनुसन्निधौगुरोः ॥ भक्तिमिर्व्यनमयन्निजं
शिरःपार्षतस्तुपरिभूतिलज्जया ॥ ११ ॥ अथोगुरुनीतमधिज्य-
धन्वनापुरःप्रदेशंपुरुहूतसूनुना॥ तरंगिताक्षंतमवेक्ष्यविद्विषंवचो
गभीरंवदतिस्मसस्मितः ॥ १२ ॥

गुरुद्रोहिणःद्रुपदस्य ग्राहेग्रहणविषये बाहांचलेहस्ताग्रे पुत्रावलिःपुत्रपंक्तिःसुबलदु-
हितागांधारीपूर्वपक्षीभवंत्यांअसमर्थायां सिद्धांतोभूत्समरसमाप्तिकारीचअभवत् दिवि
स्वर्गलोकेभुविभूलोके बुधाःदेवाः २ पंडिताः सव्यसाचीअर्जुनः ॥ १० ॥ पौरवाः
पुरुवंशोद्भवाःकौरवाःपांडवाःपरिभूतिःपराभवः ॥ ११ ॥ गुरुःद्रोणःनीतंस्थापितं अ-
धिज्यंसज्जं धनुर्पस्पसःअधिज्यधन्वा पुरुहूतसूनुःअर्जुनः तरंगितेचंचलेअक्षिणीनेत्रेय-
स्पतंतरंगिताक्षं विद्विषंशत्रुद्रुपदराजानंवदतिस्मउवाच ॥ १२ ॥

(गद्यम्) अरेक्षत्रियसत्तमपुरामहत्तरमग्निदेश्यमग्निवेश्यंमुनिमन्त्र
परिश्रमायप्रश्रयेणसहशुश्रूपमाणस्त्वंमत्कृतेपितुरनंतरंममाधिरा-
ज्यपदस्यप्रथममर्धंभवतेवितीर्यततःपरमर्धमहमनुसविष्यामीति
यद्यथाप्रत्यशृणुथास्तत्तथानिर्वर्तितंखलुधिग्विप्रमितिक्षुरप्रवरप्रा-
येणविप्रियवचनेनप्रथीयसीममनसिद्व्यथांवितीर्णवतामहार्णव
रशनावर्तीवमुमर्तीस्वयमेवानुभवताभवता ॥ १ ॥

महत्तरःअतिमहान् अग्निदेश्यंअग्नितुल्यंअग्निवेश्यांअग्निवेशपाख्यं अस्त्रपरिश्रमःअ
स्त्रविद्याप्रश्रयःविनयःभक्ततेमदर्थे आधिराज्यपदस्यप्रथममर्थं आधिंमनसिव्यथां भवते
तुष्पंवितीर्यदत्त्वा परमर्थं अवशिष्टंअर्थं (राज्यपदं) यथाप्रत्यश्रुणुयाःपथाप्रकारेणप्र-
तिज्ञामकरोत् निर्वातितंस्त्रुनिश्चयेनकृतंस्त्रुक्षुरप्रवरप्रायेणवाणतुल्यतीक्ष्णत्वेनप्रथीयसीं
महत्तमांवितीर्णवतादत्तवतामहार्णवरशनावतींसमुद्रकांचीवसुमतींपृथ्वीम् ॥ ९ ॥

(पद्यम्) आबालवृद्धंजडसक्तमेवजनाःसमस्ताद्रुपदंयदाहुः ॥

तस्मात्त्वयिस्वीकृततादृशाख्येकथंनुमज्येतनमित्रतेजः ॥ १३ ॥

जडसक्तं जलसक्तं २ मूर्खासक्तं द्रुपदंवृक्षमूलं २ द्रुपदराजानं आहुःवदंतितादृशा
ख्यातादृशानाम मित्रतेजःसूर्यतेजः २ मित्रोपकृतिः ॥ १३ ॥

(गद्यम्) इतिव्याजस्तुतिवचनेनपौरवांतेवसताभार्गवान्तेवस

ताप्रार्थयितःपार्षतस्तेनसार्धमर्धराज्यपरिवर्तनेनपरमंगीकृत्यकृत्य

विदांककुदस्तौजंभरिपुकुंभसंभाववुभावप्युपयममेवप्रवर्तयितुं

कृतकतुनिर्वर्तनःसोमकांतिकोपास्यौपुत्रौभागीरथीतटवनावस

थस्ययाजस्यमुनिराजस्ययाजनानुग्रहेणपरिजग्राह ॥ १० ॥

अंतेसमीपेभार्गवांतेवसतापरशुरामशिष्येण परिवर्तनंविनिमयः परंकेवलंककुदःश्रे
ष्ठः जंभरिपुकुंभसंभवौअर्जुनद्रोणौ उपयमंविवाहं २ यमसमीपत्वं (मरणं) सोमःचं
द्रः २ शिवःआस्यंवदनम् ॥ १० ॥

(पद्यम्) तातोऽपिधर्मतनयंतपनीयपीठमारोप्यचक्षुरिवलब्धममुं

तपोमिः॥ आवर्जितैःकलशवारिभिरभ्यर्षिंचदानदंवाष्पसलिलै

रवनिंचपौराः॥१४॥ आविभ्रतौधरणिमंगदनिर्विशेषंनानाधनाय

तिभिरस्यनयोदिताभिः ॥ पस्यंसमस्तमपिवासवसन्निभस्यको

शीबभूवकुतुकैःसहकौरवाणाम् ॥१५॥ पारेसिंधुप्रथितमथतंप्रत्य

हंवर्द्धमानंसोढुंपार्थाभ्युदयमपटोःस्वात्मजस्यानुरोधात् ॥ प्रीतो-

राजाप्यनुजतनयप्रेममार्गंप्रयातुंमातुर्दोषादिवबहिरगादंतरप्यंध-

भावम् ॥ १६ ॥

तातोपिधृतराष्ट्रोपिधर्मतनयःपुधिष्ठिरःतपनीयंसुवर्णपीठसिंहासनं चक्षुरिवलब्धं (अं
धस्य) नेत्रलाभःसुखदःतदत् आवर्जितैःगंगादिनदीभिःभंपादितैः कलशवारिभिः कल

शोदकैः ॥ १४ ॥ आविभ्रतःधारयतः अंगदनिर्विशेषंकेपूरतुल्यं धनायतिःधनप्राप्तिः
नयोदितःनीत्युत्पन्नः पस्यंगृहं वासवसन्निभःमहेंद्रतुल्यः कोशीवभूवद्रव्यपरिपूर्णवभू
वकुतुकैःहर्षः ॥ १५ ॥ पारेपेरतीरेसिंधुःसमुद्रःप्रथितंरूपातंपार्थाभ्युदयः युधिष्ठिरादि
पृथापुत्राणांकीर्तिःअपटुःअसमर्थः स्वात्मजःदुर्योधनः राजाधृतराष्ट्रः अनुजस्यपांडोः
मातुर्दोषःअंबिकायाः व्यासंप्रतिगमनसमये नेत्रबंधनापराधः बहिरिव अंतरपिअंधभा
वंअगात् बहिरिंद्रियेनेत्रेअंधत्वमिवअंतःकरणेअंधत्वं प्राप्तवान् (विचारहीनोजातः) १६

(गद्यम्) तदनुसौवलीजानिरसौवलीयसामर्पेणधर्षितःसहजवि
नयंधर्मतनयमाहूयकृतावहित्योगिरिमित्यमुत्थापयामास ॥ ११ ॥

वत्ससंप्रतिवारणावतंपुरमुपेत्यवारणाननगुरोरुत्सवंवारणायविपदां
निषेव्यसहानुजैस्तत्रवास्तव्योनिरवधिसुखमनुशाधिवसुधामिति १२

सौवलीजानिरसौ गांधारीपतिर्धृतराष्ट्रः वलीयसामर्पेणधर्षितः प्रबलक्रोधे
नपराजितःगिरमुत्थापयामासभाषणमुवाच ॥ ११ ॥ उपेत्यगत्वारणाननःगजान
नःगुरुःपिताशंकरः निषेव्यअनुभूय तत्रवास्तव्यःवारणावतनगरेवसन् अनुशाधिपालय
वसुधापृथ्वी ॥ १२ ॥

(पद्यम्) तस्याशयंतद्विदिविदन्नपिधर्मसूनुस्तातस्यवाचमविलं
व्यतथेत्यगृह्णात् ॥ तत्तादृशेषुगुरुशासनपालनेषुकूलंकपंगुणगणे-
नकुलंहिपूरोः ॥ १७ ॥ धर्मभूरनुजैःसाकंतद्विरातत्पुरंधर्यौ ॥ क
र्मचोदनयाजीवःकायमन्यमिर्वोद्विधैः ॥ १८ ॥ सविनयमथदर्शि-
तमहीयःसचिववरेणपुरोचनेनशत्रोः ॥ जतुगृहमभजंततत्रपां
र्थाजगदिवनूत्नमशेषवस्तुपूर्णम् ॥ १९ ॥ तत्रतेविदुरभृत्यभापि-
तैःसौवलेयशतमन्युहेतुना ॥ पंचतामपिपरांधनंजयप्रापणेनज
तुधास्त्रिमेनिरे ॥ २० ॥ शिशमयिपुरर्षिद्विपांसमंत्रीनिभृतशरा
रुरिमान्निगूढभावान् ॥ अवसरमनलाहतेनिकेतेप्रतिदिनमेधायि-
तुंप्रतीक्षतेस्म ॥ २१ ॥

तस्याशयःधृतराष्ट्रस्यअभिप्रायः विदन्नपिजानन्नपिअविलंब्यंशीघ्रंअगृह्णात् स्वीच
कार गुरुशासनंपितृराज्ञा कूलंकपंपूर्णगुणगणःगुणसमूहःधर्मभूःपुधिष्ठिरः कर्मचोदनया

पापपुण्यरूपप्रेरणयाकायंदेहम् ॥ १८ ॥ महीपःविशालं सचिववरःअमात्यश्रेष्ठःशत्रोः
दुर्योधनस्य जतुगृहं लाक्षागृहंतत्रवारणावतपुरेनूत्नंनूतनं अशेषवस्तुपूर्णसकलपदार्थसंप-
न्नम् ॥ १९ ॥ सौवलेयशतमन्युःदुर्योधनःहेतुःकारणं (शतमन्युःक्रोधः) पंचतांमरणं
२ पंचसंख्याधनंजयःअर्जुनः २ अग्निःप्रापणंप्राप्तिःजतुधामलाक्षागृहमेनिरेमानितवंतः
॥ २० ॥ शिशमयिपुरपिशमयितुमिच्छुरपिद्विपांशत्रूणांमंत्रोसचिवःपुरोचनःनिभृतंगुतं
शरारुःधानुकःनिगूढभावःस्वनाशरूपगुप्ताभिप्रायः अनलावृतेअन्युद्दीपकलाक्षादिपदा
थावृते निकेतंगृहं एधयितुंवधंपितुं प्रतीक्षतेस्मप्रतीक्षांचक्रे ॥ २१ ॥

(गद्यम्) जातुचिदपत्यैःसहभृत्यभावमिषादभीषामामिषफले
षुविपंनिनीपंत्यानिपादयोषितइवतस्यपुरोचनस्यनिद्रायामपि
द्राघिमाणंदातुकामेनतत्रसन्ननिक्षणदायामाशुशुक्षणिक्षणाज्जि
क्षिप्यजननीसोदरजननीचेतरमुखसंवेशमणिमंचायमानभुजशि
खरसीमेनभीमेनविदुरकिंकरकृतलिङ्गयासुरंगयानिर्जग्मे ॥ १३ ॥

जातुचित्कदाचित् भृत्यभावमिपंसेवकभावकपटं अभीषांडवाः आमिषफलंमांसभ
क्ष्यफलं निनीपंतंस्थापयितुमिच्छंतं निद्रायाःद्राघिमाणंनिद्रादीर्घत्वमरणं दातुकामःइ
च्छास्यसःदातुकामः सन्ननिगृहेक्षणदायारात्र्यां आशुशुक्षणिअग्निं नीचेतरत्वहुलं
यत् सुखसंवेशंसुखनिद्रां मंचायमानंमंचकवदाचरंतंचसुरंगलिङ्गंभूतलांतर्गतगुप्तमार्गः नि
र्जग्मेवहिनिर्गतम् ॥ १३ ॥

(पद्यम्) पार्थद्विपांविग्रहमेकमेकंविभज्यसमापिशित्वाःकृशानोः ॥

स्वीकृत्यतृप्ताःस्वशिरःप्रकंपैःसंश्लाघिरेतत्रसमीरसूनुम् ॥ २२ ॥

प्रपश्यतांपौरनृणांप्रभातेसांक्रामिकंगेमिवाभिनापम् ॥

आविभ्रतामश्रुभिरेवशांतिरापादितत्राग्निहठात्क्रियायाः ॥ २३ ॥

तत्रालयेदग्धतनूनथैतान्निश्चित्यपार्थान्निजचारवाचा ॥

दुःखापदेशेनमुपोधनाद्याः संमोदवाष्पंससृजुःसभायाम् ॥ २४ ॥

विग्रहंशरीरंकृशानुसत्यशित्वाःअग्नेःसत्यजितःस्वशिरःप्रकंपः स्वाग्रचालनंसमीरसूनुं
संश्लाघिरेभीमंश्लाघितवत्यइव ॥ २२ ॥ पौरनृणांपौरजनानांसांक्रामिकरोगःसंसर्ग-
जन्यरोगःआविभ्रतधारयत्शांतिरापादिशानिःमंपादिताहठात्बलात्कारात् क्रियादाह

कर्म ॥ २३ ॥ तत्रालपेलाक्षागृहेचारवाचागुप्तदूतकथनेनदुःसापदेशःदुःस्वमिषं संमोह
बाष्पंआनंदपुष्कनेत्रजलंसंसृजुतस्तजुः ॥ २४ ॥

(गद्यम्) तावत्सोपिगंधवहसूनुरंधतमसधुरंधरंसक्थिजवसमुत्थि
तमरुदुत्पाटिततरुविटपविघट्टनसमुद्भ्रांतशकुंतकुलबद्धनिध्वान
मध्वानंविलंघ्यकस्यचित्काननकासारतीरतरोरधिपरिसरमेतानव-
तार्यतदीयपरिरक्षणविचक्षणजागरःक्षणमवतस्थे ॥ १४ ॥

गंधवहसूनुःभीमःअंधतमसधुरंधरंगाढांधःकारव्याप्तंसक्थिजवसमुत्थितं ऊरुवेगसमु-
त्थितंमरुत्वायुःविटपविघट्टनसमुद्भ्रांतं शास्त्राभ्रंशोत्कटभ्रमवंतंशकुंतकुलंपक्षिसमूहःबद्ध
निध्वानःआरब्धशब्दःअध्वामार्गः कासारःतडागःअधिपरिसरंसमीपंविचक्षणजागरः
जागृतिदक्षःअवतस्थेतस्थौ ॥ १४ ॥

तत्रकापितरुणीतडिदाभानंययौजनुगृहेसुखितेन ॥ चूषणायत
मसांवनमार्गेचोदिताद्भुतवहेनशिखेव ॥ २५ ॥ अधरोष्ठविभाग
रेखिकासुदृशोस्यावदनेऽस्तिवानवा ॥ इतिसाहृदितस्यसंशयंपरि
मार्ष्टुंकिलमौनमत्यजत् ॥ २६ ॥ एतांप्रशास्तिभुजयावनराज्य
सीमामेकःस्वयंनरभुजामृषभोहिडिंबः ॥ अर्धांशभागजनवधेस
ममंतकेनतुल्याभिधानपदयास्वसृमान्मयायः ॥ २७ ॥ वीतशं
कमिहतेऽद्यतिष्ठतः कीदृशंककुदमित्ययंमम ॥ चित्तरंगभुविनृत
कौशलीमुत्तरंगयतिचित्रलासकः ॥ २८ ॥ रुधिरंपातुकामेनतेन
बोहंतुमीरिता ॥ अधरंपातुकामाहमस्मितेरूपसंपदा ॥ २९ ॥
अद्यतेसविधमापतेदसौहृद्यमेतद्वाचितंवचःश्रृणु ॥ मारणंरिपुषु
तन्वतामुनामारणंकुरुमहान्बलेनसः ॥ ३० ॥ उपयामविधौत्वर
स्वमेरुपयामारशराःशरारवः दिविवाभुविवाथदिक्षुवारमवेत्वामु
पनीयरंहसा ॥ ३१ ॥ इत्येनांभापमाणारजनिचरपतिःक्रोधांलि
गैःस्फुल्लिगैर्दग्धैर्वाक्ष्णोरभीक्ष्णंस्फुटघटितभुजास्फोटवाचाटिता
शः ॥ बिभ्राणांबभ्रुकैश्यंत्वमिहवससिकोमृत्युवक्त्रार्धजग्धोदुर्बुद्धे
तिष्ठयामिकपुनरितिगिरामेदुरःप्रादुरासीत् ॥ ३२ ॥ तस्मिन्नरक्षसि

सिनेदिष्ठेतादृक्षपरुषाक्षरे ॥ अपमृत्युरिवोदस्थादनिलस्यात्मसंभ
वः ॥ ३३ ॥ दृक्षेणदृक्षंगिरिणागिरीद्रंहस्तेनहस्तेवचसावचश्च ॥ पर
स्परेणप्रतिरुध्यघोरंसमीकमेतौसममादधाते ॥ ३४ ॥ स्वसुःसम
क्षंस्वयमेवमुष्ट्यावलंबिडौजाइववज्रसख्या ॥ हिडिंबमेनंयम
राजधानीकुटुंबिमुख्यंकुरुतेस्मभीमः ॥ ३५ ॥

तदिदाभाविद्युत्कान्तिसदृशागावंभीमंजतुगूहसुखितःलक्षागृहभक्षणात्तुतः तमसांचूष
णायअंधःकारनाशायचोदिताप्रेदिताहुतवहःअग्निः ॥ २५ ॥ रेखिकारेस्वाचिह्नं वानवा
अस्तिवानास्तिपरिमाहुंदूरीकर्तुम् ॥ २६ ॥ प्रशास्तिसंरक्षतिभुजयाभुजवलेननरभुजाम्
पभःराक्षसश्रेष्ठःअंतकेनयमेनतुल्याभिधानपदंतुल्यवाचकशब्दः स्वसृमान्वर्ततेभगिनी
युक्तःवर्तते ॥ २७ ॥ इहअद्यवीतशंकंतिष्ठतःइहवनेअद्यनिःशंकंतिष्ठतःककुदंधैर्यं २ प्राधा
न्यंचित्तरंगभूःचित्तरूपारंगभूमिःनुत्तकौशलीमुत्तरंगयतिनृत्पद्यातुर्पप्रमटपतिचित्रलासकः
आश्चर्यकारकनटः ॥ २८ ॥ तेनहिडिंबेनवःयुष्मान्हंतुमोरिताहंतुंभेरिताअधरंपातुका
मास्मिन्वद्रूपमोहिताऽस्मि ॥ २९ ॥ असौसविधमापतेत्हिडिंबःसमीपंवेगेनागच्छेत्मे
ह्ययंमत्प्रियंउचितंवचःहितकरभाषणंअमुनाराक्षसेन ॥ ३० ॥ उपयामविधिःविवाहकर्म
त्वरस्वत्वंरांकुरुमारशरभ्रद्वनबाणःशराकःप्राणघातुकः दिक्षुदूरदेशे रमयेरमपिष्णे रंहः
वेगः ॥ ३१ ॥ एनांहिडिंबारजनिचरपतिःराक्षसराजाहिडिंबःअक्ष्णोःस्फुलिंगैःनेत्रको
धाम्निकणैःअभीक्ष्णंनिरंतरंधटितभुजास्फोटः कृतहस्तताडनंवाचाटितः गर्जनायुक्तःकृतः
आशाःदिशःव भ्रुकैश्यंपिंगलवर्णकेशसमूहंजग्धःभक्षितःगिरामेदुरःभाषणयुक्तः ॥ ३२ ॥
रक्षसिनेदिष्ठेराक्षसस्यअतिसमीपेतादृक्षंतादृशमुक्तंपरुषंरौद्रं उदस्थादुदतिष्ठदनिलस्या
त्मसंभवःभीमः ॥ ३३ ॥ प्रतिरुध्यनिरुध्यघोरसमीकंधोरयुद्धंएतौआदधातेभीमराक्ष
सौचकाते ॥ ३४ ॥ स्वसुःसमक्षंराक्षसभगिनीहिडिंबातस्याःसमक्षंवलंबलासुर्विडौ
जाइवईद्रइववज्रसख्यावज्रतुल्यायमराजधानीकुटुंबमुख्यंकुरुतेस्मजघानेत्पर्यः ॥ ३५ ॥

(गद्यम्) तदनुतिमिरकदंबेनेवहिडिंबेननिर्मुक्तात्तस्मादहर्मुखादि
ववनात्संध्येवसरागयातयाकमलपालिकयासहतपनभानवइव
राजसूनवस्तेनिष्क्रम्यशालिहोत्रमुनेःसदसिवीतिहोत्रभासंव्या
संभगवंतभासेव्यतत्रतन्निदेशादहानिकानिचिदतिवाहयांचक्रुः १५ ॥

अहर्मुसंउपःकालःसरागयाआरक्तया २ प्रीतियुक्तयाकमलपालिकयासहहिडिंब

यामहराजसूनवःपांडवाःभुनेःसदसिमुनेराश्रमे वीतिहोत्रभासंअग्निसदृशवर्णंआसेव्य
सेवनंकृतवानिदेशःआज्ञा ॥ १५ ॥

(पद्यम्) पुत्रंतत्रघटोत्कचंपवनभूसंगादनंगातृगप्राप्तंसर्वगुणैर्मनो
जवसतांप्राप्तनक्तंचरी ॥ कुर्यावःस्मृतएवकर्ममुहुरेःशक्तेरपिस्त्रं
सनामित्युक्त्वासपितृन्यथाभिलपितंयुक्तस्तयानिर्ययौ ॥ ३६ ॥

पवनभूसंगात्भीमसंगमात्अनंगातुराकामविहृलाहिडिंवामनोजवसतां पितृनुल्यत्वं
मक्तंचरीराक्षसीहरिःइंद्रःशक्तिःबलं छंसनांवपयं कुर्याअभिलपितंइच्छितम् ॥ ३६ ॥

(गद्यम्) ततस्तेवन्याशनैर्धन्याधारितवसुधासुधाशानाकृतयःप्राष्ट
पमिववक्त्रवलाक्रांतांपातालनगरीमिवप्रत्यहंवर्धमानवलिशोकामं
गराज्यसीमामिवसूर्यतनयानुकूलप्रतिष्ठारविरथाक्षधुरमिवैकचक्रां
पुरीक्रमादाक्रम्यकस्यचित्गृहमेधिनोगृहमध्यमेत्यसुखमध्यवा-
त्सुः ॥ १६ ॥

वन्पाशनैर्धन्यः वनफलमूलभक्षणैःस्वस्तिमान्वसुधासुधाशनःभूदेवःब्राह्मणवक्त्रवला
क्रांतावकासुरस्यशक्त्याअधिष्ठिता २ वक्त्रवायसव्याप्तावालःदैत्यः २ देयभागःसूर्यतन
यानुकूलप्रतिष्ठायमुनातीरानुरोधस्थितिः २ कर्णानुकूलप्रतिष्ठाएकचक्राएकचक्रवती २
नगरीविशेषागृहमेधीगृहस्थाश्रमीगृहमध्यमेत्यसुखंभातमुखंअप्यवात्सुःवसंतिस्म ॥ १६ ॥

(पद्यम्) भिक्षामटद्विरथतत्रपृथाकुमौरैरर्धविभज्यपृथगर्पितमञ्ज
राशेः ॥ आकंठमभ्यवहरन्निखिलैःप्रतीकैःपुत्रोवभूवमरुतःपु
नरुक्तपोषः ॥ ३७ ॥ तत्रतत्रद्विजैरेतेपृष्ठानाशंपृथाभुवाम् ॥
इत्युचुर्वयमत्रैवविद्यस्तेपांतुसंस्थितिम् ॥ ३८ ॥ यक्षेणकेना
पिहनोहिडिंवइतिब्रुवाणेषुमिथोद्विजेषु ॥ आकूतगर्भहसितं
सगर्भ्याश्चकुर्मुखंवीक्ष्यसमीरमूनोः ॥ ३९ ॥

भिक्षामटद्विःभिक्षांगच्छद्विःअभ्यवहरन्भक्षयन्तःप्रतीकैः अवयवैःद्विगुणितपोषःपुन
रुक्तपुटिर्पस्य ॥ ३७ ॥ नाशंपृष्टाःमरणंपृष्टाःविद्यःजानीमःसंस्थितिंस्थितिं २ मरणं ॥
॥ ३८ ॥ आकूतंअभिप्रायःसगर्भ्याःधर्मादिभ्रातरः ॥ ३९ ॥

(गद्यम्) एकदासायमंतर्गृहेनिरवग्रहंनिष्पतद्विर्वाप्यैस्तरंगितोत्त
मांगमुत्संगमुविपत्पुरपत्यंपुरोधाययातुधानापराधमयानुरोधेनमं

दिनं कंदितमुत्सृजन्ती कुंती समुपसृत्य विषादनिदानं विप्राय ताक्षीम
 प्राक्षीत् सा पितां कृपालुतया तृदिलगद्गदांगद्गदाक्षरमाचचक्षे ॥ १७ ॥
 सायं सायंकालसमये निरवग्रहं अप्रतिबंधं निष्पतद्वाष्पंगलज्जोदकंतरंगिततरंगसं
 जातं उत्तमांगं शिरं उत्संगभूः समीपभूमिः पुरोधाय अग्रभागे निधाय यातुधानः वकासुरः
 मंदितं कंदितं मंदरोदनं उत्सृजन्ती प्रकटयन्ती विप्राय ताक्षी दीर्घनेत्रा विप्रपत्नो विषादः शुक्लं
 निदानं कारणं अप्राक्षीत् पृच्छ समुपसृत्य समीपभागं गत्वा लगद्गदः संजातरोगः गद्गदाक्ष
 रमाचचक्षे अव्यक्ताक्षरं कथयामास ॥ १७ ॥

(पद्यम्) साधयेयमिति धर्मसंग्रहं संदधाति मिथुनं परस्परम् ॥ आ
 धये परमनेकजन्मनो रावधोरजनिपापसंग्रहः ॥ ४० ॥ अयिकिं ब्र
 वीमि परिपाकमंहसामतिभीषणो बक इति क्षपाचरः ॥ स्वसुराद
 रात्स्वयमुपागतो यमो यमुनावनांतमवलंब्य वर्तते ॥ ४१ ॥ माभू
 न्नाशो युगपदिति नो भीरुभिर्जातु पौरैः पूर्वैर्लब्ध्वा वसरमसकृत् प्रार्थ
 नाभिः प्रकृतम् ॥ एकैकस्मिन्नहनि वितरत्येकमेकं पुमांसं कृत्वा
 तस्मै वलिमिह जनस्तुंगमन्नस्य राशिम् ॥ ४२ ॥ तादृशः
 प्रलयकालकठोरो वासरः स तु ममालयभूमेः ॥ द्वारितिष्ठति वकात्प
 रितुष्टात्पारितोषिकमिवाद्यजिघृक्षुः ॥ ४३ ॥ बालानि वप्रवय
 सोपिनराशनो यं भुंजीत चेन्मम स एव हि पुण्यपाकः ॥ बालेन भाव्य
 मिति तद्वलिपुव्यवस्थाकंठे पुनः कलयति ककचस्य धाटीम् ॥ ४४ ॥
 संतानमूलमिदमेकमपत्यमास्ते संवर्तकालसहजश्च सराक्षसेन्द्रः ॥
 संभूयते च समयः क्षपयामहत्या संतीर्य तां कथमियं सखि मे विपत्तिः ४५
 मिथुनं संदधाति जायापतित्वेन मिलति आवयोः दंपत्योः ॥ ४० ॥ अंहस्परिपाकः
 पापपरिणामः अतिभीषणः परमभयंकरः क्षपाचरः राक्षसः यमुनावनांतमवलंब्य यमुनाती
 रवनमधिष्ठाय ॥ ४१ ॥ युगपत्प्रकाले नः अस्माकं जातुकदाचित् भीरुपौरैः भयशी
 लपुरजनैः अवसरं लब्ध्वा अवकाशं लब्ध्वा असकृत् प्रार्थना पुनः पुनः प्रार्थना प्रकृतं प्रति दिवस
 देयत्वेन निश्चितं पुमान् पुरुषः वलिं वितरति वलिं ददाति तुंगमन्त्रं मधुरान्नम् ॥ ४२ ॥ क
 ठोरवासरः रौद्रदिवसः ममालयभूमिः प्रद्वहस्थलं संतोषेण यदीयते तत्पारितोषिकं जिघृक्षुः
 गृहीतुमिच्छुः ॥ ४३ ॥ नराशनः राक्षसः वकः प्रवयसोपि भुंजेत् वृद्धानपि भक्षयेत् पुण्य-

पाकशुण्यफलोदयः क्रकचस्पधाटीकलपति करपत्रापुधशैलीकरोति (कंठे) कंठछेद
दुःस्वंकरोतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ संतानमूलवंशवृक्षसंबर्तकालसहजः मलयकालभमः समयः
क्षययासंभूयते दानकालःसंनिधोभवति महत्यादीर्घयादुःस्वेनसंतीर्यतां निवार्यते ॥ ४५ ॥

(गद्यम्) इत्युदीर्घसरभसावगाहनतृदयसमुत्कूलितंशीकसरःपूर
मिवनयनसलिलंविशंखलंखेलयंत्यैतस्यैतनयेषुद्वितीयःसमरेष्वद्वि
तीयःसुतःसखितेदीयतेसएवतत्प्रीणनप्रणाशनयोर्वलीभविष्यति
माभैपीरितिसानरदेवमहिषीप्रत्यश्रौषीत् ॥ १८ ॥

इत्युदीर्घइत्युक्त्वा सरभसःसवेगः तृदयसमुत्कूलितंतृदयादूर्ध्वगतं विशंखलं अ-
निवार्यं अद्वितीयःउपमारहितः प्रीणनंतृप्तिःप्रणाशनंप्राणहरणं बलिःदेयबलिः २ बल-
वान् माभैषीतिप्रत्यश्रौषीत् भयंप्यागंकुरुइति प्रतिज्ञातवती नरदेवमहिषीपट्वराज्ञी
कुंती ॥ १८ ॥

(पद्यम्) अनयोरथदंपत्योरश्रुहेतोःशुचःपदे ॥ आनंदस्यातिरे
कोभूदादेशइवतत्क्षणम् ॥ ४६ ॥ तमिमंप्रसुवारहस्युदंतंगदितो
वायुसुतोबलावलेपात् ॥ मनसानवकंलिलेहराव्यामनसाधारित
मन्त्रराशिमेव ॥ ४७ ॥

शुचःपदेशोकस्यस्थाने अश्रुहेतुःअश्रुकारणं अतिरेकःअतिशयः आदेशइवअभूत्
रूपांतरइवअभूत् ॥ ४६ ॥ प्रसूर्माता रहसिएकांतस्थले उदंतःवृत्तांतः गदितोवायुसुतः
उक्तोभीमः बलावलेपः सामर्थ्याभिमानः नलिलेहनमानितवान् अनः शकटः ॥ ४७ ॥

(गद्यम्) अपरेद्युरखिलजनानंदकरेभगवतिदिनकरेमंदेहकुलमय
स्कंदितुमुदयगिरिशिखरमधिरूढे ॥ १९ ॥

अपरेद्युः अपरस्मिन्दिने मंदेहकुलपवस्कंदितुं राक्षसवर्गपराजेतुं अधिकृतः
मातः ॥ १९ ॥

(पद्यम्) सशकटमधिरूढभीमसेनोदधिकलशीकुलशीफरान्त्रा
शिम् ॥ वकमवनवनंविवेशशाखानगरमिवांतकवीराजधान्याः
॥ ४८ ॥ कंकालोच्चयकल्पितांतकचमूशाटीकुटीविभ्रमेतत्रकु
द्धतदौपवाह्यमहिषश्वासोप्रचक्रानिले ॥ गृध्रध्वांससृगालघोष

विकसद्रक्षोपदानस्तवेभुंजानःशकटस्थएवसतदाचक्रेमहत्क्ष्वेडि
तम् ॥ ४९ ॥

कुलशीफरं समूहेनयुक्तंअंतकवीरःयमःशास्त्रानगरं लघुग्रामः ॥ ४८ ॥ कंकालो
च्चपकल्पितं मानवशरीरास्थिसमूहेनकृतं अंतकचमूशाटीकुटीविभ्रमः यमस्यसेनायाःपट
मंडपभ्रमः चक्रानिलःवात्यानिलः ध्वांक्षाःवायसाः घोषविकसनशब्दप्रकटीभवन् रक्षो
पदानस्तवः राक्षसस्यवीरकर्मस्तुतिः भुंजानःभक्षयन्सन्क्षयेडितंगर्जना ॥ ४९ ॥

(गद्यम्) सोऽपितदिदंनिशम्यबलिपुरुषविशेषभारमंदितशकटाग
मेनप्रथममेवकृतोन्मेपरोपंद्विगुणयन्गिरिकंदरमंदिरमुखात्सरभसं
वितिर्गत्य ॥ २० ॥

सःवकराक्षसः कंदरमंदिरंगुहागृहमुखात्सरभसं द्वारात्सवेगम् ॥ २० ॥

(पद्यम्) एवंकोवापराधोत्यमुमविगणयन्वाहुमत्रेतिघुष्यन्वक्तो
रोरक्तेखाकृतविरुदजगद्धातुकत्वप्रशस्तिः ॥ कोशन्मर्त्यागखाद
त्वरणपरिचलत्सृक्किलग्रास्थिदंढस्थूलेदंष्ट्रेदधानःपवनभुवमभिप्रा
द्रवद्यातुधानः॥५०॥ निजभुजयुगलीनियंत्रणाभिर्नियमितयत्न
परस्परावुभौतौ ॥ निगडितनयनंनिलिंपपंक्तेर्निर्वहतांनिपुणं
नियुद्धशिल्पम् ॥ ५१ ॥ पुत्रस्यवायोर्भुजदौर्ललित्यंबकंवनेतत्र
चिरंचरंतम् ॥ निन्येदशांकामपिराक्षसस्त्रीनेत्रांबुवर्षर्तुविलास
योग्याम् ॥ ५२ ॥ तंविकृष्यपुरसीन्निशिथेतत्क्षणात्कुणपमर्श
नदोषम् ॥ मार्तुकामइवमारुतसूनुर्मातुरंभिमुपसेवितुमागात् ॥

॥५३॥आलोक्ययातुशवमेतदशेषपौरैरहोमुखेपरवशीक्रियतेस्म
चेतः ॥ आश्चर्यपूरपरिमेलनफेनिलाभिरानंदसागरतरंगपरंपराभिः
॥ ५४ ॥ भवनमेत्यतदागृहमेधिनःपवनजेप्रवणीकृतमूर्धनि ॥

प्रयुयुजेसममाशिपमक्षतैःप्रमुदितःपुरितत्रमहाजनः ॥ ५५ ॥
निशिजातुनिकेतवेदिकायानिकटेषुसिसुखंनिषेव्यपार्थान् ॥

पथिकोपररात्रजागरूकःप्रवभापेगिरमीदृशंप्रसंगात् ॥ ५६ ॥

कोवाअपराधोतिकःपुरुषः अपराधंकरोति घुष्यन्गजपन् व्यक्तःप्रकटः विरुदंवि-
न्हंप्रशस्तिः स्यातिः मर्त्यागखादःमनुष्पांगभक्षणं त्वरणंत्वरसृक्किणःओष्ठः लग्नःयुक्तः

पवनभूमीमः पातुधानः अभिप्राद्रवत्राक्षसःवकःसंमुखमापतत् ॥ ५० ॥ पुगलीनियं
 घणंयुग्मेननियमनं नियमितपत्नःनिरुद्धप्रयत्नः उभौभोमवकौनिगडितनयनंवद्धनेत्रं नि-
 लिपपंक्तिःदेवगणः नियुद्धंनिरवहतांवाहुयुद्धंअकुरुताम् ॥ ५१ ॥ भुजदौलंलित्यंवाहु
 नांदुश्चेष्टितत्वं चरंतःसंचरंतः ॥ ५२ ॥ सीम्रिसमीपभागे नीशीयेमध्यरात्रे कुणपमर्श
 नंशवस्पर्शः माट्टुपरिहर्तुंआगात्आगच्छत् ॥ ५३ ॥ यातुशवंराक्षसस्यप्रेतंअहोमुखे
 प्रभाते परवशीक्रियतेस्मपरवशंचक्रे परिमेलनंअंतःप्रवेशः फेनिलःफेनविशिष्टःतरंगःल
 हरी ॥ ५४ ॥ गृहमेधीगृहस्थाश्रमीपवनजःभीमः प्रवणीकृतंनग्रीकृतंमूधार्मस्तकं आ-
 शिपंप्रयुयुजेआशिर्वादंकृतवान् ॥ ५५ ॥ जातुकदाचित्निकेतवेदिकागृहस्पपरिष्कृतभूमिः
 सुप्तिमुखंनिषेव्यनिद्रासुखंअनुभूयअपररात्रेरात्र्युत्तरभागे पथिकःविप्रः गिरंवृत्तम् ५६ ॥

पांचालिकांयुवमनोरथरत्नसौधपांचालिकांतट्टदिममेतिममेतिक
 त्वा ॥ अद्यस्वयंवरमहायनृपाःप्रयांतिदूतैःसमंद्रुपदभूपतिराजधा
 नीम् ॥ ५७ ॥ भोक्तुमन्नमपिसूपसमग्रंदोग्धुमप्यभिनवप्रसवागाः ॥
 लभ्यतेद्विजगणोपिचतस्माद्वत्सलादुहितुरुत्सवकाले ॥ ५८ ॥
 नहितन्नभवेदपार्थताविजयःसिद्धिमुपैष्यतिस्फुटम् ॥ युगपत्सुख
 मस्तुवोमहत्तद्रुतमागच्छततन्महौजसः ॥ ५९ ॥ इतिवाचमुप
 श्रुतिंद्विजातेर्दृष्टिक्त्वामुधयेवनिर्मितांताम् ॥ पथिभूसुरयुथम
 ध्यभाजःप्रतिपांचालपुरंप्रतस्थिरेते ॥ ६० ॥

पांचालिकाद्रुपदराजकन्या सौधपांचालिकासौधपुत्तलिकामहापद्मानंदोत्सवा
 य प्रयांतिगच्छंतिद्रुपदभूपतिराजधानींपांचालनगरीम् ॥ ५७ ॥ नवप्रसूःनूतनप्र
 सूःगाःधेनवःवत्सलः कन्यास्नेहयुक्तः दूहिताकन्या ॥ ५८ ॥ अपार्थताव्यर्थत्वं २
 पांडवराहित्यंविजयः गमनोद्योगः २ अर्जुनःयुगपत्एकस्मिन्कालेद्रुतंशीघ्रंमहौजसः प
 राक्रमशीलाः ॥ ५९ ॥ वाचमुपश्रुतींवेदतुल्यंवाक्यं श्रुभशकुनं मुधाअमृतं भूसुरपूथ
 मप्यभाजः ब्राह्मणसमूहमप्येगताः प्रतस्थिरेनिर्गताः ॥ ६० ॥

(गद्यम्) तेपुनरनेकदिननीतजनपदवनसीमानः पथिकृतोदयेन
 भगवतापराशरदायादेनजनुसदनपरिच्यवनेनवोनवोहर्षःपार्षत-
 स्यसमुन्मिषतीतिगिरानुगृहीताःसाक्षात्प्रगेहताभुजप्रतापानलेने
 वफाल्गुनकरवाल्गितेनमहतालाततेजमानितांतसीमंतितसंतम-
 सयापदव्यात्रिविष्टपतटिर्नीप्राविक्षन् ॥ २१ ॥

तेपांडवाःनीतंलंघितं कृतोदयंकृतप्रगटणंपराशरदायादः व्यासः (दायादः पुत्रः)
जनुसदनपरिच्यवनं लाक्षागृहात्सुसन्निर्गमनं समुन्मिषतिवर्तमानेभविष्यति अनुगृहीतः
अनुगृहंकृतःसाक्षात्प्ररोहता प्रत्यक्षाविर्भवता अनलःअग्निः फाल्गुनःअर्जुनःवल्गितंचं
चलंअलातंसाग्निकाष्ठंनितांतसीमंतितंअत्यंतवर्धमानंपदवीमार्गःत्रिविष्टपतटिनींप्राविक्षन्
भागीरथींप्राविशन् ॥ २१ ॥

(प०) इंदीवरात्प्रतितरंगमनुप्रविष्टैर्विवैरिवान्धिदुहितुस्तरुणीकदं
वैः॥ कीडन्समंपयसिचित्ररथोविलोक्यपार्थानूरुरोधकुपितःप्रधनं
चिकीर्षुः॥ ६१ ॥ अस्त्रमात्मसमनामदैवतंसंप्रयुज्यसमरोधनंजयः ॥
तत्रतस्यरथमग्रवर्तिनंजातुपालयसहायमातनोत् ॥ ६३ ॥ गंध
वाणांपत्युर्गर्वजुषःसौरसैधवेतस्मिन् ॥ पाथसिभंगःशिशिरोरोध
सिभंगस्तुतापहेतुरभूत् ॥ ६३ ॥ सख्यस्यलाभात्सपदिप्रतृष्यन्
कुशीलवेंद्रःकुरुनंदनानाम् ॥ प्रादर्शयत्स्वांप्रथमंविनीतिंपश्चाद
मीपांपदवींचरम्याम् ॥ ६४ ॥ धर्मभूरथसहोदरैःसमंधौम्यमध्व
निसमीक्ष्यविश्रुतम् ॥ प्राणिनामयमहिंसकोपिसन्पादपीडनम
मुष्यकूसवान् ॥ ६५ ॥

इंदीवरंकमलं अन्धिदुहितालक्ष्मीःकदंबःसमूहः चित्ररथःगंधर्वविशेषःपयःउदकंप्रध
नंयुद्धम् ॥ ६१ ॥ आत्मसमनामास्त्रंधनंजयइतिआत्मनामतस्यअस्त्रंअपस्त्रंधनंजयः
अर्जुनःअग्रवर्तिनंपुरोभागेस्थितं जातुपालयसहायंलाक्षागृहसमंआतनोत् ददाहेत्यर्थः
॥ ६२ ॥ गर्वजुषःगर्वयुक्तस्य सौरसैधवेभागीरथ्याःसंवंधिनिपाथसिःउदके भंगः लह
री शिशिरोभूत् शीतलोभूत् रोधसिभंगःतीरेपराजयः तापहेतुरभूत् मनःसंतापकारणं
(उष्णं) चाभूत् ॥ ६३ ॥ सख्यस्यलाभः स्नेहःकुशीलवेंद्रःगंधर्वराजाविनीतिंनम्र
तारम्यापदवीरम्यमार्गः ॥ ६४ ॥ धर्मभूःयुधिष्ठिरः धौम्यःमहर्षिविशेषःअध्वनिमार्गे
विश्रुतंप्रसिद्धं अहिंसकःअपीडकःपादपीडनंपादसंवाहनं कूसवान्करोति ॥ ६५ ॥

यथानिध्याविधौप्रीतःसपुरस्कुरुतेस्मनान् ॥ तथाध्वगमनेतेऽपितं
प्रश्रयवशंवदाः ॥ ६६ ॥ धौम्यस्यमुधामधुरिमधौरेयीभिःस्वयं
वरकथाभिः ॥ द्रुपदपुरःसरणिरेपांहित्राण्यभवत्पदानीव ॥ ६७ ॥

भूदेवेष्वतिनिविडेपुमध्यभाजांपंचानामपियुगपत्पृथामुत्तानाम् ॥

पुस्फोरद्रुपदपुरंपुरःप्रदेशेवक्राब्जेसरभसमक्षिदक्षिणंच ॥ ६८ ॥

प्रीतःतुष्टः पुरस्क्रुतेस्मआतिथ्यंचकार २ अग्रेअकुर्वन्प्रश्रयवशः स्नेहाधीनः ॥ ६९ ॥

सुधामधुरिमधौरपीभिः अमृततुल्याभिःसरणिःमार्गः देवात्रीणिपदानिदित्राणिपदानि
अभवत् अल्पमार्गोजातइत्यर्थः ॥ ६७ ॥ भूदेवःविप्रःमध्यभाजामध्यभागेस्थितानां
वक्राब्जंमुसकमलं दक्षिणाक्षिसरभसंपुस्फोर दक्षिणेनचंसवेगंस्फुरतिस्म (पुस्फोरज्ञा
नविषयंवभूव) ॥ ६८ ॥

कुमारिकायाद्रुपदस्यभूपतेःकुचोपमाद्रव्यमिवाभिवीक्षितुम् ॥

कुरुद्वहास्तत्रपुरेकुतूहलात्कुलालगेहंप्रथमंसमाविशन् ॥ ६९ ॥ ता

मागमन्नथपुरींशतशःससैन्याःस्मारंयुगोदयमिवाद्भुतमावहंतः ॥

भूपाःसुताभुजमुदस्यपठद्भिरग्रे पद्यंनिवद्धविरुदंपटुवंदिदंदैः ॥

॥ ७० ॥ द्यावाभूमीनिरुंधन्यदुबलरजसांश्रेणिभिःसीत्पाणिर्वै

गादागात्सवीरःस्वविनयगुरुणाशौरिणान्वीयमानः ॥ आहारश्चा

युधंचद्विपदवमतयेयेनसंसंव्यमानेतेहेहालाहलत्वरणमुविवहतो

नामतःकृत्यतश्च ॥ ७१ ॥ विश्राणोमणिदीप्रकुंडलधरंकर्णत्रयं

पार्श्वयोरग्रेचातिमनोज्ञरूपमखिलेष्वांगेषुदुर्योधनः ॥ सेनादुंदु

भिनादतुंदिलनभाःस्वस्यानुविंवायितैरासीदत्सनवाधिकैःपरिवृत

प्रांतोनवत्यानुजैः ॥ ७२ ॥ तदनुपरितःकीर्णैःपुष्पैस्वरंगितसौर

भंमणिमयमहामंचारूढावनींद्रपरंपरम् ॥ अगरुजनिनैर्धूपैरालिह्य

मानवितानकंस्वनितपटहंप्रापुःपार्थाःस्वयंवरमंडपम् ७३ जाग्रत्सो

ममकीर्तिसोमनिमिषत्पद्मावकाशात्ययात्प्राप्तेदीवरनित्यवासध

टितश्यामप्रभाश्रीरिव ॥ पांचालस्यसुताततःपरिजनैःसार्द्धपुरः

पश्यतांराज्ञांबुद्धिमिवाधिरुस्यशिविकांगस्थलींप्राविशत् ॥ ७४ ॥

द्रौपदीमुखशशिद्युतिसंपत्कौमुदीमहतिरंगतटाके ॥ पक्ष्मचक्रयु

गलनृपतीनांतत्क्षणंविजघटेवहुदूरम् ॥ ७५ ॥ तांपश्यतःसदसि

तस्यमहीसुराणांवामेतेरेमहतिवासवनंदनस्य ॥ अंतर्बलस्यसप

दिप्रकटीबुभूपोरुद्वल्गनंकिलभुजेस्पुरणंवभूव ॥ ७६ ॥

द्रुपदकुमारिकाद्रौपदी कुचोपमाद्रव्यकुचसदृशवस्तुकुरुद्वहाः पांडवाः कुलातः कुंभकारः समाविशन्प्रविविशुः ॥ ६९ ॥ तां पांचालपुरीं स्मारं मदनसंबन्धिनं अद्भुतं पुगोदय अलौकिकपुगकाष्ठप्राप्तिः प्राप्तपुगपटुः समर्थः वंदिवृदैः वंदिजनैः ॥ ७० ॥ द्यावाभूमीनि रंधन् आकाशपृथिव्यौ आच्छादयन् श्रेणिः पंक्तिः सौरपाणिः वलरामः भवविनयगुरुणा स्वाभाविकविनयेन पूज्येन शौरिः श्रीकृष्णः द्विपदवमतपेशत्रुजपायहाला मद्यं हलं सारं हा लाहलत्वं विषत्वम् ॥ ७१ ॥ विभ्राणः धार्यमाणः दीपं देदीप्यमानं कर्णत्रयंदौ कर्णौ राधे यश्च मनोज्ञं सुदरं अंगेषु अवयवेषु २ अंगदेशेषु अनुविवायितं प्रतिविंबवदाचरितम् ॥ ७२ ॥ परितः कीर्णैः आपक्षितैः सौरभः सुगंधः अवनीन्द्रः राजा आलिङ्गमानं वध्यमानम् ॥ ७३ ॥ निमिषत्पद्मावकाशात्पयः संकुचत्कमलावासस्थाननाशः सोमः चंद्रः इंदुवरं नीलकमलं श्रीः लक्ष्मीः रंगस्थलीसभा ॥ ७४ ॥ द्युतिः कांतिः तटाकः सरोवरं चक्रयुगलं चक्रवाक्यु ग्मं विजघटे बहुदूरम् विपुक्तं बभूव ॥ ७५ ॥ सदसि सभायां महीसुरः विप्रः वामेतरः क्षि णः वासवनंदनः अर्जुनः सपदितक्षणे उद्वल्यनं बहिर्निर्गमनम् ॥ ७६ ॥

(गद्यम्) तावत्सरभसमुपेत्य साक्षादादेष्टुमनाः प्रद्युम्न इव धृष्टद्युम्नः सायकैः साकंसकाशमुपनीतं स्वयं वरदितृक्षया सपरिवारं प्रत्यासन्नमिव पन्नगपतिं चापं पुरस्कृत्य कन्यावलोकनधन्या नुराजन्यानेव मवादीत् ॥ २२ ॥

आदेष्टुमनाः आज्ञापयितुमनाः प्रद्युम्नः कामः दिदृक्ष पाद्रटुमिच्छया पन्नगपतिः वा सुकिः सकाशमुपनीतं समीपमानीतं धन्यः कृतार्थः राजन्यः क्षत्रियः ॥ २२ ॥

(पद्यम्) बाणेन संप्रति नृपादिविलक्ष्य मेतत्तच्छायवद्भुविनिपातयितुं पटुर्यः ॥ मौर्वीमिमामिव सदक्षिण एव पाणौ कुर्यात्स्वसारमभ दर्श्यममस्वसारम् ॥ ७७ ॥ इत्थं प्रगल्भमुदितारमसेन पीठादुत्था यचापमुपसृत्य करेऽपि कृत्वा ॥ आत्मानमेव कृतयत्नमनैपुण्यं तिमो र्वीलतां न तु महीपतिपंक्तयस्ताः ॥ ७८ ॥ दृष्ट्वा यथाजकमिदं द्विज मध्यसंधान्निर्गत्य संसदि निर्लिपपतेः कुमारः ॥ चापेशं करधृते स मधत्तलज्जां भूपेषु भूरिकुतुकं पुरुषैर्द्रपुत्र्याम् ॥ ७९ ॥ वीरेण तेन विशिखेन विलूनमूलं चक्रभ्रमेण पतयात् नृदाशरव्यम् ॥ अस्म न्समाजवलेष्वयमेव दोष्मानित्याहिताग्निनयलीलमिवावभासे ॥ ८० ॥ निष्पतत्सुरकलांजलिपुंजात्पुष्पवर्षमभितः कुरुवीरम् ॥

मंदहासप्रतिविक्रमलक्ष्म्याःसंदधेमकलचेतसिबुद्धिम् ॥ ८१ ॥
 पांचालपुत्रीप्रहिताःकटाक्षाःपांडोस्तनूजंपरितोववल्गुः ॥ मांग
 ल्यमालावतरेदिहेतिमाध्वीलिहःपूर्वमिवोपयाताः ॥ ८२ ॥ जन
 नांतरनेत्रवारिसृष्टत्रिपथाहेमपयोजगुंफितेव ॥ बलवैरिभुवस्त
 याऽधिकंठवरणेचंपकमालिकावितेने ॥ ८३ ॥

दिविनभसिलक्ष्यं लक्ष्यंकर्म तच्छायवत् तच्छायातत्प्रतिबिंबतद्वत् दक्षिणएवपाणी
 कुर्यात् पाणिग्रहणंकुर्यात्स्वसारंस्वबलंस्वभारंभगिनीं (पाणिःहस्तः) ॥ ७७ ॥
 रभसेनवेगेन पीठंआसनंआर्तिपीठां २ धनुष्कोटिमहीपतिपंक्तिःराज्ञांसमूहः ॥ ७८ ॥
 राजकंराजवर्गैर्निलिपपतिःइंद्रः कुतुकंसमधत्तआश्रयं स्थापयामास पुरुषेन्द्रपुत्रीद्वीपदी
 ॥ ७९ ॥ विशिखःमाणः बिलूनंच्छिन्नंपतयालुपतनशीलं शरध्वंलक्ष्यंवल्लयमंडलं दो
 ष्मानविजयशालीलीलाचेष्टा ॥ ८० ॥ पुंजःसमूहःकुरुवीरः अर्जुनःवर्षवृष्टिअभितः
 आसमंतात् ॥ ८१ ॥ प्रहितःप्रेषितःपरितोववल्गुः समंतात्बभ्रमुः उपयाताःमाध्वी
 लिहःआगताःभ्रमराः ॥ ८२ ॥ नेत्रवारिसृष्टंनेत्राश्रुत्पादितं त्रिपथाभागीरथीहे
 मपयोजंसुवर्णकमलंबलवैरिभूः अर्जुनःअधिकंठंवितेनेकंठेस्थापिता ॥ ८३ ॥

(गद्यम्) तदनुसमहावीराग्रेसरःसमग्रगुणशेखरितानरपतिसुतामि
 वशरासनलतामुद्वहनूराज्ञांबलमवज्ञायसभांगणान्निश्चकाम ॥
 ॥ २३ ॥ तदात्वएवखलौयमखिलानस्मानतिस्मयेनविस्मरन्कस्मै
 चिद्बुद्धितरंविप्रायप्रायच्छदितिद्रुतंद्रुपदायद्रोहमुंजिद्रयतःकति
 चनराजन्यान्जन्याभिमुखान्प्रतिमुलभोन्मेपेणसरभसभुजोन्नी
 तैरुपवीतैःकंठमावेष्टयममायंयष्टेर्ममायंविष्टरस्यलक्ष्यमितिजाति
 चापलंकुर्वाणान्धरणिगीर्वाणान्भवतांपुनराशीरेवजयराशीकरणा
 यालमितिस्मितंमिवर्तयन्नमर्त्यपतिकुमारोयुधिसमारोपितधनुर्गु
 णनिरर्गलनिर्गलितेनशरनिकरेणतेपांपरेषामधिकांदिशिदिशिकां
 दिशीकतांदिदेश ॥ २४ ॥ तावदस्यराजसंचस्यजंघालतामनु
 कुर्वन्निगिरिवार्वाङ्गिरपराणवाभ्यर्णमवतीर्णवतिनूर्णमर्णोजबंधौ
 तेननिहतांदीप्तिमपरद्वतांदयितामनुरंजयन्नयमपिधनंजयस्ता
 भेववामभुवमाससाद ॥ २५ ॥

वीराग्रेसरःवीरश्रेष्ठः समग्रगुणशेखरितामकलगुणसंपन्ना अवज्ञायअवगणयित्वा
निश्चकामनिर्जगाम ॥ २३ ॥ तदावेतत्काले अयंखलःराजाद्रुपदःस्मयःगर्वःकुहितरं
कन्यां प्रायच्छत्तद्दौउज्जिद्रपतःप्रगटयतःजन्यंयुद्धंराजन्यः क्षत्रियःउज्जीतोपवीतंऊर्ध्वं
नीतंयज्ञोपवीतंविदरंआसनंचापलंअविचारंधरणीगीर्वाणः विप्रःआशीआशीर्वादः अ
लंसमर्थः अमर्त्याःदेवाःनिरगलंअप्रतिबंधनिकरःसमूहः कांदिशीकतादिदेशपलायनंददौ
॥ २४ ॥ जंघालःवेगवान्अर्बःअश्वः अपरार्णवाभ्यर्णमवतीर्णवान् पश्चिमसागरसमी
पप्रांतंगतः अस्तंगतःअर्णोजबंधुःसूर्यःअपरः धनंजयःअग्निःवासभुवमासमादनिवास
स्थानं (कुलालगृहं) प्राप ॥ २५ ॥

(पद्यम्) स्वेदांबुभिर्निटिलजैःपदयोःसवित्रीमाद्रींचकारसतथा
सहचापपाणिः ॥ मोदांबुभिर्नयनजैस्तमियंचमौलौविस्मेरचेन
सिकुलालवधूसमाजे ॥ ८४ ॥ कुवलयदृशःकुंभंजिग्मुःकुचैरि
तिभाषितैःकरिवरशिरःकर्मेत्येवंप्रतृष्टमनाश्रिम् ॥ द्रुपददु
हितुर्दृष्टानुंगौकुलालपतिःकुचौनिजमपिषटंनिश्चित्यैवंनितांतमल
ज्जत ॥ ८५ ॥ अन्येद्युर्गृहमुपनीयपूजितांस्तान् व्यासोक्त्यावि
दितवरःपुरामरातेः ॥ पंचापिक्षितिपतिनंदनान्सुतायाःपांचालो
निशिपरिणीतयेऽनुमेने ॥ ८६ ॥

निटिलजःभालप्रांतोत्पन्नः सवित्रीमाद्रींचकारकुतीननाम मौलिचूडाविस्मेरचेतःआ
श्रयंचेतः ॥ ८४ ॥ कुवलयंकमलं करिवरशिरःहस्तींद्रंकटःकुंगुंचंनितांतं अत्यंतं
॥ ८५ ॥ व्यासोक्त्याविदितः व्यासमहर्षिवचनेनज्ञातः अरातिःशंकरःपरिणीतयेनुमेने
पाणिग्रहणार्थंअनुमोदंक्षवान् ॥ ८६ ॥

(गद्यम्) ततःपरमीदृशोत्सवश्रवणात्परमानंदमनुभवन्तीभिरंतःपुर
काभिःपरिहृतांतांसखीजनामंडनमंडपिकामुपनीयप्रसाधयितुमा
रभंत ॥ २६ ॥

इदंशोत्सवःस्वयंवरोत्सवः अंतःपुरकाभिःअतःपुरस्त्रीभिः मंडनमंडपिकाप्रसाधनस्थ
ठमंडपंप्रसाधयितुंअलंकर्तुम् ॥ २६ ॥

(पद्यम्) द्रौपद्याःपंचपत्नीत्वेद्रष्टुलिपिमिवोत्सुका ॥ सीमंतशि
ल्पव्याजेनशिरोजान्व्यभजत्सखी ॥ ८७ ॥ मृगमदतिलकर

राजतन्व्यामुखशशिनीमहमावलाहतायाः ॥ चिकुरमिषजुषोप
 राधशात्पैनभितमपत्यमिवांधकारबन्धाः ॥ ८८ ॥ अधिनासिका
 शिखरमाकलितनवमौक्तिकंनरपतेर्दुहितुः ॥ शुशुभेमुखांबुरुह
 मध्यचरस्मितहंसिकाजनितमंडमिव ॥ ८९ ॥ सुतरांजनमोदमा
 दधानेसुदृशोमौक्तिकरत्नकर्णपत्रे ॥ परिचेतुमिवाननेंदुसेवांपरि
 वेपस्यशिशूसमीपभाजौ ॥ ९० ॥ ताटंकेतरलमणिप्रभातरंगेत
 न्वंग्यामुखमभितस्तदाव्यभाताम् ॥ मूर्तत्वंप्रकटमुपेत्यजागरू
 केवर्णेद्देनयनविपाठयोरिवांत्ये ॥ ९१ ॥ सख्याःकरोंजनविधौस
 रुदेवगंतुमापांगभागमपटुःश्रममानशेयः ॥ रेखावधेरनवगामित
 यादृगंशंपूर्वोक्तमेवसपुनःपुनरात्तलंवे ॥ ९२ ॥

लिपिविधिलिखितं सीमंतशिल्पंकेशवेशकौशलं शिरोजान्घ्यभजत् केशानुपसार
 यामास ॥ ८७ ॥ मृगमदःकस्तूरीतन्वीकृशांगी चिकुरःकेशःर्वद्याःकारागृहवासिन्याः ८८
 नासिकशिखरं नासिकाग्रंआकलितंस्थापितं मुखांबुरुहंमुखकमलं जनितंप्रसूनम् ॥ ८९ ॥
 जनमोदमादधानेजनहर्षकुर्वाते पग्घितुमिवअभ्यमितुमिव आननेंदुःमुखचंद्रःपरिवेषः
 परिधिःसमीपभाजःसमोपेस्थितः ॥ ९० ॥ ताटंकेकर्णपत्रं तरलःचंचलःतन्वंगीद्वौपदी
 अभितःउभयभागेव्यभातां शुशुभाते उपेत्यप्राप्यजागरूकेअंत्येद्देवर्णे विद्यमानांत्यठ
 कारीनयनविपाठः नयनबाणः ॥ ९१ ॥ अंजनविधिःकज्जलप्रक्षेपकरणं सकृत्एकवा
 रंअपांगःनेत्रकटाक्षः अपटुःअशक्तःआनशेमापअनवगामितयाअज्ञतयापूर्वोक्तं आललं
 वेपूर्वलितांजनंस्वीपकार ॥ ९२ ॥

सकलमपिवपुर्विमूष्यतन्व्याःसपदिसखीविपुलेक्षणांबुजापि ॥
 चिरतरमनवेक्ष्यमध्ययष्टिकरधृतकांचनकांचिरेवतस्थौ ॥ ९३ ॥
 कांचीकलापमणिर्विवितपाश्वर्योपित्कैशेयपंक्तिरवर्णाद्रमुताव
 भासे ॥ आविर्भविष्यदधिगोष्ठिकटीनिमग्नंवासःशतंजनदृशामि
 वसृचयंती ॥ ९४ ॥ आतंकपीडामददांपुराहमस्याद्रुतंभाविपु
 वल्लभेषु ॥ एवंविचित्येवभयेनपादिलाक्षाकृतंधामपपाततन्व्याः ॥
 ॥ ९५ ॥ तस्याःसखीपुसकलास्वपित्तदंगंवेगाद्विभूषितवतीषु

विवाहवेषैः ॥ कालक्षिपासहनवृद्धपुरोहितानां कोपस्यपात्रम
भवत्कुचशिल्पकर्त्री ॥ १६ ॥

वपुर्विभूष्यतनुंभूषयित्वा सपदि सभायां कांशनकांचिःसुवर्णकांचिः ॥ १३ ॥ वि
वितंभविर्विवितंयोपित्स्त्री कौशेयःपीतांबरादिमहदस्त्रंअवनींद्रः द्रुपदः अधिगोष्ठिसभाम
ध्यभागे निमग्नंवासःनिटीयस्थितंवासः ॥ १४ ॥ आतंकःतापःवद्धभःपतिःधामकांतिः
तन्व्याःद्रौपद्याः ॥ १५ ॥ तदंगंद्रौपद्याःअंगंविवाहवेषः विवाहोचितवेषः का-
लाक्षिपासहनः सुमुहूर्तकाठक्षेपासहिष्णुः शिल्पकर्त्रीपत्रलेखनकर्त्री ॥ १६ ॥

(गद्यम्) एवमलंकृतामेनामवलोक्यस्वयमपिसंध्यारुणिमसंपा
दितलाक्षाकृत्यामंजनतिलकमंजुलमुखभागांपरिणेतुमिवप्रतिचीं
दिशमुपगतवतिभगवतिभासांनिधौ ॥ २७ ॥

एनांद्रुपदजां संध्यारुणिमसंध्यारागेणलाक्षाकृत्यंलाक्षारसलेपनं अंजनःदिग्गजवि
शेषःअंजनंकज्जलमुस्त्रभागः अग्रभागःभासांनिधिःसूर्यः ॥ २७ ॥

(पद्यम्) तस्यामेवक्षयायांसपदिनिजकुलोत्तंसपार्थोत्सवानामा
लोकायेवसाक्षाद्विशतिहिमरुचौद्यांशुभंयौमुहूर्त ॥ सोपानैरध्य
रुक्षन्मणिगणखचितैर्वैदिमेतेकुमाराःसालंकाराःपुरोधःसरभसनि
हितैःसंविधानैःसमग्राम् ॥ १७ ॥

क्षयारात्रिःकुलोत्तंसः कुलश्रेष्ठः हिमरुचिःचंद्रः शुभंयुःशुभान्वितःवैदिअध्यरुक्षन्
करग्रहणस्थलंआरोहणंकृतवंतः संविधानंविवाहोपकरणम् ॥ १७ ॥

(ग०) तत्रमुहूर्तगुणेष्विवसमंतादोजायमानेषुदीपेषुमंत्रविदांवद
नेष्विवशब्दायमानेषुवाद्येषुकुलपालिकाः कमनीयमणिनिकाय
कोरकितैःकनकमूपणैरविकृतसहजरमणीयकांकन्यकाममीपांस
काशोनिवेशयामासुः ॥ २८ ॥

ओजायमानःप्रकाशयुक्तः मंत्रवित्ब्राह्मणः कुडपाठिकाकुलस्त्री कमनीयमणिनि
कायकोरकितः सुंदररत्नादिमणिसमूहविशिष्टः सकाशेसमीपेनिवेशयामासुः स्था-
पयामासुः ॥ २८ ॥

(पद्यम्) पूतपार्श्वैकुशांकुरैःपुरस्तान्मणिकुट्टिमे ॥ प्राज्वलत्त
स्यधौम्यस्यप्रतिर्विवमिवानलः ॥ १८ ॥ धर्मान्प्रजाश्रवद्भुसंचि

नूतानयेतिशाम्यत्समिच्चटचटाकृतिभिर्ब्रुवाणः ॥ तामात्मजांद्रु
पदराजइवानलोऽपिप्रादादिवोन्नतशिखाग्रकरेणतेभ्यः ॥९९॥
अथजानुपालयसमर्पणात्कृतंपरिपोषमस्यवपुषोऽभिवीक्षितुम्॥
स्पृहयालवःकिलपृथासुताःक्रमात्परिचक्रमुहुतवहंवधूसखाः ॥
॥१००॥ कठिनत्वसंपदवलेपभरात्कुचकुड्मलस्यकुरुवीरवधूः ॥
कृतनिर्जयेवपतिपाणिधृतंपदमश्मनःशिरसिसानिदधे ॥१०१॥
कन्यकाभ्युपतृताविधिलाजाःकंदलत्यनलरोचिषिपेतुः॥पंचवल्ल
भकराग्रविमर्दाद्बाहुवंशगलिताइवमुक्ताः ॥ १०२ ॥ विधिचोद
नामुमणिदीपयष्टिकास्पुरदिंदिराप्रतिकृतैश्चसुभ्रुवः ॥ उभयोर्वि
वेचनविधौपुरोधसस्खलनंवभूवनतुमंत्रतंत्रयोः ॥ ३ ॥ बाहुप्रता
पइवसाक्षिणिहव्यवाहेसामंतराजधरणेरिवयाज्ञसेन्याः ॥ कांक्षा
समंक्रमशएवकरंगृहीत्वाहर्षेणवृद्धिमभजन्नवनींद्रपुत्राः ॥ ४ ॥

कुशःदर्भःमणिकुट्टिमे रत्नवेदिकायां धौम्यःऋषिविशेषः ॥ ९८ ॥ प्रजासंततिः
संचिनुतसंपादयत शाम्पत्समिच्चटचटाकृतिः ज्वलत्समिच्चटचटाकारः अनलःअग्निः
प्रादादिवदत्तवानिव ॥९९॥ जानुपालयंलाक्षागृहंवपुः शरीरंवधूसखाःस्त्रीसहायाः हुत
वहःअग्निःपरिचक्रमुः प्रदक्षिणंचक्रुः ॥ १०० ॥ कठिनत्वसंपदवलेपभरात् गर्वाविश
यात्कुरुवीरवधूःद्रौपदीअश्मनः शिरसिनिदधेपाषाणोपरिस्थापयामास ॥ १०१ ॥
विधिलाजाःअभ्युपहृताः शास्त्रकर्मपुक्ताःलाजाःहुताः अर्चिषुपेतुःज्वालासुअपतन्वंशः
वेणुः ॥ १०२ ॥ चोदनामेरणाइंदिरालक्ष्मीः प्रतिकृतिःप्रतिविंबंसुभूःद्रौपदी॥१०३॥
हव्यवाहःअग्निःसामंतः मांडलिकःकरःहस्तः २ करभागःवृद्धिमभजन्अभ्युदयंस्वीचक्रुः
अवनींद्रःराजापांडुः ॥ १०४ ॥

पांचालराजश्चसपांडवश्चपुण्यत्तमौपूज्यकपूज्यभावम् ॥ आढ्यं
भविष्णुत्वमकिंचनत्वंव्यत्यस्यतांताविवयौतकैःस्वैः ॥ १०५ ॥
पुण्यत्तमःसमृद्धिनयंतः आढ्यंभविष्णुत्वंसमृद्धत्वंअकिंचनत्वंदारिद्र्यं व्यत्यस्यतां
विपपांसं कुर्वतां पीतकः पारिवहः ॥ १०५ ॥

(गद्यम्) एवमंतरिक्षनिक्षिप्तलक्ष्यवेधलक्षणेनशुल्कनिष्केणनि
जकंठनिष्कायितकन्यामुजलतानेतान्पथिकैतेयानवगंतारोदुर-

हंनारोपितनिवर्तनमतयोविकर्तनतनयोपायविधेयैः सहायैः सहसं
मन्व्यसमारब्धपूर्वस्ययुद्धपलायनाध्ययनस्यद्वितीयावृत्तिविच्छि
त्तिपरिजिहीर्षमाणाइवशकुनिभागिनेयाः सेनापुरःसरनिस्साणनि
स्सारितनिस्वानललितैः क्ष्वेडितैः क्षालितगवाक्षमौनरौक्ष्यद्रुपदन
गरंपुनरपिनिर्वार्यनिरुच्छासयांचक्रुः ॥ तत्क्षणमेवसत्वरंनिर्गत्वरे
षुविविधैरायुधैरशून्येषुद्रुपदसैन्येषु ॥ २९ ॥

लक्ष्यवेधलक्षणमत्स्यवेधरूपं निष्कंपदकंशुल्कनिष्कंकन्यार्थदेयधनं अवगंताज्ञाता
आरोपितंउत्पादितं निवर्तननाशः विकर्तनतनयः कर्णः विधेयः वश्यः विच्छित्तिविस्मरणं
परिजिहीर्षापरिहर्तुमिच्छा शकुनिभागिनेयाः दुर्योधनप्रभृतिगांधारीपुत्राः निःसाणनिः
सारितनिःस्वानः दुर्दुभिप्रगटीकृतनादः उल्लितंमनोहरंक्ष्वेडितं सिंहनादः क्षालितगवाक्ष
मौनरौक्ष्यंगवाक्षेषुप्रतिध्वनियुक्तमित्यर्थः निर्वार्यनिरुच्छासयांचक्रुः वेष्टयित्वापौरजना
माप्रतिबंधंचक्रुः अशून्यः युक्तः ॥ २९ ॥

(पद्यम्) पृथामुतास्तेऽपिरथाधिरूढाद्विधाविचार्यैवपुरान्निरीयुः ॥
शरैर्विधातुं द्विषतोऽपि चूर्णास्तत्सु भ्रुवामप्यलकानचूर्णान् ॥ ६ ॥
शंखंदध्मुस्ताडयंतिस्मभेरीश्चक्रुः क्ष्वेडांचापनादंविबब्रुः ॥ सि
द्धादीनां द्योसदांलालनीयेषुद्धारंभेतेद्वयेऽपिप्रवीराः ॥ ७ ॥ अन
योर्वलयोर्महारथानामवलोकयन्भोजुषांसुरीणाम् ॥ सुदृशांच
पुरस्यसौधभाजांवरणस्त्रग्विधृतैवभेदिकाऽभूत् ॥ ८ ॥ आसीदता
माशुधनुर्धराणामासीदताम्यत्करकौशलानाम् ॥ क्षणमिथोवाण
गणंनिरुध्यवणंविनातत्ररणमहीयः ॥ ९ ॥ रथिकंरथिकोद्विरदंद्वि
रदस्तुरगंतुरगः पदगंपदगः ॥ इतरेतरमेत्यरणंविदधौदिविनारदवि
स्मयनाकतरुम् ॥ १० ॥ रजोधकारेषुदृशोधवत्सुकरैः करान्कौतु
कसूत्रचिह्नान् ॥ परामृशंतोयुधिषांडुपुत्राः परस्परंपर्यहरन्प्रहा
रान् ॥ ११ ॥ सोमकेष्वपसर्पत्सुसूर्यसूनोः शितैः शरैः ॥ कूजया
मासकोदंडंकुलिशायुधनंदनः ॥ १२ ॥

निरीयुः निर्जग्मुः द्विषः शत्रवः चूर्णान् विधातुं संढान्कर्तुं सुभ्रुवांस्त्रीणां अलकान् केशान्
अपूर्णान्मुग्धद्रव्यरहितान्मुतभ्रवृकानित्यर्थः ॥ १०६ ॥ विबब्रुः चक्रुः द्योसदां देवा

नालालनीयः ब्रह्मिणः ॥ १०७ ॥ नभोजुषाआकाशेषात्तासुरीअप्सरा सौधभाजां
 सौधेस्थितानां स्रक्पुष्पमाला ॥ १०८ ॥ आशुअताम्पत्श्रीव्रंविक्तत् महोयःमह
 त्तमम् ॥ १०९ ॥ द्विरदःहस्तीपद्गःपदातिः दिविनभस्तिनारदःदेवर्षिः विस्मयनाकत
 रुःआश्चर्यकल्पवृक्षः ब्रह्माश्चर्यमित्यर्थः ॥ ११० ॥ रजःधूलिःअंधवत्सुअंधंकुर्वत्सु पर्य
 हरन्वर्जयामासुः ॥ १११ ॥ अपसर्पत्सुपृथग्गच्छत्सु सूर्यसूनुःकर्णःशितःवीक्षणः कोदं
 दंधनुःकूजयामास सनादंचकारकुलिशापुधःइंद्रः ॥ ११२ ॥

(गद्यम्) तेनजननइवप्रधनेऽपिदृकोदरद्वितीयेनकरोदरपरिकर्मी
 कृतस्यकार्मुकस्यवर्मनिर्माथिभिःशरोर्मिभिर्निर्मितेर्ममर्माणोभय
 प्रसारिभिःस्वेदवारिभिःपदान्येवयानपदेऽभिपिंचंतःसमराजिरकं
 दलितपार्थयशश्चतुर्थीचंद्रावलोकनंपरिहर्तुमिवमुखंनिवर्त्यसौवले
 याःकेवलैरेवयादृभिःकुरुपुटभेदनंप्रतिपलायांबभूवुः ॥ ३० ॥

प्रधनंपुङ्खकोदरः भीमःद्वितीयःसहायः करोदरंकरमध्यंपरिकर्मीकृतंधृतं वर्मकव
 र्चनिर्माथिभिःभेदिभिः शरोर्मिःबाणलहरी इर्ममर्माणिप्राणांतकव्रणानि स्वेदवारिःवर्म
 जलंपानपदं पलायनस्थानंसमराजिकंदलितं युद्धेप्रसृतंसौवलेयाःदुर्योधनादयः कुरु
 वभेदनंहस्तिनापुरंप्रतिपलायांबभूवुःपपलायनंचक्रुः ॥ ३० ॥

(पद्यम्) वीरत्सुचापविहतेषुमहत्सुकर्मस्वेकंदटंजगृहिरेयुधिधा
 र्तराष्ट्राः ॥ वीक्ष्यस्थितेषुविमतेषुविलोलजीवंपृष्ठंप्रकाश्यगमनंपृ
 थुनाजवेन ॥ १३ ॥ विजयात्परमेतेषामृजवोप्यरिभीषणाः ॥
 सद्योगुणाःसमुज्जेमुखनेमुस्तुधन्विनाम् ॥ १४ ॥ तेनिवृत्त्यनगरं
 समाविशन्भूषिताद्रुपदराजपूजया ॥ अप्यशेषजनकेनशौरिणा
 जन्यभावमुपजग्मुपासमम् ॥ १५ ॥ पार्थएवसहजेष्वखिलेषुप्राय
 शोयुधिवलंश्रुतवत्याः ॥ अन्वभूदधिकभीक्षणवृष्टेरार्जकोशमिव
 राजसुतायाः ॥ १६ ॥ वृत्तांतमेवमवकर्ण्यसराजवृद्धःक्षत्रासका
 शमुपनीयसहानुजातैः ॥ धर्मात्मजायधुरिकंसमिदोर्ध्वाभागादन्व
 र्यतामथविभज्यददौस्वनाम्नः ॥ १७ ॥ तस्मिन्नाहितलक्षणेनर
 पतौराज्याभिपिक्तेसतिस्वान्यक्षीणिदधुर्यदंबुशिशिरंलिप्तांगके
 कुंकुमैः ॥ रागंयद्विभ्रांबभूवुरवहन्यद्वर्णिनेवंदिभिर्निष्पंदत्वमतः
 स्वदृष्टिरितितंपौराविववुःस्फुटम् ॥ १८ ॥

बीभत्सुःअर्जुनःविवृतं प्रकटितं धार्तराष्ट्राःजगृहिरेदुर्योधनादिधृतराष्ट्रपुत्राः स्वीचक्रुः
 वीक्ष्यदृष्ट्वाविमतः शत्रुःविलोलंचंचलंपृष्ठंपृष्ठभागंप्रकाशपदर्शयित्वा जवःवेगः ॥ ११३ ॥
 विजयात्परमेतेषां विजयोत्तरपांडवानांक्रजवः सरलाअरिभीषणाःशत्रुभयदायकाः स-
 घोसमुन्नेमुःतत्कालंवृद्धिंजग्मुः धन्विनांधनुर्धराणां अवनेमुः अवतीर्णावभूवुः ॥ ११४ ॥
 तेषांइवाःसमाविशन्प्रविविशुः उपजग्मुषाप्राप्तवताशौरिणाकृष्णेन जन्यभावंउत्पाद्यत्वं
 २ वरस्पस्त्रिगधत्वम् ॥ ११५ ॥ सहजःबंधुःईक्षणवृष्टिः नेत्रकटाक्षवर्षणंआर्जकः धनसं-
 पादकःराजसुताद्रौपदी ॥ ११६ ॥ अवकर्ण्यश्रुत्वारराजवृद्धः वृद्धराजाधृतराष्ट्रः क्षत्रा-
 विदुरेणसहानुजातैःबंधुभिःसह सकाशमुपनीय स्वसमीपेआनीय धुरिपुरतःकंसभित्
 श्रीकृष्णःस्वनाम्नः अर्धभागःविभज्य (धृतराष्ट्रइतिस्वनाम) अर्धराष्ट्रदानेनराष्ट्रपा-
 लकत्वंददौ ॥ ११७ ॥ आहितलक्षणेगुणप्रख्याते अक्षीणिनेत्रेशिशिरांबुंआनंदप्रदं
 शीतोदकंरारागप्रेम २ रक्तवर्णंविभरांवभूवुःदधुः अवहन्द्दधुःनिष्पंदंजमौनं पौराःपुरजनाः
 विवद्भुःप्रकटीचक्रुः ॥ ११८ ॥

इत्यनन्तभट्टकृतभारतचंप्वां

द्वितीयस्तवकः समाप्तः ॥

अथ तृतीयस्तवकः ॥

पितृव्यवाचाऽथपृथातनूजोहरिंपुरोधायसमंवलयैः ॥

परस्परस्नेहमिवैषगातुंप्रस्थंययौस्वांडवशब्दपूर्वम् ॥ १ ॥

पितृव्यवाचाधृतराष्ट्रज्ञया बलयैःसेनासमूहःपरस्परस्नेहः अन्योन्यप्रीतिःस्वांडवश-
 ब्दपूर्वंप्रस्थंस्वांडवप्रस्थम् ॥ १ ॥

(गद्यम्) तत्रवनीभवतिवनीपकजनमनीपितपूरकपुरुकुलावनी
 पसुरमुरभिगोष्ठीगौष्ठीनेदेशेप्रविश्यस्मरणमात्रनयनपात्रेणसक-
 लशिल्पपारदृश्वकर्मणाविश्वकर्मणानिर्मापितंकामनीयकविलो-
 कनसुलभविस्मयभारगुरुतरानमरानमरान्वोढुमक्षमतयाक्षमात-
 लमवलंबमानैर्विमानैरिविकुरुविंदमणिमंदिरैरभ्रंलिहंजंभरिपुनिदे-
 शेनलंभिततन्नामोपपदंहरिप्रस्थमधिष्ठिताययुधिष्ठिरायविनिवेद्य
 स्वपुरेऽपिसुपमामीदृशींपरीक्षितुमिवस्यंदनेनयदुनंदनेनप्रयये ॥ १ ॥

वनीपकः याचकः मनीषितमनेप्सितं अवनीपः राजासुरसुरभिगोष्ठीकामधेनुसंघः गो
ष्ठीनंगोस्थानं नयनपात्रं साक्षादवलोकनं कामनीयं रमणीयं विस्मयभारः आश्चर्यातिशयः
बोदुं वहनं कर्तुं मक्षमता असमर्थता क्षमापृथ्वी अवलंबमानः तिष्ठन्कुरुविदं मणिः पद्मरागरत्नं
जंभरिपुः इन्द्रः तन्नामोपपदं इन्द्र इति पूर्वपदं स्पष्टं तत् हरिप्रस्थं इन्द्रप्रस्थं विनिवेद्य तमर्प्य सुप
माप्तरमाशोभा प्रपयेमपाणं कृतवान् ॥ १ ॥

(प०) प्राणायमानमहिलानथपांडुपुत्रान्क्षोणाविमाननुजिघृक्षुर
पारभूमा ॥ एणाजिनेन घटितोद्रमनीयकृत्यो वीणानिनादरसिको
मुनिराविरासीत् ॥ २ ॥ तपोनिधेरागमनेन सद्यः सभाविभोः स्तब्ध
जनारवापि ॥ वीणारवानुद्भुतभृंगमालाकोलाहलैर्घोषितदिङ्मुखा
ऽभूत् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा नृपो देवमुनिं विनीतो मौलिस्रजां धूलिमधूलिद्वंद्वैः ॥
सपंकमाधाय तमं प्रियुग्मे विपंकमात्मानमयं व्यतानीत् ॥ ४ ॥

प्राणायमानमहिलाप्राणप्रियाद्रौपदी क्षोणीपृथ्वी अनुजिघृक्षुः प्रसादं कर्तुमिच्छुः भू
माश्रेष्ठत्वं एणाजिनं मृगचर्म उद्रमनीयं धौतवस्त्रयुग्मं मुनिराविरासीत् नारदः प्रत्यक्षो बभू
व ॥ २ ॥ तपोनिधिः नारदः विभुः राजा जनारवः लोकशब्दः अनुद्भुता अनुलक्ष्यागता
दिङ्मुखं आसमंतात्प्रदेशः ॥ ३ ॥ विनीतः विनयशीलः मौलिस्रजां धूलिमधूलिः मुकुटमा
लापरागमकरंदः विपंकं कर्दमरहितं २ निष्पापं व्यतानीत् अकरोत् ॥ ४ ॥

मेध्यां वृत्तीमधिगतस्य विरिंचिसूनोरास्थाय सन्निधिमुदारमुदांकुरु
णाम् ॥ तस्याद्भुतागमनहेतुपरिच्छिदायां चित्तानि दूरपथवर्तन
तामवापुः ॥ ५ ॥ निकुंचिते तेन धृतानि जांके विपंचिका मौनमवा
प्यतस्थौ ॥ पांचालिका वंदनवादशैलीमाधुर्यमाकर्ण्य विलज्जितेव
॥ ६ ॥ राज्ञामुनासमुचितेषु सभाजनेषु पात्रैश्च पाणिविधृतैश्च पलैश्च
वेत्रैः ॥ निर्वर्तितेषु रभसेन निर्वर्तितेषु स्मित्वामिथोगिरमभापतथा
नृमूनुः ॥ ७ ॥ लाक्षागृहाद्यदच्याविसाक्षादिवरतिः प्रिया ॥ य

द्यवाहिचयुष्माभिस्तद्वयं हि सतां मुदे ॥ ८ ॥ स्वतोभातमतीनां
वः कुतो वा न्यानुशासनम् ॥ मौनं तु मुह्येदं दूतं वक्तारमावहेत् ॥ ९ ॥

मेध्यां वृत्तीमधिगतस्य विरिंचिसूनुः नारदः उदारमुद्रमहान्हर्यः परिच्छिदानिर्णयः
॥ ५ ॥ निकुंचितं संकुंचितं विपंचिका वीणा वादशैली वाग्नीतिः आकर्ण्य श्रुत्वा ॥ ६ ॥ विपाणि

विधृतं हस्ते धृतं रभसेन निर्वर्तितः वेगेन अपसारितः स्मितं ईषद्वास्पं मिथो गिरं रहसिभा
षणं धातुसुनुः नारदः ॥ ७ ॥ अच्छाविनिर्गतं रतिः प्रियारतिरिव सुन्दरी स्त्री सतां मुदं हि
साधूनां हर्षाच्चैव ॥ ८ ॥ स्वतोभाता आत्मनैव स्फुरद्रूपा अनुशासनं शिक्षा दूनमावहेत्
संकुर्पात् ॥ ९ ॥

अष्टमी किल शिखावधूरिं भातियाजमखवेदि बहिषः ॥ यूय-
मभ्रसरितावृतान्वयाः पावनः खलु भवत्समागमः ॥ १० ॥
जायया च पतिभिश्च कदाचिज्जायते स्म न हि दंपतिशब्दः ॥ अद्भु-
तस्य खलु तस्य जगत्या मर्थतामनुभवन्ति भवन्तः ॥ ११ ॥ एकस्मै
स्पृहया लूनामिष्टाय सुधियामपि ॥ करस्थमेव ब्रुवते कलहं निधना
वधिम् ॥ १२ ॥ सुंदोपसुंदौ सहजावभीकौ सुरेष्विव कापि सुरांग
नायाम् ॥ अन्योन्यमाहृत्य पुरायमस्य मनोभवे पोरिव लक्ष्यमा
स्ताम् ॥ १३ ॥ तत्सौ भ्रात्रशरव्यस्य द्वैधीकरणके लये ॥ भवतां मार
चापेषूभवतां मावधूकृते ॥ १४ ॥

शिखाज्वालायाजमखवेदिः याजर्षियज्ञकुंडं बहिः अग्निः अभ्रसरित् आकाशगंगावृता
न्वयः स्वीकृतवंशः ॥ १० ॥ एकस्य बह्व्यो जाया भवन्ति नैकस्यां बहवः सहपतय इति अद्भुतं
लोकविलक्षणं जगत्यां लोके अर्थता अभिधेयता ॥ ११ ॥ सुधीः विचारशीलः इष्टं प्रियं
करस्थं सुलभं निधनावधिप्राणान्तम् ॥ १२ ॥ अभीकः कामुकः सुरांगनाति लोत्तमा
आहृत्य ताडयित्वा मनोभवेषुः मदनवाणः यमस्य लक्ष्यमास्तां मृतौ ॥ १३ ॥ सौ भ्रात्र
शरव्यद्वैधीकरणं बंधुत्वरूपलक्ष्यभेदनं मारः मदनः माभवतूनभवेत् ॥ १४ ॥

(गद्यम्) इति रहस्यंतपस्विनिदेशं शुभोदकं तर्कयंतस्ते कौनेया
स्तस्यैव समक्षमसिधारासगंधासंधामिमामावबंधुः ॥ २ ॥ एते
वयं चातका इव जीवनमयं वर्षमेकैकमवलंब्य प्रियया सममनया सु
खेन वत्स्यामस्तथा भूतेष्वस्मासु यो मिथुनकृतोपवेशो देशो दृशापि प्र
विशेत्सोयं वृजिनं विहातुमजिनं परिधाय सुकृतसार्थसमर्थापकती
र्थपरिपुष्टा स्वष्टा सुदिक्षु तन्निगुणसंख्याकान्पक्षान्प्रक्षिपेदिति ॥ ३ ॥

रहस्यं एकांतकथनं तपस्विनेर्देशः नारदाज्ञा उदकः भाविफलसंगंधातुल्यासंधाप्रविज्ञा
मावबंधुः चक्रुः ॥ २ ॥ वर्षसंवत्सरं २ वृष्टिं अवलंब्य स्वीकृत्य मिथुनकृतोपवेशः खः

पुरुषसंबन्धः दशाप्रविशेत्तेनेत्रेणईक्षेत् वृजिनंनियमातिक्रमपापंविहातुं परिहारयितुंअजि
नंमृगचर्म सुकृतसमर्थापकंपुण्यसंपादकंपरिपुष्टापुक्ता त्रिगुणसंख्याकान्पक्षान्प्रक्षिपेत्
एकवर्षतीर्याटनंकुपात् ॥ ३ ॥

(पद्यम्) राजानिदेशकृदभूदितिधातृसूनोरंतमुदोनिरवधेरिदमा
सचिह्नम्॥यत्तस्यपाणिरकरोन्मृदुकंठगीतेवीणागुणेविवशरिंखण
मंगुलीनाम् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नभःसरणिमुत्पतितेमुनींद्रेसातेपुपं
चसुसमंवृतेमृगाक्षी॥ सांकंदनेषुविटपिष्विवदानलक्ष्मीर्मानोभ
वेषुजयसिद्धिरिवाश्रुगेषु ॥ १६ ॥ विप्रःकश्चनतत्रजात्वथभुजावु
द्धृत्यचोरैर्हृतागावोमेनिखिलाहतोस्मिविधिनावत्सोऽपिनोशिष्य
ते॥ राजनूराज्यमिदंविमुंचवसुधांशास्मीतिसर्वानिमान्किंवाह्रास
यसीतिरोषकटुवाग्द्वारंययौभूपतेः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वातंमधुरस्मितोऽथ
विजयः कृत्वासनादुत्थितित्वांग्रौसमवेक्ष्यभृत्यमिहमांब्रह्मन्सह
स्वक्षणम् ॥ गावस्तेस्वयमाव्रजेयुरधुनेत्याश्वास्यदस्यून्पुरः प्रावि
क्षन्मनसाततस्तुनृपतेःशस्त्रायगेहंस्वयम् ॥ १८ ॥ तत्रतेनजगृहे
तरस्विनाचक्षुषानृपतिरंगनासखः॥ पाणिनाचसशरंशरासनंपूर्तये
सपदिविप्रवासयोः ॥ १९ ॥ विनिर्गतोसौविशिखानिवस्वकान्वि
मुक्तजीवान्विरचय्यतस्करान् ॥ नितांतवेगामिवगोपरंपरांनिव
र्तयामासशुचंद्विजन्मनः ॥ २० ॥ प्रयाणनम्रेतदनुस्वमौलौपा
र्थस्यजज्ञेनियमाभिपेकः ॥ प्रागेवतीर्थोपगमात्पवित्रैर्वाप्यैरं
द्रस्यवियोगभीरोः ॥ २१ ॥

निदेशकृदभूत्आज्ञानुगामीअभूत् धातृसूनुःनारदःअंतःहृदि निरवधिःसीमारहितः
मुद्गर्हः पाणिःहस्तःविवशरिंखणंवादनार्थंचलनम् ॥ १५ ॥ सरणिःमार्गःमृगाक्षीद्रौप
दीसांकंदनविटपिःकल्पवृक्षः आशुगःवाणः ॥ १६ ॥ जातुकदाचित्हतःनीतःगावःधे
नवःविधिःदैवं शिष्यतेअवशिष्टोभवतिशास्मिपालयामि ह्रासपसिह्रासंकरोपि ॥ १७ ॥
विजयःअर्जुनः आसनादुत्थितिआसनोत्थानंभृत्यः दासः गावःधेनवःआव्रजेपुः आग
मिष्यंतिशस्त्रायप्रविक्षत् शस्त्रमानेतुंप्रवेशंकृतवान् नृपतिःधर्मराजा ॥ १८ ॥ तेनजगृहे
अर्जुनेनदृष्टःतरस्वीवेगवान् अंगनासखःद्रौपदीसहितःशरासनंधनुःसपदिएककालेनपूर्तिः

पूर्णता विप्रवासः देशांतरप्रवासः (विप्रवासम् विप्रगृहम्) ॥ १९ ॥ स्वकान्
विशिखान् स्वकीयवाणान् (विमुक्तजीवः मुक्तप्राणः २ मुक्तमौर्वी विरचय्य-
कृत्वातस्करः चोरः गोपरंपराधेनुसंधः शुचं निवर्तयामास शोकं अपहृतवान् ॥ २० ॥
तदनुवदनंतरं मौलौ मूर्धनि अभिषेकः स्नानं वाष्पनेत्रोदकं नरेंद्रः धर्मराजाभीरुः भयशी-
लः ॥ २१ ॥

(गद्यम्) सधीरधीरत्युच्छ्रितेन कच्छेण राज्ञो गृहीताभ्यनुज्ञावल्क-
लं धनं कल्कलं धनाय परिधाय मलयानिल इव मनुष्यधर्मणाराजन्व-
र्ती काष्ठां प्रतिष्ठमानस्तपःप्रसादितस्य भगवतो भवानीवल्लभस्य सा
क्षात्कृपा मिव भगीरथरथानुसारिणी तरंगिणी मुपगम्य तत्र पवित्रासु
वीचिषु सायंतननियमाय कृचोषमर्षणी र्जपन्मज्जनमकार्षीत् ॥ ४ ॥

अत्युच्छ्रितमहत् अभ्यनुज्ञा आज्ञा कल्कलं पापं मलयानिलः दक्षिणवायुः मनुष्यधर्माकुवे-
रः राजन्वती प्रतिपालिता काष्ठादिक् भवानीपार्वती अनुसारिणी गमनकर्त्री तरंगिणी न-
दी (भागिरथी) वीचिः लहरी सायंतनः सायंकालीनः ॥ ४ ॥

(पद्यम्) नालीकात्कुवलयसंक्रमेस्खलित्वामग्राधः पयसिरमेव
तत्र काचित् ॥ तदृष्ट्वा भुजगसुता मिथोरिरंसुः संतुष्टा हृदयमिवानय-
त्स्वगेहम् ॥ २२ ॥ प्रदृष्य तद्वदितत्रैषामनुष्यं फणिनारैः ॥ संतर्प-
यितुमुत्सेहे कंदर्पसममर्जुनम् ॥ २३ ॥ भोगाय तस्या भुजगेंद्रपु-
त्र्याः फूत्कार एव स्फुटसीत्क्रियासीत् ॥ कस्तूरिकां कोऽजनिकंठकां
तिः फणामणिः पल्लवशेखरोऽभूत् ॥ २४ ॥ पाण्योर्ज्यामर्शकाठि-
ण्यंतस्य तत्कुचमर्दने ॥ तस्याश्च तन्मुखात्वादेफलाया भूद्विजि-
ह्वता ॥ २५ ॥

नालीकात्कमलात् कुवलयसंक्रमः कमलोद्गमनं रमालक्ष्मीभुजगसुता नागकन्या
उलूपीतं पार्थ मिथोरिरंसुरेकांते क्रीडां कर्तुमिच्छुः ॥ २२ ॥ प्रदृष्य महाहर्षप्राप्यरतिः
मदनोत्सवः एषा उत्सेहे उलूपीतकंठिता बभूव कंदर्पमदनः ॥ २३ ॥ कस्तूरिकां-
कस्तूरीलेपः अजनिजातः पल्लवशेखरः पल्लवावतंसः ॥ २४ ॥ पाणिर्हस्तः ज्यामर्शनगुणस्पर्-
शेन मुखात्वाद्गृहणकर्म ॥ २५ ॥

सुरवाच्चक्षुःश्रवस्तन्व्याःसुरतेमीलनंदशोः ॥ चक्रेभणितवै
 दग्धीतस्यकाननकौमुदीम् ॥ २६ ॥ श्लाघाकंपात्प्रियरतेः
 शिरसोतःपथादधः ॥ च्युतोमणिखिविरावान्मुपवेतनयस्तथा
 ॥ २७ ॥ इत्येकिकांसरजनीमपनीयतत्रश्वासैःसमंस्वकुलसंभव
 पृष्ठमित्रैः ॥ मुक्तस्तयातटगतोनुचरान्द्विजातीनंतर्वतोद्भुतरसैरत
 नोत्स्ववृत्त्या ॥ २८ ॥ उलूपिकायारतिदंशनैस्तैरुन्मस्तकंमोह
 मिवापनेतुम् ॥ उदग्रवीर्यौषधिजन्मभूमिमुमागुरुंशैलमयंप्रपेदे
 ॥ २९ ॥ फालस्यपंचविशिखेपदयोः कृतांतेहासस्यदानवपुरेष्व
 वलोकनस्य ॥ शंवायुधेपशुपतेरपदानपद्यंगायंतिसिद्धमिथुना
 न्यश्रृणोत्सतस्मिन् ॥ ३० ॥

चक्षुःश्रवस्तन्वीउलूपी भणितंरतिकूजितंवैदग्धींचातुर्यं अरण्यचंद्रिकांष्यथामित्यर्थः
 ॥ २६ ॥ प्रियरतिःअर्जुनसंबंधः अंतःपथात्शरीरांतर्मागात् च्युतोमणिःअटंफणारवं
 ॥ २७ ॥ स्वकुलसंभवपृष्ठमित्रैः स्वकुलंउलूपीकुलंतत्संभवाः सर्पाःतेषांपृष्ठमित्रैःपृष्ठस
 दृशैःदीधेरित्यर्थः द्विजातीन्विमान्अंतर्वतः स्थूलोदरान्अतनोत्चकारवृत्तिः चरित्रम्
 ॥ २८ ॥ रतिदंशनैःसुरवक्रीडायांदंतक्षतैः उन्मस्तकंमोहंभातामूर्च्छां उदग्रवीर्यमह
 त्सांमर्ष्यजन्मभूमिः उत्पत्तिस्थानंउमागुरुः पार्वतीपिताहिमवान्शैलः पर्वतः ॥ २९ ॥
 फालंललाटंपंचविशिखः मदनःदानवपुरःत्रिपुरासुरः शंवायुधःइंद्रःपशुपतिःशंकरःअप
 दानंकर्मवृत्तम् ॥ ३० ॥

(गद्यम्) तत्रतत्रमतस्यहिमाचलस्यखुरपुटविनिमयविन्यासचं
 द्रकितैरवतारपथैरपिरोमंथफेनशकलतारकितैःप्रतीरनमेरुतलोप
 वेशैरप्यनुमेयहरदृषभस्त्रैरविहारामुकटकसरसीषुवृजिनानिविशो
 ध्यवनमदावलकलभविदलिततरलसरलद्रुमप्रवालपरिमलमुरमि
 लेनोपत्यकावर्त्मनादिविभुविभरणकुशलाभ्यामहेंद्राभ्यांपरिगृही
 तांहरितमवजगाहे ॥ ५ ॥

चंद्रकितंचंद्रसदृशचिह्नं अवतारपथःअभ्यंतरगमनमार्गः रोमंथःचर्वितचर्वणशक
 लंसंडनमेरुः वृक्षविशेषःसरसीसरोवरं वृजिनंपातकंविशोध्यक्षालयित्वा मदावलकलभः
 गजशिशुः विदलितंभग्नंउपत्यकावर्त्मना पर्वतसमीपमार्गेण महेंद्रः पर्वतविशेषःपरिगृही
 तांहरितंप्राचींदिशम् ॥ ५ ॥

(पद्यम्) पंफुल्यमाननवकेतकपांसुगर्भैः पर्यतनिर्झरजलैः कलिता
भिषेकः ॥ पार्थः सतत्रजनकामिधयेवत्पट्टः पादेचिरंपरिचचारगिरि
महेंद्रम् ॥ ३१ ॥ जलधितटपदव्याझर्झरैश्चौरशब्दैरवमयमनुकुर्व
त्राजतालीवनानाम् ॥ रतिपतिरथकारेणाद्रिणालांछितयांदि
शिविविधतटिन्यांदत्तचक्षुःप्रतस्थे ॥ ३२ ॥ शैलोगर्भैश्शिशुरिव
भुवःशासनाद्यस्यशेतेवातापिंयोजठरदहनेवर्तयामासहव्यम् ॥
क्षोणीनम्रंकरणमहिमाकोपलेशोयदीयस्तस्यावासंदिशमभिययौ
तापसस्येंद्रसूनुः ॥ ३३ ॥ धृत्वाफलेषुसलिलानिकवेरजायाः सा
म्यंपरीक्षितुमिवाभ्रसरिद्रुणौघैः ॥ अभ्रंलिहैर्निविडितांतटनारिके
लैरालोक्यचोलवसुधामयमभ्यनंदत् ॥ ३४ ॥ वारांशिवासजड
मात्मवपुर्विशोपमानेतुमातपभरात्तटमुत्तरेण ॥ लंकामिवागतव
तींनिजपौरवर्जं पार्थोविवेशनगरीमथपांड्यगुप्ताम् ॥ ३५ ॥

केतकीपांसुः केतकपुष्पपरागः पर्यतः प्रांतभागः कलिताभिषेकः कृतस्नानः पार्थः अर्जु
नः पादः प्रत्यंतपर्वतः २ चरणः परिचचारवभ्राम् ॥ ३१ ॥ जलधीसमुद्रः पदवीमार्गः
चीरं वल्कलं राजतालीवनं तालवृक्षवनं रतिपतिरथकारः सुगंधोत्पादकः अद्रिः मलयाच
ल इत्यर्थः लांछितं पुंकेतटिनीनदी ॥ ३२ ॥ शैलः विंध्यचलश्चेति उच्यते जठरदहनः
जठराग्निः वातापिं हव्यं वर्तयामास वातापिं भक्षयित्वा क्षोणीनम्रं करणमहिमापृथ्वीं समु
द्रवस्तरहितं करणप्रभावो यस्य सः अगस्त्यः आवासं अभिययौ वासस्थलं जगाम ॥ ३३ ॥
कवेरजायाकावेरी अभ्रसरित् आकाशगंगा अभ्रं लिहैः गगनचुंबितैः निविडिता व्याप्ता चो
लवसुधाचोलदेशः ॥ ३४ ॥ वारांशिः समुद्रः विशोपः शृङ्गकृत्वातपभरः सूर्यतापानि
शयः निजपौरवर्जं लंकाराक्षसरहितालंका पांड्यगुप्तापांड्यराज्ञारक्षिता ॥ ३५ ॥

तत्रचित्रांगदा तेन व्यूढाराजकुमारिका ॥ दर्शने दौत्तदा तौ च द्वयोरा
सीद नंगदा ॥ ३६ ॥ एलाळवंगतरुपिप्पलिकापटीरतांबूलिकाक्रमु
कदंपतिभावरम्याम् ॥ उद्यानसूमिमुपगम्यतया सपार्थः सुख्य
न्पितुः पदममन्यत बल्वजेभ्यः ॥ ३७ ॥ दिवसे शुभं युगुणकोरकि
तेदयितं तटदिस्थितमिवार्तिमती ॥ अवतार्य सासुबिकुमारमभाद
तवभ्रुवाहन इति प्रथितम् ॥ ३८ ॥

व्यूढापाणिग्रहणंरुतादौहृदार्तिः गर्भपीडाभनंगदाभंगद- (भूषण) रहिता २ कामदा
त्री ॥ ३६ ॥ दंपतिभावःजायापतिभावः उपगम्यगत्वापितुःपदंइंद्रपदंवत्वजेभ्यः तु
णवत् ॥ ३७ ॥ कोरकितंपुक्कंआर्तिमतीगर्भवतीदयितः अर्जुनःप्रथितंरूपातम् ॥ ३८ ॥

(गद्यम्) इतितत्रदिनानिकानिचिदुषित्वाप्रयामीतिभाषितस्य
पक्षमावलंबिवाष्पमेवोत्तरयंतीप्रेयसीरहसिदृढालिंगनतरंगितव
लकलोत्तरीयमर्मरसहाध्यायिसीत्कारंपुलकझझरेकपोलेपरिचुं
व्यतस्याः कथंचिदुदंचितानुमतिर्निर्गत्परक्षोयोधिभिरिक्ष्वाकुप
तिसेनाध्यक्षैरुत्पाटितानांमलयदर्दुरमहेंद्रपादानांमूलशिलातलप
रिटश्यमानकठिनतरतत्करांगुलिनखरेखाव्यावर्तितकुलिशभयो
च्चालितशैलसंस्थानबुद्धिभिः सन्निवेशावटैः स्थपुटितामटवींवि
लंध्यपुत्रीन्यक्काररुपापुलस्त्यान्वयस्यपुरीमुन्मूलयितुंप्रसारितेन
भुवोभुजेनेवसेतुनाकृतसीमंतमुदन्वंतमभजत ॥ ६ ॥

उषित्वावासंकृत्वा प्रयामिअहंगमनंकरोमि वाष्पमेवोत्तरयंतीवियोगशोकाद्भुदतीप्रे
यसीप्रियाचित्रांगदा सहाध्यायीसहगच्छतः कथंचिदुदंचितानुमतिः अतिदुःखोत्पन्नम
नुमोदनं इक्ष्वाकुपतिसेनाध्यक्षः मारुतिःव्यावर्तितनिवर्तितं कुलिशंवज्रसन्निवेशावट
स्थपुटिता स्थितिर्गतनतोन्नताभटवीभरणं पुत्रीन्यक्काररुपा रावणकृतकन्याछलको
धेन पुलस्त्यान्वयस्यपुरी राक्षसकुलनगरीलंका सीमंतोदन्वान्दक्षिणसमुद्रः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) समीक्ष्यसेतुंरघुवीरनिर्मितंसचित्रभित्तीकृतधीर्धनंजयः ॥
दिनेशवंशस्यतपोविचारणेचिरावकाशंविततारचेतसे ॥ ३९ ॥
अन्धौवानरपातिताचलशिलाभंगाभिघातैश्चिरादक्षणाधैः कुणि
भिःकरेणचपदाखंजैःपयोमानुषैः ॥ वीचीवेदिपुकीर्त्यमानमन
घंवृत्तरघूणांप्रभोः श्लाघंश्लाघमसौतटेनहरितंप्राचेतसीमभ्य
गात् ॥ ४० ॥ गोकर्णमेत्यसकुलाद्रिसुताप्रियस्यपुष्पाणिमूर्ध्निनिद
धेपुरुहूतसूनुः ॥ आगामिनांनिजशरासनताडनानामत्रावकाशइ
तिसूचयतेवदोष्णा ॥ ४१ ॥ पापापनोदेफलितेऽर्जुनस्यप्रागेवसे
तोरवलोकनेन ॥ प्रभासतीर्थेनियमावगाहःपश्चात्सुभद्रागमहेतु
रासीत् ॥ ४२ ॥

रघुवीरःरामचंद्रः चित्रंआश्वर्यं २ आलेख्यंसचित्रभितीकृतधीः आश्वर्यपुक्ताबुद्धिः
दिनेशर्वशः सूर्यवंशःचिरावकाशंविततारबहुकालं विचारंकृतवान् ॥ ३९ ॥ अन्धौ
पातितःसमुद्रेत्यक्तः शिलाभंगाभिघातःशिलासंडप्रहारः अक्षणाधिःनेत्ररहितः करेणकु
णिहंस्तरहितः पादस्वजःचरणरहितःपयोमानुषः जलमनुष्यःवीचिःलहरी अनर्धनिष्पा
पंवृत्तंचरितं प्राचेतसींहरितंअभ्यगात् प्रतीचींदिशंजगाम ॥ ४० ॥ कुलाद्रिसुताप्रियः
शंकरःपुरुहूतसूनुःअर्जुनः आगामिभाविदोष्णाभुजेन ॥ ४१ ॥ पापापनोदःपापनाशः
फलितंसिद्धंअवगाहःस्नानंसुभद्रागमहेतुःसुभद्रास्त्रीप्राप्तिहेतुः२कल्याणप्राप्तिहेतुः॥ ४२ ॥

(पाठांतरं) पापापनुत्यैपरिकल्पितोयःप्रभासतीर्थेप्रथितेभिपेकः॥

सेतुंदृशास्पृष्टवतोस्यसोऽसौसाध्यंविनाजागरितोवभूव ॥ ४३ ॥

गोपृष्ठलग्नकुलशैलकन्यासहायमंतःसततंदधानः ॥ आश्वर्यमैक्षि

ष्टमेवदेवंगोकर्णवासंकुरुराजसूनुः ॥ ४४ ॥ ततोघनाविर्भवना

द्भियेवतत्रामलंमानसमस्यभेजे ॥ कर्णांतरकौंचपथेनशोभाय

शोमरालोयदुकन्यकायाः ॥ ४५ ॥ स्मृतिपथस्थितयापिसुभद्र

याजनसमक्षमिवासितुमात्तभीः ॥ द्विजकुलानिसतत्रसमत्यज

त्सहचराणिरतीशवशंवदः ॥ ४६ ॥

पापापनुत्तिः पापनाशः प्रथितंरूपातंसृष्टवान्दृष्टवान् साध्यंविनाजागरि
तोवभूवतीर्थेस्नानंव्यर्थमभूत् ॥ ४३ ॥ गोपृष्ठलग्नःवृषभपृष्ठस्थितः कुलशैलकन्यासहा
यशंकरःअंतः मनसिऐक्षिष्टदृष्टवान् गोकर्णवासःगोःधेन्वाः कर्णेवासोयस्यसः २ गो
कर्णसंज्ञकक्षेत्रेवासोयस्यसः ॥ ४४ ॥ घनाविर्भवनान्मेषकालप्रादुर्भावात् भ्रियाभये
नअमलंनिर्मलंपापरहितं मानसंचित्तमानससरोवरं कौंचपथःकौंचपर्वतमार्गःभरालःरा
जहंसः पदुकन्यकामुभद्रा ॥ ४५ ॥ स्मृतिपथस्थिताधितनविपयीभूता आत्त
भीःलोकापवादभयं द्विजकुलंब्राह्मणसमूहः रतीशःमदनःवशंवदः वशोजातः ॥ ४६ ॥

पयसापरिपूरितौघटौपरिपश्यन्पथिपाकशासनिः ॥ कमलाक्षक

नोयसीकुचौकलयामासकरस्थिताविव ॥ ४७ ॥ तदानींखलु ॥

चक्रांगीमदपश्यतोहरचलच्छंपासमुन्मेषणैः पुष्पत्केतकगंधसिं

धुविलुठत्पुष्पंधयांधीरुतैः ॥ मेदस्वीकृतकेकिनीकलरवैर्मधंकरा

शामुरवैः पांथानामपमृत्युभिःकतिपयैःप्रादुर्बभूवेदिनैः ॥ ४८ ॥

पंथामार्गःपयःउदकंपाकशासनिः अर्जुनःकमलाक्षकनीयसीश्रीरुष्णकनिष्ठभगिनी
सुभद्रा कलयामासनिश्चितवान् ॥ ४७ ॥ चक्रांगीचक्रवाकी पश्यतोहरःचोरः शंपासमु-
न्मेषणंविद्युदाविर्भवनं सिंधुःसमुद्रःपुष्पंधयःभ्रमरः अंधीकृतंमलिनंकृतं मेदस्वीकृतामा-
सपुटाकेकिनीमपूरी मेघंकराशामुखंमेघोत्पादकदिङ्मुखम् ॥ ४८ ॥

कालांबुदालिनलिकाक्षणदीप्तिवर्त्यासंधुक्षितात्सपदिसध्वनिनिः
सरद्भिः ॥ वर्षाश्मसीसगुलिकानिकरैःकठोरैर्धर्माभियातिमवधी
द्वनकालयोधः ॥ ४९ ॥ माध्वीलिहाविरुहचेमलिनीकृताग्राकां
तारसीम्निनवकेतकवर्हरेखा ॥ दग्ध्वांचलेस्मरभियादयिताजने
नसंप्रेषितापथिकभर्तृपुपत्रिकेव ॥ ५० ॥ अर्जुनेपुसकलेपुविका
सिष्वद्रिसीम्निधृततादृशशब्दः ॥ एकएवविशुशोपविशेषादेतदं
बुभूदनेहसिचित्रम् ॥ ५१ ॥ वियत्यशेषासुविदिक्षुदिक्षुवियो
गशिल्पीद्रविनिर्मितायाः ॥ तस्यामृगाक्ष्याश्चतडित्तेश्वधनंजयः
संविदिदेनमेदम् ॥ ५२ ॥ मन्मथेज्वलतिवासवमूनुर्मानसेपरिणये
यदुपुण्याः ॥ लाजवापमिवकर्तुमुपेद्रंतत्सगर्भ्यमथाचित्तमनैषीत्
॥ ५३ ॥ अणुमात्रमिदंसहेतवोदुनंहिविश्वंभरमद्यमामितीव ॥
मनसोप्यवरुह्यतस्यदृष्टेःपुरतःप्रादुरभूत्पुमान्पुराणः ॥ ५४ ॥
स्वस्वचेष्टाकथानद्याद्वितीयर्तुगुणज्ञया ॥ नवभूवेतयोस्तत्रनय
नानंदिनोर्मिथः ॥ ५५ ॥ विजयोमधुरस्मितस्यभावंविदुपस्त
स्यमतेनभिक्षुवेषः ॥ कुमुमास्त्रभयादिवातिगूढःकुहंरैवतकस्य
तिष्ठतिस्म ॥ ५६ ॥ कथंसुभद्राकमनीयतायाःकल्पेतनुत्यैकवि
रुज्जतोऽपि ॥ चतुर्थमप्याश्रममस्ययेनतांसाधनीभूयदिदृक्षतेस्म
॥ ५७ ॥ तदात्वएवाद्वितटात्पतिःश्रियःपरिप्लवंतंप्रकृतेशुभागमे ॥
यदाशयेतेशयएवतद्भवेदितिब्रुवन्हारवतीपुनर्ययौ ॥ ५८ ॥

कालांबुदालिःरुष्णमेघपंक्तिः क्षणदीप्तिःविद्युत्संधुक्षितः दीपितः ध्वनिःशब्दःवर्षा-
श्मानःकरकाःधर्माभियातिः निदावशत्रुःअवधीतृहंतिस्म ॥ ४९ ॥ माध्वीलिहाःभ्रमराः
सोम्निमार्गे वर्हरेखापत्रपंक्तिः अंचलंअग्रंस्मरणीःमदनभयम् ॥ ५० ॥ अर्जुनःअर्जुनवृ-
क्षः अद्रिसीम्निरेवतकगिरिप्रांते विशुशोपएतच्चित्रंशुष्कोऽभूत् इतिआश्चर्यंअंबुभूदनेहसि

मेषकाले ॥ ५१ ॥ विप्रतिनभसिअशेषः सकलःशिल्पीन्द्रविनिर्मितः चित्रकारोत्पादि-
तः मृगाक्षीसुभद्रातद्विततिः विद्युत्पंक्तिः संविविज्ञातवान् ॥ ५२ ॥ यद्वपुत्रीसुभद्रा
लाजवापं लाजाहोमं सगर्भंरुक्मणंअनैषीत्आनीतवान् ॥ ५३ ॥ इदंमनःबोद्धुंवहनं
कर्तुंनहिसहेतनशक्तंभवत्पुरतःप्रादुरभूत् अग्रभागेप्रगटोऽभूत् पुराणःपुमान् पुराणपु-
रुषः श्रीरुक्मणः ॥ ५४ ॥ चेष्टावृत्तं द्वितीयर्तुगुणज्ञाशुष्का (द्वितीयर्तुर्ग्रीष्मर्तुःतस्य
गुणःशोषः) तपोः श्रीरुक्मणार्जुनयोः ॥ ५५ ॥ भावं अभिप्रायंविद्वपुःज्ञातुः कुसु-
मास्त्रभयंमदनभयंगूढःगुप्तः कुहरेतिष्ठतिस्मगुहायांतस्थौ ॥ ५६ ॥ कमनीयतासौदर्घ्यं
कल्पेतसमर्थोभवेत् नृतिःवर्णनंउज्जतःश्रेष्ठःचतुर्थाश्रमंसन्वासं तादृक्षतेस्म नपुंसक-
मपिसुभद्रांद्रष्टुमिच्छतिस्म ॥ ५७ ॥ अद्रिःपर्वतः श्रियःपतिः श्रीरुक्मणःपरिपुवंसंदिग्धं
प्रकृतेवर्तमानेशुभागमः सुभद्राप्राप्तिः यदाशयेयन्मनसिर्वर्ततेतत्शयेवभवत् हरत-
गतमेवभवेत् ॥ ५८ ॥

(गद्यम्) तदनंतरमहस्करमदतस्करमहोमहान्मस्करीरैवतकगि
रुपस्कुरुतेतस्यनमस्करणमस्माकंश्रेयस्करणमितिपुरोधोजनबो-
धनात्कुतूहलिनाहलिनानगरमानीयमानंबहिरपिज्वलताविरहान-
लज्जालेनेवकापायवाससावगुण्ठितवपुषंसव्यसाचिशब्दमत्सरेण
स्मरवीरेणप्रवासरंध्रमन्विष्यपन्नगपांड्ययदुकुमारिकाणांकृतेपृथ-
क्पृथगीरितांत्रिशरकांडीमिवत्रिदंडींविभ्राणंनिजपल्लवकोमलमि-
निर्जयशोकादिवशुष्केणपटीरतरुणापादुकीभूयपरिचर्यमाणपा-
दयुगलंतंभावनाभिक्षुंसंभ्रमेणवंदमानेपुत्रदुष्टंदेवमुकुंदोऽपिसवि-
नयमुपागतश्चेतःपूरणावशेषैःस्वसोदरीप्रेमरसैरिवतीर्थजलैःपिचंडि-
लंकमंडलुंतदीयपाणेरादायभगवन्निजइतइतिराजभवममुपनीय
कन्यांतःपुरेनिवेशयामास ॥ ७ ॥

अहस्करमदतस्करः सूर्यमदापहारकः महामस्करीतेजोयुक्तःपतिः उपस्कुरुते अलं-
कुरुते पुरोधजनाः पुरोहितःहलीवलरामः कापायवाससावगुंठितं कापायवस्त्रवेष्टितं
सव्यसाचीसव्यहस्तेनापिधनुः साचीकर्तुंसमर्थः अर्जुनः रंध्रमन्विष्यप्रतिकूलसमपमृ-
गित्वाईरिताःमुक्ताः कांडःदण्डः (त्रयाणांशरकाण्डानांसमाहारःत्रिशरकांडी) कोण-
लिमामृदुत्वंपटीरःचंदनःपरिचर्यासेवा भावनाभिक्षुकंकपटयति संभ्रमः त्वरा यद्वृंदःपा

एवसमूहः मुकुन्दः श्रीकृष्णः स्वसोदरीस्वभगनीसुभद्राजलपिचंडिलंजलपूर्णपाणेरादप
हस्तात् गृहीत्वा ॥ ७ ॥

(पद्यम्) मार्गेशरत्रयममुष्यकृतेविमुच्यशेषं दधं पुनरिवोद्भिन्नतु
मात्तलोभः ॥ शुश्रूषितुंतदनुसोदरचोदितायास्तन्व्याः स्मरोनय
नमेवशरंव्यतानीत् ॥ ५९ ॥ वपुषामधुरेणसुश्रुवाधनुषाचित्तभु
वाचतर्जितः ॥ तपसेवादिनेदिनेतनोस्तनिमानंजगृहेसमस्करी
॥ ६० ॥ प्रतिनिःश्वसितेदीर्घपाणिनानासिकांस्पृशन् ॥ भावया
मासपार्थीयंप्राणायामसमापनम् ॥ ६१ ॥ प्रणवोच्चरणेपुरःप्रसर्प
त्प्रवभासेयतिनस्तदाऽधरोष्ठम् ॥ मुहुरग्रगतावनींद्रपुत्रीमुखमा
स्वादयितुंकिलोज्जिहानम् ॥ ६२ ॥ कन्याकरेमृद्वतिपादपद्मं पु
ष्यंतिगात्रेपुलकांकुराणि ॥ हरेहरेमाधवमाधवेतिहरिस्मृतेरन्यथ
यांचकार ॥ ६३ ॥

उद्भिन्नतमात्तलोभः मोक्तुंसंजातलोभः सोदरचोदिता वलरामकृष्णमेरितातन्वीसुभ
द्राव्यतानीतमुक्तवान् ॥ ५९ ॥ सुश्रुवाधनुषातर्जितः मरुपेणचापेणभस्मितः चित्तभूः
मदनः तनिमानंजगृहेकृशत्वंस्वीचकारमस्करीयतिः ॥ ६० ॥ प्राणायामसमापनंभाव
यामासप्राणायामंज्ञापयामास ॥ ६१ ॥ प्रणवोच्चरणेपुरःप्रसर्पन् ओंकारोच्चरणेअ-
ग्रेगच्छत् यतिनः अर्जुनस्पवभासेप्रशुश्रुभेमुहुः वारंवारंउज्जिहानं यत्नंकुर्वन् ॥ ६२ ॥
मृद्वतीमर्दनंकुर्वती गात्रंशरीरं हरिस्मृतेरन्यथयांचकार हरिस्मरणात् हेत्वंतरंप्रदर्श
यामास ॥ ६३ ॥

(गद्यम्) एकदानिर्वर्त्यप्रत्यवसानकृत्यंप्रतिक्षणमिक्षुचापक्षुरप्र
संधुक्षणेनसमंतात्पतितैः सत्वगुणशकलैरिवस्वेदबिंदुभिर्व्याकी
र्णायामूर्वीत्वचमध्यास्यविश्राम्यंतंतंधवित्रेणवीजयंतीसुभद्रातै
स्त्वेरिगितैस्तस्ययतिव्वेसंशय्यतत्वाजिज्ञासयासविनयमनुरहसि
व्यजिज्ञपत् ॥ ८ ॥

प्रत्यवसानकृत्यंनिर्वर्त्यभोजनंकृत्वाइक्षुचापःमदनःक्षुरप्रतीक्षणाणः संधुक्षणंतक्षणं
शकलंसंहृत्त्वचमध्यास्यत्वचमधिष्ठापध्विन्नमृगचर्मव्यजनं इंगितंचेष्टाअनुरहमिव्यजिज्ञ
पत् पश्चात् एकानेविज्ञापयामास ॥ ८ ॥

(पद्यम्) तपस्विन्नद्यमेप्रीतिस्तवाभ्यागमसंभवा ॥ कन्यामौनाव
कीर्णित्वेकल्पशाखाशिखायते ॥ ६४ ॥ इदानीममी ॥ यदवः ख
लुपुण्यराशयोयतिनामिंद्रतवांग्रिसंगमे ॥ शिरसान्यदवाप्यतेर
जोमनसान्यत्परिवर्ज्यतेचयैः ॥ ६५ ॥ जगवन्निखिलंविबुध्यसे
परमार्थवदभाविमेशुभम् ॥ प्रयतायतयोभवद्विधाःप्रणिधानेन
हिदिव्यचक्षुषः ॥ ६६ ॥ अवकर्ण्यतदेवमीलितःक्षणमक्ष्णोःप्र
तिवाचमाददे ॥ बहुनाकिमयिस्त्वकैर्गुणैर्विजयंप्राप्स्यसियोषितां
कुले ॥ ६७ ॥ पादांगुष्ठनखंयस्तेभालेकुर्याद्विशेषकम् ॥ सनरो
पिस्मरेणार्तःसद्यःस्यादामिषंदृशोः ॥ ६८ ॥

अभ्यागमात् संभवः उत्पत्तिः यस्याः सा अभ्यागमसंभवा कन्यामौनावकीर्णित्वं कन्यो
चितमौनेव्रतत्यागः कल्पशाखाकल्पवृक्षस्पशाखाशिखायतेमंजरीवदाचरविपदार्थपूर्णं
त्वंकरोति ॥ ६४ ॥ अंग्रिसंगमः चरणसेवारजःधूलिः २ पापम् ॥ ६५ ॥ अस्मिन्
सर्वविबुध्यसेजानासि भाविशुभंपरमार्थं भविष्यत्कल्याणंप्रयतः पवित्रःभवद्विधःत्व
त्समानःप्रणिधानंसमाधियोगः दिव्यचक्षुःज्ञानवान् ॥ ६६ ॥ प्रतिवाचमाददेप्रत्युत्तर
मुवाच विजयः अर्जुनःजयःयोषितांकुलंस्त्रीसमूहः ॥ ६७ ॥ विशेषकःतिलकः नरोऽपि
मनुष्योऽपि २ नरावतारधृतार्जुनोऽपि आर्तिःपीडाआमिषं भोग्यपदार्थः ॥ ६८ ॥

(गद्यम्) इति सा तस्य वक्त्रि मस्पृशावचसाश्रवसाच निपीतपूर्वस्तै
स्तैर्लक्षणैश्च सोयंयतिः संकंदननंदन इति निश्चयमणिं हृदयपेटकपु
टे निधाय भगवन्भवदभिहितयोर्विजयनरशब्दयोः क्रमेण धर्मिपर
ताविशेषनामताचतवरूपया भवितेति तस्मै व्रीहतरलनयनं वदनम
वनमयंतीतस्थे ॥ ९ ॥

वक्त्रि मस्पृशा अर्थांतरभूतेन निपीतपूर्वसादरश्रुतं संकंदननंदनः इंद्रपुत्रः अर्जुनः नि
धायस्थापित्वा अभिहितं उक्तं धर्मिपरताविशेषनामताधर्मिवाचकविशेषपुरुषः व्री
हालजातरलंचंचलं वदनमवनमयंतीस्वहेतुंप्रकाशयामभ ॥ ९ ॥

(पद्यम्) यमेवमुद्दिश्यतवोक्तिभंगी स एष दासोऽस्म्यनुकंपनीयः ॥
इति प्रकाश्य क्षणमर्जुनत्वं चुचुवतांचोरयतिः कपोले ॥ ६९ ॥ स्वे
दांबुपूरभरिते सुदृशस्तु तस्याः क्षेत्रे स्वर्किं शुक्लशिलीमुखसीरुष्टे ॥
पुष्पास्त्रकर्पकवरः पुलकच्छलेन शृंगारबीजनिकरान्निविडानवा

प्सीत् ॥ ७० ॥ तस्यामेववधूमिमांसरजनौसद्योनुकूलारहःपाणौ
 कृत्यविलोकितोत्सवभरोद्वाभ्यांहरिभ्यामपि ॥ पौरेषूभयथाजने
 ष्वबलतांप्राप्तेषुपार्थस्तयाजाग्रत्सारथिविद्यारहरथारूढःपुराञ्जि
 र्ययौ ॥ ७१ ॥

भंगीरीतिः अनुकंपनीयः प्रसादपात्रः अर्जुनत्वंप्रकाशपस्वरूपंप्रकटीकृत्यचोरपतिः
 कपटसंन्यासी ॥ ६९ ॥ भरितंव्याप्तंक्षेत्रंशरीरं २ केदारंकिंशुकशिलीमुखसीरः पला
 शरूपवाणएवलांगलं पुष्पास्त्रकर्षकवरः मदनकृपीवलश्रेष्ठः ॥ ७० ॥ वधूःसुभद्रारहः
 एकांतेपाणौकृत्यपाणिग्रहणंकृत्वा द्वाभ्यांहरिभ्यांइंद्रोपेंद्राभ्यां (उपेंद्रःकृष्णः) उभ
 यथाउभयप्रकारेण अबलतां निर्बलतां २ बलरामरहिततां जाग्रत्सारथिविद्यास्फुरद्रूपं
 सारथ्यम् ॥ ७१ ॥

आकर्ण्येदंजृम्भितानांयदूनांपार्थोद्देशात्क्रोधनत्वस्यजातेः॥ म्ला
 निदानुंमाधवोमाधवोभूद्यत्रायत्ताकौरवीसासमृद्धिः ॥ ७२ ॥
 रणोत्साहेशांतेयदुजडिमकीर्तिध्वजलतांमुहुः स्मारस्मारंकपट
 यतितांवलिगतकुचम् ॥ हसंत्याप्रेयस्यादशनरुचिमित्रीकृत
 यशाःशतांगेनाविक्षत्सुरपतितनूजोनिजपुरीम् ॥ ७३ ॥ ततोमु
 हूर्तेसकलाभिनंद्येकुरुद्वहानांकुशलोदयाय ॥ सुतंसुभद्रामुपुवेऽ
 भिमन्युंप्रवीरसूस्तातमिवप्रवीरम् ॥ ७४ ॥ पांचालपुत्रीचपति
 व्रतानांप्रधानभावेकनपट्टबंधा ॥ पंचापिसद्यःप्रतिभूरिविस्वान्प
 तीनूपितृणामनृणानकार्षीत् ॥ ७५ ॥

जृम्भितःयुद्धोद्योगवान्जातेः जातिवह्मपाःमाधवःश्रीकृष्णःमाधवः वसंतर्तुःकौरवीकक
 वंशोत्पन्नसंबंधिनी२कुरवकवृक्षसंबंधिनी ॥ ७२ ॥ जडिमाबुद्धिमाद्यंमुहुः स्मारंस्मारंपुनः
 पुनःस्मृत्वावलिगतःचंचलःदशनरुचिःदंतकांतिःसुरपतितनूजः अर्जुनःशतांगरथंनिजपुरीं
 अविक्षत् इंद्रप्रस्थंप्रविष्टवान् ॥ ७३ ॥ कुरुद्वहःकुरुश्रेष्ठःप्रवीरसूः महावीरप्रसववती
 तातमिवअर्जुनमिव ॥ ७४ ॥ पांचालपुत्रीद्रौपदीप्रधानभावः मुख्यत्वंपट्टबंधापट्टराज्ञी
 प्रतिभूः—(जामोत इतिमहाराष्ट्रभाषायाम्) ॥ ७५ ॥

(गद्यम्) अथनेपांतादृशंपुत्रोत्सवमाकर्ण्यकृतुर्वसंतमामंतोराज
 न्यसंबंधितयाहर्षादिवसमाजगाम॥तदानींभगवान्पवमानस्तुभी

मस्यमुतोत्पत्तिनिमित्ताशौचवत्तयालोकस्पर्शायसंकुचन्निवकति
चनदिनानिमलयंविहायपदमेकमपिनचचाल ॥ १० ॥

सामंतःमांडलिकः राजन्यसंबंधितयाधर्मराजसंबंधेनतदानींवसंतकालेपवमानः वायुः
उत्पत्तिनिमित्तशौचवत्ताजननाशौचम् ॥ १० ॥

(पद्यम्) एतेनखल्वकरुणेनतपागमेनजीवातुरद्यममदेशतएवदू
रात् ॥ उत्सारितोमधुरितीवरुषावनांतेतत्स्वागतंपरभृतोनसमाच
चार ॥ ७६ ॥ शिरीषपंक्तेःकुरुकामिनीनांशरीरवल्यासहमार्दवेन ॥
उपस्थिताभूदुपमातदानींतपःस्थितानांसुलभंहिसर्वम् ॥ ७७ ॥
कुरुकेलिवनेषुमल्लिकाकुसुमेषुभ्रमरावलीवभौ ॥ ऋतुनामधुगंध
गुप्तयेजतुनाऽग्रेनिहितेवमुद्रणा ॥ ७८ ॥ शुभसौरभसंभृतानिभू
मौशुचिभूतान्वपियानिपाटलानि ॥ कलयेयुरतीवचित्रभावंक्ष
णपीतानिदृशाकथंनतानि ॥ ७९ ॥ सीमंतविद्युदवतंसशिरीषचा
पंकैश्चनोयमितिकैःसुदृशानजज्ञे ॥ तस्याधएवनिटिलेततंतय
दासीत्तत्तादृशीसलिलशीकरदुर्दिनश्रीः ॥ ८० ॥ उग्रैःकरैरुष्ण
रुचैःसमंतादूष्मायमाणाखिलदिङ्मुखस्य ॥ आगंतुमहःसविधे
स्वकालेक्षनीश्वरेवापससर्परात्रिः ॥ ८१ ॥ वर्षास्वियंत्वरितमस्म
दुपांतभुमेरुमूलनंकलयतीतिरुपावलीढैः ॥ तीरद्वुमैःस्वनिकटा
दपसारितेवमध्यंजगामसरितांसलिलस्यवेणी ॥ ८२ ॥ देशेदेशे
जडिमकुरंगास्तेजोभल्लैर्दिनकरभिह्ले ॥ धावंधावंप्रहरतिराज्ञांधा
रागेहंशरणमवापुः ॥ ८३ ॥ अंगांगसंगासहनेतपर्तावन्धोन्यमेवा
भिमुखायुवानः ॥ वाचापिकेचिन्मनसापिकेचिदृशापिकेचिदृढ
मालिलिंगुः ॥ ८४ ॥

अकरुणः निर्दयः २ पुष्परहितवृक्षयुक्तःतपागमः ग्रीष्मत्वागमनंजीवातुर्जीविनदाता
मधुर्वसंतः रुषाक्रोधेनपरभृतः कोकिलः ॥ ७६ ॥ कुरुकामिनीनांद्रौपदीसुभद्रादिकुरु-
स्त्रीणांउपस्थिताभूत्तुदिताभूत्तपस्थितः ग्रीष्मस्थितः२तपस्वी ॥ ७७ ॥ केलिवनंकीडो-
द्यानंमधुमकरंदःगुतिः संरक्षणंजतुमुद्रालाक्षामुद्राअग्रेनिहितंमुसेस्थापितम् ॥ ७८ ॥

शुभसौरभः परमसुगंधः शुचिभूतं शुभ्रं २ ग्रीष्मोत्पन्नं पाटलं २ रक्तवर्णं २ पाटलपुष्पं
चित्रंकलपेयुः आश्चर्यदधुः चित्रभावं चित्रत्वं पीतं प्राशितं २ पीतवर्णम् ॥ ७९ ॥ केश्यं
केशकलापः जज्ञे ज्ञातं सुदृशं सुंदरकामिनीनां वनः भेषः निटिलं टाटं दुर्दिनश्रीः भेषकाल
शोभा ॥ ८० ॥ उष्णरुचिः ततकरः मूर्यः अह्नः सविधेदिनस्य समीपभागे अनीश्वरी अस
मर्या अपसर्पन्पूनभावं जगाम ॥ ८१ ॥ वर्षां सुवर्षां कालेषु उपांतं समीपं उन्मूलनं कलयति
उन्मूलनं करोति रुपावलीढः क्रोधयुक्तः अपसारितः क्षितः सरित् नदीवेणी प्रवाहः ॥ ८२ ॥
कुरंगः हरिणः तेजोमल्लः किरणवाणः दिकनरभिष्टः सूर्यरूपकिरातः धारागेहं जलमंदिरम्
॥ ८३ ॥ तपतुः ग्रीष्मर्तुः अभिमुखः संमुखः पुवानः तरुणस्त्रीपुरपाः दृशापि दर्शनेनापि मन
सामनश्चितनेन ॥ ८४ ॥

(गद्यम्) एवं पचेलिमां हेलिमयूखकठोरकेलितस्थतनयायै निवे
दितुकामाभिरिव रामाभिर्निरंतरोपान्तौ दृग्ध्वनिवसंतौ वसंतरति
कांताविवजयंतजनकानंतरजकौ ते यौ परिपाटलहंसपाददुरवगाह
वनजातसनाथे पाथसिरोधसिचविहारैस्तेषां दिनानामौपयिकमाति
थ्यमापादयितुं भगवतीं तामेव सरितमापतताम् ॥ ११ ॥

पचेलिमा पूर्णाहेलिमयूखकठोरकेलिः सूर्यकिरणकठोरक्रीडातनयाय मुनाकामः इच्छा
रामा सुंपरी उपान्तं समं तां द्वागं दृग्ध्वनिवसंतौ मूर्तिमंतौ रतिकान्तः मदनः जयंतजनकानं
तरजः श्रीकृष्णः कौंतेयः अर्जुनः पाटलः रक्तवर्णः हंसपादः सूर्यकिरणः २ हंसचरणः दुरवगा
हं निविडं वनजातं कमलं २ वनसमूहः सनाथः सहितः औपयिकं उचितं आपततां गतौ ॥ ११ ॥

(पद्यम्) कलोलवेगकपटेन कलिंदपुञ्ज्याः पादं प्रतिप्रससृपे परमस्य
पुंसः ॥ तिष्ठंति मे पुनरिह त्रिजगत्पवित्राः सख्यः कतीति समवेक्षितु
कामयेव ॥ ८५ ॥ तस्याजलेषु तरुणांबुदजातिवैरिष्वावर्तजाल
मनयोरुभयोरतानीत् ॥ वीचीकराग्रविनिवारितरामसीरव्यावल्ग
नोपजनितमणगर्तशं काम् ॥ ८६ ॥ मुरारिनारीमुखपद्मपंक्तिर्ज
वेनयो हुंजलदुर्गपद्मैः ॥ तीरेव तस्थेति लकापदेशात् कृत्वा पुरः खेटक
मंडलानि ॥ ८७ ॥ तासां विलासगमनं समवेक्ष्य तत्र लाल्यत्वहेतुर
पिर्गहितचेतनायाः ॥ वेगात्तिरोभव न विघ्नतया मराल्यागर्खावभू
वनितरांगतिमंदिमश्रीः ॥ ८८ ॥

कल्लोमहालहरीकलिंदपुत्रीपमुनापरमस्यपुंसः भगवतः श्रीकृष्णस्य त्रिजगत्पवित्रा
मेसस्त्रीभागीरथीसमवेक्षितुकामा संद्रष्टुकामा ॥ ८५ ॥ तरुणांबुदजातिवैरिषुसजलमेघ
समुदायतुल्येषुश्यामेषुजालंसमूहः वीचीकरः लहरीरूपहस्तः रामसीरः बलरामः व्याव-
लग्नप्रहारः ॥ ८६ ॥ मुरारिः श्रीकृष्णः दुर्गः कोटः खेटकः (म. भा. डाल) मंडलंस
मूहः ॥ ८७ ॥ तत्रयमुनातीरेलाल्यत्वहेतुः लालनीयताकारणंगर्हितचेतनालज्जितांतः
करणाविन्नताप्रतिबंधः मरालीहंसीगह्वानिंद्यागतिमंदिमश्रीः गमनमन्दत्वशोभा ॥ ८८ ॥

(गद्यम्) शनैः शनैस्तामुसरितमवगाहमानासुकासांचिदीर्घ्य
यैव नितंबविंबानि जावकाशदानावलंबितोन्नतिभिरंबुभिः पुलि
नानिनिचो लयांचक्रुः ॥ १२ ॥ अपरासामसूययेवनाभिकुहराणि
जलचूषणादावर्तकुलजवावलेपमवलुंपञ्जितरासांकुधेवकुचयुग
लानिक्षोभणात्कोकनदकोशान्विदलयामासुः ॥ १३ ॥

सरितंयमुनाईर्ष्याविशालत्वसाम्येर्ष्याअवकाशः अंतरं अवलंबितंधृतंउन्नतिः उच्च
त्वंअंबुभिः जलैः निचो लयांचक्रुः आच्छादयांचक्रुः ॥ १२ ॥ अपरासांअन्यस्त्रीणांअ
सूयासादृश्येर्ष्यांकुहरं विलं चूषणंपानंकुलंसमूहः जवः वेगः अवलेपमवलुंपन्मदंचिच्छिदुः
क्षोभ्रणंताडनंकोकनदंरकोत्पलम् ॥ १३ ॥

(पद्यम्) वक्षोजकुंभानिवहाहनिताजनानांग्रीष्मर्तुनाविनिहितंग्र
हराजपुत्री ॥ तापंपितुः स्वमहरत्तरलोर्मिहस्तैरन्यनयातिहि विभू
तिरपत्यभाजाम् ॥ ८९ ॥ सुरनायकानुजमनोवशीकृतौमुदृशौमुखै
र्निपुणतांयथाययुः ॥ सरसीरुहैर्ननलिनीलतास्तथासकचान्यमू
निविकचानितानियत् ॥ ९० ॥ यमस्वसुः सन्निधिमेत्यरात्रौस्वकां
तिचोरंसुदृशामुरोजः ॥ नालाग्रशूलेननिलंनिवेश्यववल्गहर्षादिव
वारिमध्ये ॥ ९१ ॥ व्यात्युक्षिकायांविपुलेक्षणासुवर्षन्नखद्योतवल
क्षमंभः ॥ सखीमुदारांसरितस्तुतस्याः करोप्यसावीदिवकंसंहंतुः
॥ ९२ ॥ उल्लासभाजाहरिणाप्रियायाः कल्हारमालयेकलितेकव
र्याम् ॥ अस्त्रैरसूयाहसितैश्चचित्रमुत्तंसितंवक्रमभृत्सपत्न्याः ॥
॥ ९३ ॥ ग्लहंनिमग्रग्रहणेपुकल्पयन्स्वयंग्रहाश्लेषमुख्यंदूदहः ॥
सवर्णवर्ष्मासलिलेतडित्तनूः सुखादगृह्णात्सुदृशस्तुनाननम् ॥ ९४ ॥

फूत्कृतैः कचिदधःस्थितिचिह्नंबुद्बुदं हरिरुदस्य निमग्नः ॥ वंचय
 प्रतिवधूंकचिदूरुस्तंभमंबुपुचुचुंवरांग्याः ॥ ९५ ॥ क्रीडतीमं
 डलीभूयकृष्णयोरप्सु यौवते ॥ तटिन्यास्तटयोः प्रांते ताटं के इवरे
 जतुः ॥ ९६ ॥

कुंभनिवहः कुम्भसमुदायः वनितास्त्रीग्रहराजपुत्रीयमुनासूर्यस्पपितुः तापस्वं अहरत्
 तापरूपं द्रव्यं जग्राह तरलोर्मिः चंचललहरी विभूतिः धनम् ॥ ८९ ॥ सुरनायकानुजः
 श्रीकृष्णः निपुणताचातुर्यं सरसीरुहंकमलं कचः केशः विकचः केशरहितः २ प्रफुल्लः
 ॥ ९० ॥ यमस्वसायमुना सन्निधिसमीपतां कांतिः शोभा उरोजः कुचः नलिनंकमलं
 ववलगननर्त ॥ ९१ ॥ व्याप्युक्षिकाजलक्रीडा विपुलेक्षणासुंदरी नखद्योतवत्क्षमंभः
 नखकांतिशुभ्रोदकं सखीभागीरथीकरोप्यसावीदिवप्रासूतकिमित्यर्थः कंभहंता श्री-
 कृष्णः ॥ ९२ ॥ हरिः श्रीकृष्णः कलहारंकमलं कलितं स्थापितं कवरीकेशपाशः
 अस्त्रं अश्रुं अमूपाईर्ष्या उत्तंसितं भूषितं (उत्तं आद्रंसितं शुभ्रं) ॥ ९३ ॥ गलहः षणः
 यदूदहः श्रीकृष्णः सवर्णवर्णायमुनाजलसदृशशरीरः तडित् विद्युत् ॥ ९४ ॥ स्थिति
 चिह्नं स्थितिज्ञापकं वधूः स्त्री उरुस्तंभः ऊरुभागः अंबुषु उदकेषु वरांगी सुंदरी ॥ ९५ ॥
 कृष्णौ कृष्णार्जुनौ यौवते स्त्रीसमूहे अप्सु उदके तटिनीयमुनानदी ताटंकं कर्ण-
 भूषणम् ॥ ९६ ॥

(गद्यम्) इति चिरं विदित्यप्रतीरमुत्तीर्णाभिर्जलमेलनप्रीडादिवसं
 कुचितात्मभिः कुचैरानमिताभिस्तदंगसंगमशर्माणिमर्मरगिरासं
 स्तुत्यपवनचंचलैरंचलैः श्लाघमानानीव वसनानिवसितवतीभिः
 कायकांतिकनकलताकोरिकाणीव कनकाभरणानि कामनीयकपु
 नरुक्तिमात्रस्य पात्रयंतीभिर्वधूटीभिः सह तटाटवीपर्यटतोस्तयोरग्रे
 दिशि दिशि कशितशिशिरेतराभीशुप्रकाशोजनदृशां कोशीकरणदे
 शिकः कोपिमहसाराशिराविरासीत् ॥ १४ ॥

उत्तीर्णगतं जलमेलनं जलसंगमः २ मुखसहवासः आत्मारूपं शर्ममुखं मर्मरगिरामर्मर
 शब्दवाणी अंचलः प्रांतभागः कायः देहः कोरकं कुट्टमलं कामनीयकं सौंदर्यं शिशिरेतरः
 उष्णः अभीशुप्रकाशः किरणः कोशीकरणदेशिकः कुडमलीकरणशिक्षकः महसारा
 शिराविराभीन् तेजोनिधिः प्रादुर्बभूव ॥ १४ ॥

(पद्यम्) उन्मिष्योन्मिष्ययन्नात्परिचलितयथापूर्वशक्तयाथदृष्ट्या
तन्मध्येवीक्ष्यकंचित्पुरुषमनुदितछायहस्तातपत्रम् ॥ अक्षणाज्ञा
तेयमोतोर्विदधतमनयोः प्रश्रयाश्रयदत्तद्वैराज्यादाकुलाभूद्यदु
कुरुवरयोस्तत्क्षणंचित्तसीमा ॥ ९७ ॥ मुखेतिरोवेपथुभिर्वयःक
तैर्मुकुन्दवध्वःकृतसूचनाइव ॥ द्विजातिवृद्धस्यपथोऽस्यपार्श्वयो
र्द्विधापसस्रुःसहस्रातिभीरवः ॥ ९८ ॥ ताभ्यांततस्तस्यपदोःपुर
स्तादपंकमात्मानमहोविधानुम् ॥ स्पृष्टान्युदंचद्वनघर्मतोयैरष्टा
भिरंगैरवनीरजांसि ॥ ९९ ॥ परस्परासंगफलप्रदित्सात्यजन्म
तारैंदववासराविव ॥ उपस्थितौतावुपसृज्यसंभ्रमात्तदाशिपोनंत
रमेवमब्रवीत् ॥ १०० ॥ क्षुत्प्रपीडयतिमामयिवीरौकुक्षिमेत्यचकि
तेवयुवाभ्याम् ॥ याच्यतेतदशनंवहुभोक्तुंयस्यतृप्यतिपुरातिथि
रेपः ॥ १०१ ॥ इत्थंस्वदक्षिणकरंपुरतःप्रसार्यतस्यार्दतोवचनपा
ण्यनुधाविवेगा ॥ ताभ्यांतथेतिभणितिस्तुसमाललंबेसत्स्वर्थना
फलमदौहृदमेवसूते ॥ १०२ ॥

उन्मिष्योन्मिष्य उन्मील्योन्मील्य छायाभूतंहस्तंकरेआतपत्रंचञ्चयस्यतंछायहस्तातपत्रं
उपस्मिर्यःअधःअग्निःअतःछायाभावःज्ञातेयंपककुलीनत्वंओतुः मार्जारःविदधतंधारयंतं
यदुकुरुवरौकृष्णार्जुनौप्रश्रयंविनयंआकुलाभूत्वयथाभूत् ॥ ९७ ॥ तिरोवेपथुः तिर्षकंपः
वयःवार्धक्यंभीरुः भयशीलः ॥ ९८ ॥ तस्यवृद्धविप्रस्यपुरस्तात्पुरोभागेअपंकं वि-
धानुंनिष्पापंकर्तुं उदंचद्वनगर्भतोयंआविर्भूतंनिविडंघर्मजलं अवनीरजः भूमिस्थिताधूलिः
॥ ९९ ॥ आसंगःयोगः फलप्रदित्साअन्नदानेच्छा जन्मताराजन्मनक्षत्रंचउपस्थितवासराः
प्रातदिनःमंभ्रमः त्वरातदाशीःविप्राशिर्वादः ॥ १०० ॥ कुक्षिःउदरं चकितंभीतं भशनंभक्षणं
यस्यतृप्यतियेनतृप्तिंयास्यति ॥ १०१ ॥ अर्दतःयाचनंकुर्वतः वचनपाण्यनुधावीवच
नपृष्ठभागानुगमनकार्ताभणितिःभाषणं ताभ्यांकृष्णार्जुनाभ्यां समाललंबे स्वीकृता
अर्थनायाचना अदौहृदमेवसूतेदोहृदलक्षणरहितमेवददाति ॥ १०२ ॥

(गद्यम्) अथमुदाकथितात्मयथानथाभावोभगवान्वृद्धानुर्द
तपटीजवनिकांतर्नटीभवस्मिनयोर्देवकीपृथामुतयोर्धुरिगिरिद
रीवसतिधुरीणविभावरीचरसरीसृपदिविपदरीशमेदुरीकृतदुरीहि

ततां डवस्य खां डवस्य जगत्कंठे गडुत्वं च तत्परिरक्षणदक्षस्य कमुक्षण
स्तक्षके पक्षपातं च निवेद्य युवयोः कटाक्षचलेन क्षणाद्विधक्षामी
ति स्वयमपेक्ष्य विशेषमाचक्षे ॥ १५ ॥

मुद्गर्षः बृहद्भानुर्दत्तपटी अग्न्योष्ठः स्मितं हास्यं देवकीपृथासुतौ कृष्णाजुनौ धुरिपुरो
भागे धुगीणविभावरीचरः निपुणराक्षसः सरोस्यः नागः दिविषदरिः दैत्यः मेदुरीकृतदु-
रोहिततां डववं हुलीकृतदुश्चेष्टितनृत्यं स्वां डववं न विशेषः गंडुर्वरोगविशेषः ऋभुक्षाईन्द्रः
विधक्षामि दग्धं कर्तुमिच्छामि अपेक्ष्यं याचित भक्षणं आचक्षे कथितवान् ॥ १५ ॥

(पद्यम्) भूसंज्ञया यदुपतेः पुरुहूतसूनुः संतुष्यतोऽथ जगृहे सतनून
पातः ॥ तूणौ च गां डिवसखौ तुरगांश्च शुभ्रान्कांतं रथं च नटताकपि
केतनेन ॥ १०३ ॥ मरुन्मनोमार्गणवैनतेयपृथक् जयसैरिव की
र्तिशावैः ॥ चतुर्भिरश्वैः समुपास्यमानं स फाल्गुनस्तं रथमारुरोह १०४

भूसंज्ञा भूमकेतः पुरुहूतसूनुः अर्जुनः सतनूनपात् अग्निः गां डिवसखौ सहितौ तुरगः अश्वः
कांतः सुंदरं कपिकेतनः कपिध्वजः ॥ १०३ ॥ मनोमार्गणः मनोजवः वैनतेयः गुरुडः जयपातः
जयपातः कीर्तिशावः कीर्तिवालः शुभ्रः समुपास्यमानं सहितं फाल्गुनः अर्जुनः ॥ १०४ ॥

दशमुखनगरे पुरानुभूतं दहनहठात्करणं पुनर्दिदृक्षुः ॥ उपगत इव मा
रुतिः साक्षादुदलसदस्य रथाग्रकेतनांकम् ॥ १०५ ॥ तद्भुजाव
नुधावंत्यासंग्रामेषु जयश्रियः ॥ जंघाद्वयधियंतूणौ जनयामासतु
स्तदा ॥ १०६ ॥ पवनसखदृशो र्मुदं वितन्वन्पटुतरटं कृतिकंपिता
टवीकः ॥ कुटिलमतनुता सकृत्काराभ्यां गुणमपि दंढमिवास्पगां
डिवस्य ॥ १०७ ॥ अथ गरुडवलीमुखध्वजाभ्यामनुमतिमेत्यस
सन्ननाहहर्षात् ॥ वलरिपुमणिनीलमुत्प्रवालं वनमशितुं बद्ध्वा स्य
भूरिवाग्निः ॥ १०८ ॥ शोणरुचा शिखयातिमहत्या बाणपुरावृति
वासनयेव ॥ चंडतरस्य वनस्य समंतात्कुण्डलनंकलयन्वदृधेऽग्निः ॥
॥ १०९ ॥ प्रथमं पावकपिङ्गेपरिरभ्य गृहीतपल्लवोष्ठपुटे ॥ उपकंठे
वनराजे रुदगादाकुलकपोतनादततिः ॥ ११० ॥

दशमुखनगरं लंका दहनहठात्करणं दहनबलात्कारः साक्षादुपगतः मूर्तिमान् केतनांकं
केतुपिङ्गं उदलरुत् उल्लास ॥ १०५ ॥ संग्रामः युद्धं अनुधावंती पश्चादागता जयश्रीः

जपलक्ष्मीः धीःबुद्धिः ॥ १०६ ॥ पवनसप्तदशस्त्रिनेत्रं मुदंवितन्वन् आनंदं कुर्वन् पटुतर-
टंकुतिः दीर्घतरटण्कारशब्दः अटवीअरण्यं असकृत्कुटिलं अतनुतवारं वारं वक्रं चकार
॥ १०७ ॥ गरुडबलीमुखध्वजौलृणार्जुनौवलरिपुमणिः इंद्रनीलमणिः उत्प्रवालं उत्कृष्ट-
पल्लवः वनमशितुं वनं भक्षितुं वडवास्यभूरग्निः वडवाग्निः ॥ १०८ ॥ शोणरुक्शिसारक्तवर्ण
ज्वाला बाणपुरावृत्तिः बाणासुरपुरवेष्टनं कुंडलनमंडलं कलयन् कुर्वन् ॥ १०९ ॥ पिद्मः
जारः परिरक्ष्य आलिंग्य वनराजिः वनपंक्तिः उपकंठं समीपं आकुलं लपाकुलं नादवतिः
उदगात् शब्दसंघः आविर्बभूव ॥ ११० ॥

(गद्यम्) क्रमेण प्रबलीभवतो भगवतः पवमानसखस्य तमालादिषु
केषु चिद्गुणेषु पत्रोच्चयायमानैर्धूमैः किंशुकादिषु केषुचित् स्तव-
कायमानैर्ज्वालाकंदलैस्ति लकादिषु केषुचित् पत्रिमफलबीजा-
यमानैः स्फुलिंगैर्हरिचंदनादिषु केषुचिद्दल्लकायमानैरा लोकैर्नीड
वत्सुकेषु चित्परस्परपक्षिपक्षताडनरटनायमानैः प्रोद्यच्चटचटा
त्कारैश्च सर्वतः परीतमपितहनं यथापुरमवतस्थे ॥ १६ ॥

पवमानसखः अग्निः पत्रोच्चयः पत्रराशिः किंशुकः पलाशवृक्षः स्तवकः गुच्छः
कंदलः समूहः पत्रिमं पत्रम् आलोकः प्रकाशः नीडवान् पक्षिनिवासस्थलं रटनायमानः
शब्दयुक्तः ॥ १६ ॥

(पद्यम्) हुताशनपरित्रासादुच्चलं त्यावनः श्रियः ॥ कवरीवश्ल
थावेगात्कापि धूम्याखमानशे ॥ १११ ॥ वलयंधूमरेखायावत्
निद्युसदां वभौ ॥ भाविनः शरकूटस्य परितो मानसूत्रवत् ॥ ११२ ॥
अस्यैव गाढिवभृतो भुवि हे जनत्वं महंतृणाय मरुतामपि मन्यमा
नम् ॥ बाहोर्वलपठपठेति वदन्निवाग्निः स्फोटारवं सझटिति स्फुट
यां वभूव ॥ ११३ ॥ स्वपार्श्वयुग्मज्वलदग्निकंदलावनांतभाजो
ऽजगरामहत्तराः ॥ निशातवज्रक्षतिनिःसृता सृजां दशामयत्ना-
जगृहुर्महीभृताम् ॥ ११४ ॥

उच्चिततीऊर्ध्वगच्छती वनश्रीः वनलक्ष्मीः कवरीकेशकलापः श्रथाशिथिलारवं आ
काशं आनशो व्याप्नोति स्म ॥ १११ ॥ वर्त्मामार्गः द्युसदः देवाः शरकूटः बाणसमूहः मानसूत्र-
वत् परिमाणार्थसूत्रन्यासवत् ॥ ११२ ॥ मरुतां देवानां महं श्रेष्ठं इंद्रं तृणाय मन्यमानं तुच्छं
मन्वानं स्फोटारवं विदारणशब्दं झटिति शीघ्रं स्फुटयां वभूव प्रगटीवभूव ॥ ११३ ॥ वनांत

भाजः अगण्यांतर्भागसंचारिणः निशांतकठोरं क्षतिःव्रणः असृक्करं महोभूतांजगुहुः
पर्वतावस्थांश्चलतांस्वीचक्रुः ॥ ११४ ॥

(गद्यम्) तत्रनिकुरंवाणिस्तंवेरमाणामामूलमनलार्चिरवलंबितदं
तमुसलानिप्रेमपरवशतयावशामुवितरितुंस्वसृक्क्रभागविन्धस्तज
ग्धार्धसल्लकीपल्लवकवलानीवक्षणमलक्ष्यंत ॥ १७ ॥

स्तंवेरमनिकुरंवांगजसंघः अनलार्चिःअग्निज्वाला परवशताआधीनता वितरितुंदातुं
विन्धस्तंस्थापितं जग्धंभक्षितं कवलःप्राप्तः क्षणमलक्ष्यंतक्षणमदृश्यंत ॥ १७ ॥

(पद्यम्) सविधज्वलनोष्मवीचिभिःसपदिम्लानकपित्थशाखिनां॥
परिपाकसिताःफलधजाःप्रबभूःस्फोटकबुद्बुदाइव ॥ ११५ ॥
निशिकेवलंतमसिदीप्रतनुंनिजजातिमौषधितरुंनिखिलम् ॥ इ
तरेविजेतुमिवनेतरवोदिवसेपिजज्वलुरतीवतराम् ॥ ११६ ॥ दृप्त
दानवनिशाचरवर्गस्तत्रगांडिवभूतानिहतोऽपि ॥ तन्निपंगयुगबा
णगणानांसंख्ययाप्रतिभटत्वमकार्षीत् ॥ ११७ ॥ ज्वालातापभर
कुंडलितांगीःक्ष्वेदसारघृतसेचनमृद्धीः ॥ सर्पपुंगवततीरतिदृष्टः
शङ्कुलीरिवचर्चरुशानुः ॥ ११८ ॥ तावत्तक्षकरक्षणासहसा
शक्रोऽधिरुह्यद्विपञ्चन्यस्यतदीयमूर्ध्निमरुतां सञ्जाहयन्वाहि
नीम् ॥ ब्रह्मांडप्रतिरोधनेनविमुखैर्धूमैरिवारण्यजैरातस्तारनभस्त
लंजलधरैरावद्धधोरावरैः ॥ ११९ ॥

सविधज्वलनोष्मवीचिः समीपाग्नेरुष्णज्वालापाकसितः पचनेनशुभ्रःप्रबभूःबभूवुः
॥ ११५ ॥ दीप्रतनुःदीप्तशरीरं इतरेअन्येतरवःवृक्षाः ॥ ११६ ॥ गांडिवभूतार्जुनः
निपंगःतूणीरःप्रतिभटत्वमकार्षीत् सादृश्यंकृतवान् ॥ ११७ ॥ तापभरःरुष्मातिशयः
ततिःपंक्तिःशङ्कुलीरिवचर्चरु मिष्टपदार्थवत्भक्षयामास रुशानुःअग्निः ॥ ११८ ॥ श-
क्रःइंद्रःद्विपःऐरावतः वाहिनींसञ्जाहयन् सेनांसज्जांकुर्वन् नभस्तलंआकाशंआतस्तार
आच्छादयामास जलधरःमेघः ॥ ११९ ॥

(गद्यम्) ततस्तैरनेकैर्नाकैकसामनीकैर्मत्सरेणतदुपरिनिपात्य
मानदिगिभित्तिशिखराणामिववेगादापनतांवारिधौ वाहवहव्यवाह
पिकवलितोयमस्माभिरितीवविद्युतः प्रकाश्यगर्जितेनतर्जयता

मिवपर्जन्यानामासारसर्वाभिसारेणनिर्वापितेवनेमनाक्ष्यामाय
मानेसतिशोणायमानलोचनेनकपिकेतनेनतत्प्रतिचिकीर्षयाशर
कदवैरंवरेनिरवलंबमाकलितांशरशालांछत्रीकृत्यपुनरपिसमुच्ची
यमाननिजकेतुरुपबुधोभगवानुद्दिदीपे ॥ १८ ॥

नाकौकसामनीकंदेवसैन्यं वारिधिः समुद्रः कवलितंधृतंतर्जयता भीषयताआसारःधा
रासंपातः मनाक्ष्यामायमानः किंचित्श्यामवर्णः शोणायमानः रक्तवर्णः कपिकेतनः अ-
र्जुनः प्रतिचिकीर्षानिराकरणेच्छा आकलितंकृतं शरशालावाणगृहं निजकेतुः अग्निकेतुः
धूमः उपबुधः अग्निः उद्दिदीपे प्रज्ज्वाल ॥ १८ ॥

(गद्यम्) तत्रांतरेप्रोषितवल्गमतयाप्रेम्णाकुमारमश्वसेनंनिगीर्य
दहनार्चिरुष्णासहिष्णुतयापुनरपिनिवर्त्यदिवंप्रयातीभिर्धनधारा
भिरिवपन्नगकन्यकाभिः सहवनादुत्पतंतीतक्षककुटुंबिनीमविलं
वितमेवश्वेतवाहनः शातमुखेनरसनायामिवप्रोवायामपिद्विधावि
दलितांचके ॥ १९ ॥

प्रोषितवल्गभापतिरहितास्त्री निगीर्यमुखेधृत्वा दहनार्चिरुष्णासहिष्णुताअग्निज्वा-
लानांउष्णासहनता घनः मेघः कुटुंबिनीभार्या अविलंबितंशीघ्रं श्वेतवाहनः पार्थः शात
मुखेनशिलीमुखवाणेन ॥ १९ ॥

(पद्यम्) नमसिक्तेशरकूटेनपपाताश्रुगविनुन्नमंबुमुचाम् ॥

तस्मिन्खांडववह्नौतक्षकपत्न्याः कबंधमेवपरम् ॥ १२० ॥

शरकूटः वाणमंडपः आशुगविनुन्नंवायुपेरितं २ वाणच्छिन्नंअंबुमुक्मेघः कबंधम-
स्तकरहितंशरीरं २ उदकम् ॥ १२० ॥

(गद्यम्) अथमकुपितः स्वयंकौशिकोऽपिचकितचकितंवियति
विहितोपसरणंनवजननीशोकदयनीयं हृतवालंतमहिवालंपरिगृ
ह्यलालनयापरितोषमनैपीत् ॥ २० ॥

कौशिकः नकुलः २ इंद्रः चकितचकितंवहुभीतंवियतिविहितोपसरणंआकाशेरुताग-
मनं दयनीयंकृपापात्रं हृतवालंपुच्छरहितं अहिवालंसर्पवालं २ वृत्रासुरसुतम् ॥ २० ॥

(पद्यम्) सुतंतमभ्येत्यमुरैरशेषैः कुध्यन्नथायुध्यतघोरमिद्रः ॥

चक्रेसदावस्यचतक्षकस्ययदग्निमत्तायदनग्निमत्ताम् ॥ १२१ ॥

वनस्पतस्योपरिकेवलंतदासहस्रनेत्रस्यचसन्यसाचिनः ॥ निषं
गनीढोत्पतिनानिपत्रिणांकुलानिकोलाहलकेलिमादधुः॥ १२२॥
शरान्विपाठानपिपारदृश्वनःश्रुतेर्विधायाश्रुविमुंचतस्ततः ॥ कुरु
द्वहात्साध्वसरोगिणोहरेरभूद्विषग्दूरतरापसर्पणम् ॥ १२३॥ जयं
तमेकंयुधिसोढुमक्षमेजयंतमन्यंसुतंभीक्षिनुंगते ॥ पुरींबलद्वेपि
णिघोषकैतवाज्जहासशंखद्वितयंचकृष्णयोः ॥ १२४ ॥

मुतंअर्जुनं दावंवनं अग्निमत्ताअग्नियुक्ताअनग्निमत्तामृतपत्नीकत्वम् ॥ १२१॥ सह
स्नेहः इंद्रः सव्यसाचीअर्जुनः निपंगनीडंतूणीरवासस्थानं पत्रिः वाणःकेलिमादधुःक्रीडां
चक्रुः॥ १२२॥ विपाठःअष्पयनरहितः२ स्थूलः आशुविधायशीघ्रंकृत्वाकुरुद्वहः अर्जुनः
साध्वसरोगःभीतिरूपरोगः हरिःइंद्रः अपसर्पणंअपयानं पलायनं भिषक्चिकित्सकः
॥ १२३॥अक्षमः असमर्थः पुरीअमरावती बलद्वेपीइंद्रः कृष्णौकृष्णार्जुनौशंसद्वितयं
जजन्पदेवदत्तशंसौ ॥ १२४ ॥

ततःकृशानोर्विपरीतवर्णस्वनामवाच्यादिवभीतभीतम्॥मयंवनेदै
त्यमयंरक्षसचक्रपाणोरिवशक्रमृनुः ॥ १२५ ॥ क्षेत्रमप्यधिप
तिंकुरुपूर्वसंश्रितौसपदिदैवबलेन ॥ चर्वितुःसकलखांडवमग्नेस्त
क्षकावभजतांविघसत्वम् ॥ १२६ ॥ अथस्मित्वातुंदंपरिमृशति
मंदायितगतौसमापृच्छयप्रीत्यात्रिदिवमुपयातेद्रुतवहे ॥ रथाभ्यां
मौनिभ्यांघनसलिलसेकेनमहताविजेत्रौतौकृष्णौविविशतुरुपांतं
नरपतेः ॥ १२७ ॥ इत्यनंतभट्टकृतेश्रीमतिचंपूभारतेतृतीयःस्त
वकः संपूर्णोऽभवत् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

विपरीतवर्णस्वनामवाच्यात्मयइत्यस्वविपरीताक्षरवाच्यात्पमादित्यर्थः भीतभीतं
अतिभीतं मयःदैत्यविशेषःचक्रपाणिः कृष्णः ॥ १२५॥ कुरुपूर्वक्षेत्रंकुरुक्षेत्रंतक्षकःनाग
विशेषः२ मयदैत्यःविघसत्वंभोजनावशिष्टम् ॥ १२६ ॥ तुंदंपरिमृशतिउदरंस्पृशति त्रि-
दिवमुपपातःस्वर्गगतःद्रुतवहः अग्निःमौनिभ्यांनिःशब्दाभ्यां घनसलिलतेकःमेघोदकसिं-
घनं विजयित्रीजयशीलौ उपांतंविविशतुः समीपंजग्मतुः नरपतिः धर्मराजा ॥ १२७॥

इत्यनन्तभट्टकृतभारतचंपवाम्

तृतीयस्तवकः समाप्तः ॥

अथ चतुर्थस्तवकः ।

(पद्यम्) यातेततोनिजपुरीयदुवंशकेतौ राज्ञेमयोमणिसभांरच
यांवभूव ॥ यस्यांरुचंसमवलोक्यशुचाधुनापि जीवंगतागतजुषं
वहतेसुधर्मा ॥ १ ॥ तामधिष्ठास्नुमागत्यतमखंकर्तुमन्वशात् ॥
विपंचीरवसारज्ञोनृपंचीरवसांवरः ॥ २ ॥

यदुवंशकेतुःश्रीकृष्णः मणिसभामणिमयसभा रुचंकांतिं शुचादुःखेन जीवंप्राणं २
गीष्पतिं सुधर्मांमरावत्याःदेवसभा ॥ १ ॥ मस्तःराजसूययज्ञः अन्वशात् आज्ञापया
मास विपंचीरवःवीणाशब्दः चीरवसांवरःमुनिश्रेष्ठःनारदः (चीरंवल्कलं) ॥ २ ॥

(गद्यम्) ततोदूताहूतःपुरुहूतानुजोनिरंतरायमेवमहांतंससतंतु
माहर्तुमनसः कौतियस्योपांतेरहसिमुहूर्तसंमंथोत्साहप्रभवाभ्यां
मूर्तोमंत्रइवतत्प्रहिताभ्यां गंधवहसुधांधोधिपनंदनाम्यामनुसंधी
यमानगमनोनदीतटाकैर्हिमातृकतयास्वपालयितारमनुकुर्वतोवि
विधान्यदुर्लभवसुधान्यसमेधितवसुधान्मागधानवगाह्यविशृंखल
हर्षितगिरिव्रजमपिशृंखलाखेदितमहीभृत्कुलंजराघटितदेहमपि
देदीप्यमानबलसंपदमाशाजेतारमपिपरार्थापहारजागरितारंमा
गधमपिविगीतव्यापारं द्वैमातुरंमहारथंपृथ्वीनाथमेत्यप्रधनंनना
थ ॥ १ ॥ तत्क्षणमतितिक्षुतयात्वमष्टादशकृत्वोदृष्टापजयोस्य
यंपुनरितरः किशोरइतिकृष्णाभुवावप्यधीर्यहिर्दिवकुटुंबशोको
दयादारभ्यप्रवीरजनकर्णिकामौक्तिकायमानभुजकीर्तेरात्मनः
संमुखीनंदटनरपरिकरबंधंजरासंधंसमीरकुमारः पंचदशदिनानि
नियुध्यैषांतृतीयभागसंख्यानपदाभिधेयेनसहघटयांवभूव ॥ २ ॥

पुरुहूतःइंद्रः निरंतरायंनिर्विघ्नं सतंतुःयज्ञः आहर्तुमनःकर्तुमनाः प्रहितःप्रेरितःसुधां
धोधिपःइंद्रःतटाकःसरोवरं हिमातृकतानयोदकवृष्ट्योदकसंपन्नता वसुधान्यानिद्रव्यस
स्यानि समेधितासम्पक्ववृद्धिप्राप्तावसुधाभूमिः गिरिव्रजःपर्वतसंघः २ देशविशेषः मही
भूतृराजा २ पर्वतः जरावार्धक्यं २ राक्षसी आशादिक् २ तृष्णा अर्थापहारःद्रव्याप
हारः मागधःमगधराजा २ स्तुतिपाठकः विगीतःनिंदितःगीतरहितः द्विमात्रोःअपत्यं
पुमान्द्वैमातुरः पृथ्वीनाथःराजाजरासंधः प्रधनंननाथपुद्गंययाचे ॥ १ ॥ अतितिक्षु

ताश्चसहिष्णुता किशोरःवालकः कृष्णौअवधीर्पञ्चअर्जुनकृष्णौतिरस्कृत्य परिकरबंधःक
टिवस्त्रबंधः समीरःवायुः पंचदशदिनानां तृतीयभागसंरूपानपदं पंचत्वंमरणं अभिधेयेन
सहषट्पांश्चभूवज्रानेत्यर्थः ॥ २ ॥

(पद्यम्) हतेतस्मिन्स्रयोदीप्राहरिप्रस्थमुपाययुः ॥ आगामिनि
मखेहव्यमादित्सवइवाग्नयः ॥ ३ ॥ कृष्णेगतयदुपुर्गोक्षितिपानु
जानांजित्वादिशःप्रतिनिवृत्तवतांचतुर्णाम् ॥ कोशेममुःपरममिप्र
वरगृहीतादोष्णोर्बलेनमहताननुहेमपुंजाः ॥ ४ ॥ उपायनत्वेननृ
पायसर्वैर्दत्तेषुवित्तेष्वखिलेषुभूषैः ॥ पार्थस्यपुर्याःक्षितिरेवमेजे
वसुंधरावाचकवाच्यभावम् ॥ ५ ॥ नरदेवमगाज्जयेप्रतीच्यानकुले
नेववसूनिविस्मृतानि ॥ दधदानकदुंदुभिस्त्वनैर्द्यादलयन्त्रानकदुं
दुभेःकुमारः ॥ ६ ॥ हरिणासनतःकृताभ्यनुज्ञोहविषादातुमिवागतेन
साक्षात् ॥ कृमविद्भिरर्थविविजांसमाजैःकृतुमाहर्तुमुपक्रमंप्रचके
॥ ७ ॥ प्राग्वंशेष्युत्तमेतिष्ठनूप्राग्वंशंपुनराविशत् ॥ कुरीरशिर
सापल्याकुरुवीरःसदीक्षितः ॥ ८ ॥ आप्सातुमिच्छुरनलोह
विरत्ररुच्यमानीलधूमकुलनिर्गलनापदेशात् ॥ जग्धान्पुराजतु
निकेननमित्तिखंडान्कुक्षिस्थितानिवववामगुरुनजीर्णान् ॥ ९ ॥
तत्रप्रवर्ग्यजनितंदिविधूमचक्रमालक्ष्यतेस्मविबुधान्प्रतिपावके
न ॥ आनाकदुर्वहहविर्द्रविणेनवेगादाह्वानपत्रवलपंकिलनीयमा
नम् ॥ १० ॥ मेदस्विनंविपुलखांडवभक्षणेनदेहंनिजंचलयितुं
शिखिनोऽक्षमस्य ॥ उद्गम्यसंज्वलितुमुत्तर्ग्वेदिकायामालंबनाय
किलयूपवरोत्तिकेऽभूत् ॥ ११ ॥ विंवेनसंगंविसपुष्पबंधोर्नाथःक
लानानयथाविदध्यात् ॥ तथैवदेवास्ततृपुस्तदानीमत्यद्भुतानां
हविषामशेषात् ॥ १२ ॥ सर्वेषुवर्णेष्वपिदातुरस्मात्संप्राप्तवत्स्व
र्थमजातशत्रोः ॥ नवर्णएकस्तुकदापिलेभेनार्थक्रतूनामिहसा-
र्वभौमे ॥ १३ ॥

दीप्राःदीप्तिमंतःत्रयः भीमार्जुनकृष्णाः आगामिनिमस्तेभविष्यतिपज्ञे ॥ ३ ॥ यदु
पुर्गोहारका क्षितिपः धर्मराजा कोशःसहगपिधानं२भांडारगृहं असिःसहगः दोष्णोर्ब

लंबाव्होःसामर्थ्यं हेमपुंजः स्वर्णराशिः ॥ ४ ॥ पार्थपुंगुइंद्रप्रस्थनगरं वसुंधरावाचक
वाच्यभावंभजे वसुद्रव्यंतदधारणार्थत्वंदधे ॥ ५ ॥ वसु द्रव्यं आनकदुंदुभीनांपटहभेरी
णां स्वनैःशब्दैःद्यांदलयन् भिद्न्आनकदुंदुभिः वसुदेवः ॥ ६ ॥ हरिःकृष्णः अभ्यनु
ज्ञाआज्ञा क्रतुमाहर्तुपज्ञकर्तु उपक्रमंपचके आरंभंकृतवान् ॥ ७ ॥ प्राग्वंशःप्राचीनकु
लं २ हविर्गेहपुरोभागः कुरोरंयज्ञमांगलिकद्रव्यं पत्नीद्रौपदी दीक्षितःकुरुवीरः यज्ञदी
क्षाधारकःधर्मराजा ॥ ८ ॥ आप्सातुमिच्छुरनलःभक्षितुमिच्छुरग्निः धूमकुलधूमपुंजः
निर्गलनापदेशात्त्वहिर्गमनकपटात् जतुनिकेतनंलाक्षागृहं ववामवमतिस्म गुरुः जडत्वगुण
युक्तः ॥ ९ ॥ प्रवर्ग्यजनितयज्ञकर्मोद्भवंचक्रमंडलं विबुधाःदेवाः पावकःअग्निः आना
कदुर्वहःस्वर्गपर्यंतं बोटुमसमर्थः हविर्द्रविणंहोमद्रव्यम् ॥ १० ॥ मेदस्विनंपुष्टं शिखीअ
ग्निः अक्षमःअसमर्थः यूपःयज्ञपशुबंधनदंडः अंतिकेसमीपभागे ॥ ११ ॥ विसृपुष्पबंधुः
सूर्यः कलानाथःचंद्रः हविःहोमद्रव्यं ततपूः तुष्टाःबभूवुः ॥ १२ ॥ वर्णःजातिः २ अक्षरं
अर्थद्रव्यं २ अभिधेयं अजातशत्रुः धर्मराजा क्रतुसार्वभौमःश्रेष्ठः राजसूययज्ञः॥ १३ ॥

(गद्यम्) तत्र नानाजनपदमेदिनीवल्लभमल्लमुकुटमणिकिरणपल्ल
वितेयज्ञवाटेत्रिपथापृथातनूजाभ्यांनियुक्तोवैमात्रेयैर्भ्रातृभिर्ज
तुभवनवनसवनेषुपृथक्पृथगाराधिततयास्वेनाप्यातिथ्यायनिमं
च्यमाणेनवीतिहोत्रेणेवज्वलताहेमपात्रेणपरिष्क्रियमाणपाणि
तलः सहदेवोनिखिलभक्तजनकृत्यनिर्वाहभारेणनिभृतावयवंस
भ्यलोकलोचनपक्ष्मयुग्मपंक्तिपरस्परवैमुख्यवदान्यरूपकोमलि
मानंमहर्षिजनवल्लयमध्यमहेन्द्रनीलरत्नंचिरत्नंपुमांसंसमासाद्यप्र
थममर्घ्येणपरिपूजयांचके ॥ ३ ॥

जनपददेशं मेदिनीवल्लभमल्लः भूपतिश्रेष्ठःवाटेमंडपेत्रिपथागंगा पृथाकुंती नियुक्तः
आज्ञतः वैमात्रेयःभिन्नमातृजः वनसवनेषुखांडववनयज्ञेषु वीतिहोत्रःअग्निः परिष्क्रिय
माणः पाणिःभूष्पमाणःहस्तः निभृतावयवंनग्रां वैमुख्यंअपसरणं वदान्यः दाताकोम
लिमाआकृतिसौंदर्यं वलयमंडलं २ कटकं महेंद्रनीलरत्नंइंद्रनीलमणिं चिरत्नंपुमांसंश्री-
कृष्णं प्रथममर्घ्येणअग्रपूजाविधिना ॥ ३ ॥

(पद्यम्) तावत्प्रकोपात्तरत्नाधरस्यप्रतिक्षितीशानभयानकस्य ॥

वेदीभुवंतत्रविहायवह्निश्चेदीशितुश्चित्तमिवाविवेश ॥ १४ ॥

सदसिनविकृतोयदच्युतोभूत्सनुपरुपाक्षरमंडलेनशत्रोः॥ बहिरि
वसदुपेत्यतच्छ्रवोभ्यांबहुतरकुण्डलनीलरत्नलक्ष्यात् ॥ १५ ॥ अ
श्लीलवागिहसमाप्तवतीनवेतिसंद्रष्टुकाममिवदानववैरिचक्रम् ॥
कल्पांततिग्मकरकल्पमनल्पवेगं कंठेविभेदरणसीमनिदामघो-
षिम् ॥ १६ ॥

तरलाधरःचंचलोष्ठप्रांतः प्रतिक्रितीशःशत्रुराजा विहायत्यक्त्वा चेदीशितुः शिशुपाल
स्य आविवेशभादुरभूत् ॥ १४ ॥ सदसिनविकृतःसभायांकोपवाननाभूत् अच्युतः श्री
कृष्णः मंडलंसमूहः शत्रुःशिशुपालः सदुपेत्यविद्यमानमागत्य परुषःकठोरः तच्छ्रवोभ्यां
कृष्णस्यकर्णाभ्यां लक्ष्यात्कपटात् ॥ १५ ॥ अश्लीलवाक्निघवाणी दानववैरिचक्रं
कृष्णस्यसुदर्शनचक्रं कल्पांतः प्रलयकालः तिग्मकरःसूर्यः कल्पंसदृशंअनल्पवेगं अ-
तिशयवेगवंतरणसीमनिपुद्गमर्यादायां दामघोषिःशिशुपालः ॥ १६ ॥

(गद्यम्) इतितस्यदुर्मतेरायुपासहसमापितेसवनकर्मणिनिर्मि
तावभृथाप्लवनमुपदात्वेनदत्तपूर्वाणिवित्तान्युत्तमर्णानिवपुनर्दिगु
णमेवग्राहितान्सर्वानुर्वीपतीन्प्रस्थापितवंतंपौरवंतमनुज्ञाप्यचैद्य
निधनोत्सवेनसुदर्शनस्यैवस्वपौरलोचनस्यापिनवास्रकणिकार्द्र
तामनुभावयितुमनाइवसनातनः पुमान्पुरीपुरानुभूतकुशस्थली
नाम्रांप्रतस्थे ॥ ४ ॥

दुर्मतिःशिशुपालः सवनकर्मपज्ञकर्म निर्मितावभृताप्लवनंकृतं अवभृथस्नानं उपदात्वंउ
पायनत्वं उत्तमर्णःधनिकः उर्वीपतिःराजापौरवः धर्मराजा चैद्यःशिशुपालः नवास्रकणि
कानवरक्तवः २ नवाश्रुतवः सनातनःपुमान्श्रीकृष्णः कुशस्थलीदारका ॥ ४ ॥

(पद्यम्) अंधभूपतनयोपिवलैघैर्हास्तिनंपुरमवाप्यविलक्षः ॥
सौबलिगिरिमसौबलवंतंदुर्विचाररचनामुचचक्षे ॥ १७ ॥ अग्रे
पर्यमितिहेमयदाहुरेतन्मिथ्यानमातुलविरोधिमखेऽनुभूतम् ॥
तत्स्मर्यमाणमखिलक्षितिपोपनीतनक्तंदिवंदहतिचित्तमिदंयतो
मे ॥ १८ ॥ बल्गात्कुचंपरिजहाससभावलोकेमांद्रौपदीमणिभुवि
स्खलितंयदुच्चैः ॥ तत्साधुजातमितिवक्तुमिवस्नुपांस्वांमत्याण

वायुरयमुत्क्रमणेच्छुरास्ते ॥ १९ ॥ ततः ॥ अधुनायुधिसेनाभि

विधुनानोरसातलम् ॥ निधायनिधनंतेषुनिगृह्णीयामिमांशुचमा ॥ २० ॥

अंधभूपतनयःपुर्योधनः बलौघः सेनासमूहः विलक्ष्यः अशांतमनाः सौबलिः शकुनिः गि
रंचक्षेवाणीमुवाच ॥ १७ ॥ हेमसुवर्णविरोधिः शत्रुः अनुभूतं अनुभवं प्रकटयति क्षिति
पः राजा उपनीतंसमोपानीतं नक्तं दिवं रात्रिं दिनम् ॥ १८ ॥ बल्लगत्कुचंचलस्तनं मणिभु
विस्त्रलितं रत्नभूमौ पतितं मत्प्राणवायुरयमुत्क्रमणेच्छुरास्ते मत्प्राणाः व्याकुलीभवंतीत्य
र्थः ॥ १९ ॥ विधूनं कं पितं रसातलं पृथ्वीतलं निधनं निधाय मरणं स्थापयित्वा शुचं निगृ
ह्णीयां शोकं नाशयेयम् ॥ २० ॥

(गद्यम्) इति निगद्य ब्रीडाव्यथानद्योः संगमे निमग्नमेनमभग्नकै
तव बंधो गांधारपतिरुत्तारयितुमेवमुत्तरमादत्त ॥ ५ ॥

निगद्य उक्त्वा ब्रीडालज्जा व्यथादुःखं कैतवं कपटं गांधारपतिः शकुनिः उत्तरमादत्त
प्रतिवचनमुवाच ॥ ५ ॥

(पद्यम्) जय्यतां कथमुपैतितेऽर्जुनो वत्स यद्युधिभयात्पलायि
ताः ॥ केवलं हरिमुखाननामतो वेगतोऽपि मरुतोऽभवन्सुराः ॥ २१ ॥

अपि च ॥ तं वीक्षितुं जगति शक्रयुरत्र केवाभीमं प्रकोपयितुमीमं ग
दां कवाहुम् ॥ एकैकमुष्टिहतयेस्मभवंति नालं यस्याहवेव कव
हद्रथभूहिडिंवाः ॥ २२ ॥ ताभ्यामुपास्यमानस्य तपस्यातनुज
न्मनः ॥ व्यापादेऽपि प्रसक्तिः काविशेषान्मादृशांरणे ॥ २३ ॥

जय्यं जेतुं शक्यं हरिमुक्त्वा इन्द्रप्रमुखाः मरुतः देवाः २ वायवः ॥ २१ ॥ शक्रपुः सम
र्था वभूवुः भीमगदां कवाहुः भयंकरगदाचिह्नयुक्तः बाहुः पश्य सः मुष्टिहतये मुष्टिप्रहाराय
आहवः पुच्छं बृहद्रथभूः जरासंधः ॥ २२ ॥ उपास्यंसे व्यं तपस्यातनुजन्मा धर्मराजा व्या
पादः द्रोहिचितनं दशः सदशः ॥ २३ ॥

(गद्यम्) तथाप्यहंतुतव चतेषां परस्परस्य विभवे परिणयनपथा
धिरोहिणि क्षणादक्षममाणेन जगत्सामान्यतामक्षसंप्रदायेन तं परा
जयघंटापथे संचारयिष्यामि ॥ ६ ॥

विभवः संपत् परिणयनपथाग्लहमार्गः अक्षसंप्रदायेन द्यूतक्रीडासंप्रदायेन घंटापथः
अक्षममाणः सर्वाधिकः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) वित्तेहृतेदग्निस्तेविसृष्टाबंधुभिः स्वयम् ॥ विनाशं वा
शुचायायुर्विदेशं वाऽथलज्जया ॥ २४ ॥ त्वंततस्तुमुखमात्मसंयुतैः
सोदरैः सदृशसंख्यकाः समाः ॥ नीरराशिहरिनीलमेखलांनिः
सपत्नमनुभुंक्ष्वमेदिनीम् ॥ २५ ॥

विसृष्टः त्यक्तः शुचादुःखेन विनाशं यायुः मरणं गच्छेयुः विदेशः स्वजनरहितदेशः ॥
॥ २४ ॥ सोदरः बंधुः सदृशसंख्यकाः समाः शतवर्षाणि नीरराशिः समुद्रः हरिनीलमेख
ला इन्द्रनीलमणिरूपाकांची सपत्नः शत्रुः मेदिनी पृथ्वी ॥ २५ ॥

(गद्यम्) इत्थंकारं रहसिकल्पितकैतवदुरध्वेतावुभावप्यनुधावि
तुंदिव्यचक्षुपातेनांधेन वसुंधराधिपतिनानवमणिमंडपिकाप्रवेशो
त्सवव्याजादाहूतः सानुजोधर्मात्मजः कुरुपत्तनमुपेत्य बंधुतया प्र
त्युद्गम्यमानो दुस्तरं भाविवनवासवर्षमैकैकमेकैकेन प्रणिपातपुण्ये
नमुप्रतरं करिष्यन्निवपितृव्यं द्वादशकृत्वः पदयोः प्राणं सीत् ॥ ७ ॥

इत्थंकारं इति प्रकारेण कैतवदुरध्वाद्युतदुर्गमः उभौ शकुनिदुर्पोधनौ अंधेन धृतराष्ट्रेण
वसुंधरापृथ्वी व्याजात्कपटात् पत्तनं नगरं बंधुतया बंधुममुदायेन प्रत्युत्संगमुत्सं प्रणि
पातः नमनं मुप्रतरं सुलभं पितृव्यं धृतराष्ट्रं द्वादशकृत्वः द्वादशवारं प्राणं सीत् नमस्कारं
अकार्षीत् ॥ ७ ॥

(पद्यम्) अवभृथांबुकणैरिव नूतनैरधिगतामथमौक्तिकजालकैः ॥

स्वकवरीं द्रुपदस्य सुतापि सामुबलजापदयोः समनीनमत् ॥ २६ ॥

अनुजाभिरनामयानुयुक्तेरभिनंद्य कनूलाभलालनाभिः ॥ स दना

यससर्जनं विनीतं सद्यताकारनिगूहोमहीपः ॥ २७ ॥ तावन्मदी

यतनुभेदिभटांतहेतुर्वैरंगमिथः प्रभविताकुरुभूभुजांश्वः ॥ इत्यंत

राहितशुचेवदिशिप्रतीच्यामंदायमानमहसारविणानिपेते ॥ २८ ॥

दिग्धे संतमसैः साद्रैर्दिशापदिशचत्वरे ॥ सर्वाः प्रजास्तदाराज्ञः स

मारुक्षन्दृशानुलाम् ॥ २९ ॥ मनुजावलीनयनवर्त्मने पुनर्मधवा

दिदेवममभावगोचराः ॥ ककुभोविभेजुरमृतांशुभानवः क्षणमेव

तंप्रथमशैलरोहिणः ॥ ३० ॥ अथोपकार्यामधितिष्ठतोऽस्पसंदर्श

नायानिशमापतद्भिः ॥ अशेषपौरैरतिबालमित्रैरशोषिकिंचिन्नत

यारजन्या ॥ ३१ ॥ धर्मजन्माततःकर्मनिर्मायाहर्मुखोचितम् ॥

सभांसभामुरांपौरैर्भूयःप्रापाक्षवेदिभिः ॥ ३२ ॥

अवभृथांबुकणःयज्ञांतस्नानोदकविंदुः अधिगतायुक्ता कवरीवेणी सुबलजागांधारी
॥ २६ ॥ अनामयंआरोग्यं क्रतुलाभलालनं यज्ञलाभस्तवनं सदानाय ससजंगृहंप्रति-
गंतुं आज्ञापयामास विनीतंविनययुक्तं आकारनिगूहनं दुर्विकारगोपनं महीपःधृतराष्ट्रः
॥ २७ ॥ भटःयोधः मिथःपरस्परं आहितंस्थापितं प्रतीचीपश्चिमदिक् मंदापमानमहः
हीनक्रांतिः रविःसूर्यः ॥ २८ ॥ दिग्धलितं संतमसःगोढांधकारः चत्वरंअंगणं तुलांस
मारुक्षन्साम्यंप्रापुः अंधत्वंप्रापुरित्यर्थः ॥ २९ ॥ वर्त्तमानार्गःमघवाइंद्रः ममभावःम
मत्वं गोचरःविषयः ककुभःदिशः अमृतांशुःचंद्रः भानुःकिरणः शैलंउदयपर्वतम् ॥ ३० ॥
उपकार्यामधितिष्ठतः उपरिगृहंप्राप्तवतः अनिशमापतत्निरंतरमागच्छत् रजन्याकिंचि
न्नाशेषिरात्रौनिद्रावकाशः नलब्धः ॥ ३१ ॥ अहर्मुखंप्रातःकालः भासुरं शोभायुक्तं
अक्षवेदीद्युतनिपुणः ॥ ३२ ॥

(गद्यम्) तत्रचित्रीयमाणेष्वनल्पचारिमजल्पाकेषुसभाशिल्पे
षुदृशंपरिकल्पयतः प्रज्ञादृशः निकषामूर्तेतृतीयगुणइवादिविषदृ
षभनीलदृषदासनेनिषीदतोमुष्यकुरुकुलप्रदीपस्यप्रतीपंनिविश
मानः शकुनिः स्थानाद्भ्रंशयितुंसाक्षात्कृतमन्निधिरमध्यमवर्ण
यातदीयाभिरव्ययावाच्यइवग्रहविशेषः प्रासंगिकेनपथादुरोदर
विहारेवनारमचिरादभिरोचयामास ॥ ८ ॥

चित्रंआश्चर्यं अनल्पचारिमंअतिसौंदर्यं जल्पाकःवाचालःप्रज्ञादृक्धृतराष्ट्रः निकषा
समीपभागे तृतीयगुणःतमोगुणः दिविषदृषभःइंद्रः दृषदासनंरत्नमयासनं प्रतीपंनिविश
मानःसंमुखमासीनः साक्षात्कृतमन्निधिःप्रत्यक्षंसमीपागतः अमध्यमवर्णयातदीयाभि
रव्यया वाच्यइवग्रहविशेषः शनिग्रहइत्यर्थः (कुइतिमध्यमाक्षररहितःशकुनिशब्दः)
दुरोदरंद्युतं विहारःक्रीडाअचिरात्सत्वरं अभिरोचयामास प्रीतिमुत्पादयामास ॥ ८ ॥

(पद्यम्) अथसदसिमहत्याचाज्ञयासौनियत्याः सुमतिमपिविमु
ह्यद्युतमार्गेप्रवृत्तम् ॥ बहुपुजनपदेषुप्राप्तवत्सुग्लहृत्वंसपदिसुव
लसूनुर्धर्मसूनुर्विजग्ये ॥ ३३ ॥ एकेनयत्सुबलभूर्युगपत्गृहीतु
मक्षेणसर्वाविषयान्नृपतेरशक्नोत् ॥ अस्मात्परंजगतिवाच्यतया

भ्युपेत्यतिष्ठेत्किंनुपरमाद्भुतवाचकाय ॥ ३४ ॥ प्रतिदेवनमेवमे
वभूषाः प्रचुरानूरत्नमयांश्चहेमकोशान् ॥ सहजान्सहजाययास्य
जित्वासनुगांधारपतिर्जगर्जहर्षात् ॥ ३५ ॥ तत्रांतरे ॥ घटीचे
टीनोमूढद्वुपतिवधूटीद्वुपदजावराकींतामत्रानयपरिषदीत्यग्रज
गिरम् ॥ हरन्द्वैतेयीकः सुबलतनयासूनुपुजवात्समुत्तस्थौसाक्षा
द्धरणिमवतीर्णोयमइव ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वाभियासदसिधावनमाचरं
त्याः कैश्येचकारसकरांगुलिमानतांग्याः ॥ वक्षोरुहेषुचमहीपपु
रंभिवर्गोनासाग्रसीम्निमुधियश्चनदीसुताद्याः ॥ ३७ ॥

नियत्याःदैवस्य विमुह्यमोहंप्राप्य जनपदः देशः गलहःपणः सुबलसूनुःशकुनिः वि-
जिग्येजयतिस्म ॥ ३३ ॥ सुबलभूःशकुनिः युगपत्पूजस्मिन्कालेअक्षंइंद्रियं २ पाशः विप
यःदेशः वाचपतयाभ्युपेत्यअर्थतयास्वीकृत्य अद्भुतवाचकं विलक्षणसंज्ञकम् ॥ ३४ ॥
देवनंअक्षक्रीडाप्रचुरंवहुलं सहजःबंधुः जगर्जगर्जनांचकार ॥ ३५ ॥ घटीघटेनउदकान
यनकर्त्री घेटीदासी नःअस्माकं वधूटीभार्या वराकीदीना परिषत्सभा अग्रजगिरंदुर्यो
धनवचनं सुबलतनयासूनुपुद्गैतेयीकःदुःशासनः ॥ ३६ ॥ भीःभयं केश्यःकेशसमूहः
आनतांगीसुंदरी वक्षोरुहस्तनः महीपपुरंभिवर्गःराजस्त्रीसंघः नदीसुतःभीष्मः सुधीः
ज्ञानी ॥ ३७ ॥

(गद्यम्) तत्रसदुर्मेधाः बलवदाकर्षणभयोद्भिदुराणिस्वेदपृषंती
वभूषामुक्ताफलानिधारयंत्याश्चिकुरभारात्करतलनिष्पीडननिर्ग
लितांकालिमधाराभिवनिर्भरकुवलयगर्भकमाल्यरसझरीमश्रुभिः
सहवर्षत्यास्तस्याः पातिव्रत्यलक्ष्मीनिवासस्फटिकप्राकारमिवदु
कूलमप्यपहर्तुंप्रावर्तत ॥ १ ॥

दुर्मेधाःदुर्मेतिः उद्भिदुराणिस्वेदपृषतिं बहिर्निगच्छंतिषर्मविंदवः चिकुरभारःकेश-
संघः कालिमधाराश्यामत्वधारा निर्भरकुवलयगर्भकमालयं निविडकमलमालावुकूलं
परिधानवस्त्रम् ॥ १ ॥

(पद्यम्) तादृक्षेसमुपस्थितेपरिभवेसभ्येषुवाचंयमेष्वाध्यायत्सुवि
धेर्वलंस्वदयितेष्वन्येष्वशक्तेष्वपि ॥ निश्चित्यार्तिमतांगतिंयदुपतिं
नीव्यांकरौकुर्वतीसाचक्रंदतमुच्चकैर्यदुपतेत्रायस्वहामामिति ॥ ३८ ॥

तस्याः सभायां न्हियमाणवस्त्रातन्व्यानितं वात्सहसाविरासीत् ॥
 कंसारिकारुण्यपयःपयोधेः कल्लोलमालेव दुकूलपंक्तिः ॥ ३९ ॥
 हतेहतेवाससि हृद्यरूपं वासोतरं यद्वदृधेवरांग्याः ॥ नरस्य ते नैव न
 कस्य तत्र चित्तस्य न व्योजनि चित्रकूटः ॥ ४० ॥ अदृश्यस्या
 पहारेपि वर्धितानेकवाससः ॥ अंवरप्रायता तस्या मध्यस्योभय
 थाप्यभूत् ॥ ४१ ॥ चैलानिकर्षंश्चिरमंधसूनुस्तस्यास्तुनग्रंकरणः
 सनाभूत् ॥ श्रमात्स्वलित्वा धरणौ पतन्सन्दंतावलेरेव जनव्रजा
 नाम् ॥ ४२ ॥

तादृक्षः तादृशः वाचंयमः भौनधारकः विधिः दैवं दधितः पतिः आर्तिः पीडा नीवीपरि
 धानवस्त्रं यदुपतिः श्रीकृष्णः चक्रंद आकोशंचकार ॥ ३८ ॥ नितंबः कटिपश्चाद्भागः कं
 सारिः श्रीकृष्णः पयःपयोधिः क्षीरसमद्रः कल्लोलमहालहरी दुकूलवस्त्रम् ॥ ३९ ॥ वासः
 वस्त्रं हृद्यरूपं सुंदरं वरांगी सुंदरी चित्रकूटः आश्रयं समूहः २ पर्वतविशेषः ॥ ४० ॥ अं
 वरप्रायता वस्त्रबाहुल्यं २ आकाशसादृश्यं तस्याः द्रौपद्याः मध्यस्य मध्यभागस्य ॥ ४१ ॥
 चैलं कर्षन् वस्त्रं हरन् अंधसूनुः दुःशासनः नग्नाक्रियते अनेन सः नग्रंकरणः स्खलित्वा स्खल
 नं प्राप्य धरणीभूमिः दंतावलिः दंतपंक्तिः जनव्रजः जनसमूहः ॥ ४२ ॥

(गद्यम्) अथ तथाभूतपरुषयोषाभिपंगरोषकलुपेण पृषदश्वज
 नुषाप रिपदिभीषणमेवंवभाषे ॥ १० ॥

परुषः निघः योषास्त्री अभिपंगः पराभवः पृषदश्वजनुः भीमः परिपत्सभा भीषणमे
 वं भयंकरं वचनम् ॥ १० ॥

(प०) उरसि स्खलद्रूपमलं मृगाक्ष्याः समिता वस्त्रमिदं यथाहमक्षणा ॥

द्विपतः कचकर्षणोप्यमुष्यारसनेनानुभवेयमेवमेव ॥ ४३ ॥

ऊष्मलं ऊष्णं मृगाक्षी द्रौपदी अस्त्रं अश्रु द्विपतश्चतुः अस्त्रं रक्तं रसनेनानुभवेयं जिह्व
 या आस्वादयेयम् ॥ ४३ ॥

(गद्यम्) किंच सरसीव विचलत्कबंधंधुरे समराजिरेतामरसल-
 दानीव शतमपि विमताने तान्हेमंत इवाहं धार्तराष्ट्रशब्दशेषां महाग
 दापत्तिंगमयिष्यामीति तत्र सुत्राभ्यां पुत्रोप्येवं प्रतिजज्ञे ॥ ११ ॥

कबंधबंधुरंदकव्यातं २ मस्तकरहितदेहव्यातं समराजिरंसमरांगणं तामरसछदंक
मलपत्रं विमलिःदुबुद्धिः धार्तराष्ट्राःधृतराष्ट्रपुत्राः २ हंसाः गदापत्तिगदयाविपत्ति २ रो
गेणदुःखं सुत्राम्णःपुत्रः अर्जुनःप्रतिजज्ञेप्रतिज्ञांचके ॥ ११ ॥

(पद्यम्) उत्सेकात्कनहस्ततालममुनागांधारपुत्रीसुवाराधासूनुर
सौजहाससदसिग्राम्बंधुवन्धनतः ॥ यस्यांजात्वपिदेहिनोभ्युदि
ततानैवाभिनिर्मुक्ततास्याताद्विअपिगांडिवोममनुतां निद्राममुने
ष्यति ॥ ४४ ॥

उत्सेकःमदः हस्ततालंहस्तताडनं राधासूनुःकर्णः ग्राम्पनिद्यं अभ्युदिततासूर्योदयेनि
द्राभिनिर्मुक्तता निद्रानेष्यति हनिष्यामीत्यर्थः ॥ ४४ ॥

(गद्यम्) इतितयोस्तादृशेनवीरवादेनसुखमिहास्वेतिकरास्फा
लितदर्शितेनिजसक्थिन्येवतवमृत्युः स्यादितिसुयोधनंप्रतिपा
ज्ञसेन्याः शापेनभयात्तगंधाभ्यामंधदंपतिभ्यांयथापुरंराज्यंप्रत्य
प्यहरिप्रस्थंप्रतिस्थापितोयुधिष्ठिरः पुनरपिकृतमंत्रैरमित्रैराहूत
मात्रोयमर्धपथाद्विधिनागलहस्तिकयानिर्वर्तितइवतामेवसभांप्र
त्यावर्तत ॥ १२ ॥

तयोःअर्जुनभीमयोः करास्फालितंहस्तताडितं सक्थिनिजुरौ याज्ञसेनीद्रौपदी आत्त
गंधापराभूता अंधदंपतीधृतराष्ट्रगांधार्यौ अमित्रशत्रुः गलहस्तिकपाहस्ताग्रेणगठप्रहा
रेण (अर्धचंद्रेण) ॥ १२ ॥

(पद्यम्) भूतामिविष्टइवबोधवतांवरोपिभूयोपिधर्मततयः सह
सौबलेन ॥ आधत्तदेवनविहारमनार्यजुष्टमाद्यक्षंविजहदेवप
णोऽपिसोऽभूत् ॥ ४५ ॥ कितवेशकुनौवशंवदान्किरतिस्वेनकरेण
पाशकान् ॥ विजयेनसदापुरस्कृतोप्यभवत्तेनमपृष्ठतः कृतः
॥ ४६ ॥ उत्थायाथसिर्तोद्रेः क्षणमपिधरणौस्थानुमस्यांनयुक्तं
प्रत्यर्थिस्वीकृतायामितिसहसहजैः सत्यसंधः सजानिः ॥ पाणौ
देवुर्निधायप्रमुवमतितरामंतरुत्तप्यमानांपभ्यांप्रापद्वनानिव्यथित
त्तदमुचत्पौरलोकस्तुदृग्भ्याम् ॥ ४७ ॥ कांतारवर्त्मनिमृगाः पुर
तोनिषण्णाः शांताकृतेः सधनुषोपिनिषंगिणोऽपि ॥ उत्थायतस्य

पटुमर्मरचारुचीरंगोमथलोलचिबुकेनमुखेनजघ्नुः ॥ ४८ ॥

परागपूर्णेपथिनस्यपादरेखाघटस्यप्रतिमामनोज्ञाः ॥ भक्तयोप

नीतावनदेवताभिः पाद्योदकुंभाद्वजाप्रतिस्म ॥ ४९ ॥

भूताभिविष्टः पिशाचवशः बोधवतांवरः ज्ञानिनांश्रेष्ठः सौबलः शकुनिः देवनविहारं आ
धत्त द्यूतक्रीडां जग्राह अनार्यजुष्टं नीचजनसेवितं आद्यक्षरं विजहत् देवनविहारं वनविहारं
वनवासम् ॥ ४५ ॥ कितवं द्यूतपणः वशंवदः अनुकूलः विजयः जयः २ अर्जुनः विजयेन पृ
ष्टतः कृतः पराजितः ॥ ४६ ॥ क्षितींद्रिधर्मराजा सजानिः भार्याद्रौपदीसहितः सत्यसं
धः सत्यप्रतिज्ञः देवुः पाणौ प्रसुवं निधाय विदुरसमीपे कुटीं स्थापयित्वा उत्तप्यमानादुःखत
प्ता व्यथितंदुःखितं वनं जलं २ अरण्यम् ॥ ४७ ॥ कांतारं अरण्यं पुरतो निषण्णाः अथ
भागे आसीनाः निपंगः तूणीरः मर्मरः वस्त्रशब्दः चारुचीरं सुंदरवल्कलं लोलचिबुकं चंचल
मुखाधोभागम् ॥ ४८ ॥ परागः धूलिः मनोज्ञं सुंदरं उदकुंभः जलघटः ॥ ४९ ॥

(गद्यम्) क्रमेण ते विलंघ्य विविधानि विपिनानि जन्हु मुनिक

र्णशङ्कुलीपथवशेन शिक्षितैर्गतिविशेषैरिव गभीरैरावतैरुपासकज

नादाहृतानि संचारचक्राणीव दर्शयन्तीं कोकनदवदनोदितैरिव को

ककुटुं विनीकूजितैः कुमारस्य देवव्रस्य कुशलमिव पृच्छन्तीं भागी

रथीं पुरस्कृत्य तां निशीथिनीं पश्चाच्चक्रुः ॥ १४ ॥ अपरेद्युरतिमा

त्रबुभुक्षितानुयात्रिकसन्निजनपरित्राणाय पवित्रैः स्तोत्रैः प्रसे

दुपाचित्रभानुनादत्तमक्षय्यमन्त्रपात्रमादाय कलत्रे निदधः ॥ १५ ॥

कर्णशङ्कुलीकर्णरंधं उपासकः भक्तः आहृतं आनीतं कोकनदं रक्तकमलं देवव्रतः भो

ष्मः निशीथिनीं पश्चाच्चक्रुः रात्रिं यापयामासुः ॥ १४ ॥ अनुयात्रिकः अनुगामी सन्नि

जनपरित्राणं कृत्वा क्रूरक्षणं चित्रभानुः सूर्यः कलत्रे निदधुः द्रौपद्यां स्थापयामासुः ॥ १५ ॥

(पद्यम्) वनंततः काम्यकमेत्यतेषु वसत्सु भीमस्सु नियोहुका

मम् ॥ किमीरमुग्रं कुणपाशेनैंद्रक्षिप्रंतदाहारदशामनैषीत् ॥ ५० ॥

ततश्चरन् द्वैतवने ससां द्वैवध्वाकदध्वालसतामबुध्वा ॥ मूलानि सर्व

स्य शुभस्य भूपो मूलानि जग्राह मुनींद्रसंधात् ॥ ५१ ॥ तत्राथ ते

सत्यवतीमुतस्यपादारविंदात्प्रविसृत्वरीभिः ॥ नखप्रभाभिर्नवपु

ष्पपंक्तिजटालतानां जनयांबभूवुः ॥ ५२ ॥ तस्मिन्कवौ तापस

यूथनाथेस्वातीमिवाजग्मुपिवासभूमिम् ॥ तेषामतिक्षामतयायु
नानांशुचाक्षिदेशेष्वतिवृष्टिरासीत् ॥ ५३ ॥

काम्यकंवनिशेषः नियोद्धुकामःबाहुयुद्धेच्छावान् कुणपाशनःराक्षसः किर्मीराहा
रदशाराक्षसभक्षपंशवंतस्यस्थितिः मरणंइत्यर्थः ॥ ५० ॥ अलसतांआलस्यं अबुधानज्ञा
त्वावध्वाद्रौपद्या ॥ ५१ ॥ सत्यवतीसुतःव्यासः प्रविसृत्वरोप्रसरणशीला ॥ ५२ ॥
कविःव्यासः २ शुक्रः स्वातीनक्षत्रविशेषः क्षामतादुर्भिक्षम् ॥ ५३ ॥

प्रसुमरतनुभासाप्रावृषेणान्समेधान् दिशिदिशिविदधानोदीर्घद
र्शीतदानीम् ॥ कुरवइतिमहांतंशब्दमाविभ्रतोऽपिस्ववचननिपु
णिम्नातानशोकानकापीत् ॥ ५४ ॥ अस्मात्प्रतिश्रुतिरितिप्रति
पद्यविद्यामालिङ्ग्यधर्मतनयेनविसृज्यमानः॥ पार्थोहिमाचलमगा
त्परमास्त्रमासुंशंभोःकृपाजलनिधेश्वरणार्चनाभिः ॥ ५५ ॥ यस्मि
न्हिमानीभृतियक्षदृढमंगेषुसर्वेष्वपिमंजुलेषु ॥ नखंपचोष्णंन
ल्लिनेक्षणानामुरोजमेवातितरामुपास्ते ॥ ५६ ॥ योवत्सतामेत्यव
सुंधरायानिपीतरत्नावलिकांतिपूरान् ॥ मनःशिलावप्रझरीमिषेण
दरीमुखैरुद्विरतीवतृष्या ॥ ५७ ॥

प्रावृषेणान्सजलान् दीर्घदर्शीभविष्यज्ञानीकुरवः कुरवकवृक्षः २ कुरुवंशोद्भवरा
जानः निपुणिमाचानुर्य अशोकःवृक्षविशेषः २ शोकरहितः ॥ ५४ ॥ विद्यांप्रतिपद्य
मंत्रंप्राप्य विसृज्यमानःआज्ञप्तः परमास्त्रमासुं पाशुपतास्त्रंप्रासुं कृपाजलनिधिः कृपासा
गरः श्रीशंकरः अर्चनंपूजा ॥ ५५ ॥ हिमानीभृतहिमालयः पचोष्णंअतीवोष्णं नल्लिने
क्षणानांसुंदरीणांउरोजःकुचः ॥ ५६ ॥ यःगिरिःहिमालयः वप्रझरीतटनिर्झरः॥ ५७ ॥

आरोहतस्तंतरसासमीरकिशोरकः स्वेदजलाणुराजिम् ॥ नि-
पीयतस्याननपद्ममाध्वीद्विरेफभावंप्रकटीचकार ॥ ५८ ॥ शि
वाग्वयोरेकतनुत्वकारणंत्रिलोकपित्रोर्महसोस्तपोवनम् ॥ मिथो
र्च्यमानंमिथुनैस्तपस्विनांतथेच्छुभिस्तत्रननामपांडवः ॥ ५९ ॥
तत्रदर्भदलमृष्टिमाहरन्सन्निधास्यदृप्तोपदामिव ॥ चित्तमीश
पदयोःसमादधत्तमुमारमतदुश्चरंतपः ॥ ६० ॥ चतुरस्तपस्थिति
विशेषविधौचरणंविधानुमखिलेननिजम् ॥ सजुगुप्समानइवशत्रु

जितेप्रपदेनतिष्ठतिभुवःस्मृतले ॥ ६१ ॥ भानौललाटंतपभानुजा
लेप्रविष्टदृष्टिंपरितस्तमग्निः ॥ भूयोपिभोक्तुंविपिनंदिशेतिप्रेम्णो
परुंधन्निवदृश्यतेस्म ॥ ६२ ॥ फलपत्रजलानिलाशनानिप्रविहा
यक्रमशस्तपस्यतोऽस्य ॥ विषयेपुनलोलतांप्रपेदेविजयस्याक्षग
णःकराग्रएव ॥ ६३ ॥ तपोविधौसपावकेनसर्वदिक्षुवासविस्तदा
बभूववेष्टितोधनंजयत्वबांधवात् ॥ अजीजनत्तमंगराजमंगैरि
णंभवानितीवरोपितोदिनेशाएवचक्षुरक्षिपत् ॥ ६४ ॥

तरसाजवेनसमीरकिशोरकःमंदसमीरः स्वेदजलाणुराजिनिपीयधर्मजलकणसंधंभा
श्य धर्मजलमपजहार पद्ममाध्वीकमलमकरंदः द्विरेफःभृंगः २ समीरकिशोरशब्दः
॥ ५८ ॥ विलोकपित्रोःपार्वतीपरमेश्वरयोः मिथुनंस्त्रीपुरुषौ ॥ ५९ ॥ मुष्टिमाहरन्
मुष्टिगृह्णन् सन्निधास्यत्समीपवर्ती ऋषभःनंदिकेश्वरः उपदाउपायनं तमुमारभत्क
र्तुमारभत् ॥ ६० ॥ विधिःआचरणं अखिलंसर्वं जुगुप्समानइवनिंदांकुर्वन्निव प्रपदे
नतिष्ठतिस्मपादाग्रेणतपश्चकार ॥ ६१ ॥ भानुजालंकिरणसंधः परितःसमंतात् देशेवि
पिनंअरण्यं प्रेम्णोपरुंधन्प्रीत्याआग्रहंकुर्वन् ॥ ६२ ॥ अनिलःवायुः विषयेषुइंद्रियवि
षयेषु लोलता चंचलताअक्षगणःरुद्राक्षमाला २ इंद्रियसंधः ॥ ६३ ॥ तपोविधौत
पाचरणे वासविःअर्जुनः बांधवात्बंधुत्वात् अंगराजःकर्णःरोपितःकुपितः दिनेशः
सूर्यः ॥ ६४ ॥

पाराशरिप्रापितमंत्रभागैराराधयञ्छंकरमंतरंगे ॥ सप्तापिचर्षां
स्तपसाविजेतुंसप्तत्वमापस्वयमेकएव ॥ ६५ ॥ तत्तादृशेन
तपसातरुणेंदुमौलिकुर्वन्कृपापरवशंतनयोमघोनः ॥ पादाग्रमेवध
रणौप्रविधायतस्थाबुध्यम्यबाहुमुपरीवफलानिलिप्सुः ॥ ६६ ॥
निरुध्यवायुंनिभृतंतपस्यतःशिरःसमुत्थादशादिग्विसृत्वरी ॥ नट
त्स्फुलिंगानवधूमसंततिःस्फुटीचकारास्यधनंजयाभिधाम् ॥ ६७ ॥
तस्याथनारदमुखात्तपसः प्रभावंश्रुत्वाहरस्त्रिजगतामधिपोदया
लुः ॥ देव्यादृशासदसिसूचिततद्दिदृक्षोदित्सन्नभीष्टमपिलुब्धक
तामयासीत् ॥ ६८ ॥ हेरंबगंडमदपंकविशेषकांकौस्कंदौपवाह्य
शिखिपिच्छविलासचूडौ ॥ भूपानदीतटतरुच्छदकूसवस्त्रौकोदंडि

नौव्यरुचतांकुहनाकिरातौ ॥ ६९ ॥ शवरत्वजुषोवरस्यपुंसःश
शिखंडाच्छुशकारसंविधानम् ॥ भजतिस्मनदाशिखंडभावंभगव
न्मस्तकभूषणंयदेषः ॥ ७० ॥

पाराशरिःव्यासः अंतरंगेमनसिसतत्वंसतसंरूपाकत्वं २ जटापुक्तत्वम् ॥ ६५ ॥
तरुणंदुमौलिश्रीशंकरं कृपापरवशःकृपालुः मधोनःतनयःअर्जुनः फलानिलिप्सुः फला
निग्रहीतुमिच्छुः ॥ ६६ ॥ निभृतंअतिशयं विसृत्वरीधूमसंततिः प्रसरणशीलःधूमकल्लो
लः स्फुलिगःअग्निकणः धनंजयाभिधांस्फुटीचकार धनंजयः (अग्नि) इतिनामअन्व
र्थीचकार ॥ ६७ ॥ प्रभावःसामर्थ्यं हरःश्रीशंकरः देवीपार्वती तद्विदक्षाअर्जुनदर्शने
च्छा अभीष्टंदिस्नइच्छितफलंदातुमिच्छन् लुब्धकःकिरातः २ लोभः ॥ ६८ ॥
हेरंवःगजाननः विशेषकांकःतिलकचिन्हं औपवाह्यंवाहनंशिखीमयूरः भूपानदीगंगा कु
संक्रवं कोदंडीधनुर्धरः कुहनाकिरातः मायारूपकिरातः ॥ ६९ ॥ शवरःकिरातः शशि
खंडाच्छुशकारसंविधानंतुशिखंडः मयूरपिच्छम् ॥ ७० ॥

(गद्यम्) तदानीमेवरजतगिरिशिखराञ्जिर्गच्छंतौकिमेतदितिसां
शयिकैरपितदनुसरणोचितवेषविरचनाकुलैः प्रमथकुलैःपरिवार्य
माणौसमुच्चलितलांगूलमितस्ततोधावद्भिर्दूरचारश्रमविदारितव
दनलंबायमानरसनाग्रपातिनीभिः सृणिकाकणिकाभिर्वनपद्मति
शुद्धतरांकुर्वद्भिर्द्रुततरश्वसितकंपमानावयवैस्तेपुतेपुवनगुल्मिपु
श्वापदानन्विष्यान्विष्यहुंकारमाचरद्भिर्विश्वानिगमाविश्वकद्रुभिर
विमुच्यमानपार्श्वभागौदीपकमृगायमाणनिजहरिणशावकानुधा
व्यमानपार्श्वभागौप्रशमितनुहिनगिरिजडिमोहेगेनभाविनिपदेपदे
वनदेवताभिरर्प्यमाणसुरतरुप्रसूनास्तरणेनहिमवनःकटकपथेन
सविलासंसंचरमाणौकावेतावदृष्टपूर्वोवनमस्मदीयमाक्रमतइतिरो
पकपायिततयानिवारयितुकामैरपितेजोविशेषप्रतिहतोत्साहैरार
ण्यैरन्यैःशवरयुवभिःकेवलमालोक्यमानौजटावल्लरीमूलमुकुली
भवदंजलिभिस्तपस्विपुंजैर्नभसिविमानवेगंनिरुध्यहर्षाश्रुभिःस
ममभिवृष्यमाणजयशब्दौतौजगदादिभौदंपतीसविनयमुपासीन
स्यशुनासीरमुतस्यतपोवनसीमानंशनैःशनैरासीदताम् ॥ १६ ॥

रजतगिरिःकैलासः सांशयिकःसंशयापन्नः आकुलःव्यग्रः प्रमथकुलं गणसंघः लांगु
लंपुच्छं सृणिकालालाकणिकाविंदुः पद्धतिःमार्गः विश्वनिगमविश्वकद्रवःअशेषवेदरूप
मृगयाकुशलश्वानः अविमुच्यमानःसहितः तुहिनगिरिजडिमोदेगः हिमालयशैत्यभयं
पायितंकलुषितं वह्नीरलतापुंजःसंघः जगदादिमौदंपतीजगत्कारणभूतौ पार्वतीपरमेश्व
रौ शुनासीरःइंद्रः ॥ १६ ॥

तत्रखलु ॥ (पद्यम्) आपादलंबिजटमातपमात्रभक्ष्यमूर्ध्वी
भवद्भुजमुदारतपःरुशांगम् ॥ दृष्ट्यानुगृह्यकुरुवीरमुनींद्रमेनंत्रेधा
बभूवसुतवत्सलताभवान्याः ॥ ७१ ॥ क्षोदयन्नपिमहींखुरपातैः
कोपिकोपकुटिलोवनकोलः॥घोरघूत्करणघोणमुपागात्कुक्षिमाश्र
मभुवःकुरुसूनोः ॥ ७२ ॥ तंवीक्ष्यरौद्रवपुषंमृगशावकेषुत्रासाहि
शत्सुकटिलंबितवल्कभागान् ॥ पर्याकुलेकलकलैरपिपक्षिजाले
पार्थोनिवृत्त्यनियमाज्जगृहेशरासम् ॥ ७३ ॥ मुनिरेषयदाभ्ययाह
राहंमुखरज्यालतिकोजवाजिघांसुः ॥ शबरोददृशेतदाभिधावन्
धनुरारुह्यसहानुयायिवर्गैः ॥ ७४ ॥ मामुंचवाणंमदनुद्रुतेस्मिन्न
पेहिजाल्मेतिकिरातनेतुः ॥ वचःसलक्ष्यंमनसोनकुर्वन्वराहमस्त्र
स्यचकारलक्ष्यम् ॥ ७५ ॥ शिलीमुखाभ्यांशिवसव्यसाचिनोः
समुद्भिन्नताभ्यांयुगपत्किटेस्तदा ॥ समंविभज्यायुरभुज्यतत्क्षणं
सहोदराभ्यामिवपैतृकंधनम् ॥ ७६ ॥

आपादंचरणपर्यंतं आतपःसूर्यकरः अनुगृह्यकृपापात्रं कृत्वा कुरुवीरःअर्जुनःभवानी
पार्वती ॥ ७१ ॥ कोपिकुटिलःभयंकरः वनकोलःवनवराहः घोणमुपागात्नासिकायां
उपागमत् कुक्षिःअभ्यंतरदेशः ॥ ७२ ॥ रौद्रवपुःभयंकरदेहः शावकःवालः पर्याकुलः
व्यग्रः पक्षिजालंपक्षिसंघः निषमःयोगः शरासंचापम् ॥ ७३ ॥ मुनिःपार्थः मुखराशब्दस
हिता अभ्ययात् संमुखमगच्छत् जवःवेगः शवरःकिरातः ॥ ७४ ॥ अनुद्रुतेस्मिन्नपश्चा
द्भावितेवराहे जाल्मःअसमीक्ष्यकारी भूर्सः नेतानापकः अस्त्रस्यलक्ष्यंचकारशरंमु
मोच ॥ ७५ ॥ शिलीमुखःशरविशेषः सव्यसाचीअर्जुनः समुद्भिन्नतःमुक्तःकिटिःवरा
हः आयुःसमंविभज्याभुज्यत् मृतःइत्यर्थः सहोदरःबंधुः ॥ ७६ ॥

(गद्यम्) ततःकुपितोपिकुरुप्रवीरस्तपःशांततयानातिपरुषमुवाच ॥ १७ ॥

कुपितःरोषयुक्तःकुरुप्रवीरःअर्जुनःतपःशान्तिःतपसाप्राप्ताशान्तिःपरुषंकठोरम् ॥ १७ ॥

(पद्यम्) अस्मिन्ममावसथमापतितेमयाप्राग्लक्ष्मीकृतेशवरयत्न
हृतंत्वयातत् ॥ शापस्यवाथधनुषोऽसिवशेनथापिसोढंममाद्यत
पसाचभुजोष्मणाच ॥ ७७ ॥

ममावसथमापमितः मत्स्थानमागच्छतः प्राक्पूर्ववशःदंडचः भुजोष्मणाबाहुप्रतापे
न सोढंसहनंकृतम् ॥ ७७ ॥

(गद्यम्) इतितस्यमुनेरंतर्दर्परसपरीवाहवेणीमिववाणीमाकर्ण्य
क्षोणीधरधन्वापिसस्मितंप्रत्यभाणीत् ॥ १८ ॥

दर्पःगर्वः परीवाहःजलोच्छ्वासः वेणीप्रवाहःक्षोणीधरधन्वाश्रीशंकरः प्रत्यभाणीत्
प्रतिवचनमवोचत् ॥ १८ ॥

(प०) मृदुबुद्धिरंगवचसैवलक्ष्यसेमृगार्हिसनंविपिनसीमनीदृशम् ॥
शतशःस्वधर्मइतिपठ्यतेबुधैःशवरस्यवावदतपोधनस्यवा ॥ ७८ ॥
मृदुबुद्धिःजडबुद्धिः मृगार्हिसनंपशुर्हिंसा वनसीमनिअरण्यांतर्भागे बुधःज्ञानी शवरः
किरातः तपोधनःऋषिः ॥ ७८ ॥

(गद्यम्) तत्स्वकुलाचारादप्रमाद्यतेमध्यमयुक्तकारिणापिकियदू
रंप्रकाश्यतेतपसिवाहावप्याहोपुरुषिका ॥ १९ ॥

अप्रमाद्यतेअवहिताय दूरंप्रकाश्यते बहुप्रकटीक्रियते आहोपुरुषिका आत्मसाम
र्थम् ॥ १९ ॥

(पद्यम्) संदृश्यतेखलुतपस्तवशुद्धमेतद्यजंतुर्हिंसनविधौदृढवद्
कच्छम् ॥ आस्तामिदंभुजबलंचमृगात्ययेस्मिन्साहायकंयदुप
जीवतिमेशरस्य ॥ ७९ ॥ ईदृशीवचनरीतिमपास्यन्नेहिसांत्वय
कियानसिमेत्वम् ॥ अक्षिणकिंचिदरुणिम्रिजगत्यामंतकोपिमद
तीवविभीयात् ॥ ८० ॥

जंतुर्हिंसनविधौदृढवंदकच्छः प्राणिर्हिंसाकरणेसज्जदः मृगात्पयःवराहवधः ॥ ७९ ॥
अपास्यन्त्यजन्किनापसि कःपदार्थोसिअरुणिमाकोपरकता अंतकःयमः विभीषात्
भीतिप्रामुष्यात् ॥ ८० ॥

(गद्यम्) इतिशंकरस्यन्यकारंवादेनसातंकःकुरुशशांकः पुनर
पिगिरंकामप्येवमंकुरयामास ॥ २० ॥

(पद्यम्) यस्माद्दनेचरकुलाधमजल्पसित्वमेवंमनःपुलकयन्स्व
जनस्यदृष्टः ॥ तस्मादसंशयमुपांतजुषःकिरात्यास्ताटकमेवसह
सेनकपोलमित्रम् ॥ ८१ ॥ तादृग्वचःश्रवणदाहिमुनेर्निशम्यस
वैगणात्तदिरुषानिजिघांसवोऽपि॥देव्याविलोक्यवदनंस्मितगर्भं
गंडंतूणार्धरुष्टविशिखेनकरेणतस्थुः ॥ ८२ ॥ अथभिल्लमल्लकुरु
वल्लभावुमौपरिफुल्लभल्लकुलशल्यपल्लवैः॥ स्थगितावलोकसरणिं
दिवौकसांसमरंभयंकरजवंवितेनतुः ॥ ८३ ॥

न्यकारःधिकारः सातंकःसंतापवशः गिरमंकुरयामासभाषणंप्रकटयामास ॥२०॥

दृष्टःमत्तः उपांतंसमीपं ताटकं कर्णभूषणं कपोलमित्रंकपोलभूषणायमानम् ॥८१॥

दाहितापकरं देवीपार्वती गर्भःअंतर्भागः विशिखःबाणः ॥ ८२ ॥ भिल्लमल्लः किरात-
श्रेष्ठः कुरुवल्लभःअर्जुनः परिफुल्लंविकसितं भल्लकुलं बाणजालं स्थगितंआच्छादितं सर
णिःभार्गः दिवौकसःदेवाः वितेनुःचक्रुः ॥ ८३ ॥

(पद्यम्) श्लथसंधिगरुद्धिरेषवाणैःश्रवणालंविजपाक्षसूत्रध
र्पात् ॥ प्रमथेशमवाकिरत्सदिव्यंप्रतिमालिंगमिवप्रसूनपुंजैः ॥
॥ ८४ ॥ सरुपीवहरेविरुष्टचापेसहसाशैलमुतापिजातशंका ॥
मधवत्सुतमंगलायदेवीमनसायातइषुःश्रुतिंजजाप ॥ ८५ ॥ स
संभ्रमाकृष्टधनुर्गुणोऽपिशंभुःरुपांभोनिधिरिंद्रसूनोः॥संबद्धमात्रा
न्कतिचिच्चदेहेचक्रेपराद्धान्कतिचिच्चबाणान् ॥ ८६ ॥

अथंशियिलं संधिगरुत्संधिपत्रं अक्षसूत्रंरुद्राक्षमाला ईशंअवाकिरत्शंकरंआच्छाद
यत् प्रसूनपुंजःपुष्पसमूहः ॥ ८४ ॥ रूपक्रोधः विरुष्टचापःअधिज्यधन्वा शैलमुतापा
र्वती मधवत्सुतःअर्जुनः यातइषुःश्रुतिः शिवधनुर्बाणमुखावहप्रार्थनार्थश्रुतिः ॥ ८५ ॥

संभ्रमाकृष्टः सत्वरकृताधिजः संबद्धंस्पृष्टं अपराद्धान् च्युतलक्ष्यान् ॥ ८६ ॥

विगाह्यशंभुंविजयस्यवाणाःपुनःपदत्वंपुपुर्नदृष्टयोः ॥ नरादुदा
रादमिगम्यलुब्धंनमार्गणायांतिपुनःप्रकाशम् ॥ ८७ ॥ निःस्वे
निषंगयुगुलेनितराममर्पीचापेनमूर्ध्निगिरिशंपुरएवदेव्याः॥पाष्णि
प्रमुक्तधरणिःप्रजहारवेगात्कुर्वन्वृणंसकुपितःशशिखंडमित्रम् ॥
॥ ८८ ॥ धनुषाभिहतासमुत्थितैर्धरकन्यारमणस्यमस्तकात् ॥

विपुलैरिवरक्तशीकरैर्विनिपेतेमणिभिःफणाभृताम् ॥ ८९ ॥ देव
स्यतस्यजगतांजनकस्यचित्तेपार्थप्रहारजनुषःप्रमदांबुराशेः ॥
भृपाधुनीतटभुविद्विपवक्रबाल्यवप्रक्रियाभिरुदितःप्रमदःकणोऽ
मृत ॥ ९० ॥

दृष्टयोःपदत्वंनपुपुषुःनेत्रगोचराःनवभूवुः नरःप्रनुष्यःअर्जुनः लुब्धःलोभीरकिरातः
मार्गणःपाचकः बाणः प्रकाशनयांतिप्रसिद्धिनप्राप्नुवंति ॥ ८७ ॥ निपंगःतूणीरः मि
रिशंश्रीशंकरं पार्ष्णिःपादपश्चाद्भागः शशिसिंहमित्रं चंद्रकलासहचरंभूषणम् ॥ ८८ ॥
अभिहतःवाहितः धरकन्यारमणःश्रीशंकरःशीकरःविंदुः फणाभृत्नागः ॥ ८९ ॥ प्र
मदांबुराशिः हर्षसागरः भृपाधुनीभूषणायमानानदीगंगा द्विपवक्रःगजाननः वप्रक्रिया
पर्वततटलीला कणःविंदुः ॥ ९० ॥

(गद्यम्) तत्रसगांडिवदंडोऽपिखांडवेतक्षकवधूवधसाधनतया
चिरमघमस्मत्कुलविरोधीतिक्लोधनैस्तस्यजटावनकुटुंबिभिः कुंड
लिभिर्भाक्षितइवतत्क्षणंनालक्ष्यत ॥ २० ॥ ततोयदैवविपर्ययः
किममुष्यमायाकिमितिचिंतापरतंत्रेणापिधैर्यदत्तहस्तोत्साहेनति
ष्ठजडात्मन्नर्जुनमेवंनिर्जित्ययशोर्जितुमिच्छसीतिकृततर्जनेनसि
तवाहनेनदृष्टमवाहनंप्रतिनियोद्धुमारेभे ॥ २१ ॥

सांडवेसांडवने वधूःस्त्री चिरंचिरकालं कुलविरोधीकुलशत्रुः वनकुटुंबीवनवासी कुंड
लीनागः ॥ २० ॥ विपर्ययःदुर्विलासः अमुष्यकिरातस्य परतंत्रःव्यग्रः जडात्मन्जड
बुद्धे अर्जितुं संपादनंकर्तुं कृतातर्जनानिंदापेनसः कृततर्जनः सितवाहनःअर्जुनः वृषभ
वाहनःशंकरः ॥ २१ ॥

(पद्यम्) परुषेमुनिमुष्टिताडनेपतितेलुब्धकवामवक्षसि ॥ शिथि
लाजगलुःकिरातिकायाःसितगुंजामणिहारयष्टयः ॥ ११ ॥ उप
वासकृशेभृशंमुनेरुरसिस्वीकृतमुष्टिमार्दवः ॥ प्रजहारहरोपिपीड
नात्परिहर्तुंस्वमिवास्यत्तद्व्रतम् ॥ १२ ॥

लुब्धकःकिरातः वामवक्षसिसव्यभागे किरातिकाकिरातपत्नी ॥ ११ ॥ मुनिःअर्जु-
नः कृशःक्षीणः परिहर्तुरक्षणंकर्तुम् ॥ १२ ॥

(गद्यम्) इतिपरस्परमुष्टिप्रहारदृष्टिपरिमृष्टवनकुसुमपरागभस्मां

गरागौसरभसमेकेनबाहुनाजटामुगृहीत्वापरेणवलपितकंठनालौ
तौशबरतपोधनौयदामहत्यामधित्यकायामापतताम् ॥ २२ ॥
तदाझटितिघटितद्वारदरीगर्भनिरुद्धसिद्धमुनिमिथुननिबद्धहाहा
कारःतीरवनदूरोत्सर्पिवीचीवेगोत्पाटिताऋष्टमुनिजनपर्णशालास
हस्रसुरस्रवंतीपूरोदर्वीकरविभुकंधराखर्वीकरणपटुतरभारोयमुर्वी
धरपतिरासीत् ॥ २३ ॥

सरभसंसत्वरं कुसुमपरागः पुष्परजः अंगरागः (उर्ग टइति म.भा.) तपोधनः अर्जुनः
अधित्यकापर्वतोर्ध्वभूमी ॥ २२ ॥ झटितिसत्वरंदरोगर्भः गुहांतभागः वीचीलहरी सुरस्रवं-
तीमंदाकिनी दर्वीकरविभुः शेषः कंधराग्रोवा सर्वीकरणपटुः ऋषीस्वीकरणसमर्थः उर्वी
धरपतिः पर्वतराजाहिमवान् ॥ २३ ॥

(पद्यम्) अवाङ्मुखत्वेननिपात्यशंभुनासमुद्भिन्नतोऽयंददृशोविमो
हितः ॥ तवाद्यजामातरिमेदशामिमांनिवेदयेत्यद्रिमिवब्रुवनरहः
॥ १३ ॥ पार्थस्यतस्यभुजयोः परमेश्वरोऽसौवीर्यविलोक्ययुधिवि
स्मयमानचेताः ॥ चापव्रणेसुरनदीकणसेकशंकामप्युत्सृजन्मुहु
रकंपयदुत्तमांगम् ॥ १४ ॥

अवाङ्मुखः अधोमुखः समुद्भिन्नतः त्यक्तः विमोहितः मूर्च्छनाभूतः अद्रिः हिमालयः रह
सिएकांते जामाताश्रीशंकरः ॥ १३ ॥ विस्मयमानः आश्चर्ययुक्तः सुरनदीकणसेकः गं
गाविंदुसेचनं मुहुः वारंवारं उत्तमांगं अकंपयत् श्लाघयामास इत्यर्थः (उत्तमांगं-
स्तकम्) ॥ १४ ॥

(गद्यम्) तथाविधएवासौचिरादाचरितचेतनास्वागताचारः शनैः
शनैरुत्थायपुरतोघंटाभरणघणघणत्कारसहचरेणकंठगर्जितेनकर्ण
योः परिकल्पितसुधारसमोक्षेमहोक्षेनिपेदिवांसंभुजमूलप्रसारित
गिरिजापाणियुगनखरेखांकुरधोरणीद्विगुणीकृतहारमणिरमणीय
वक्षसंपारिषदगणांजलिकमलवनमध्यराजहंसायमानंमार्दवभरि
तशार्दूलचर्मनिर्मितपल्ययनमंकोपरिभागतिर्यर्गपितैकचरणपल्लव
संवाहनपरेणशिलादकुमारेणदर्पदुर्ललननिवारणायमुखबंधकशृं
खलेनिरुध्यमुहुर्मुहुः करपुटास्फालितककुदशृंगेणभृंगिरिटिनाच

लक्ष्यमाणोभयपक्षभागंगंडीवताडनपरिपीडितचूडाशशिनमाश्वा
 सयितुमवतरद्भिरुडुनिकरैरिवकुसुमवर्षैरवकीर्यमाणंजटामसित
 कुसुमचीरधारिभिस्तैरेवचतुर्भिराम्नायपुरुषैः परिपठ्यमानशतरु
 द्रीयविरुदप्रबंधमंवरसविधमविलंबमानैस्तुंबुरुप्रभृतिभिःसुरैविणि
 कैरुपवीण्यमानभक्तजनरक्षणापदानप्रकरणंकर्णपूरीकृततमाल
 मंजरीमधुझरीमिषेणकटाक्षात्साक्षात्कृपामिववर्षतंप्रज्वलद्भिःप
 रिष्कारपञ्चगफणारत्नैर्नूतैःशरवणमिवानुवध्यमानावयवमासन्ना
 वतंसशशिकलागलितकिरणधारापातसीतासहिष्णुतयेवदंतपटग
 र्भवर्तिनास्मितेनसूचिततट्टदयप्रसादंभगवंतंमहादेवमुदीक्ष्यपक्ष्मत
 टरुहनिमेषविटपिसमुत्पाटनपटुभिःप्रमोदाश्रुपूर्नदीमातृकायमा
 णपुलकप्ररोहःसविनयमुसृत्यपादारविंदयोःसहस्रकृत्वःप्राणंसीत् २४
 असौपार्थः चेतनासंज्ञा स्वागताचारः स्वागतसत्कारः सहचरेणयुक्तेन महोक्षेनिषेदि
 वांसंमहावृषभारूढं पाणिःहस्तः धोरणीशैली शार्दूलःव्याघ्रः पल्पयनंघृष्टासनं तिर्यगर्पि
 तःतिर्यक्स्थापितः शिलादकुमारःनंदिकेश्वरः ललनंचेष्टा आस्फालितःकिंचित्ताडितः
 ककुदंबूपांगं उडुनिकरः नक्षत्रसंघः अवकीर्यमाणंआच्छादितं भसितंभस्म धीरंवल्लकलं
 आम्नायःवेदः अंवरसविधंआकाशसमीपं वैणिकैःउपविण्यमानं गायकैर्गीयमानं मधुझ
 रोमकरंदप्रवाहः परिष्कारःविभूषणं आसन्नासमीपवर्तिनी पादारविंदमाणंसीत् चर
 णकमलंप्रणनाम ॥ २४ ॥

(पद्यम्) स्वामिन्मयाजडधियात्वयिदेवदेवेवाचाशरेणधनुपाट्ट
 मुष्टिनाच ॥ यत्तेचतुर्विधमकारिरणेतदागःक्षंतव्यमद्यभवताकरु
 णार्णवेन ॥ २५ ॥

जडःमंदः देवदेवः महादेवः आगःपापं२अपराधः करुणार्णवः कृपासागरः॥२५॥

(गद्यम्) इतिविज्ञापयंतमेनंपारिजातपल्लवतल्लजप्रतिमल्लस्य
 पाणिपल्लवस्यपरामर्शनेनप्रमुषितरणवेदनांगंष्ट्रवंगकेतनमनंगशा
 सनोप्येवमवादीत् ॥ २५ ॥

पारिजातपल्लवतल्लजः कल्पतरुप्रशस्तपल्लवः मल्लःयोधः परामर्शनेनप्रमुषितास्पर्शने
 नअपहरणंकृता प्लवंगःकपिः अनंगशासनः श्रीशंकरः ॥ २५ ॥

(पद्यम्) यथातृतीयेनयुधिप्रवीरतवापराधेनभवामित्दृष्टः ॥

तथानभक्त्यातपसांविभूत्यातरुप्रसूनार्चनयापिवह्वया ॥ १६ ॥

तृतीयापराधः धनुर्दृढताडनं हृष्टःतुष्टः विभूतिःभूर्तिः प्रसूनार्चनंपुष्पपूजा ॥ १६ ॥

(गद्यम्) इतिमुधामाधुरीधुरीणंवचनमभिधाय ॥ २७ ॥

मुधामाधुरीधुरीणं अमृतमाधुर्यंसहस्रम् ॥ २७ ॥

(पद्यम्) तत्क्षणाद्धनुरिषूनपितांस्तान्सन्निधाप्यविभुरस्त्रमपि

स्वम् ॥ पांडवायधनुराहतिरीतेः पारितोषिकमिवप्रदिदेश ॥ १७ ॥

तस्याथपाशुपतलाभदुरापदीप्तेरक्षणःसमक्षमपरिप्लवपक्ष्मपंक्तेः ॥

आश्चर्यदृष्टिरखिलैरनुगामिभिःस्वैरंतर्दधेसभगवानमृतांशुमौलिः

॥ १८ ॥ इतिश्रीअनंतभट्टकृतेश्रीमतिचंपूभारतेचतुर्थस्तवकः

समाप्तः ॥ ४ ॥

इषुःबाणः संनिधाप्यसमीपंगमयित्वा विभुःशंकरः स्वंअस्त्रंस्वकीयंपाशुपतास्त्रं पांडवः

मर्जुनः धनुराहतिःधनुष्ताडनं दिदेशदत्तवान् ॥ १७ ॥ दुरापःदुर्लभः अपरिप्लवः अचं-

तलः वृत्तिःप्यापारः अमृतांशुमौलिःअंतर्दधे श्रीशंकरःगुप्तोवभूव ॥ १८ ॥

इतिचतुर्थस्तवकः समाप्तः ॥

अथ पंचमस्तवकः ॥

(पद्यम्) अथसविधतपोधनैःकृताशीरमरपतेर्धृतशासनःसपार्थः॥

रयजितपवनंसमानलिःसनूरथमधिरुह्यमुदादिवंप्रतस्थे ॥ १ ॥ ना

कमेत्यधनुरंकितदोष्णानायकोदिविषदामतित्दृष्टः॥ नामफाल्गु

नइतिब्रुवतास्वंनंदनेनजगृहेषदयुग्मे ॥ २ ॥ पाणिनापरिमृशन्न

मुमिद्रःपक्ष्मलीकृतजयंतमहेर्ष्यः ॥ आदरेणधुरिनाकिगणानामा

सनार्धमधिरोपयतिस्म ॥ ३ ॥ सदसिवसतितस्मिन्सर्वभौमेकुरु

णांकपटशवरबाणैःकल्पिताद्रवणेऽपि॥ निखिलसुरवधूनांनेत्रसं

घाःसमेतानिशितकुलिशकल्पानिर्दयंसंनिपेतुः ॥ ४ ॥ आस्थान

सोम्रितनयाद्विरिशेनयुद्धमाकर्ण्यहर्षविकसन्मनसोमघोनः ॥ अं

गेऽखिलेप्रसरतांपुलकांकुराणामक्षणांसहस्रतयमेववभूवविघ्नः ॥ ५ ॥

आशीःआशिर्वादः अमरपतिःइंद्रः धृतशासनंस्वीकृतनिमंत्रणं रयजितपवनः जव-

जितवापुः दिवंस्वर्गलोकम् ॥ १ ॥ दोष्णावाहुना दिविपदः देवाः नन्दनः अर्जुनः पदपुग्मे
जगृहेपादौननाम ॥ २ ॥ पाणिनापरिमृशन् हस्तेन परिस्पृशन् पक्ष्मलीकृताप्रवृद्धाकृता
महेर्ष्याईर्ष्या जयंतः इंद्रपुत्रः धुरिअग्रभागे नाकिगणाः देवाः अधिरोपयति स्मस्थापया
मास ॥ ३ ॥ कपटशवरः शंकरः व्रणः क्षतः कल्पितः कृतः निशितं वीक्षणं कुलिशं वज्रं
कल्पंसदृशं समेतः नेत्रसंघः संधीभूतं नेत्रकटाक्षजालम् ॥ ४ ॥ आस्थानं सभा मधवाइन्द्रः सह
स्रतपमेव विघ्नः बभूव सहस्रनयने पुलोम्नाभावात् पुलकांकुरप्रसरणाभावः ॥ ५ ॥

आज्ञयापितुरमर्त्यसमाजादग्रतः स्वनितमंगलवाद्यम् ॥ वारणेंद्रम
धिरोप्य जयंतौ वै जयंतमनया द्विजयंतम् ॥ ६ ॥ आनतस्य पदयो
रथजिष्णोराशिपोनुपदमिन्द्रपुरंध्री ॥ पारिजातकुसुमस्थपरागैः
फालसीमनिललामचकार ॥ ७ ॥ पुनः पुनस्तत्र पुलोमपुत्र्या जयंत
शंकांददतः स्वकांत्या ॥ नरस्य मौर्वीकिणोऽपदोष्णोर्नामग्रहेषु स्व
लनं न्यरौत्सीत् ॥ ८ ॥ पितुरिवास्त्रकलां दिवि गायकात्पिककुला
दृतकंठरवोदयः ॥ परितृतामृतदिव्यजनादृतः परिशिशीलसगीत
कलामपि ॥ ९ ॥ तमुर्वशीतत्र कदाचिदेत्यस्वयं रहः कर्मणि भय
कामा ॥ अये पृथापत्यतवाभिधेव क्लीबत्वमेहोतिशशापकोपात्
॥ १० ॥ तदुध्वाहरिरुचेतं शापोयं वत्सते मुदे ॥ चित्रसेनोक्तविद्या
याः सहकृत्वा भवेदिति ॥ ११ ॥

अमर्त्यसमाजः देवसमूहः स्वनितं नादकृतं वारणेंद्रः हस्तिश्रेष्ठः ऐरावतः वैजयंतः इंद्र
प्रासादविशेषः ॥ ६ ॥ जिष्णुः अर्जुनः आशिपानुपदं आशिर्वचनानंतरं इंद्रपुरंध्री
द्राणी फालः ललाटः ललामतिलकः ॥ ७ ॥ पुलोमपुत्री इंद्राणी नरः अर्जुनः मौर्वीकि-
णः धनुर्ज्याघातचिह्नं स्वलनं न्यरौत्सीत् आह्वानशंकां निवारितवान् ॥ ८ ॥ गीत
कलामपि परिशिशील गायनमपि अभ्यस्तवान् पिकः कोकिलः दिव्यजनावृतः देववेष्टितः
॥ ९ ॥ रहः कर्म सुरतविषयः भयकामाविफलेच्छा अभिधानाम क्लीबत्वमेहिनपुंसकत्वं
प्रामुहि ॥ १० ॥ बुध्वाश्रुत्वा मुत्तर्हर्षः विद्यामहकृत्वा गायनादिविद्यासहायं कृत्वा ॥ ११ ॥

(गद्यम्) कदाचिदस्त्रविद्याशिक्षापरिसमाप्तौ सुरसमक्षं गुरुदक्षि
णात्वेन विपक्षकुलक्षपणं भिक्षमाणेन सह स्वाक्षेण स्वमस्तकादाक्षि
प्यशिरसि निक्षिप्तकिरीटो वलक्षाश्वोयं मातलिपरिकल्पितरथ्येन

नंदनवनमंदपवनसंदीपमानकेतनस्पंदनेनस्यंदनेननिर्गत्यविलंघि
तदूरवियत्पथः पाथोनिधौगंभीरनीरपूररक्षितरक्षःकुलकोलाहल
नीचीकृतवीचीरवरसातलकुहरमुखंनिरुध्यरणप्रस्तावंवितस्तरे ॥
तावदनाकर्णितपूर्वगांडीवविस्फारश्रवणादहंपूर्विकयायुगपदभि
पेणनवतोदिविषदवध्यभावादध्यातमरणानृक्षिप्रैः क्षुरप्रैर्विश्रा
णितविवरादुरसःकृतप्रयाणैः प्राणैस्त्रिकोटिशोनिवातकवचानपि
प्रवातकवचानेवविरचय्यनिवर्तमानोयंनभसिप्रमादादापतितेनप
तंगपरिवेषेणेवस्फाटिकप्राकारेणपरिगुप्तिमतोहिरण्यपुगाद्विदित
बंधुजनवृत्तांततयारोपादभिगम्यकलहायमानान्कालकेयानपि
कालगेहातिथीन्प्रथमंपाशुपतेनमंत्रपूर्वनिमंत्रयांचके ॥ २ ॥

विपक्षःशत्रुः क्षपणःनाशः निक्षिप्तंस्थापितं वलक्षाश्वंश्वेतहयंपार्थं संदीपमानंकेतन
स्पंदनंक्रियमाणं केतुकंपनं स्पंदनःरथः वियत्आकाशं पाथोनिधिनीरपूरः सागरजलपू-
रःनीचीकृतवीचीरवंअल्पीकृतलहरीशब्दंरसातलकुहरमुखं पातालमुखं रणप्रस्तावं प्रत-
स्तरेयुद्धंप्रकटीचकार ॥ १ ॥ गांडीवविस्फारः गांडीवधनुर्ज्याटणत्कारघोषः अहंपूर्विका
युद्धसामर्थ्यगर्वभाषणं अभिपेणनवतःशत्रौअभिगमनंकुर्वतः अवध्यभावःअवध्यत्वं क्षुर
प्रःवाणविशेषः विश्राणितविवरंदत्तमार्गः निवातकवचान् शस्त्राभेद्यकवचान् २ दैत्य
विशेषान् प्रवातकवचानेवविरचय्य गतप्राणान्कृत्वा पतंगःसूर्यः कालकेयान्दैत्यविशे
षान् कालगेहातिथीन्निमंत्रयांचकेजघानेतिभावः ॥ २ ॥

(पद्यम्) अवायुनेयाःशरदभ्रपंक्तीरविद्यमानास्तमयाश्वताराः ॥
दैतेयसंहारभवाःसजिष्णुर्दिविप्रतिष्ठापयतिस्मकीर्तीः ॥ १२ ॥
हृतरिपुंविनिवृत्तमवेक्ष्यतंहरिहयस्यसुरैःसहनृष्यतः ॥ नयनवारि
भिरंगमनाद्भुतंनददृशेतिलमात्रमपिस्वकम् ॥ १३ ॥ पुरिवज्रिणः
सुरनुतिप्रसरत्पुलकावमग्नभुजचापकिणः ॥ मनसेसंपंचशरदोप्स
रसांवसतिस्मपंचशरदोविजयः ॥ १४ ॥ तस्यवृत्तमधिगम्यलो
मशाद्धर्मजोऽपिमुदितःसहानुजैः ॥ प्राप्ततीर्थमुनिसेवनःक्रमात्पा
वनंवदरिकावनंययौ ॥ १५ ॥ तत्रब्रह्मपरायणैर्मुनिजनैःसंसेव्य
मानांसिकौसध्यश्चौयमिनौनिरीक्ष्यसनरंनारायणंचाख्यया ॥ अं

गेनानिशमंतरेणमहतीमेकांक्षमांसंस्पृशन्वाह्यैरष्टभिरंगैरपिपरां
पस्पर्शपार्थःक्षमाम् ॥ १६ ॥ विलोकनैर्विश्रमशाखिमिस्तयोर्भ
वाध्वगानांपरिधूनितश्रमः ॥ निवासमालंब्यतपोवनेतदाविवासदुः
खाद्विररामपार्थिवः ॥ १७ ॥

अभ्रपंक्तिःमेघमाला अविद्यमानाचिरकालातारा तारकासदृशाशुभ्रादित्यर्थः दैतेय
संहारभूःदैत्यवधोत्पन्ना ॥ १२ ॥ हरिहयःइंद्रः नयनवारि नेत्रानंदाश्रु अनाश्रुतः
अकृच्छःतिलमात्रं अत्यल्पं विनिवृत्तःआगतः ॥ १३ ॥ वज्रिणःपुरिइंद्रनगर्पां पुलका
वमग्नःरोमांचनिमग्नः चापकिणःधनुज्याक्षतचिह्नं पंचशरदःमदनप्रदः पंचशरदः पंचव-
र्षाणि ॥ १४ ॥ वृत्तमधिगम्यवर्तमानंज्ञात्वा धर्मजःधर्मराजा पावनः पवित्रः ॥ १५ ॥
सध्यंचःसहचरः यमिनः संयमिनः जितेंद्रियःसाधीनैन्द्रियः आख्यासंज्ञा अंतरेणअंगेन
चित्तेन अनिशंस्पृशन्सदाधारयन् एकाक्षमाशांतिः पराक्षमापृथ्वोक्षमांपस्पर्शं प्रणिपातं
चकार ॥ १६ ॥ विश्रमशास्त्रीविश्रामरूपवृक्षः भवाध्वगःसंसारमार्गेचरः परिधूनितः
अपहतःविवासदुःखंप्रवासश्रमः ॥ १७ ॥

(गद्यम्) एकदातत्रसुपावत्सलतयेवमारुतेनपुरतोनीतमसासहि
मटवीपर्यटनखेदसंपदामंधंकरणमलिकुलचेतसामासेचनकमक्षणां
कमपिकल्हारमुकुलमादायकलभ्येतपुनरेतादृशमितिकौतुकह
र्षाभ्यांसूचिततर्पयापार्षत्यारहसिपाचितः पार्षदश्विः क्षणंविचिं
त्यतद्विचिचीपयादिशमुदीचींप्रतस्थे ॥ ३ ॥

सुपाद्रीपदी वत्सलताप्रेम असासहिअसहमानं अलिकुलंभ्रमरसंघः आसेचनकःअ
त्पानंददायकः कल्हारमुकुलमादायकमलगूहीत्वा सूचिततर्पःज्ञापिताभिलाषः पार्षद-
श्विःभीमः तद्विचिचीपा मुकुलगवेषणनहेतुः ॥ ३ ॥

(पद्यम्) क्षिप्रंविलिंध्यगिरिशैवलिनीवनानिगच्छन्नसौपथिदद
शंकार्पिमहांतम् ॥ दृग्भ्यामवंतमरिपत्तनदाहकालेनिद्रांभयादुप
नतामिवकुंभकर्णात् ॥ १८ ॥

शैवलिनीनदी कपिवानरः अरिपत्तनंशत्रुपुरलंका दृग्भ्यामवंतं नेत्रपिधानांतरेरक्षतं उपन
ताशरणागता ॥ १८ ॥

(गद्यम्) अभीरसौगमीरमभाणीच्च ॥ ४ ॥

अभीःभीतिरहितः असौभीमः गभीरमभाणीचगंभीरंभाषणमवोचत् ॥ ४ ॥

(पद्यम्) कस्त्वंनिरुध्यपदवीमविनीतबुद्धेनिद्रास्यपेहिनसहेगम
नेविलंबम् ॥ कोधोभुजामिवममाद्यहिडिंवहंतुरुद्यद्गदांतवतनूम
पिमूढकुर्यात् ॥ १३ ॥ कौर्यस्पृशानदनुकौरवसार्वभौमवाचात

यासपदिमारुतनंदनस्य ॥ दृग्द्वारपक्ष्मपुटयुग्मकपाटकूटनि
द्रागलाहरणकुंचिकयावभूवे ॥ २० ॥ इत्थंगिराकिंचिदुदीक्ष्यत

स्यलांगूलमात्रेतरलःकर्पीद्रः ॥ कोपारुणाक्षंकुरुसिंहमेनंस्वापारु
णाक्षःस्वयमेवमूचे ॥ २१ ॥ आवालधेररिमहागृहदाहशौंडादा

चौपधाचलधृतिस्थपुटात्किरीटात् ॥ अंगेष्वजातचलनोप्यखि
लेषुभीममालोक्यमंदमधरोष्ठपुटेचकंपे ॥ २२ ॥ भद्रस्वस्त्यस्तु

तुभ्यंचिरमिहजरयानिद्रयाप्यातुरोहंप्रत्युत्थानादिकर्मण्यपटुरव
यवैरस्मितस्मात्त्वमेव ॥ जात्यावस्थानरीत्यापिचविपिनपथेप्राप्त

तिर्यक्त्वमेवंवालाग्रेमांविहृष्यद्रुतमभिलषितंप्रार्थयेसाधयेति ॥
॥ २३ ॥ अरातिसंघातनिघातकर्मण्यबालहस्तोममवालहस्तम् ॥

उद्धृत्ययाहिद्रुतमुत्तरत्रेत्युक्त्वैवसश्रांतिमुपाजहार ॥ २४ ॥
इत्युक्तएषधरणौपरिधंनिधायवल्कंदृढंचपरिधायभुजार्गलाभ्याम् ॥

तंकष्टुमेवनशशाकसतुल्लवंगोवालस्थयाघनतयास्यमनश्चकप ॥ २५ ॥
पदवीमार्गःअविनीतःमंदःअपेहितिष्ठ उद्यत्गदांउद्यत्आविर्भवत्गदःरोगःयस्यां

तां २ ऊर्ध्वगामिनीगदाम् ॥ १९ ॥ कौरवसार्वभौमःभीमःमारुतनंदनःहनुमान् कूटं
समूहःअर्गला (अडसल म.भा.) कुंचिका (किल्ली म.भा.) ॥ २० ॥ लांगूलंपु

च्छं कर्पीद्रःहनुमान् कोपारुणाक्षःक्रोधेनरक्त्वर्णनेत्रःकुरुसिंहःभीमःस्वापारुणाक्षः नि
द्रयारक्त्वर्णनेत्रः ॥ २१ ॥ अरिःरावणः शौंडःप्रवीणः औपधाचलधृतिःद्रोणपर्वत

धारणं अधरोष्ठपुटेमंदंचकंपे संभाषणप्रारंभंचकारेत्यर्थः ॥ २२ ॥ जरातुरःवृद्धदशा-
पीडितःअपटुःअशक्तः अवस्थानंतनुस्थितिः तिर्यक्त्वंवक्त्वं २ पशुत्वं वालाग्रंपुच्छलो

माग्रं अभिलषितंइष्टहेतुः ॥ २३ ॥ अरातिःशत्रुःअवालःबलवान्मौढः बालहस्तःपुच्छ
रूपहस्तः उत्तरत्रअन्यस्मिन्देशे ॥ २४ ॥ एषःभीमसेनः परिधःगदा वल्कंवल्कलं

भुजार्गलौअर्गलानुल्यौभुजौ तंपुच्छंशशाकसमर्थोवभूव तुल्लवंगःहनुमान् बालस्था पुच्छलो
मस्था घनतादाढ्यम् ॥ २५ ॥

(गद्यम्) तदनुविनयविस्मयव्रीडापारदृश्वनामातरिश्वसूनुनात्वंवा
सवलोकवासिपुकोसीतिपृष्टःकपिकुंजरःस्वमंजनायांप्रभंजनेनसं
जनितंजानकीजानेहृदयरंजकंलेखवाहंव्याजहार ॥ ५ ॥ सबहु
मानंतस्यवचनमाकर्ण्य ॥ ६ ॥

व्रीडापारदृश्व लज्जापारंगतः मातरिश्वसूनुः भीमसेनः वासवःइंद्रः कपिकुंजरःक-
पिश्रेष्ठःप्रभंजनःवायुः जानकीजानेहृदयरंजकं श्रीरामप्रियंलेखवाहःदूतः ॥ ५ ॥
वचनंहनुमद्भाषणम् ॥ ६ ॥

(पद्यम्) प्रीतेनतेनपुनरप्यधिपःकपीनामूचेतथायदिभवानधुना
र्थयेहम् ॥ कर्तुंतनुंनयनयोःपथितावकींतांतत्तादृशीमुदधिपल्व
लतासवित्रीम् ॥ २६ ॥ इत्युक्तोऽयंप्रवृद्धोर्गैर्हेल्यारुरुधेनिजैः ॥
वैमात्रेयस्यतस्येवमार्गदिविषदामपि ॥ २७ ॥ त्रस्तस्यतद्वपुरु
दीक्ष्यसजातिशंकिमैनाकसंशयकुठारितपक्षलोपम् ॥ मोहेयथा
नयनयोर्मुकुलीवभूवबोधेतथैवकरयोरपियुग्ममस्य ॥ २८ ॥ प्र
मोदात्परिपुण्यद्भिःप्रतिक्षणमथांगकैः॥ भीमेनाप्युदघाटीवभ्रातु
र्दधिविहंवना ॥ २९ ॥

कपीनांअधिपःमारुतिः तावकीत्वत्संवंधिनी उदधिपल्वलता सवित्री समुद्रमल्पज-
लाशपकर्त्री ॥ २६ ॥ अयंमारुतिः वैमात्रेयः मारुते सापत्नबंधुः भीमसेनः द्विविषदांमा
गैरुरुधेआकाशं रुद्धवानित्यर्थः ॥ २७ ॥ सजातिशंकिमैनाकः अयंममसजातिःपर्व
तः इतिशंकावान्मैनाकः कुठारितनाशकारकःपक्षलोपः पक्षाभावः बोधेहनुमद्रूपज्ञाने
॥ २८ ॥ प्रमोदात्परिपुण्यत् हर्षात्पुष्टिस्वीकुर्वत् भ्राताहनुमान् ॥ २९ ॥

(गद्यम्) सविनयमेवंव्यजिज्ञापच्च ॥ ७ ॥

सविनयंव्यजिज्ञापत्नम्रतापूर्वकं विज्ञापितवान् ॥ ७ ॥

(पद्यम्) प्रार्थ्यमानपददर्शनंचिरात्पश्यतःपथिभवंतमग्रजम् ॥
विस्मयांबुनिधिरेपमेऽधुनावीरवर्यंभवतापिदुस्तरः ॥ ३० ॥ राव
वस्यसहजादपित्वयिप्रेमवृत्तिरधिकेतिममतिः ॥ यामिनीचरवधो
त्सवेयतोलक्ष्मणादधिकमंशमग्रहीः ॥ ३१ ॥ आर्यक्षमस्वममवा
गपराधमुग्रमित्यानतंचरणयोश्चिबुकैगृहीत्वा ॥ जिघ्रञ्छिरस्यवर

जमुमुचेहनूमान्भीमोव्यमुष्यविरहासहनोऽश्रुविंदून् ॥ ३२ ॥

गच्छतोस्यपथिमारुतेःपुरोगंधमादनमभूत्कुलाचलः ॥ वानरेंद्रइ

वगाढवीक्षिकावासनाभिरविमुक्तदृक्पथः ॥ ३३ ॥ अलकेशयो

पिदलकेशयैःसुमैःसुरभिप्रमोदसुरभिन्नभःसदाम् ॥ शिखरेसतस्य

महतीमुदग्दिशोमणिदर्पणीमिवददर्शवापिकाम् ॥ ३४ ॥ यक्षाधि

पस्थयशसीवगृहीतदेहेदृष्ट्वाभयादपगतेसनिहंसयूथे ॥ कक्षानिवे

शितगदःसविगाह्यतोयंफुल्लानिहल्लककुलान्यखिलान्यलावीत् ३५

अग्रजःज्येष्ठबंधुः विस्मयांबुनिधिःआश्चर्यसागरः भवतापिदुस्तरःत्वयापिउल्लंघयितु

मशक्यः ॥ ३० ॥ राववसहजःलक्ष्मणः यामिनीचरःराक्षसः अधिकमंशमग्रहीः अधि

कंकार्यस्वीकृतवानसि ॥ ३१ ॥ वागपराधःदुर्भाषणं आनतःनम्रः अवरजःकनिष्ठबंधुः

चिबुकःओष्ठाधोभागः ॥ ३२ ॥ कुलाचलःकुलपर्वतः वानरेंद्रःहनूमान् वीक्षिकावा

सनादर्शनेच्छा अविमुक्तदृक्पथः प्रत्यक्षदर्शनविषयभूतः ॥ ३३ ॥ अलकेशःकुबेरः यो

पिदलकेशयः स्त्रीकेशस्थः सुमंपुष्पंसुरभिःसुगंधः प्रमोदसुरभिःहर्षकामधेनुःदर्पणःआद

र्शः ॥ ३४ ॥ अपगतःपलायनंरुतः यूथःसंघः निवेशितगदःगदास्थापितः तोयंविगाह्य

उदकंप्रविश्य हल्लकान्यलावीत् कल्हारकमलमच्छिदत् ॥ ३५ ॥

(गद्यम्) तदात्वएवतद्रक्षिणःकस्त्वंसाहसिन्नायुरग्रभूमिमारु

क्षसीतिसमंततोनिरुंधानानन्वर्थतावलंबिततयालोहितानांलोच

नानांप्रतिविंबैस्तांसरसींपुनरपिसौगंधिकांतर्वलीमिवकुर्वतः को

धवशान्नामयातुधानान्सभीमोरंहसासमुपबृंहितसिंहनादश्चिरत

रमुपोषितस्यपरिघस्यपारणांपरिकल्पयांचके ॥ ८ ॥

आयुरग्रभूमिमारुक्षसिर्भुमिच्छसि अन्वर्थतावलंबितताकोपस्वीकारंरुता सौगं

धिकांतर्वली रक्तकमलगर्भवती सरसीसरोवरं यातुधानःराक्षसः रंहःसामर्थ्यं समुपबृंहितः

रुतभयंकरः परिघस्यपारणांपरिकल्पयांचकेजघानेतिभावः ॥ ८ ॥

(पद्यम्) रक्षःसुतारक्तनदीमहाद्रेर्विष्वक्पतंतीवियतिस्थितानाम् ॥

क्षरन्तटीधातुझरीतिबुद्धेःकरावलंबंकलयांचकार ॥ ३६ ॥ पर्वत

स्याग्रवस्तुभ्यःप्रवस्तुनेच्छतीदृशम् ॥ उत्तरायसमहायन्नादुपा

सीददुपत्यकाम् ॥ ३७ ॥

विष्वक् पतन्ती सर्वतो निर्गतः महाद्रिः गंधमादनः वियति आकाशे धातुञ्जरी धातुनदी ॥ ३६ ॥ प्रवस्तुं प्रवासापगतुं उपत्यकापर्वतांतिकभूमिः उपासीदत् अधिगतवान् ॥ ३७ ॥

(गद्यम्) तदानीमिदरेष्वपि भ्रातृपुत्रकमलपालिकामूनोः स्कंधभा
गशिविकामधिरुह्यतस्थैव कटकमागतेषु मत्सु मारुतिरादरेण गृहसि
विकसितांकुमुमसंहर्तिमूर्तानुगगभ्रमदांप्रमदांप्रत्युपदामकरोत् ॥ १ ॥

कमलपालिकामूनः षटोत्कचः मारुतिः भीमः अनुरागः प्रीतिः कुसुमसंहतिः पुष्पपुञ्जः
भ्रमदांप्रमदांप्रमदावीद्रौपदी उपदाउपायनम् ॥ ९ ॥

(पद्यम्) सरसीवक्त्रेऽप्यस्या धार्तराष्ट्राकुलीकृते ॥ उपेतया वरत
नोरुर्मिमत्पल्लिभासुरे ॥ ३८ ॥

धार्तराष्ट्रः हंसः आकुलीकृतः उपातः वरतनुः द्रौपदी अलिभासुरः भ्रमरवत्कृष्णवर्णः
(गद्यम्) अथ कदाचिदाखेटाय तटाटवीमटतितस्मिन्वक्त्रे हि पि
जटो नाम दुर्घटः सुरारिरुटजमुपेत्य वेदिकया वैतानतनूनपात इव द
यितया सह त्रीनपितान्वीरान् स्कंधमानीय जवात्केन चिदपदिशाप
थेन प्रतस्थे ॥ १० ॥

आखेटः मृगया वक्त्रेऽभीमः जटः जटासुरः दुर्घटः सुरारिः दुर्जयदैत्यः उटजः पर्णशाल
तनूनपातः अग्निः दयिता द्रौपदी शापथः क्षुद्रमार्गः ॥ १० ॥

(पद्यम्) गतागते तत्र षटोत्कचेन जटेन च स्कंधधृतस्पर्शजः ॥ पा
दार्पणालाभशुचावनंतत्पत्रिनादैरिविरोदिति स्म ॥ ३९ ॥ वनं यि
यासोः कठिने सभां ते जटामुरोधो न वभूव यस्य ॥ वने विजृम्भत् करुणे
तु तस्य जटामुरोधो जनिधर्ममूनोः ॥ ४० ॥ नीत्वा किमद्य वनसी
मनिदूरमेतानत्रैव हन्मि सहसेति धियैव तिष्ठन् ॥ आलक्ष्य तायमम
रारिरनुष्णजं वोगंतुं पदात्पदमपिक्षितिपानुभावात् ॥ ४१ ॥ मध्ये
मार्गं वनांतान्मदगजगमने मारुतौ संमुखे स्मिन्सार्धं तेनाथ योद्धुं धृत
रभममनस्तीव्रदर्पप्रसारः ॥ दैत्यस्तान् राजपुत्रान् क्षितितलमनय
द्वाहुना स्कंधमभ्यात्को धांधोऽरत्ति सीमा सपुनरनिलभूर्दारुणं तस्य
शीर्षम् ॥ ४२ ॥ निपेतुपस्तस्य निरुत्तमृर्घो नितांतभारेण वनांत
भूमिः ॥ निम्नाभवद्दूरममुष्यसंगे निजैः प्रतीकैरिव संकुचंती ॥ ४३ ॥
निष्कंटकाभवत्सर्वानिहते स्मिन्वनावनिः ॥ उःकंटकाभवत्पीतेरु

ञ्जत्यासातुपार्षती ॥ ४४ ॥ ततस्त्वेषेताद्रिचिरमधिवसंतःकुरु
राःशिताश्वस्यप्रास्थामुदमनुबभूवुर्निरवधिम् ॥ कथाशेषीकाराच्चि
दशरिपुवर्गस्यंबहुधाधनुर्ब्रह्मोद्भूतत्वंशतमस्वभुजेस्थापितवतः ॥ ४५ ॥

रासःधर्मस्यपादार्पणालाभः चरणस्थापनस्यअलाभः शुचादुःखेन पतत्रिनादःपक्षि
नादः ॥ ३९ ॥ जटासुरोधःजटासुप्रतिबंधः विजृम्भत्करुणावर्धमानदया जटासुरोधः
जटासुरस्यअधोभागः ॥ ४० ॥ एतान्धर्मादीन् धीःबुद्धिः अमरारिःदैत्यः अनुष्णजंघः
मंदजंघः क्षितिपःयुधिष्ठिरः अनुभावःमाहात्म्यम् ॥ ४१ ॥ मदगजःमत्तहस्ती मारुतिःभी
मः रभसःवेगः दर्पःगर्वः क्षितितलमनयत् भूम्यांस्थापयामास २ भूतलेआनयामास अर
न्निसीम्नाहस्ताग्रेणेत्यर्थः अनिलभूःभीमसेनः ॥ ४२ ॥ निरुक्तमूर्धाछिन्नशीर्षानितांतं
अत्यंतप्रतीकसंकुचंतीअवयवसंकोचंकुर्वती ॥ ४३ ॥ निष्कंटकाशत्रुरहिता अवनिः
भूः उत्कंटकाप्राप्तरोमांचा उञ्जत्याअतिशयेन पार्षतीद्रौपदी ॥ ४४ ॥ श्वेताद्रिःहिमाल
यः सिताश्वःअर्जुनः निरवधिमुदःअमर्यादानंदः शेषीकारात्हननात् त्रिदशादेवाः
धनुर्ब्रह्मोद्भूतत्वंधनुर्वेदत्यागं शतमस्त्रः इंद्रः ॥ ४५ ॥

तमनुक्रमभाषितेशयुद्धंसबहूकृत्यचलाचलेनमूर्ध्ना ॥ नृपतिःसह
जैःसमंमहाद्रेर्न्यवृतद्वैतवनंनितांतदृष्टः ॥ ४६ ॥ नरेन्द्रपुत्राःसह
याज्ञसेन्यानकेवलंतत्रतपोधनानाम् ॥ नेत्राणिजह्नुर्नियमैःरुशां
गानेदीयसीनांवनवीरुधांच ॥ ४७ ॥ तदनुसखलुमानीसर्वसाध्रा
ज्यलक्ष्मीप्रचिकटयिपुरेपांप्राप्तकाश्याञ्जतीनाम् ॥ कुरुनृपतित
नूजोषोपयात्रापदेशादभजतबलसंवैरावृतस्तंवनान्तम् ॥ ४८ ॥
कर्णानिलैस्तत्रकरिजानांचलत्सुसर्वेषुचमूरजस्सु ॥ रजस्तुचि
त्ताश्रितमस्यराज्ञोबलादिवाचंचलमेवतस्थौ ॥ ४९ ॥ तत्ररज्जु
नहनस्यभाविनःस्थानसूचनकृतीइवांगदे ॥ धारयन्भुजयुगेनकौ
रवःसैनिकान्सविवभाजपंक्तिशः ॥ ५० ॥ अभ्रंलिहस्यवटभूमि
रुहस्तलेसौस्थित्वाशृणोत्तदनुवैणिकगीतिरीतिम् ॥ संगीतभंगिर
सिकंसहबंधुवैरैराकारयन्निवसुराधिपगायकेंद्रम् ॥ ५१ ॥

इंशःश्रीशंकरः मूर्धाचलाचलःशीर्षकंपः महाद्रिःहिमालयः दृष्टःसंतुष्टः ॥ ४६ ॥
याज्ञसेनीद्रौपदी तपोधनःमुनिः नेत्राणिजह्नुःलोचनानिहतवंतः वस्त्राणिहतवंतः नेदीय
सीवनवीरुधूसमोपवर्तिनीवनलता ॥ ४७ ॥ प्राप्तकाश्याञ्जितिः प्राप्तदारिद्र्यं कुरुनृपति-

तनूजःदुर्योधनः अपदेशःकपटं बलसंघावृतःसेनावेष्टितः वनांतद्वैतवनांतभागम् ॥४८॥
 कर्णानिलःकर्णकंपवातःकरिब्रजःहस्तिसंघः चमूःसेना रजःधूलिः रजःरजोगुणः अघंघटः
 स्थिरः ॥ ४९ ॥ रज्जुःवराटकं अगंदःबाहुभूषणं कौरवःदुर्योधनः विवभाज भागंकृत
 वान् ॥ ५० ॥ अश्रंलिहःअत्युन्नतः वटभूमिरुहस्तलंवटवृक्षाधोभागः वैणिकःगायकः
 भंगीःरीतिः आकारयन्निमंत्रणंकुर्वन् सुराधिपगायकेंद्रः चित्ररथगंधर्वः ॥ ५१ ॥

(गद्यम्) तावदस्यधार्तराष्ट्रस्यचेष्टितरौक्ष्यंनिरीक्ष्यनितरांकुधां
 धःसुधांधःपतिनिदेशेनवनावनिदेशोऽवतीर्णस्तूर्णविधृतरूपाणवाण
 चापकलापतनुत्रसेनश्चित्रसेनश्चिरंक्षुधितस्तरक्षुश्चमूरुततिमिवच
 मूममूनिवार्यक्ष्वेढयालोलयांचके ॥ ११ ॥

रौक्ष्यंकठोरत्वं नितरांकुधांधः अत्यंतंकोपयुक्तः सुधांधःपतिरिंद्रः निदेशःआज्ञाअव
 निदेशोअवतीर्णः भूम्यांआगतःरूपाणःस्रग्गः कलापःइषुधिः तनुत्रंकवचं तरक्षुःबलवान्
 पशुः चमूरुततिःहरिणसंघः चमूःसेना क्ष्वेढयालोलयांचकेसिंहनादेनमूर्च्छीकृतवान् ११

(पद्यम्) भटपुधावत्सुभयेनकर्णंकुधाहसन्कुंजरमंजुचारः ॥ क
 रेणविस्फारितकालपृष्ठोजगामशत्रुंजगदेकवीरः ॥ ५२ ॥ स्वस
 माननारूपवयवेनटहुणाद्धनुषश्चयुतैःसयुधिदेवगायिनाम् ॥अतिर
 क्ततांगलतलैकवर्तिनीमखिलेवपुण्यपिचकारसायकैः ॥ ५३ ॥
 गगनेशिरश्चलयतःश्रवोचलाद्गलितापिदूरमवतंसमंजरी ॥ पुनरु
 न्नमद्भिरिषुपक्षवायुभिःपुरतोभवत्कलहजीविनोमुनेः ॥ ५४ ॥
 हस्तैःप्रवीणैरखिलेऽपिकर्णैःसुधांविमुंचन्सुरगायिवर्गः ॥ अयुक्तमे
 तत्पुनरत्रकर्णेविपाक्तवर्षविससर्जघोरम् ॥ ५५ ॥

भटःपोधः कुंजरमंजुचारः गजवत्सुंदरंगमनंयस्यसः विस्फारितंघोषकृतं कालपृष्ठं
 धनुर्विशेषम् ॥ ५२ ॥ गुणःधनुर्ज्या अतिरक्ताअतिरक्वती२ माधुर्यानिशयता एकवर्ति
 नीएकावयवेस्थिता ॥ ५३ ॥ श्रवोचलःकर्णाग्रः अवतंसमंजरीभूषणायमानापुष्पमं
 जरी उन्नमत्ऊर्ध्वगच्छत् इषुःवाणः कलहजीवीमुनिःकलहप्रियःनारदः ॥ ५४ ॥ प्रवी
 णःकुशलःप्रकटवाणीयुक्तः सुधांअमृतवाणीं सुरगायिवर्गः गंधर्वसंघः विपाक्तवर्षं विषयु
 क्त्वाणवृष्टिम् ॥ ५५ ॥

(गद्यम्) तदनुविश्वातिशायिनोविश्वावसुकुमारस्यशरगणेनसह
 जवक्तेकृतपणवंधइवधावतिराधेयेकंदत्सुकुरुदंतेपुसर्वेपिगर्वेणगंध

वर्मतासुयोधनमायोधनधरणिमध्यभाजंरश्मभिरववध्यगर्जंतोर
भसवर्जनिर्जरपथमनैषुः ॥ १२ ॥

विश्वातिशायोजकदेकप्रवतः विश्वावसुकुमारःचित्रसेनः सहजवहृतसमानसामर्थ्या
र्थकृतः राधेयःकर्णः कुरुवृंदःकौरवसैन्यसमूहः आयोधनधरणीरणभूमिः मध्यभाजंम
ध्यभागस्थितं रभसवर्जवेगरहितमंदं निर्जरपथमनैषुः आकाशमार्गनीतवतः ॥ १२ ॥

(पद्यम्) नयत्स्वमुवैरिषुनाकमार्गविषादभाजांविपिनेकुरुणाम् ॥
तत्तादृशोव्रीडाभरेपितेषामुत्तानभावंनजहुर्मुखानि ॥ ५६ ॥ तस्यां
तःपुरसुश्रुवोविगलितैर्वाष्पांबुभिःपंकिलेमार्गमंदितवेगपादगतयो
वक्षःस्वलत्पाणयः ॥ आजग्मुस्तमजातशत्रुमजहत्कारुण्यमं
ग्रिहयेकुर्वत्योनमितंह्रियैवपुरतोदत्तार्द्धसाखंशिरः ॥ ५७ ॥

विषादभाजांसेदपुक्तानां व्रीडाभरःलज्जाभरः उत्तानभावंनजहुःऊर्ध्वदर्शनभावंन
त्यजुः ऊर्ध्वदृशुरित्यर्थः ॥ ५६ ॥ अंतःपुरसुश्रुवःअंतःपुरवासिन्यःस्त्रियः वाष्पांबु-
भिःनेत्राश्रुभिः पंकिलःकंदमयुकः वक्षस्वलत्पाणिः हृदयताडितहस्तः अजातशत्रुःधर्म-
राजा अंग्रिहयंचरणयुग्मं ज्हीर्लज्जा ॥ ५७ ॥

(गद्यम्) सगद्गदमेवमभिदधुश्च ॥ १३ ॥

सगद्गदंअभिदधुः अस्पृष्टाक्षरपुक्तंऊचुः ॥ १३ ॥

(पद्यम्) संद्रष्टुंतवपादमूलमधुनासर्वैःसमबंधुभिर्देवभ्रातरमागतं
वनतलेलेशेनहेतोर्विना ॥ पापःकश्चनगायकोदिविषदांहाहंतव
ध्वाट्टंनिःशंकैरुपवीणितोनिजभटैरभ्रंनयत्युच्चकैः ॥ ५८ ॥ तद
द्यनःकंठभुविस्तुषाणांतवैवपादंशरणंगतानाम् ॥ वास्तव्यतामंग
लसूत्रिकायाःप्रसीददानुंप्रथमानकीर्ति ॥ ५९ ॥

हेदेवहेराजन् भ्राताबंधुः सुयोधनः दिविषदांगायकःगंधर्वः पापःपापरूपः उपवी
णितःवीणयास्तुतः अभ्रंगगनम् ॥ ५८ ॥ नःअस्माकं कंठभुविमंगलसूत्रिकायाः वास्तव्य
तांदानुंप्रसीदसौभाग्यरक्षणंकर्तुंप्रसीद प्रथमानकीर्तिःविस्तृतयशाः ॥ ५९ ॥

(गद्यम्) इतिताभिर्दीनभावंपुरोधायनिवेदितस्परान्नोनिदेशेननि
र्गत्यसत्त्वरमनुधावतांभूदंडमिवकोदंडमपिकोपेन कुटिलीकुर्वतां
भीमप्रभृतीनांक्ष्वेडितविस्फाराभ्यांतक्षणंविद्यदखिलं विकस्वरं
निजगुणमासीत् ॥ १४ ॥

दीनभावंदैन्यं निदेशःआज्ञा कोदण्डधनुःश्वेदितसिंहनादः विस्फारितःधनुर्ज्यानादः
विषत्गगनं विकस्वरं व्याप्तं गुणः धनुर्ज्या ॥ १४ ॥

(पद्यम्) कगायकायूयमुपात्तवीणाःकचापधुर्याःकुरुवंशभूपाः ॥
अहोरणेचापलमीदृशंवःस्वमूलकंवापरमूलकंवा ॥ ६० ॥ वृषां
कमौलेर्व्रणचिह्नदायीवनेऽर्जुनोस्मिन्वसतीतिवार्ता ॥ पपातकर्णे
भवतांनकिंचिद्यदीदृशंसाहसमातनुध्वे ॥ ६१ ॥ आताऽधुनाऽसौ
नविसृज्यतेचेत्तथात्रसन्नस्यतुगांठिवोमे ॥ यथामहेंद्रःपरिगृह्यवी
णांस्वबाहुकीर्तिस्वयमेवगायेत् ॥ ६२ ॥

उपात्तवीणागृहीतवीणावाद्यं चापधुर्यःधनुर्विद्यानिपुणः चापलंसाहसं स्वमूलकंआ
त्मबुद्धिविरचितम् ॥ ६० ॥ वृषांकःशंकरः व्रणचिह्नदायीक्षतकर्ता साहसदुर्पोधनवंधनम्
॥ ६१ ॥ सन्नस्यतुपुच्छंकर्तुंसिद्धोभवतु महेंद्रःकीर्तिस्वयमेवगायेत्स्वर्गं गंधर्वरहितंभवि
ष्यतीत्यर्थः ॥ ६२ ॥

(गद्यम्) इतिविजयस्यवीरवादेनपुनरपिनिवर्तमानैर्वीणामंसेषुनि
बध्यवाणासनमेवकूजयद्भिस्तेनमश्वरैःसममेपांसकलवैमानिकप
रिपदंगरुहवितीर्णनिद्राभंगोमहान्संगरोऽभूत् ॥ १५ ॥

अंसःस्कंधः वाणासनंधनुःकूजितं वादितं नभश्चरःगंधर्वः वैमानिकपरिपत्तुदेवसमुदा
यः (अंगरुहं लोम) अंगरुहवितीर्णनिद्राभंगोऽभूत् रोमांचोद्भोजातइत्यर्थः ॥ १५ ॥

(पद्यम्) गंभीरगांडिवगुणाद्गलितैः पृषत्कैर्गंडस्थलेहृदिभुजेगमि
तव्रणास्ते गर्वविहायचकितागगनांतरालेगंधर्वभावसदृशंगमनंवि
तेनुः ६३ वीणाः समस्ताविजयेनकृत्तागंधर्वसैन्याद्गलितावभूवुः
आयुष्मतीकेवलमासलोकेहस्ताग्रवीणादिविनारदस्य ६४ एता
वतीनियुधिमार्गणचारशक्तिः स्पष्टीवभूवमुरगायकपांडवानां ते
पांययुःशरकुलानिहिलक्ष्यमात्रंलक्ष्यंविभिद्यपुनराययुरंतमेषाम् ६५

पृषत्कःवाणःगंडःकपोलः गमितव्रणंप्रापितक्षतं विहायत्यक्त्वा गंधर्वभावः अश्वत्थ
सदृशंगमनं वितेनुःपलायनंचक्रुः ॥ ६३ ॥ विजयेनकृत्तःअर्जुनेनछिन्नः दिविलोकेस्वर्गे
आयुष्मतीअछिन्नाइत्यर्थः ॥ ६४ ॥ मार्गणचारशक्तिः वाणगमनमाप्रथमसुरगायकः
गंधर्वः शरकुलंवाणजालं अंतंशत्रुशरीरभेदपर्यंतम् ॥ ६५ ॥

(गद्यम्) तत्रशक्रसुतस्यतादृशंविक्रममभिनन्द्यकृतसंधानेनगंधर्व
राजेनसमर्पितंपौरुषहीनमिदंनपुरस्करणीयमितिबंधमिषेणपश्चा
दुपनीतबाहुयुगुलंसुयोधनमादायतेभीमादयोवसुधाधिपस्यस
न्निधिमधिरोपयामासुः ॥ १६ ॥

शक्रसुतःअर्जुनः अभिनंद्यअभिनन्दनं कृत्वा पौरुषहीनःनिर्वलः पश्चादुपनीतं पृष्ठभा-
गेकृतं वसुधाधिपःधर्मराजा सन्निधिमधिरोपयामासुः समीपंस्थापयामासुः ॥ १६ ॥

(पद्यम्) तंवीक्ष्यतत्रतरुमावरणंभजंतीसापार्षतीसविधवल्लिपरंप
रासु ॥ हासैः करांगुलिबिलादसकृद्रलङ्घिराकालिकींकुसुमपंक्ति
मिवव्यतानीत् ॥ ६६ ॥

तंवीक्ष्यदुर्योधनं दृष्ट्वा तरुमावरणंभजंतीसापार्षती वृक्षाच्छादनंधृतवतीद्रौपदी करांगु-
लिबिलंहस्तांगुलिसंधिलिङ्गं असकृत्वारंवारं आकालिकीअकालोत्पन्ना ॥ ६६ ॥

वीरवातैस्त्रिभुवनभवैः संस्तुतेनः कुलेस्मिन्नुद्भूयत्वंबहुभिरनुजैरा
स्थितोप्याधिपत्यम् ॥ एवंभंगंकिमिहभजसेवत्सनीचैः प्रणीतंरा
जन्यानांपरपरिभवोराजयक्षमाहिकीर्तैः ॥ ६७ ॥ इत्थंनिगद्यसरलेन
युधिष्ठिरेणबंधादिमोच्यबकविद्विषताविसृष्टः ॥ मानंच्युतंमृगय
माणइवातिनम्रोवाचंयमेनसययौमहताबलेन ॥ ६८ ॥

व्रातःसंघः आधिपत्यंसार्वभौमत्वं भंगःपराजयः नीचप्रणीतंनिर्वलकृतं राजन्यःक्षत्रि-
यः कीर्तिराजयक्षमा कीर्तिनाशकःक्षयरोगः ॥ ६७ ॥ निगद्यभाषणंकृत्वा बकविद्विषतावि
सृष्टःभीमेनगच्छइतिउक्तः मानच्युतःगर्वगलितः वाचंयमःभौनव्रतसहितः ॥ ६८ ॥

यंप्रायंबहुमन्यंतेजनाजीवितुमुत्सुकाः ॥ उपाविक्षत्तमेवासौपथि
प्राणान्समुद्भिन्नतुम् ॥ ६९ ॥ तस्मिन्वनेस्वपनलब्धसुरारिसाह्य
स्त्यागेतनोस्तदनुबंधुतयानिषिद्धः ॥ तस्मादनात्पुनरपिप्रतिपद्यधै
र्यघुष्यद्वलोनिवद्वतेकुरुराजधानीम् ॥ ७० ॥ कदापिमाबंधयगाय
कैर्मांमितीवहव्यैरमृतायमानैः ॥ संप्रोणयन्निद्रमथाभिमानीसपौं
दरीकंक्रतुमाजहार ॥ ७१ ॥

प्रायंशुभदैवं २ मायोपवेशनं असौदुर्योधनःउपाविक्षत् अशिश्रियत् समुद्भिन्नतःत्यक्तः
॥ ६९ ॥ स्वपनलब्धसुरारिसाह्यं स्वप्नप्राप्तंदैत्यसाह्यं बंधुताबंधुवर्गः निषिद्धःपरावृत्तः घु-

प्यदलः गर्जनायुक्तमैन्यः कुरु राजधानीहस्तिनापुरम् ॥ ७० ॥ अमृतायमानं हव्यं अमृतसदृशं होमद्रव्यं संभीषणयन् संतुष्टतामुत्पादयन् पौंडरीकक्रनुमाजहार पौंडरीकपञ्चकार ॥ ७१ ॥

भूयोऽपितां वनभुवं प्रविहाय भेजे भूयः सकाम्यकतपो वनमंडला नि ॥ किर्मीरनाशमुदिताखिलतापसौघस्वाध्यायघोषमुखरीकृतदिङ्मुस्वानि ॥ ७२ ॥ मृदुभिर्नववल्लिकंदमूलैर्विहितातिथ्यविधिः सतत्रपार्थः ॥ स्थितिमाचरति स्म दृष्टचेतास्तृणविंदोर्वचनेन पोवने च ॥ ७३ ॥ प्रासूतया सदसि पट्टपटीरसंख्याः सैपासमागतवनीतिसकौतुकाक्ष्यः ॥ वेणीधरामुटजसीमनियाज्ञसेनीं विस्मित्य वल्कलवसं ददृशुर्गृहिण्यः ॥ ७४ ॥

वनभुवं प्रविहाय द्वैतवनं त्यक्त्वा किर्मीरनाशमुदितः किर्मीरराक्षसवधेन हर्षितः तापसौघः भुनिसंघः मुखरीकृतः सनादः कृतः ॥ ७२ ॥ विहितातिथ्ययोग्यातिथिसत्कारः स्थितिमाचरति स्म निवासंचकार तृणविंदुः ऋषिविशेषः ॥ ७३ ॥ सदसि सभायां पट्टपटीः प्रासूतकौशेयवसनानि उत्पादयामास सकौतुकाक्षक्ष्यः कौतुकपूर्वकदर्शनात् मुखाः उटजः पर्णशालायाज्ञसेनीद्रौपदी गृहिणी भुनिपत्नी ॥ ७४ ॥

तत्तादृशे करे स्याद्विविधवनभवं कंदमूलोपहारं दातुं लज्जापयोधेस्तलमभिममृशुर्धर्मदारामुनीनाम् ॥ यस्य स्पर्शानुभावादविरतमुदितैः पायसैरेव दिव्यैः किंचिद्भ्रांडं वनतितनुमतिथिजनस्याननोदन्यथार्थम् ॥ ७५ ॥ दिशि दिशि मृगयायै तेषु यातेषु जातु स्वयमुटजमवाप्तः सोमकेंद्रस्य पुत्र्याः ॥ लपनशशिमहिम्ना लंघयामास वेलांतरलितमकरांकस्तत्क्षणं सिंधुराजः ॥ ७६ ॥

तादृशं विलक्षणं अस्याः करे द्रौपद्याः हस्ते वनभवं अरण्योत्पन्नं २ उदकोत्पन्नं लज्जापयोधेस्तलमभिममृशुः लज्जामग्रावभूवुः दाराः स्त्रियः अविरतः विस्तृतः उदितः उत्पन्नः पायसः मधुरान्नविशेषः किंचिद्भ्रांडं किंचन पात्रं अन्यथार्थात् तनुमतनोत् अतनुं महतीं तनुमकरोत् ॥ ७५ ॥ तेषु धर्मादिषु उटजमवाप्तः पर्णशालां प्राप्तः सोमकेंद्रपुत्रीद्रौपदी लपनशशि-वदनचंद्रः वेला २ मर्यादा २ तीरं तरलितः तप्तः मकरांकः मदनः यस्य सः तरलितमकरांकः २ तरलिताः मकरांकाः ग्राहाः चिन्हानि यस्य सः तरलितमकरांकः सिंधुराजः जयद्रथः २ समुद्रः ॥ ७६ ॥

(गद्यम्) ततः कंदंतीं कुर्रीमिव निंदंतीभेनां पुरस्तादधिरोप्य मूत

कर्तोत्रदंढाध्यापितवेगतंत्रपारीणरथ्येनधनतरतज्जधनपयोधर
भाराक्रमणविनम्रीभूतपूर्वभागतयापार्थदर्शनशंकयानिकुब्जीभू
येवधावताशतंगेननिमिषचूषितपरिणाहवनीपथंजयद्रथं पुन-
रप्याश्रमपदमाश्रित्यनिशमितप्रमदावार्तेनदावार्तेनेवपूर्वजेननि-
युक्तौजटारिकिरीटिनौरोषविद्रुमलताकिसलयैरिवलोचनैः शरा
सनमवकीर्यमृगयाविहारनिवृत्तमात्रेण चरणेनद्रुतमन्वदुद्रुवताम्
॥ १७ ॥ ततःक्षणादेवकर्णपूरवनकुसुमसौरभजिघत्सिंजिनी
केनधनंजयेनसपत्राकृतोद्धृतत्रासतयाविद्यामिवविनयविपर्ययः
कृष्णांविमुच्यकृतपलायनःसदुर्मैधाःपुरःप्रधावितेनमागधविरोधि
नारुरुधे ॥ १८ ॥

कंदंतीआक्रोशंकुर्वती कुररीकुररीपक्षिणी सूतःसारक्षिःवेगतंत्रपारीणःवेगशास्त्रपा
रंगतः रथ्यःअश्वः पयोधरःस्तनः निकुब्जीनम्रा शतांगःरथः निमिषचूषितःपरिणाहः अ
ल्पकालेनपीतादीर्घता निशमितंश्रुतं दावार्तःदावाग्निपीडितः पूर्वजेननियुक्तः जेष्ठबंधुना
आज्ञप्तः जटारिःभीमः किरीटोअर्जुनः शरासनंअवकीर्यधनुःविलोक्य द्रुतमन्वदुद्रुवतांशी
घ्नंअनुधावताम्॥१७॥ कर्णपूरंकर्णभूषणं सौरभःसुगंधः सिंजिनीधनुर्ज्या सपत्राकृतःअ
तिव्यथितः विनयविपर्ययःअविनयः कृष्णाद्रौपदी मेधाःमतिः मागधविरोधिःभीमसेनः॥

(पद्यम्) कचेगृहीत्वाभुविपातितस्यकठोरचारित्रपरस्थशत्रोः ॥
संताडनेमारुतिरात्मपाणेःसच्छात्रयामासपदंचवामम् ॥ ७७ ॥
सौवीरभर्तुरथमूर्धनिपंचचूडाःकृसाःक्षुरेणपवनात्मभुवाविरेजुः ॥
इंगालधूमकलिकाइवशाम्यतोतस्त्रासांबुभिः स्मरशरानलपंचक
स्य ॥ ७८ ॥ विमतमनुजनीतंवीक्ष्यभूपःस्मितास्यःकृतनतिशि
रसंतंकेशभारेहृतेऽपि॥त्वदमुहरणमार्गेदुःशलैवार्गलानःकचिदपि
कुरुमैवंकुत्सितेत्युत्ससर्ज ॥ ७९ ॥ दीनधीःसतपसाहिमशैलेदृक्प
थंपुरहरादृहयालोः ॥ आददेवरमथोविजयौद्वावंतरेणयुधिपांडव
रोधम् ॥ ८० ॥ पार्थाश्चकृच्छादुत्तीर्णांपार्ष्णीप्राप्यरेमिरे ॥ हेमंता
त्पद्मिनीमुक्तांहेलेरिवकरांकुराः ॥ ८१ ॥ तत्रांतरेज्वलितवर्णवपुः
कदाचिदंगेषुशब्दइवकर्णमवाप्यरात्रौ॥ सासांनिधिःकृतनमस्क
रणायतस्मैप्रेम्णाशिषःप्रणिजगादयवीयसींगाम् ॥ ८२ ॥ अह

महरधिनाथोनुग्रहान्मेपृथायामधिजननमगास्त्वंवत्सकोशोगुणा
नाम् ॥ तदिदमिहरहस्यंशासनंगृह्यतांमेतनयकुशलयोगेतातपा
दायतंते ॥ ८३ ॥

कठोरचारित्रपरःशत्रुःसाहसीजयद्रथः मारुतिःभीमसेनः पाणिःहस्तः सच्छात्रयामा
ससहायंचकार ॥ ७७ ॥ सौवीरभर्ताजयद्रथः क्षुरःबाणः अंतःशाम्पतःशरीरांतर्भागे
शान्तिंप्राप्तुः त्रासांबुभयोत्पन्नंघर्मोदकं स्मरशरानलः मदनबाणाग्निः ॥ ७८ ॥ विम
तंजयद्रथं भूपःधर्मः कृतनतिशिरसंकृतनमनं हतःदूरीकृतः असुःप्राणः दुःशलाजयद्रथप-
त्नी अगंठाविघ्नं कुत्सितंनीचम् ॥ ७९ ॥ दीनधीःनीचबुद्धिः दृक्पथंगृहपातुः प्रप्यक्षत्वंगु
हीतः पुरहरःश्रीशंकरः विजयौदौअर्जुनोजयश्च पांडवरोधः पांडवप्रतिबंधः ॥ ८० ॥
छुत्तोत्तीर्णःविघ्नमुक्तः पार्ष्णीप्राप्यरेमिरेपत्नीसुखमनुवभूवुः हेलेःकरांकुराःसूर्यस्पकिरणो
दपाः ॥ ८१ ॥ ज्वलितवर्णवपुःदीप्तिमानशरीरंयस्पसः अंगःअवयवः २ अंगदेशःरात्रौ
अवाप्यस्वप्नेप्राप्य भासांनिधिःसूर्यः आशिषःपवीयसींगांप्रणिजगाद्आशिवांदानंतरं
वाणीमुवाच ॥ ८२ ॥ अहरधिनाथःसूर्यः पृथाकुंती त्वमगाः त्वंप्राप्तवानसि तातःपिता
कुशलयोगेयतंते लब्धपरिपालनेअप्राप्तप्राप्णेयत्नंकुर्वति ॥ ८३ ॥

मुखसंधानविश्लेषमुक्तेकवचकुंडले ॥ तवैतेभूषणेशोभांतन्वाते
परदुर्लभाम् ॥ ८४ ॥ एतानियाचितुमिहद्विजवेपगूढमालब्धकाम
ममराधिपतिंकृथास्त्वम् ॥ आज्ञापथात्स्वलसिचेदणुमात्रमस्मा
द्वध्योभविष्यसिसुखेनरणेरिपूणाम् ॥ ८५ ॥ इत्थंनिशम्यतांवा
चंराधेयोरचितस्मितः ॥ हर्षादंजलिनासाकमाददेप्रतिभाषीतम्
॥ ८६ ॥ तवार्यमेतिप्रथितेऽपिशब्देममार्यमेत्यर्थिजनेषुदानम् ॥
निषेधरूपेनिदधातिमार्गेपदंकथंवाभवदीयजिह्वा ॥ ८७ ॥ सततं
सदर्थिसदसेबहुदातुंसकुतूहलस्यपुरुषस्यजगत्याम् ॥ उदकोर्मि
काकरधृताहिविभूपाकनकोर्मिकातुपरमंगुलिभारः ॥ ८८ ॥
दिवसेशयःखलुशयः प्रतिकर्तुधृतलालसोभवतिनार्थिषुदैन्यम् ॥
प्रतिपादयेत्सतुकथंपुरुषस्यप्रतिलोमवर्णनिजनामपदार्थम् ॥ ८९ ॥
मुखसंधानविश्लेषमुक्तः मुखसंधिपृथक्तरहितः शोभांतन्वातेशोभांकुर्वति ॥ ८४ ॥
द्विजवेपगूढःविरूपगुप्तः अमराधिपतिःइंद्रः कामःईच्छा वप्यःवधंकर्तुशक्यः ॥ ८५ ॥
वाचंनिशम्यवचनंश्रुत्वा राधेयःकर्णः रचितंकृतं स्मितंहास्यं प्रतिभाषितमाददेप्रतिव-

वनंस्वीचकार ॥८६॥ अर्यमासूर्यः यःस्त्रुददातिसः अर्यमाप्रथितप्रसिद्धं आर्यःश्रेष्ठः
अर्थिजनःपाचकः ॥ ८७ ॥ सदर्थीसुयाचकः सकुतूहलःकौतुकयुक्तः उदकोर्मिकाउद
कलहरी २ उदकांजलिः कनकोर्मिका स्वर्णांगुलीयकभूषणम् ॥८८॥ दिवसेशःसूर्यः
शयःहस्तः लालसाइच्छा प्रतिलोमवर्णशयः विपरीताक्षरशयःयशःइत्यर्थः ॥ ८९ ॥

यशएवजन्मफलमात्मवतामिदमेषितव्यमतियत्नभरात् ॥ अपि
भूषितंगुणगणैरपरैर्यशस्विनंनजगदाद्रियते ॥ ९० ॥ व्यापृता
वितरणोपनिषत्सुव्याहरंतिहिविपश्चिदधीशः ॥ स्पर्शनेनरहिता
वितिहेतोलुब्धकंचकुणपंचसमानौ ॥ ९१॥ दृष्टेवनीपकजनेवद
नंस्मितेनदानांबुनाकरतलंयशसादिशश्च ॥ शुश्रीकरोतिविवशः
स्वयमेवदाताकस्तादृशंप्रतिनिवर्तयितुंक्षमेत ॥ ९२॥ वांछामना
सेनवनीपकेनसहासवोदातृजनस्ययांति॥ तदद्यशकार्चनयाधृता
सोर्भावीवधोमेपरमोहिलाभः ॥९३॥ यद्रेहप्रतिहारभूतलशिला
चिंतामणिःकल्पकायस्याराममहीरुहश्चसुरभिःसाहोमधेनुःपुनः॥
तादृग्याचतिचेदुपेत्यमघवासंपूर्यतत्कामनांत्रैलोक्यस्थवदान्यसं
सदुपरिस्यामेषमेनिश्चयः ॥ ९४ ॥ वीक्ष्यवंध्यवचनोपिगुणज्ञोवि
स्मयांबुनिधिवीचिपुमग्नः ॥ पद्मबंधुरितिवादिनमेनंपाटलस्मित
रुचिर्गिरमूचे ॥ ९५ ॥

जन्मफलंजन्मपुरुषार्थः अपरःगुणगणःसौंदर्यादिगुणसमूहः ॥ ९० ॥ वितरणंदा
नेउपनिषत्त्रहस्यं विपश्चिदधीशःव्याहरतिशास्त्रनिपुणश्रेष्ठःवदति स्पर्शनंदानम् २ स्प
शः लुब्धकःकदर्युः कुणपंशवः ॥ ९१ ॥ वनीपकःपाचकः विवशःदानवशः स्मितंहास्यं
॥ ९२ ॥ अनातःअप्रातः असुःप्राणःशकार्चनंइंद्रपूजा धृतप्राणःधृतासुः ॥ ९३ ॥
प्रतिहारंदारं आराममहीरुहःउपवनवृक्षः कल्पवृक्षः सुरभिःकामधेनुः मववाइंद्रः कामनां
संपूर्यमनोरथंपूरयित्वा वदान्यसंसदुपरिदातुसभाश्रेष्ठः ॥ ९४ ॥ वंध्यःनिष्फलःअंबुनि
धिवीचिःसमुद्रलहरी पद्मबंधुःसूर्यः पाटलःओष्ठप्रांतः ॥ ९५ ॥

(गद्यम्) अयिवत्सभवताभाषितंक्षममेवस्थूललक्ष्याणामीदृशं
तवमतंपुनरपिममरसनांनिदेशावशेषपथपांथिनींनिर्मिमीते॥१९॥
त्वंशुनासीरस्यमनीषितस्यपूरणात्प्रागेवपूर्वदेवगर्वनिर्वापणपूर्वह
तयाकुलिशमपिचिरारूढकलंकाकुलजर्जरितधाराशतमातन्वतीं

तदीपांशक्तिमाधवेत्स्वेति ॥ २० ॥ ततस्तथेतिपरमंगीकृत्यपश्य
तस्तनूजस्यसमेक्षमचिरेणसमरीचिमालीचरमाचलशिखरपरिशी
ल्यमानविहारमिहापिसमाचचार ॥ २१ ॥

स्थूललक्ष्यः दानप्रवीरः रसनानिदेशः जिह्वावचनं पांथिनीपथिका ॥ १९ ॥ शुनास्ती
रमनीपित्तं इन्द्रमनोरथः पूर्वदेवगर्वनिर्वापणधूर्वहतादैत्यगर्वसंहारभारवाहकताकुलिशं वज्रं
कलंकाकुलं जर्जरितं मलय्यासंजीर्णं आतन्वती कुर्वती शक्तिमाधस्ववासवीशक्तिगूहाण
॥ २० ॥ तनूजः कर्णः मरीचिमालीदिनकरः चरमाचलः अस्ताचलः विहारः क्रीडा ॥ २१ ॥

(पद्यम्) कतिपयदिनेकालेयानेततोमरुतांपतिः सदसितनयं भा
नोरेत्यार्थिचाटुशताकुले ॥ कवचमनुलंवाचायाचत्सकुंडलमाद
रादयमपितथेत्युक्त्वा शक्तिं ततो जगृहेद्रुताम् ॥ १६ ॥ नकारमेतेव
हतोरिपुंममेत्यमर्षभारादिवशस्त्रधारया ॥ सुतोरवेर्दशनकर्णवेष्टने
स्वयंसमुत्कृत्य ददौ विहौजसे ॥ १७ ॥ निशम्य तत्कल्पतरोर्हिह्या
च्युतैश्चिरार्जितैस्त्यागयशोभैरैरिव ॥ सुपर्वमुक्तैः कुसुमैर्न केवलं त
दंगमंगाश्च सुगंधयोऽभवन् ॥ १८ ॥ जाग्रत्सुसर्वावयवेषु तस्य कर्णस्थ
कर्णः पुनरर्थिने स्वाम् ॥ हिरण्मयीं तद्विततारभूपांतन्नामसाम्यंध्रुव
मत्रहेतुः ॥ १९ ॥ आपृच्छ च तंतदनुनाकपतिः सुधर्मासाद्यसिद्धम
रुदप्सरसांसमाजे ॥ प्राशंसदस्य चरितं सविधेसुरभ्यारोमं थमप्य
विगणय्य निशम्यमानम् ॥ १०० ॥ तावत्पार्थास्तेऽपि पुनः काम्य
कसीमां हित्वा संधैर्भूविबुधानामनुयाताः ॥ तीर्थव्रानान्विस्मृतपू
र्वानिवगादुं वध्वा सार्धं द्वैतवनारण्यमवापुः ॥ १०१ ॥

मरुतांपतिः महेंद्रः भानुतनयः कर्णः अर्थिचाटुशताकुलः पाचकमिथ्यामधुरवचनव्य
ग्रः अनुलं नुलनारहितं अद्भुताशक्तिः वासवीशक्तिः ॥ १६ ॥ अमर्षभारः कोपातिशयः
दशनं कवचं कर्णवेष्टनं कुंडलं उत्कृष्टपछित्वा विहौजाः इन्द्रः ॥ १७ ॥ द्वीच्युतः स्त्रज्जाभ्रदः
चिरार्जितः चिरकालसंपादितः त्यागयशः दानकिर्तिः अंगः अंगदेशः ॥ १८ ॥ अर्थीपापकः
हिरण्मयीं भूपां विततारस्वर्णमयं भूषणं ददौ तन्नामसाम्यं कर्णं इति नामसदृशत्वम् ॥ १९ ॥
नाकपतिः इन्द्रः सुधर्मासाद्यदेवसभां माप्य अस्य चरितं कर्णचरित्रं सुरभीकामधेनुः रोमं थं
चर्वितचर्वणम् ॥ १०० ॥ पार्थाः पांडवाः काम्यकसीमां हित्वा काम्यकवनमयां दां त्यक्त्वा
विबुधसंघः ब्राह्मणवर्गः तीर्थव्रतः तीर्थसंघः वध्वा सार्धं द्वौ पद्यामह अवगादुं स्नातुम् १०१

(गद्यम्) तत्रकदाचिदाश्रमहारिहामहाभागाममहोमसाधनमप
 हृत्यहरिणोयमितस्ततोधावतीतिवाष्पायमाणस्यकस्यचिदग्रज
 न्मनःशोकनिवारणायचक्रीकृत्यचापमनुधावतस्तान्पाश्वलता
 ताडनानुशक्तनवकिसलयजालमुल्लवनवेगपवनवहिवर्जलितगर्भव
 ह्विशिखाकंदलमिवारणिविषाणयोर्विश्राणःकतिपुचिपदेपुमुग्रह
 इवकतिपुचिदुरासदइवचित्रगतिःकोपिरुष्णसारोदूरमपाकृष्यस्व
 यमंतरधात् ॥ २२ ॥ तदनंतरंललाटंतपनखंपचहेलिधूलिभ्यांघ्रा
 वापृथिवीभ्यामुदन्यावदान्यमहिमनिदिनयौवनेप्रकृतमर्थमिवपा
 नीयमपिदस्ततोविचिन्वद्भिरनुजैःसहकस्यचिद्विशालस्यवनसा
 लस्यमूलभुवंतच्छायमंडलमिवपांडवःशनैःशनैरुपससर्प ॥ २३ ॥

हेमहाभागाः महाभाग्यशालिनः होमसाधनं होमोपकरणं वाष्पनेत्राश्रु अग्रजन्मात्रा
 स्त्राणः चापंचक्रीकृत्यधनुषिशरसंधानंकृत्वा अनुपक्तः संलग्नः उत्पुवनं उड्डाणं गर्भवह्विशि
 खाकंदलं उदरस्थान्निज्वालासमूहः अरणिः अग्निमंथनकाष्ठं विषाणं शृंगं मुग्रहः मुखेन गृ
 हीतुं शक्यः दुरासदः दुःस्तेन प्राप्तुमशक्यः कृष्णसारः हरिणविशेषः दूरमपाकृष्य दूरं नीत्वा
 ॥ २२ ॥ हेलिः सूर्यः घ्रावापृथिव्यौ आकाशभुवौ उदन्यावदान्यमहिमा उदन्यापिपासात
 स्याः वदान्यः दातामहिमापस्यसः दिनयौवनं दिनमध्यकालः प्रकृतार्थं हरिणं विचिन्वद्भिः
 अन्विष्यद्भिः सालः वृक्षविशेषः ॥ २३ ॥

(प०) तत्रानिलैः कमलगंधिभिरुच्यमानामाशांगतेषु सलिलायचिरा
 यितेषु ॥ भीमादिषु क्षितिभुजापरितप्यभेजेतेषां पदानुसरणमदय
 कापिवापी ॥ १०२ ॥ तस्यास्तटे कमलिनीदलपात्रपाणींस्तान्पं
 क्तिशोनिपतितानवलोक्य वीरान् ॥ बाष्पांबुभिः प्रथमदर्शितमार्गं
 येवतन्वानृपस्य धरणीं सहसानिपेते ॥ १०३ ॥ स नृपतिर्ददृशेधि
 कवत्सलः सपदि मूर्च्छितधीर्निभृतांगकः ॥ स्वयमपि प्रविभज्यतदा
 दशामनुभवन्निवतामनुजाश्रिताम् ॥ १०४ ॥ नासाविलोभनपटू
 न्नवपुष्पगंधानादाय तत्र मधुपैरनुसेव्यमानाः ॥ वर्धिष्णुचेतनमि
 भंवनवापिकायाः कलोलमल्लपवनाः कलयांबभूवुः ॥ १०५ ॥

अनिलः वायुः उच्यमानाशा सूच्यमानादिक क्षितिभुजापरितप्यपुष्टिष्ठिरेण तापं प्रा
 प्य ॥ १०२ ॥ दलंपत्रं पाणिः हस्तः तनुः देहः धरणिः भूमिः ॥ १०३ ॥ नृपतिः धर्मरा-

जा भीःनृणां निभृतामकः जहदेहः अनुजाश्रितावपुभिःस्वीकृता ॥१०४॥ मधुपःक्षम
रः अनुमेव्यमानःपुनः येननाज्ञानं कठोऽहमाहवचनः महाहहरीर्गर्वधियापुः ॥१०५॥

(गद्यम्) ननः क्षणादेवार्किन्दुदुम्यपरितः शून्यशून्यादिशोवि
लोकपमानः शनैः शनैः उपसृत्यशोकचंचलेनपाणिनातान्भ्रानून्
पर्याषट्पथापरामृश्यपरामृश्यवनविहंगमृगपानसौकर्यापदुरवतरां
तांसरसीपरिपुरीयनुमिववाष्पधाराभातिवर्षन्धर्ममूनुरेवंविलपिनु
मारगत ॥ २४ ॥

किंचिदुत्तम्यकिंचिदुत्थाप्य शून्यशून्याअनिर्गर्भकरा उपसृत्यसमीपभार्गमत्वा परा
मृश्यस्पृष्टा विहंगःपक्षिः मृगःपशुः पानसौकर्यमुत्सृज्य पुरवतरानुःसदायिनी धर्ममूनुरेव-
विलपिनुमारगतपुषिचिरःविहार्पकृतवान् ॥ २४ ॥

(पद्यम्) वीराभवद्विपदिदेवपरंपरापिदूरापरान्प्रतिनराजगिरांप्र
वृत्तिः॥हाहादशोयमिहबोध्यकुतोवतीर्णामामंतरेणकिमिदंभवतां
प्रघाणम् ॥१०६॥ दिवंकठोरचरितंदययाविहीनंमाद्रीमुतावहह
मातृमुखाननिहो॥कंदीकुराणिचफलाणिचभक्षयित्वाकांतारसी
भनिमयाचरितुंनसेहे ॥१०७॥ स्वयमव्रणएवयोरणेव्रणमाधत्त
हरस्यमस्तके॥व्रणमाधुपिपार्थतस्यनेविदधानिस्ममृधंविनैवकः॥
॥१०८॥ वरमद्वेषिनिपुद्गजीवनभुजपरस्यानिधेमारुतेकर्णाकर्णि
कषानिशस्यभवताप्राप्तामवस्थामिमाम्॥ शोकेनानिशमेकचक्र
नगरीभाजाचवाप्रापितुंस्वस्त्रीयैःसहसौबलस्यचमृदाकोप्येषका
लोऽभवत्॥१०९॥ मध्यप्यसूनिहविमूर्चानपाह्मसेनीसारवापदा
मिषमसुद्भगातिर्मेवजः ॥ हामाद्रिकुंतिपुत्रपौर्वनभूमिरेवपुत्रप्रसू
तिविपदोः पदतांप्रपेदे ॥ ११० ॥

विपदिघाणमकठे देवपरंपरापिदूरादेवसंधोऽपिअशकः नगिरांप्रवृत्तिःअकुमसंभवःआ
मंतरेणमीपकृत्वाप्रघाणकिंवरणयोग्यमित्यर्थः ॥ १०६ ॥ दयाविहीनंअर्पमाद्री-
मुतीनकृतसहदेवी कंदीकुराणिकंदमुत्तानिकांतारसीभनिअरण्यपति चरितुंसंचारितुंअ
व्रणः ॥१०७॥ शतरहितःव्रणमाधत्तक्षत्रंकार हरःभीरांकरः आपुव्रणःवरणं मृधंवि
दधानिस्वपुद्गंकार ॥ १०८ ॥ निपुद्गजीवनःबाहुपुद्गयिपः मारुतिःभीमः कर्णाक-

णिकपाकर्णेकर्णेनिशम्यभ्रुवा अवस्थामरण अनिरीदिनरार्ध नगरीभाजःपुरजनाः स्व
स्त्रीपैःसह भगिनीपुत्रैःमुषोधनादिभिःसह सौमिलःशकुनिः मुदाहर्षेण ॥ १०९ ॥ इहअ
सूनुर्विमुंचतिहहस्थलेषाणान्पजति श्वापदापिपंशुभक्ष्यं अपुद्गतिःअनभिज्ञा पदना
आश्रयस्थलम् ॥ ११० ॥

कूटस्थशीतकरकुक्षिगनंकुरंगंकुर्वन्स्वजानिऊनकोपरसान्तिरेकम् ॥
कोदंठमप्यगणयन्कुलिशास्त्रमूनोः कासौस्थितोवनमृगःकुलहान
येनः ॥ १११ ॥ इत्थंविलप्यनृपतीस्वयमप्यमीषामंतस्वहेनुरि
दमित्पुदकंसरस्याः ॥ पानुंप्रवृत्तवतिकोपिपुमानदृश्योगंतीरमा
हगगनास्थितएववाचम् ॥ ११२ ॥ राजन्मदुक्तिसरणेःप्रतिवाक्य
दानंदेवोप्युपेक्ष्यजलमन्नपानुमीष्ट ॥ एतेमदीयमवमत्यवचो
ऽवलेपात्पीतांससःसपदिबिभ्रतिदीर्घानद्राम् ॥ ११३ ॥ तत्प्रत्युदी
र्यसालिलंतुपिबेतिवक्तुःप्रश्नानसौर्दिविचरस्यपटुत्तरैःस्विः ॥ प्रत्यु
द्ययौबहुमतेर्षनदेवतानामिदोःकरानिवनरंगकुलेःपयोधिः ११४
कटिलंबितवल्कलोजटालःकमनीयस्मिन्नधीनयज्ञमूत्रः ॥ कुश
वर्धवनंसितःसदेवःकुरुराजस्यपुरोवतीर्यतस्थौ ॥ ११५ ॥

कूटस्थशीतकरः आर्दिकुलपुरुषःखंडः कुरंगःहरिणः अतिरेकःअतिशयः कुलिशास्त्र
मुःअर्जुनः कुलहानिःकुलनाशः नःअस्माकम् ॥ १११ ॥ अमीषांअंतहेनुःबधूनांवरणहे
नुः सरसीवापी पुमान्पुरुषः वाचमाहशब्दमुवाच ॥ ११२ ॥ सरणिःपटुतिः नंदहेनश
कोभवति वचःअवमत्यभाषणादरंज्या अवलेपःजलमदः अंभःजलं सपदिनक्षणेदीर्घनि
द्रामरणम् ॥ ११३ ॥ तत्प्रत्युदीर्षमथप्रत्युत्तरंदत्त्वा सलिलंजलंअमीधर्मः दिविचरःदे
वःपटुत्तरंमधुरंप्रत्युत्तरंदुकरःखंडकिरणः तरंगकुलंलहरीमाता पयोधिःसमुद्रः ॥ ११४ ॥
जटालःजटाधारी कमनीयंमनोहरं वर्धपथंअवर्तितः भूषणयुक्तः कुरुराजःधर्मः ॥ ११५ ॥

(गद्यम्) सनुतअलोकातीतेनराकाशनमिवाकारयनानिजेननेजसा
कुड्मालीरुतकरकमलयुग्मंतमात्ममंतमबंधममेदुरमेवमवादीत् ॥
॥ २५ ॥ अयेवत्सर्माधर्ममवेहिंसंप्रतिविमनजनविनीर्णविविधं
विपिनंशमनुभवतोभवतोभावंयुभूत्सुंरवमाचरिपंतद्रुधापरी
क्षितेनभवतःशालेनसमंजसेनप्रश्नोत्तरंणचप्रसेदिवानस्मि ॥ २६ ॥
तस्मान्ममानुग्रहेणस्वप्नाजितैरिषभूयोप्युत्थितैरनुजन्मसिःसह

त्रयोदशीं शरदंरूपांतरवतं भवंतं कोपिनजानीयादिति वरंचतमराणि
च विस्मयविस्मारितनयनपरिस्पंदनाय निज नंदनाय प्रतिपाद्य सपु
मानंतर्दधे ॥ २७ ॥

लोकातीतः लोकविलक्षणः राकापूर्णमारात्रिः आत्मसंभवः पुत्रः युधिष्ठिरः प्रेममेदुरं
प्रेमयुक्तं राकाशतमाकारपताशतचंद्रतुल्याकृतिः ॥ २५ ॥ मांधर्म अवेहि मां यमधर्मजा-
नीहि विमतजनवितीर्णैरिषुदत्तं शीलं स्वभावः प्रसेदिवान्प्रसन्नः ॥ २६ ॥ अनुजन्मावं-
धुः शरत्संवत्सरः विस्मयः आश्चर्यं विस्मारितः स्मृतिरहितः परिस्पंदः निमेषः सः पुमान्यम-
धर्मः नंदनः धर्मः ॥ २७ ॥

(पद्यम्) तत्तादृशो भगवतो वचसानिकाममासाद्य मोदसरमाश्र
ममाणतानाम् ॥ प्राप्सारणे द्विजवरस्य शुचेव साकमंतर्जगाम सम
योऽपि महानमीषाम् ॥ ११६ ॥

इत्यनंतमृदकविकृतौ चंपूभारते पंचमस्तवकः ॥ ५ ॥

भगवतः यमस्य निकामं मोदभरं अत्यंतं हर्षभरं द्विजः ब्राह्मणः शुचासाकंदुः स्नेन सहितं
अंतर्जगाम समाप्तो बभूव समयः वनवासकालः अमीषां पंडुनंदनानाम् ॥ ११६ ॥

पंचमस्तवकः समाप्तः

अथ षष्ठस्तवकः ॥

(पद्यम्) तदनुते भरता व्यवधाश्रयाच्चरमहायनलंघनकांक्षिणः ॥

अतिचिरं रविभांडविषाद्विज्ञाननुचरानिवतामटवीं जहुः ॥ १ ॥

भरताः पांडवाः २ नटाः व्यवधा अंतर्धानं २ वेपांतरं अयनं वर्षं रविभांडं सूर्यदसं पात्रं
अटवीं जहुः अरण्यंत्यजुः ॥ १ ॥

(गद्यम्) तदनु तदनुचितवचनसाहसाधिगतवाहसाधिपवपुषं नहु
यमोदरदमुनः शमनाय चतुरर्णववारिकांक्षिणः पारिकांक्षिणः कोपो
दिताच्छापो दधेरुत्तरैरमुमुत्तार्य तस्मादेव विस्मारितनिजविधिदु-
र्विलासादासादितवराः वरारोहयातया सह दुःसह निजधामपिधान
वैदग्ध्यमभ्यसितुकामाश्च वमत्स्यनगरस्यानतिसमीपगामिनीं पितृ
वनशमीममजन् ॥ १ ॥

वचनसाहसाधिगतवाहसाधिपवपुः दुर्भाषणप्राप्तमहाजगरशरीरनहुषः भूपतिविशे-
षः ओदरदमुनः शमनं क्षुधानिवारणं चतुरर्णववारिचतुः सागरोदकं पारिकांक्षीमुनिः

अगस्त्यः उत्तरनौका २ प्रतिवाक्यं विस्मारितः स्मृतिरहितः आसादितं प्राप्तं वरारोहाद्रौ-
पदीधामपिधानवैदग्ध्यतेजाच्छादनचातुर्यं मत्स्यनगरं विराटनृपनगरं पितृवनं स्मशानं १

(पद्यम्) क्रमेण मत्स्येन्द्रपुरोपकंठे करालमापुः पितृकाननं ते ॥ वधू
द्रुहांभाविनि सूतजानां वधप्रदेशस्य दिदृक्ष्येव ॥ २ ॥ शमीतरो
तत्र निधाय शस्त्रममीत दंतर्ज्वलदग्नि कल्पम् ॥ जगाहिरेवेषमिवा
न्यमुच्चैर्ध्वजं विराटस्य पुरं प्रवीराः ॥ ३ ॥ समत्वमुत्कर्षनिकर्षयोः
स्वं संदर्शयिष्यन्निवधर्मसूनुः ॥ क्रमेण हंसः परमोऽपि भूत्वा कंकत्व
मापद्यत सद्य एव ॥ ४ ॥ पुरार्जुनस्येव यतित्वमेतदस्यापि कामप्य
परांसपत्नीम् ॥ संपादयेत्किं नु ममेति कृष्णा तथा विधंवीक्ष्य नृपं शशं
के ॥ ५ ॥ त्रिदंडकापायकमंडलूज्वलोजपस्फुरदंतपटोयुधिष्ठिरः ॥
उपानहं दारुमयीं पदास्पृशन्नुपासदत्तं संसदि मेदिनीश्वरम् ॥ ६ ॥
दृष्ट्वा समुत्थितो मात्स्यो धृतप्रश्रयविस्मयः ॥ तत्पादपांसुं फालांते
चक्रे तं पुनरासने ॥ ७ ॥ दुर्वीरगर्वासहनो थभीमो दर्वीकरो दर्शितसू
दभावः ॥ शोणाधरालोलुपसूतसूनोः प्राणानिलान्पाययितुं किला
सीत् ॥ ८ ॥ पितुः सखायं परिपूज्य मेधैर्दिनेदिने तृप्तिमिवोपनेतुम् ॥
सूदाकृतिः सोपिययौ विराटं दृकोदरो दृत्तशरावपाणिः ॥ ९ ॥ कु
लशैलशृंग इव जंगमेतदा कुरुकुंजरे चलतिकंपनं मुहुः ॥ वसुधैव त
स्य न पुरस्य केवलं वहति स्म कीचकभुजाप्यदक्षिणा ॥ १० ॥ महा
नसेऽवतरतो जनस्य सपतिः कृतः ॥ महानसे वतरतो मात्स्यं स्वादु
षुकर्मसु ॥ ११ ॥

उपकंठे समीपे करालं पितृकाननं भयंकरं श्मशानं वधूद्रुहः द्रौपदीद्रोहकर्तारः सूतजाः
कीचकाः ॥ २ ॥ अंतर्ज्वलदग्नि कल्पः गर्भस्थिताग्नि सदृशः अभीपांडवाः अन्यवेषः रूपांत
रम् ॥ ३ ॥ निकर्षः विपत् परमहंसः हंसश्रेष्ठः २ संन्यासी कंकत्वं वकत्वं २ कंकसंज्ञाधर-
विप्रत्वम् ॥ ४ ॥ पुरा सुभद्राहरणप्रसंगे अपरासपत्नी अन्यास्त्री कृष्णा द्रौपदी ॥ ५ ॥
उज्ज्वलः दीप्तिमान् दंतपटः ओष्ठः दारुमयं काष्ठमयं उपान द्वाद्वा मेदिनीश्वरमुपासदत्
विराटनृपसमीपं जंगम ॥ ६ ॥ मात्स्यः मत्स्यनृपः प्रश्रयः विनयः पांसुः धूलिः फालं ललाटे
॥ ७ ॥ दुर्वीरः भक्तशत्रुः दर्वीकरः नागः २ दर्वीहस्तः सूदभावः पाचकत्वं २ नाशकत्वं
शोणाधरालोलुपः द्रौपदीकामुकः सूतसूनोः कीचकः प्राणानिलः प्राणवायुः ॥ ८ ॥ पितुः

ससायंअग्निं पधंइधनं वृत्तशरावपाणिःवृकोदरःदर्वीहस्तः भीमसेनः ॥ ९ ॥ कुलशैलः
विंध्यद्रिः कुरुकुंजरःकुरुश्रेष्ठः वसुधाभूमिःअदक्षिणावामा ॥ १० ॥ (महानसःपाक
शाला) महानसावतरतोजनपतिसूदजनाध्यक्षः स्वाडुकर्ममधुराजपाकक्रिया ॥११॥

स्त्रीत्वेनयोगःखलुवीरगर्ह्यःपुंस्त्वेनचांतःपुरवासविघ्नः ॥ इतीवपंड
त्वमवश्यमाव्यमादायपार्थोऽपिजगाममात्स्यम् ॥१२॥ कृतवस
तिरसौनृपस्यकन्यागृहभुविनर्तयतिस्मतालपाणिः ॥ मधुकरमु
खरोलतावनांतेमलयगिरेरिवमारुतप्ररोहः ॥ १३ ॥ ममध्वजांक
स्यविभर्तिसंज्ञामसावितिप्रेमभरादुपेतः ॥ प्रसूनधन्वेवसुतोऽपि
माय्यामात्स्येन्द्रमागत्यननाममूर्ध्ना ॥ १४ ॥

गर्ह्यनिधं अवश्यंभाव्यपंडवंउर्वशीशापात्प्राप्तं भविष्यन्नपुंसकत्वं आदायधृत्वापार्थः
अर्जुनः ॥१२॥ नृपकन्याविराटकन्याउत्तरा तालपाणिःतालक्रियानिपुणहस्तः मधुक-
रमुखरःभ्रमरेणसशब्दः ॥१३॥ ध्वजांकसंज्ञामत्स्यनाम असौमत्स्यनृपः प्रसूनधन्वाम-
दनः माद्रीसुतःनकुलः ॥ १४ ॥

तंपश्यन्नकुलंराजातंद्रालुट्टङ्निमेषणे ॥ निजांमात्स्येश्वराभि
ख्यांनिनायप्रकटार्थताम् ॥१५॥ कशांकरेसविभ्राणंशशांककु
लभूषणम् ॥ मंदुरापतिमातेनेतंदुरापपराक्रमम् ॥ १६ ॥ अस्म
त्तिरोधिविरतेर्भवितात्रहेतुरेतद्दिनैःकतिपयैरितिजानतेव ॥ पांडोः
सुतेनचरमेणचतस्यराज्ञोवृंदंगवांप्रजुगुपेपृथुकौतुकेन ॥ १७ ॥
आगतानगरवासवांछयादेवतेवविपिनस्यपार्षती ॥ केलिपुष्पमि
वदंतकंकतंविभ्रतीनृपवधूमुपागमत् ॥ १८ ॥ सैरंधीरूपभाजो
स्याजातिनैच्यान्नतंशिरः॥ सुदेष्णायास्तुवीक्ष्यैनांसुंदरींवीडपी
ठनात् ॥१९॥ वनभुवइवमाधवोदयश्रीर्मनुजपतेरवरोधयोपितो
सौ ॥ अनुदिनमखिलालिलालनीयैरलमकरोत्तिलकैरतीवदृश्यैः २०

दृष्टिमेषणंतद्रालुः तटस्थः अभिरूपासंज्ञा प्रकटार्थताअन्वर्थकता ॥ १५ ॥ कशा
अश्वत्थादनचर्म प्रतोदःशशांकः चंद्रः मंदुरापतिःअश्वशालाध्यक्षः॥१६॥तिरोधिविरतिः
गुप्तस्थितिः पांडुसुचरमःसहदेवः गवांवृंदंधेनूनांसंघः ॥ १७ ॥ पार्षतीद्रुपद्रुकन्या केळि
पुष्पंकीडापुष्पं दंतकंकतं (फणी इ. म.भा.) नृपवधूःविराटनृपस्त्रीसुदेष्णा॥१८॥ (सै-
रंधीरूपभाजः) सैरंधीनामधार्पाःनैच्यान्नतंनीचत्वात्नम्रीकृतं सुंदरीद्रौपदी म्रीडपीठं

लज्जादुःखम् ॥ १९ ॥ माधवःसंतः मनुजपतिःविराटः अवरोधयोषित्पट्टराज्ञीसुदे-
ष्णा आलिःसस्त्री लालनीयमनोहरं दृश्यंमशंसनीयं अलंअलंकृतम् ॥ २० ॥

(अनंतरंस्ववशाभ्रमादृतकंकतमतिरसोत्पादनचणमधिगतशोभ
नाटनपाटवमिश्रितगंधर्वकुलमाकलितगोत्रापलापंपत्रानामपिरू
पमुदंचयंतीपांचालनृपतिमुतापंचापिपतीननुयातवती)

(स्ववशाशिल्पकारिणी गंधर्वकुलंअश्वसंधः गोत्रापलापंगोरक्षणं पांचालनृपति
मुताद्रौपदी)

(पद्यम्) विमतानपितैर्जित्वाविवासमिवदायकः ॥ अक्ष्येष्वकुरु
तादृत्तिमवनींद्रेणधर्मभूः ॥ २१ ॥

विमतःशत्रुः विवासःप्रवासः अक्षावृत्तिद्युतकीडाभ्यासदृढत्वं अवनींद्रःविराटः
धर्मभूःयुधिष्ठिरः ॥ २१ ॥

(गद्यम्) एवंतैस्तैःस्वरुत्यैःसंपादितंशिरःकंपंवयःकृतमिवसंतत
मनुभवतानेनमहीपतिनावहुमानिताःपृथासुताःयथाविवासनखे
दंतथातदीयमपिस्वरूपमितरेजनास्तत्रनाज्ञाशिपुः ॥ २ ॥ अथै
कदातत्रमुदेष्णायाःप्रेषणेनमदनोत्सवासवायवासवायतनसदृशं
वासगेहमागतांकौरवाधमकरपरिक्लेशदुःखादिवविवर्णेनवाससाव
गुंठितांगीनखशशिपरंपरासेवनलालसतयेवप्रपदसंमुखीनलोचन
नीलोत्पलाराजीवशंकयानुव्रजताराजहंसेनेवरजतभाजनेनराजि
तकरांचलापांचालमुतांगिलोक्यपंचेषुवाणवंचितविवेकोमंचादु
पसृत्यकिंचिदाकुंचितमौलिःकीचकोनीचांवाचमुवाच ॥ ३ ॥

शिरःकंपंमशंसार्थकशीपंचलनं वयःवार्धक्यं विवासनंप्रवासः सेदंनान्नासिपुःदुःखंन-
ज्ञानवंतः तत्रमत्स्यपुरे ॥ २ ॥ आसवंमद्यं वासवायतनंइंद्रसदनं वासगेहंनिवासगृहं कौर-
वाधमःदुःशासनः विवर्णवासःप्रलिनवस्त्रं अवगुंठितागं वेष्टितांगंशशिपरंपराचंद्रपंक्तिः
सेवनलालसतासेवनेच्छा प्रपदंपादाद्यं प्रपदसंमुखीनलोचननीलोत्पलाअधःपश्यतीत्यर्थः
(नीलोत्पलंकमलं) राजीवशंकाकमलभ्रातिः राजतभाजनं रौप्यपात्रं राजितकरांचला
भूषितहस्ताग्रा पांचालमुताद्रौपदी पंचेषुवाणवंचितविवेकः मदनेनरुतःविचारशून्यः
मंचःमंचकः आकुंचितमौलिः वकीकृतंशीर्षं नीचांवाचमुर्भाषणम् ॥ ३ ॥

(पद्यम्) इदमेवहिसद्भद्रभद्रंयदिदानींतवमार्दवज्ञमंघ्रेः॥ अयम-
 प्यहमस्मिधन्यधन्योहरिणाक्षित्वदपांगगोचरोयः ॥ २२ ॥ नत
 गात्रियदागमेनमानयमेमोदगिरेरधित्यकाम् ॥ चिरपुण्यफलांकु
 रश्रियादिवसोवैजननस्तदेषमे ॥ २३ ॥ अन्वर्थतामालिनिनेभि
 धायाःकुतो नजागर्त्यधुनाकचेपु ॥ तस्याःप्रतीपोदितवर्णपंक्तेरर्थो
 थवालंकरणंयमीषु ॥ २४ ॥ बाहोरनंगदत्वस्यवालेनेकारणेउभे ॥
 एकेतयोस्तुलावण्यमितरंनावगम्यते ॥ २५ ॥ अरम्यभावंभज
 तेजगत्यामंगेषुकिंचिद्विकलोऽपिलोकः ॥ निरीक्ष्यसेत्वंतुविचित्र
 मेतन्मध्येनहीनापिमनोज्ञमूर्तिः ॥ २६ ॥ नपल्लवस्तन्विनविद्रुम
 श्रताग्नोऽधरोऽयंतवर्विवमेव ॥ चंद्रोयदिस्थान्तववक्रमेतचंद्रस्य
 विंबंसहजंहिलोके ॥ २७ ॥ कांतेतवाननमिदंकमलावलीपुष्पधुं
 रासरसिविस्मृतमेवधात्रा ॥ पश्चाद्विचिंतनवतातदुपांतभागेसंत
 क्ष्यतेविचरितःखलुहंसपादः ॥ २८ ॥ कूपस्यतीरेनिवसन्नपायं
 कोवानधत्तेवदकोमलांगि ॥ त्वन्नाभिकूपस्यतटेनिवासीनदृश्य
 तेसंप्रतिमध्यभागः ॥ २९ ॥ अक्षीणवक्त्रशशिसेवनलामतोपा
 दालिगितामिवमिथोरजनेस्त्रियामीम् ॥ त्रेधाविभज्यरचितांवहसे
 यवेर्णांकंसिंहसंहननमूहयितुंवियुक्तम् ॥ ३० ॥ सुदतिबहुपराग
 धूसरापित्वमपहरस्यधुनामनोमदीयम् ॥ रतिरिवहरकोपदस्यमा
 नस्मरतनुधूमलवाविलाखिलांगी ॥ ३१ ॥ त्वामुल्लसद्दिवफला
 धरांमेमामप्यनंगाशुगमर्दितंते ॥ विशंकमस्मिन्विजनेप्रदेशेपद्मा
 ननेपातुमयंहिकालः ॥ ३२ ॥

सद्यगृहं भद्रभद्रंअविमंगलप्रदं अंग्रिःपादःअपांगगोचरःनेत्रकटाक्षविषयः ॥ २२ ॥
 नतगात्री नम्रांगी मोदगिरेरधित्यकाहर्षपर्वतस्पृक्ष्वभूमिः वैजननःउत्पत्तिदिवसः ॥ २३ ॥
 अन्वर्थतामालापुक्ता कचेपुनजागर्तिकेशेषुनविद्यते प्रतीपोदितवर्णपंक्तिः मालिनीना
 म्नः विपरीतवर्णमालानीलिमा केशभूषणविशेषम् ॥ २४ ॥ अनंगदत्वंबाहुभूषणराहित्यं
 मदनदातृत्वं इतरंअन्यकारणम् ॥ २५ ॥ अरम्यभावःकुरूपता विकलःव्यंगः मध्यहीना
 कटिभागरहिता अतिसूक्ष्मा कटिपुक्ताइत्यर्थः मनोज्ञरम्यम् ॥ २६ ॥ तन्वीलशांगी वि-
 द्रुमःप्रवालरत्नं वक्त्रंवदनं सहजःसहोत्पन्नः ॥ २७ ॥ आवलिःपंक्तिः स्रष्टुनिर्मातुं धात्रावि-

विधिना उपांतिसमीपं सपादः हंसचरणः २ लेखनप्रमादचिह्नम् ॥ २८ ॥ अपायंधत्तेतंक
 टंधारयति मध्यभागः कटिपुरोभागः ॥ २९ ॥ अक्षीणवक्रशशीपूर्णवदनचंद्रः त्रिया-
 मीरजनी त्रिप्रहरारात्री सिंहसंहननमूहयितुंसुंदरपुरुषं मृगयितुम् ॥ ३० ॥ परागधूसराधू-
 लिमलिना रतिः मदनस्त्री लवः लेशः आविलामलिना ॥ ३१ ॥ अनंगाशुगः मदनबाणः
 विजनप्रदेशः एकांतस्थलं पातुंचुवनं कर्तुम् ॥ ३२ ॥

(गद्यम्) इतितस्यतादृशंवचनमाकर्ण्यपि चित्तचंपकमंजरीचं
 चरीकायमाणंपंचशरविकारापांचालीगिरमिमांस्मररागतिमिरकौ
 मुदीमुदीरयामास ॥ ४ ॥

तस्यवचनमाकर्ण्यकीचकभाषणं श्रुत्वा चंचरीकायमाणः भ्रमरायमाणः चंपकेभ्रम-
 रोनागलतीत्याशयः पंचशरः मदनः स्मररागः मदनप्रीतिः तिमिरकौमुदीअंधः कारनाश-
 कर्त्री चंद्रिका गिरमुदीरयामासवाणीमुवाच ॥ ४ ॥

(पद्यम्) अंतःपुरेषु विहरन् अपिकीचकत्वं सैरंध्रये स्पृहयसीति विग-
 र्ह्यमेतत् ॥ रम्येषुकल्पकुसुमेषु चरन् दिरेफोरज्येत किंपितृवनद्रुमगु-
 च्छिकायाम् ॥ ३३ ॥ प्रतायते च पलतापतिवत्तीपुयाहठात् ॥
 इष्टार्थसिद्धेः प्रागेव दिष्टांतदोग्धिसानृणाम् ॥ ३४ ॥ गंधर्वाः संति
 मेकांताबाधतेयान् स्मरोनिशम् ॥ स्वाभिरव्यां स्वास्त्रसंख्यां च बहन्ती
 तीर्ष्याकिल ॥ ३५ ॥ दोष्मतामवतंसास्ते स्वरूपं नैव केवलम् ॥
 गोपायंत्यप्रमादेन परेभ्यो मांचमानिनः ॥ ३६ ॥ तदद्यपि वामे
 स्मिन्संप्रतिष्ठाससे यदि ॥ तेतुत्वांचारयिष्यंति दक्षिणेपि धृतकु-
 धः ॥ ३७ ॥ इत्यूचिषीसामहिषीकुरूणां शेमुषीमती ॥ सद्योनि
 ववृतेतस्माच्चित्तवृत्तिरिवात्मनः ॥ ३८ ॥ यथायथास्याधावंत्या
 रिखणेन पदोर्युगम् ॥ तथातथारूपारुण्यंतस्याधत्तदृशोरपि ॥ ३९ ॥
 कृष्णाततस्तेन कृतांतभासाकेशे गृहीत्वा मुविपातितासा ॥ पर्याय
 बद्धोद्यमविश्रमाभ्यां पद्भ्यां करभ्यामपि पर्यभावि ॥ ४० ॥ प्रहार
 भीत्येव तदामृगाक्ष्यानाढ्यां कचिद्यांतरधत्तसंज्ञा ॥ उद्गम्य सा दूर
 गते प्रहर्तयुद्वाटयामास दृशौ चिराय ॥ ४१ ॥

सैरंध्रीराजपत्न्याः दासी स्पृहयसिद्धिच्छां करोषि विगर्ह्य अनुचितं दिरेफोरज्येत भ्रमरः
 आसक्तः भवेत् पितृवनद्रुमगुच्छिकास्मशानतरुपुष्पमंजरी ॥ ३३ ॥ चपलताव्यभिचारः

पतिवत्तीसभर्तृकास्त्री हठादलात्कारात् दिटांतंदोग्धिप्रलयंददाति ॥ ३४ ॥ मेकांताःगंध-
र्वाःसंविमपतयःगुप्तरूपाःसंति अनिशंचिरं स्वाभिरूपांस्वकांतिर्दृष्यांअभिमानः ॥ ३५ ॥
दोष्मतामवतंसाःभुजवोर्षशातिश्रेष्ठाः अप्रमादेनगोपायंतिदाक्षिण्येनरक्षंति मानिनःमा-
नधनाः ॥ ३६ ॥ वामपथःदुर्मागः प्रतिष्ठाप्रस्थानं दक्षिणेपथित्वाचारपिप्यंतिस्वाहनि
प्यंति धृतकुधःकोपवशाः ॥ ३७ ॥ महिषीद्रौपदीशेमुषीमतीबुद्धिमती बुद्धिमानित्यू-
षिपीइत्युक्तवती तस्मात्निववृत्तेकीचकान्जित्ता ॥ ३८ ॥ रिंस्वणंगमनस्स्वलनं पदो-
पुंगंपदद्वयं रुपाकोपेन आरुण्यंरक्तवर्णत्वंदृशोर्पुंगनेचद्वयम् ॥ ३९ ॥ कृष्णासैरंध्रीकृतान्तः
यमः उद्यमःश्रमः विश्रमःविरामः पर्यभाविपराजिताताडिता ॥ ४० ॥ नाड्यामंतर-
धत्तमूच्छांयुक्तावभूव संज्ञाचेतना उद्गम्य दर्शयित्वा मृगाक्षीसैरंध्री ॥ ४१ ॥

(गद्यम्) तदनुशनैरुत्तस्थुषीधरातलपरागधूसरिमतिरोहितदीधि
तितयावासरापलापितमहामहौषधिलतेवविलुलितचूर्णकुंतलत
याचक्रवाताकुलीकृतवालपूलिकाचरममृगीवसूतान्ववायजनपद
स्यप्रथमामीतिबाधामिववाष्पधारामुत्सृजंतीकचिदपिशरणमलम
मानासायाज्ञसेनीमंदंमंदंतदेवभूपतिभवनमभिजगाम ॥ ५ ॥

धरातलंभूतलं परागधूसरिष्णाधूलिधूसरत्वेन तिरोहितदीधितिः व्याप्तकांतिः वासरः
दिवसः विलुलितमर्दितं कुंतलःकेशः पूलिकागुच्छः बालःकेशः सूतान्वयःकीचककुटं इति-
बाधाअतिवर्षणपीडानाशकारिणी शरणःरक्षिता याज्ञसेनीसैरंध्री भूपतिभवनंविराटगृहं५

(पद्यम्) दृष्ट्वातांज्ञातवृत्तांतोदेव्यागेहेचरजनः ॥ नयनांभोवि
मुमुचेनतुकिंचनभाषितम् ॥ ४२ ॥ सायंमहानसशयंशनकैर्ययौ
साभीमंरहःपृथुशरावरुतोपधानम् ॥ धूमाधिरोहमलिनंवसनंवसानं
नीलांबुवाहपरिवीतमिवाचलेंद्रम् ॥ ४३ ॥ निःश्वस्यदीर्घमियमं
तिकमावसंतीस्पृष्टेनवाष्पसलिलैःकुचयोःस्वलज्भिः ॥ बुद्धेनते
नकिमिदंव्यसनंतवेतिपृष्टासगद्गदमुवाचविषण्णचेताः ॥ ४४ ॥
किमद्यमेदुःखमपत्रपाकाकोवीरपत्नीत्वपदेभिमानः ॥ सर्वगतं
कीचकनीचपिद्वाहृत्वाकचेताहनमाप्तवत्या ॥ ४५ ॥ मयिदुः
खेनधुप्यंत्यामत्स्याधिपसमांतरे ॥ तथ्यस्येवयतेरासीद्धर्मसूनो
रुपेक्षणम् ॥ ४६ ॥ ब्रुमुक्षतेनजीवन्तीमारितामेवमानृपः ॥ क
ल्याणंखलुतत्तस्यकंकभावभृतोऽधुना ॥ ४७ ॥ तस्यैवाज्ञापये

जस्रंचलतास्वलनंविना ॥ भवताखलुनिःशंकंपरामृश्येकचेपरैः ४८
 ज्ञातवृत्तांतावर्तमानश्रुता देवीमुदेष्णा नयनांभोविमुजरोद ॥ ४२ ॥ सायंरात्रौ
 महानसःपाकशाला रहःएकांतस्थलं शरावंपाकपात्रं आधिरोहःलेपः अंबुवाहःमेषः अ-
 चलःपर्वतः ॥ ४३ ॥ अंतिकमावसंतीसमीपस्थिता वाष्पसलिलंनेत्रोदकं बुद्धःजागृतः तेन
 भीमसेनेन व्यसनंसंकटं सगद्गदंअस्पष्टाक्षरसहितम् ॥ ४४ ॥ मेमम अपन्नपालज्जारहिता
 नीचपिङ्गःअधमविटः पदस्थानम् ॥ ४५ ॥ घुष्यंतीआक्रोशंकुर्वती मत्स्याधिपःविराटः
 तथ्यंमत्प्यं धर्मसूनोरुपेक्षणंधर्मराजस्यउपेक्षा ॥ ४६ ॥ बुभुक्षतेभोक्तुंइच्छति२ भक्षयितुं
 इच्छति मारितामृता कंकभावःकंकनामगृध्रत्वम् ॥ ४७ ॥ अजस्रंसर्वदा स्सलनंविभ्रं कचे
 केशेपरामृश्येधृता परः परपुरुषः ॥ ४८ ॥

दुःशासनादप्यधिकोपराधेसूतात्मजोयंननिहन्यतेचेत् ॥ आद्ये
 कचग्राहिणिनाशितेपिसमायुषौवेणिमवेहिमांच ॥ ४९ ॥ अयं
 बलीयानितितेमतिश्चेदन्यत्रमांकापिनयस्वभीरुम् ॥ अज्ञातवा
 सेप्यनुभूयमानेरक्ष्यंहिशीलंगृहिणीजनानाम् ॥ ५० ॥ श्रुत्वाव
 धूगिरमिमांस्वपनोपनीतंशोणत्वमक्षिणपुनरुक्तयतोरुपाऽपि ॥ त
 स्याधरोष्ठमुदवेपतनिर्गमिष्यक्रूराक्षरावलिविमर्दनशंकयेव ॥ ५१ ॥
 गदापिसातिष्ठतुमेगभीरानियुद्धमात्रंमयिनिर्ममाणे ॥ कमेधवाहः
 कमरालवाहःकताक्ष्यवाहःकमहोक्षवाहः ॥ ५२ ॥ हिट्टिवकिर्मी
 रबृहद्रथात्मभूवकादिहत्यातरतस्त्रपांबुधौ ॥ निमज्जनायैवमुज
 स्यमेऽधुनासृजस्यमुंकीचकसूदनोद्यमम् ॥ ५३ ॥ तथाप्यौदास्य
 मेतस्मिन्ननौपायिकमेवमे ॥ क्षोदीयानपिवध्योहिकुलस्त्रीधुङ्म
 हीयसाम् ॥ ५४ ॥

अपराधःकेशाकर्षणं सूतात्मजःकीचकः आद्यकचग्राहीदुःशासनः ॥ ४९ ॥ व-
 लीयान्शक्तिमान् तेतव अन्यत्रअन्यदेशे भीरुर्भयशीलः गृहिणीशीलंकुलस्त्रीमर्षादा
 ॥ ५० ॥ वधूगिरं स्त्रीवचनं स्वपनोपनीतंनोद्राप्रापितं शोणत्वंआरक्तत्वं रुपारोपेण
 उदवेपतअस्फुरत् क्रूराक्षरावलिःभयंकराक्षरपंक्तिः ॥ ५१ ॥ गभीराभंगरहिता निपु-
 ण्वाहुपुङ्गव मेषवाहःइन्द्रः मरालवाहःविधिः ताक्ष्यवाहःश्रीकृष्णः महोक्षवाहःश्रीशंकरः
 ॥ ५२ ॥ बृहद्रथात्मभूःजरासंधः हत्यावधः त्रपांबुधिःलज्जासमुद्रः कीचकसूदनोद्यमं-
 सृजसिक्कीचकहननोद्योगमुत्पादयामि निमज्जनंस्नानम् ॥ ५३ ॥ औदास्यमनौपा-

किंउदासीनताअयोग्या क्षोदीयःक्षुद्रः वध्यःवधंकर्तुंयोग्यः कुलस्त्रीधृक्कुलस्त्रीग्राही
महीयांसःश्रेष्ठपुरुषाः ॥ ५४ ॥

(अयेतन्विकिंवहुना) तस्यासृजायावकितांघ्रिमस्त्रांचूर्णेनकपूर्
रमयांगरागाम् ॥ अकीर्तिमप्याथविलिप्तनेत्रामलंकरिष्येममवी
वीरलक्ष्मीम् ॥ ५५ ॥ वीरश्रियःशिल्पमिदंमयोक्तंयथार्थभावादनु
भूयसद्यः ॥ सैरंधिकाचारविनोदनेपितवानुसारेच्छुमवेहिमांत्वम्
॥ ५६ ॥ त्वयापुनःश्वःस्मितपूर्ववाचाप्रत्युत्पतंत्येवकटाक्षखेलैः ॥
क्रीडांविधानुंक्रियताममुष्यसंकेतभूस्तांडवमंडपोऽयम् ॥ ५७ ॥

सृजायावकितांघ्रिःरुधरेणसंजातः लाक्षारसपुक्तःपादः अंगरागः (उटि म.भा.)
अकीर्तिमपीअकीर्तिरूपंकज्जलम् ॥ ५५ ॥ वीरश्रीशिल्पवीरलक्ष्मीप्रसाधनं यथार्थ-
सत्यं सैरंधिकाचारविनोदनं दास्याचरणविनोदः अनुसारंअनुकरणम् ॥ ५६ ॥ पुनः
श्वःअन्यदिने स्मितपूर्ववाचाहास्यपूर्वकभाषणेन प्रत्युत्पतंतिसन्मुखंगच्छंति क्रीडार-
तिसुखं अमुष्यसंकेतभूःकीचकस्यसंकेतस्थलं तांडवमंडपःनृत्यमंडपः ॥ ५७ ॥

(गद्यम्) इत्याश्वासितवतःपत्युरनुमत्यापुनरागत्यनेपथ्यभवनम
धिशयालोरस्याश्चेतसःपलायमानस्यभयभरस्यसापिविभावरीस
हचरीवभूव ॥ ६ ॥

पत्युरनुमतिःभीमस्यानुमोदनं नेपथ्यभवनंराज्ञाःअंतर्गृहं विभावरीसहचरीवभूवरा-
ज्याःसहचारिणीवभूव गताइत्यर्थः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) अन्येद्युरेत्यचपलःपुनरब्रवीत्तांसुभ्रुप्रसीदमयितुल्यनि
कारपात्रे ॥ केलीपुहार्दकलहेपुत्रकेशकृष्टिपादाहतिचदधनीकुरु
वैरशुद्धिम् ॥ ५८ ॥ पंचसंतुधवास्तेभ्योमुंचभीतिमयिस्थिते ॥
पंचवकेवनेदृष्टेकिंचरेयुःपरेमृगाः ॥ ५९ ॥ मस्तकैजलिपद्मस्य
ममसंप्रतिभामिनि ॥ प्रसादशंसिनंपादंप्रयच्छसहचारिणम् ॥ ६० ॥

एत्यआगत्य तुल्यनिकारपात्रःपराभवसदृशापराधपात्रः केलिःरतिक्रीडा हार्दक-
लहःप्रेमकलहः केशकृष्टिःकेशाकर्षणं पादाहतिपादताडनं वैरशुद्धिःरोषप्रतीकारः ॥ ५८ ॥
धवःपतिः भीतिमुंचअपठतिभयंत्यज पंचवक्त्रःसिंहः परमृगःअन्यपशुः ॥ ५९ ॥
अंजलिपद्मंहस्तकमलं शंसिनःसूचकः सहचारीमित्रं भामिनीकोपना ॥ ६० ॥

(गद्यम्) इत्यविवेकंप्रलपंतमेनंप्रतिजुगुप्सयामुखसाचीकरणेन-

पाहेतुकतामभिनयंतीसाकुंतीसुपातृष्णाभिभूतेववचनमिदंकिं
चिदुदंचयांचके ॥ ७ ॥ अयिमद्रजगदिदमारुद्रंक्षुद्रयितुमनिद्रा
णस्यशंवरद्रुहःशासनमुद्रणायद्रुह्यतिकोवाजनःकिंतुइयानेवप्रस्तु
तेविशेषः ॥ ८ ॥

अतिवेलंअतीवप्रलपंतं निद्यभाषणंकुर्वाणं जुगुप्सानिदा साचीकरणंवकीकरणं
त्रपालज्जातृष्णाभिभूतासंगेच्छापराभूता उदयांचकेउवाच ॥ ७ ॥ क्षुद्रयितुंनिबलंकर्तुं
अनिद्राणःदक्षः शंवरद्रुदमदनः आरुद्रंरुद्रपर्यंतं (रुद्रःशंकरः) द्रुह्यतिद्रोहंकरोति ॥ ८ ॥

(पद्यम्) स्त्रीपुंसयोर्भावनतौमिथोयौपूर्वस्तयोर्वीडतिरःपटेन ॥

चिरायतेस्पष्टयितुंस्वरूपंपरस्तुतन्नोत्सहतेऽनुमंतुम् ॥ ६१ ॥

नटःनर्तकः ब्रीडालज्जा तिरःपटःअंतःपटः पूर्वःप्रथमः चिरायतेविलंबंकरोति परः

पुरुषः नटः ॥ ६१ ॥

(किंवद्वुना) गीर्मिस्तवाद्यचतुराभिरुदस्यतेमेगंधर्वदंडनभयंत्व
दवासिविघ्नः ॥ तस्माद्भजस्वरतिसौख्यभरायरात्रौमीमेस्थितेत
मसिनर्तनगेहमध्यम् ॥ ६२ ॥ तथैवलीलांतनवानितत्रतल्पांत
सीमानमुपेयुषस्ते ॥ भूयोयथांतःपुरिकाजनानांवक्त्रेनपश्येनपुनः
स्पृशेत् ॥ ६३ ॥

गीःवाणी अवासिविघ्नःप्राप्तिसंकटं दंडनभयंउदस्यतेशासनभीर्तित्याज्यते भरःअवि-
शयः भीर्मभयंकरं तमःअंधकारः ॥ ६२ ॥ लीलांतनवानिसुरतकीडांकुर्यां पुद्गकीडां-
कुर्यां तल्पांतसीमानंशय्यास्थलं वक्त्रंमुखं अंतःपुरिकाजनःराज्ञःस्त्रीजनः ॥ ६३ ॥

(गद्यम्) एवंमृगाक्ष्यावचनमाक्षिकस्यक्षौद्रपटलीभूतकर्णपुटः
प्रमोदार्णवजलमानुपायमाणहृदयः सदनमासाद्यसमालंभनपूर्वं
णसलिलावगाहेनविरजीकृतांगोयमंतगिवबहिरप्यवलितः ॥ ततः
परंभगवतिनिजतनुजप्रजावतीमनोरथसिद्धिसंपादयितुमिवकम
लबंधौचरमसिंधौनिमग्नेनिरुथ्यमानदिविषदध्वांतेध्वांतकदंबेसं
भृतसंभोगसंविधानःकीचकोनिर्वर्तितराजभोजनपरिवेषणकृत्ये
नपवनमृनुनाप्रविष्टपूर्वतदेवनर्तनगेहमगाहत ॥ ९ ॥

मृगाक्षीवचनमाक्षिकंमैरंध्रीभाषणमधु क्षौद्रपटलीमधुमक्षिका प्रमोदार्णवःहर्षसागरः
आसाद्यआगत्य समालंभनंसुगंधिपुष्कंचूर्णलेपनं अवगाहंस्नानं विरजीकृतंविमलीकृतं

अवलिप्तः चर्चितः २ गर्वितः भगवतिसूर्ये तनुजप्रजावतीभ्रातृपत्नीसैरंध्री कमलबंधुः सूर्यः
घरमसिंधुनिमग्नः अस्तं प्राप्तः दिवपदध्वांतः गगनमार्गातिभागः ध्वांतकदंबः अंधः कारसंघः
संभृतः संपादितः संभोगसंविधानं मदनोद्दीपकपदार्थः पवमानः वायुः ॥ ९ ॥

(पद्यम्) कसालभंजिकेवासिमानिनिस्तंभपार्श्वगा ॥

इत्यसौभीमतल्पांतमाससादशनैःशनैः ॥ ६४ ॥

सालभंजिकापुत्तलिका तल्पांतमाससादशयपासमीपंप्राप पार्श्वगापार्श्वगामिनी ६४
(ग०) ततस्तंबल्लवोऽपिस्त्रैणसमुचितेनकंठस्वरेणमृदुलमेवंजगाद ॥ १० ॥

वल्लवः भीमसेनः स्त्रैणः स्त्रीवशः समुचितं सम्पत्क्योग्यं मृदुलंमृदु ॥ १० ॥

(पद्यम्) वधूशतमनादृत्यमामपेक्षयदागमः ॥

तत्त्वांवह्निर्गतप्राणं मन्यते मे मनोधुना ॥ ६५ ॥

अनादृत्य अनादरं कृत्वा मां अपेक्षयमदभिलाषं करोषि वधूः स्त्री वह्निर्गतप्राणः अन्या-
सक्तप्राणः २ प्राणरहितः ॥ ६५ ॥

(ग०) एवमुक्तवनेवृकोदरायकीचकः पुनरपि वाचं मृदुपदामुपदामाददे ॥
वृकोदरः भीमसेनः वाचं भाषणं उपदामाददे उपापनं चक्रे प्रत्युवाच इत्यर्थः ॥ ११ ॥

(पद्यम्) गंधर्वानपि दयितांस्तृणायमत्वामामेवं रतिविधये प्रतीक्षसे
यत् ॥ देवत्वादपि स्तुतनुत्वयाऽधुना मे मर्त्यत्वं जगति महत्तरं प्रकलृप्तम्
॥ ६६ ॥ मुराधिकत्वेऽपि पदे वितीर्णैर्मह्यंत वास्त्येव हि कृत्यशेषः ॥

कुरुष्व मे रोरधिके कुचे मां सुधाधिकं पायय चाधरोष्ठम् ॥ ६७ ॥ इत्थं
ससां त्ववचनोदयमर्थमंचमारोढुमानमितपूर्वतनोः स भीमः ॥ मु-
ष्ट्या हतिनिटिलसीमिचकार शत्रोगयुलिपिं शिथिलयन्निवधात्
दत्ताम् ॥ ६८ ॥ गंधीरचेताः सचकीचकोऽपि गंधर्वबुद्ध्या प्रतिहंतु-
मेनम् ॥ सद्यो भविष्याः शवनादशायाः साधारणी मे व बंधुमुष्टिम् ॥

॥ ६९ ॥ जवं भजंतौ जयतर्पवंतौ रूपं वहंतौ रुधिरं किं रंतौ ॥ परस्परं
तौ पटुशब्ददंतौ निर्युद्धकेलिनिशिनिर्मिताते ॥ ७० ॥ अक्ष्वेलि-
तारावमवीरवादमवीक्षकश्लाघनचाटुगुंफम् ॥ अनुच्च निश्वासम-
हुं क्रियाकमभूतपूर्वतदमूच्चिर्युद्धम् ॥ ७१ ॥ शिलीमुखैश्चित्तज-
चापजुष्टैर्दत्तानिरंभाणि दधन्निजांगे ॥ समीरजातेन विधूयितोऽपि
सकीचको नैव चुकूज किंचित् ॥ ७२ ॥ तस्मिन्हते निपतिते वक्

वैरिमुष्ट्यारंगेण तेन समकंपिचलत्पताकम् ॥ पार्थाच्चिरेण परिशी-
लितमुत्तराद्यैः कन्याजनैरभिविडंबयते वनाट्यम् ॥ ७३ ॥

दयितः पतिः रतिविधये सुरतोत्सवाय मर्त्यत्वं प्रकृतं मनुष्यत्वं कृतम् ॥ ६६ ॥ वि-
तीर्णपदं दत्तस्थानं अस्त्येव हिरण्यातं मेरुः सुवर्णपर्वतः सुधाअमृतम् ॥ ६७ ॥ सांत्वोद-
यं प्रेमाविर्भावयुक्तं मंचः मंचकः पूर्वतनुः शरीरोर्ध्वभागः आहतिः ताडनं निटिलसीमिभा-
लदेशे धाताविधिः ॥ ६८ ॥ गंभीरः धैर्यवान् एनं भीमं शवतादशाप्रेतावस्था साधारणी
सदृशा ॥ ६९ ॥ जवः वेगः जयतर्पवान् जयतृष्णाधारी रुषं क्रोधं रुधिरं किरंतौ रक्तवर्ष-
तौ नियुद्धं बाहुयुद्धम् ॥ ७० ॥ अक्ष्वेलितारवः सिंहनादरहितः अवीक्षकः अपेक्षकः
श्लाघनं प्रशंसा अनुच्चनिश्वासः उच्चश्वासरहितः अभूतपूर्वपूर्वकालेन भूतम् ॥ ७१ ॥ शी-
लीमुखः बाणः भ्रमरः चित्तजचापजुष्टमदनधनुसेवितं रंधं छिद्रं क्षतं समीरजातः भीमः
वायुसमूहः कीचकः वेणुः वीरविशेषः चुकूजशब्दं कृतवान् भाषणं कृतवान् ॥ ७२ ॥
वकैवैरिः भीमः रंगः नृत्यमंडपः विरं परिशीलितं सदा अभ्यस्तं नाट्यं नृत्यं अभिविडंबनं अ-
नुकरणम् ॥ ७३ ॥

(गद्यम्) तत्र मंडपे पिंडतया कृतं तस्य दस्योस्तरसंतरसा विलोक्य
प्रहर्षवत्यापार्षत्या श्लाघापूर्वमाघ्रातभुजः कुरुव्याघ्रो निर्गत्य यथा
पुरमविकृतमानसो न हानसोदरं प्रविश्य सुखेनाधिशिष्ये ॥ १२ ॥

दस्युः शत्रुः कीचकः तरसं मांसं पार्षतीसैरंध्री श्लाघास्तुतिः अविकृतः विकाररहितः
महानसोदरं पाकशालांतर्भागः कुरुव्याघ्रः अधिशिष्ये भीमः निद्रांचकार ॥ १२ ॥

(पद्यम्) निपात्यमानिन्यपितत्र शत्रुंचक्रंदभीत्येव चलाग्रपाणिः ॥
निशम्य तत्किं किमिति ब्रुवाणाः सर्वेऽपि तस्या वरजाः समेयुः ॥ ७४ ॥
विलोक्य तं भ्रातरमात्तशोकामृत्युद्विपस्येव पिधानपिंडम् ॥ ज्या-
यानिवामीविदधुः स्थलींतामस्त्रेण गुल्फद्वयसीनिजेन ॥ ७५ ॥

शत्रुं कीचकं अग्रपाणिः हस्ताग्रं कीचकावरजाः कीचककनिष्ठबंधवः ॥ ७४ ॥ द्वि-
पिधानपिंडः हस्तिभक्ष्यपिंडः अस्त्रं कं वाष्पं ज्यायानिवज्येष्ठभ्राता कीचकेव अमीकी-
चकबंधवः उपकीचकाः ॥ ७५ ॥

(गद्यम्) ततस्ते सोदरविपत्तिनिमित्तमियमेवेति रोपरूपितचेत-
सो निवेशितशर्वापिंडभरस्य मूर्तेर्भीममुष्टिभिरिव नारिकेलफलैरुप-
ध्यमानस्य चरमविमानस्य स्तंभदरुणसंदानितां कौंतेयसीमंति

नीतिमिरमुदिरसौदामिनीभिः करदीपिकाभिः दीयमानचक्रमाव
काशेन पितृवनमुपनीय स्वकीयविवेकसंपत्त्या सह चित्यामन्याक्षुः॥

॥ १३ ॥ तावदेषाचकितचकिताहानाथजगत्प्राणभूतविपत्समय
बंधोसंप्रतिकांतारसवर्तीपरिगृह्यमुग्धामिमां कथं न गणयसीत्युच्चैः
रसोदीत् ॥ १४ ॥

सौदरविपत्तिः बंधुमरणं रूपितं गुंठितं चरमविमानं भेतवाहनं दारुकाष्ठं संदानिता-
द्धा कौतेयसीमंतिनीसैरंधी तिमिरं अंधः कारः मुदिरः मेघः सौदामिनीविद्युत् वंक्रमंगमनं
पितृवनं शमशानं विवेकः योग्यायोग्यविचारः ॥ १३ ॥ एषासैरंधी जगत्प्राणभूः वायु-
पुत्रः भीमः बंधुः संरक्षकः कांतारम्या २ स्त्री रसवती पाकशाला २ नवरसयुक्ता मुग्धा-
मूढा उच्चैः उच्चैः ॥ १४ ॥

(पद्यम्) तत्रास्यारुदितस्वनैरथजवादाकारितो मारुतिः संकथोर्वा
तवलादलातमहसामीपल्लभोन्मीलनैः ॥ ध्वांते गारुडभित्तिभंगिपि
शुनेप्यो बंधिषां धावितुं ज्येष्ठस्याध्वनिदिव्यदृष्टिमकरोद्दोर्दपसि
द्धांजनैः ॥ ७६ ॥ निपातितान्स्वेन निरीक्ष्य तत्र सूतान्सवीरः सु-
मनायते स्म ॥ उत्पातमुद्रां दधतास्वपित्रातरूनिवारण्यतले विरु-
ग्णात् ॥ ७७ ॥ गंधर्वभीरुपुजनेष्वितरेषु तत्र विष्वक्पलायनपरेषु
विमुक्तबंधा ॥ कृष्णाचकीचकरिपुश्चरुतप्रशंसावन्योन्यमभ्यग-
मतां नगरं पुनस्तौ ॥ ७८ ॥

स्वनः शब्दः आकारितः निमंत्रितः मारुतिः भीमसेनः संकथोर्वातवलात् ऊरुगमनज-
न्यवायुवेगात् अलातमहः ज्वलत्काष्ठतेजः ध्वांतं गाढतमः भित्तिभंगिपिशुनः भित्तिरच-
नासदृशः ओषः समूहः द्विषः उपकीचकाः ज्येष्ठस्याध्वनिसिद्धांजनैः दिव्यदृष्टिमकरोत्
जघानेतिभावः ज्येष्ठः भ्राता कीचकः तस्य अध्वामार्गः दोर्दपः बाहुसामर्थ्यगर्वः ॥ ७६ ॥
सूताः उपकीचकाः सवीरः सुमनायते स्म वीरपुरुषः भीमः शांतो बभूव मुद्रास्वरूपं पिता-
वसपुः विरुग्णः भग्नः ॥ ७७ ॥ भीरुः भयशीलः तत्र शमशाने विष्वक् आसमंतात् विमु-
क्तबंधा कृष्णा बंधनमुक्तासैरंधी ॥ ७८ ॥

(गद्यम्) ततः क्षणादेव संख्यारुणिमकरं वितेनां वरमणिर्विवेन परि-
चुंब्यमाने शंवायुधहरिदंगणे परितो रुधिरवीचिमुचापिशतपिण्डेन
रुतानुपंगरंगं विटंबयति सति शुचानिरस्तमौलिभिर्निर्गलितवाग्भि
निष्पंदतनुभिर्निस्वित्तरपिपैरैर्नृपतिनिलयद्वारं निविडितमभूत् ॥ १५ ॥

संध्यारुणिमकरं वितःसंध्यारागावृतः अंवरमणिविवंसूर्यविवं शंवायुधहरित्पूर्वदिक्
(शंवायुधःइंद्रः) रुधिरवीचिःरक्तकल्लोलः पिशितंमांसं कृतानुपंगरंगं विडंबयतिसति-
सूर्योदयकाले सति निरस्तःत्यक्तः मौलिःवाष्पं वाङ्निर्गलितःशब्दरहितः निष्पदंअच-
चलं निलयंगृहं पौरैःनिविडतमभूत् पुरजनामिलिता इतिभावः ॥ १५ ॥

(पद्यम्) वध्वस्तदामंडलशोनिविष्टारुंधद्विराशाशुरुदुर्विलापैः ॥
महत्सुदुःखेष्वपि जृम्भितेषु मालिन्युपालंभनमस्पृशद्भिः ॥ ७९ ॥
तस्मिन्दिने सन्निधिमागता सारुण्णादृशंकेकयराजपुत्र्याः ॥ मपी
शलाकार्पणया विनापि मंदेतरामश्रुकणैरकार्षीत् ॥ ८० ॥ तावद्यु
धिष्ठिरमुखा अपि वातजातव्याधूतकीचककुलाकुलकोटिभागम् ॥
निर्यत्प्रियानयनवारिद्वरीपरीतंसंकेतशैलमधिरुननिशश्वसुस्ते ॥
॥ ८१ ॥ तदनुविदितवार्ताधार्तराष्ट्रेश्वरेभ्यः शुभगुणचरितेभ्यः
सूतजानां शतस्य ॥ वसतिमरिजनानां मात्स्यभूपालपुत्र्याद्वदय
मुकुरलग्नैर्हेतुभिर्निश्चिकाय ॥ ८२ ॥ अन्येदुर्गेश्वरसौवलिभ्या
मास्थाय गोष्ठीमधिपः कुरूणाम् ॥ भीष्मादिमान्वंधुजनान्विलो
क्य गंभीरमेवंगिरमावभाषे ॥ ८३ ॥

वध्वःकीचकस्त्रियः मंडलशोनिविष्टःमंडलाकारेण मीलिताः आशादिक् जृम्भितःवु-
द्धिघातः मालिनीसैरंघ्री उपालंभनं उपहासः ॥ ७९ ॥ केकयराजपुत्रीराज्ञीसुदेष्णा
मपीकज्जलं मंदेतराविपुला ॥ ८० ॥ युधिष्ठिरमुखाःधर्मप्रमुखाःपांडवाः वातजातव्या-
धूतंवायुपुत्रेणभीमेनहतं २ वायुसंधेनभग्नं कीचककुलंकीचकोपकीचकवर्गः २ वेणुसंघः
कोटिभागःअग्रभागः ऊर्ध्वभागः निर्यत्निर्गच्छत् नयनवारिनेत्राश्रु संकेतशैलः संकेत-
स्थानं रूपपर्वतः निशश्वसुःनिश्वासंतत्पजुः ॥ ८१ ॥ चरःवार्तानिवेदकः शुभगुणच-
रितःसत्यभाषणादिकर्मणश्चरित्र्यस्यसः सूतजविदितवार्ताकीचकवधविदितवृत्तांतः अ-
रिजनवसतिपांडवस्थानं मात्स्यभूपालपुरीविराटनगरी मुकुरलग्नःआदर्शप्रतिविवितः
धार्तराष्ट्रःनिश्चिकायदुर्योधनोनिश्चर्यकृतवान् ॥ ८२ ॥ अंगेश्वरसौवलीकर्णशकुनी
गोष्ठीमास्थाय सभामधिष्ठाय गिरमावभाषेभाषणमुवाच ॥ ८३ ॥

(गद्यम्) भोभोविदितं किंभवतामपीदं संप्रतिखलु मात्स्यपुरेका
मपिकामिनीकामयमानःकीचकोनिशितस्यासतिभिरदृश्यैःपंच
भिर्गंधर्वैरनुरहसिस्वसंख्यापदाभिधेयतामनीयत ॥ १६ ॥ तस्यै

पुनरपिद्रुह्यंतस्तदनुजाअपितथैवेतिकाचिदियंकिंवदंतीकर्णात्क
र्णमधिरोहति ॥ १७ ॥ एवंचेदसंशयंसाचनुष्पथमंडपिकास्तंभ
सालभंजिकेवसर्वकरावमर्शभाजनंपांचालमुता ॥ १८ ॥ तेऽपि
पुनरज्ञातवासिनःपरेतपतिपवमानपाकशासनाश्विनांपारस्त्रैणोया
स्तस्याःपतिविडंबकाःतेष्वपिद्वितीयेनैवबाहुशालिनावधूद्गुहानि
हंत्राभवितव्यम् ॥ १९ ॥ अहोसर्वत्रविशुंखलममीपांदौःशी-
ल्यम् ॥ २० ॥ तथाहि ॥

विदितंज्ञातं मात्स्यपुरंविराटपुरं कामिनीकामयमानःस्त्रीसंभोगोत्सुकः अनुरहसि
एकांतस्थले पंचभिःगंधर्वैः पंचभिःगुप्तपुरुषैः स्वसंख्यापदाभिधेयतामनीयत पंचत्वम-
नीयत हतःइतिभावः ॥ १६ ॥ द्रुह्यंतःद्रोहंकुर्वंतः तदनुजाःकीचकबंधवःउपकीचकाः
तथैवेतितैःहताइतिइयंजनवार्ताकर्णमधिरोहतिकर्णमागच्छति ॥ १७ ॥ सास्त्री साल-
भंजिकापुत्तलिका करावमर्शभाजनंहस्तस्पर्शपात्रं पांचालमुताद्रौपदी ॥ १८ ॥ तेषां-
हुपुत्राः परेतपतिपवमानपाकशासनाश्विनांपारस्त्रैणोयाः यमवाय्वेंद्राश्विनीकुमाराणां-
परस्त्रियोत्पन्नाःपुत्राः धर्मभीमार्जुननकुलसहदेवाः पतिविडंबकःपतित्वानुकरणशाली
बाहुशाली वधूद्गुहंतावलवान्स्त्रीशत्रुवधकर्ता ॥ १९ ॥ अमीपांपांडुपुत्राणां वि-
शुंखलंदौःशील्यं अप्रतिबंधुंशीलत्वम् ॥ २० ॥

(पद्यम्) देशेजरासंधमुखैर्व्यरुधन्वनेपिकिमीरहिर्दिवमुख्यैः ॥

गूढेनिवासेऽपिचमूतपुत्रैःकनुस्थितास्तेकलहंविनान्यैः ॥ ८४ ॥

गूढनिवासःअज्ञातवासः मूतपुत्राःकीचकोपकीचकाः ॥ ८४ ॥

(गद्यम्) अत्रैवस्थित्वावेपांतरकंचुकैरकिंचनैरेतैर्वचितःखलुद्रु-
द्धोविराटइत्यभिधायसुयोधनोराधेयेनसहकृतहस्ततालोवल्गद्गु-
जशिरवरमुखैर्जहास ॥ २१ ॥

वेपांतरकंचुकःवेपांतराच्छादकः अकिंचनःदारिद्र्यपुक्तः राधेयःकर्णः हस्ततालो-
हस्तताडनं वल्गत्भुजशिस्ररंचलत्स्कंधः ॥ २१ ॥

(पद्यम्) संक्षोभेनरस्यमत्स्यनृपतेर्योद्धुंस्वयंनिर्गतान्द्रष्टातानवकी-
र्णिनोवितनुमोगच्छाधुनात्वंपुरः ॥ इत्युक्तःकुरुभूभुजासदसिगा-
हर्तुत्रिगर्तेश्वरस्तस्यैवापपुरीदिनावधिरिवार्यमगःप्रतीचीदिशम् ८५

संक्षोभःत्रासः तान्पांडुपुत्रान् अवकीर्णीव्रतभ्रष्टः वितनुमःकुर्मः कुरुभूभुजःदुर्योधनः
गाःधेनूः त्रिगर्वेश्वरःत्रिगर्तराजा सुशमां तस्यपुरीविराटस्यनगरं दिनावधिःदिनांतः
अर्यमासूर्यः गाःकिरणान् ॥ ८५ ॥

(गद्यम्) तत्रदक्षिणेनपुरंव्यग्रतरसैन्येनकाल्यमानंकचिदरुणत
यानिमग्नजमदग्निकुमारोष्णनिश्वाभवेगविलुलितवीचीप्रपंचमि
वस्यमंतकपंचकंकचिन्नोलतयामदकंडूलवेतंडशुंडाविधूनितवि
टपमालमिवसालवनंकचिद्धवलतयामंदरगिरिमंधनपरिक्षोभित
फेनकूटमिवक्षीरोदमध्यमुन्नमितलांगूलमुद्रमितहुंकारमुल्लसित
धूलीकमुद्दामघंटारवंगोधनंनिशम्यसेनाकुंभिकुलगंभीरवंहितारं
भैरमादिराग्रसिंहप्रतिछंदवृंदमुखकंदरमौननियमंविभिदन्ननुकूल
पवमानपुरोनाटितपटैर्वैरिभटजीवितहरणायवैवस्वतमिवाह्वयद्भिः
केतनदंष्ट्रैःपरिमोटितगगनतटिनीतटविटपिवाटोविराटोऽपिरणप्र
याणारभटीमटीकत ॥ २२ ॥

व्यग्रतरंगोहरणत्वरमाणं काल्यमानंहठान्जीयमानं अरुणतारक्तता जमदग्निकुमा-
रःपरशुरामः लुलितवीचीप्रपंचःप्रसृतलहरीसमूहः स्यमंतकपंचकंकक्षत्रियरक्तकृतपरशुरा-
मतीर्थ कंडूलवेतंडःकंडूयुक्तः हस्तो विधूनितविटपमालाकंपितशास्त्रापंक्तिः धवलताशुभ्र-
ता परिक्षोभितफेनकूटःआसमंतात्पतितफेनजालं क्षीरोदमध्यमुन्नमितक्षीरसमुद्रमध्य-
भागेनउच्चीकृतं लांगूलोदमितःपुच्छाविष्कृतः धूलीकंधूलिः उद्दामंउच्चंगोधनं धेनुरूप-
धनं कुंभिकुलगजसंघः वंहितंगजगर्जना प्रतिछंदवृंदःप्रतिमासमूहः नाटितपटंचालितपट-
वस्त्रं वैवस्वतःयमः आह्वयद्भिःनिमंत्रणंकुर्वद्भिः केतनंध्वजः परिमोटितःभंजितः गगनत-
टिनी आकाशगंगा विटपिवाटःवृक्षसंघः आरभटीमटीकत युद्धोद्योगंचकार ॥ २२ ॥

(पद्यम्) संख्याययानेषुसमारुरुक्षाकेलिस्पृशांकीचकबांधवानाम् ॥

अश्वप्रसंगेऽप्यभिधीयमानोगंधर्वशब्दोगरलायतेस्म ॥ ८६ ॥

सभ्यैश्चसूदैश्चतुरंगिभिश्चपौरैश्चविज्ञापितवीर्यभूम्नः ॥ दंतानिवेदं

द्विरदःसपार्थान्धीरःपुरोधायरुरोधशत्रुम् ॥ ८७ ॥ तृणकल्पमपि

त्रिगर्वभूपंतमुपेक्ष्यैवतदागवांकुलानि ॥ सहदेवविलोकमात्रहर्षा

त्सहसामात्स्यपुरीसमीपमापुः ॥ ८८ ॥ मौर्वीकुशांकितकरावथ

बद्धपंक्तीमात्स्यत्रिगर्वसुधाधिपयोरनीकौ ॥ आध्मातशंखनि

नदप्रणवप्रधानमायोधनाध्ययनमद्भुतमारभेताम् ॥८५॥ मत्स्ये
द्रमंदिरमहानसमक्ष्यद्वंदस्वच्छंदमक्षणरहस्यवदावदेन ॥ द्वेडा
खेणवललस्यतदारिपूणांचित्तनकेवलमकंपिदिशोदशापि ॥९०॥

संरूपापयानं युद्धापवाहनं आरुक्क्षाआरोढुमिच्छा अभिधीयमानः उच्चार्यमाणः
गरुडापतेस्मगरलवदभूव ॥८६॥ सभ्यः सभासदः सूदः बल्लवः वीर्यभूमावीर्यवैपुल्यं हिरदः
पेरावतहस्ती पार्थान्धर्मभीमनकुलसहदेवान् पुरोधाय अग्रभागेकृत्वा ॥ ८७ ॥ तृण-
कल्पः तृणसदृशः त्रिगर्तभूषः सुशर्मा गवांकुलानिधेनूनां भवाः ॥ ८८ ॥ मौर्वीकुशाकित-
करोधनुर्गुणरूपदर्भयुक्तहस्तौ मात्स्यत्रिगर्तवसुधाधिपौ सुशर्मविराटौ अनीकसैन्यं
आभ्यातशंसनिनदः कृतशंसशब्दः प्रणवः ॐकारः आयोधनमारभेतां पुद्धारं भंचक्रतुः
॥ ८९ ॥ महानसः पाकशाला द्वेदारवः सिंहनादः बललः बल्लवः भीममेनः नकेवलमकं
पिनकेवलकंपितम् ॥ ९० ॥

उदये समरस्य सैनिकानामुभये पामसिधेनवो ववल्गुः ॥ निजनामप
दापराधवाच्यं निखिलं ग्राहयितुं चरक्षितुं च ॥ ९१ ॥ तावदंवरपथाद
मिगंतुस्तामनीकसरणीशमनस्य ॥ कासरादहरधीशतुरंगः कांदि
शीक इव दूरमयामीत् ९२ पाटलीकृतपयोधरपंक्तिः प्रादुरासगनकैर
यसंध्या ॥ वासरस्य रजनेरपिसीम्रोर्मध्यभागकुरुविंदशिलेव ॥ ९३ ॥

असिधेनवः ववल्गुः छुरिकाः चंचलाः बभूवुः निजनामपदापराधवाच्यं असिधेनुइतिनि-
जनाम तस्यपदस्यशब्दस्य अपराधं उत्तरार्धधेनुः तस्यवाच्यं गोधनमित्यर्थः ॥ ९१ ॥ अं-
वरं आकाशं अनीकसरणीयुद्धमार्गः शमनकासरः यममहिषः अहरधीशतुरंगः सूर्याश्वः
कांदिशीकः भयाकुलः ॥ ९२ ॥ पाटलीकृतारकवर्णीकृता पयोधरपंक्तिः मेघमाला
वासरः दिवसः कुरुविंदमाणिक्पम् ॥ ९३ ॥

संध्यावमौसासमरेभटौ चोर्विवं विमिथ्यादितिभीतिमारात् ॥ धिव
स्वताविद्रवताविसृष्टादिवस्थलेदीप्तिरिवाग्निदेया ॥ ९४ ॥ नभः प
योधेनवविद्रुमश्रीः क्रमेणसंध्याकशिमानमागात् ॥ उद्यत्यकोपिरु
भयैरनीकैर्विभज्यनीतेवविलोचनानि ॥ ९५ ॥ ध्वजिनीजनिभं
रजोधकारं त्वग्नितं वांधवकौतुकातिरेकात् ॥ परिरब्धमिवांधकारसं
घः परमार्थैरणचत्वरंजगाहे ॥ ९६ ॥ संकोचपक्षानेकेषु संविशत्स्व
पिपत्रिषु ॥ विस्तार्यपक्षानपरेवचेरुस्तत्रपत्रिणः ॥ ९७ ॥ शरवर्ष

भयेनतत्रयुद्धे सकलेकंककुले गते विदूरम् ॥ प्रमदं दधदेकएवकंकः
परिवभ्रामसभीमपक्षपातः ॥ ९८ ॥ अन्योन्यपट्टसविघट्टभवैः स्फु
लिंगैराजिस्थले रुधिरकर्दमभाजियोधाः ॥ आगामिनीपुसमिति
ब्धधिकं विधातुमासन्प्रतापनवबीजमिवावपंतः ॥ ९९ ॥ नलिनीश
विंषपथचारमलब्धवानभसिभ्रमत्सुनववीरसुरेषु ॥ करपल्लवौप
रिनिपीडयमृगाक्ष्यः कलहायनक्तमशपंतसुराणाम् ॥ १०० ॥
रराजहैमीरथकेनुराजीरज्यत्पटारक्तकणैः प्रकीर्णैः ॥ आकर्ण्य
युद्धाद्भुतमर्धमार्गाद्दृष्टुनिवृत्ताचरमेवसंध्या ॥ १ ॥

भटौषः वीरसंघः विवस्वानसूर्यः विद्रवान्पलायमानः विषत् आकाशं विसृष्टं त्यक्तं
क्षीतिः तेजः ॥ ९४ ॥ नभः पयोधिः आकाशरूपसागरः विद्रुमश्रीः प्रवालशोभा कशिमानं
क्षीणत्वं उभयानां केसुशर्मविराटसैन्ये ॥ ९५ ॥ ध्वजिनीजनितं सैन्योत्पादितं अतिरे-
कः अतिशयः परिबद्धं आलिङ्गनं कर्तुं परमार्थः सत्यः रणचत्वरंजगाहे समरांगणं प्रविवेश
॥ ९६ ॥ संविशत् शविशत् पक्षीपक्षिः २ बाणः ॥ ९७ ॥ तत्र रणांगणे कंककुलंगृध्रतंघः
कंकः धर्मः प्रमदः हर्षः भीमः भयंकरः २ भीमसेनः पक्षपातः पक्षचालिनं २ साहाय्यम् ॥ ९८ ॥
पट्टसविघट्टभवः पदिशायुद्धप्रहारोत्पन्नः स्फुलिङ्गः अग्निकणः आजिः युद्धं आगामिनी आ
गच्छन्ती समितिः सयुद्धम् ॥ ९९ ॥ नलिनीशविंषपथचारमलब्धवासूर्यविंषमार्गमप्राप्य नक्तं
कलहः रात्रियुद्धं सुरमृगाक्ष्यः अशपंत अप्सरसः शापंदकुः ॥ १०० ॥ रराजशुशुभे हैमीरथ-
केनुराजिः सुवर्णयुक्तरथध्वजपंक्तिः पटः ध्वजवस्त्रं प्रकीर्णः सर्वतः प्रसृतः युद्धाद्भुतं युद्धवृत्तम्
(गद्यम्) तत्र तावदरिशरनिर्कृतमत्तगजसप्तिकुलपत्तिनवरक्तसि
क्तेरणचत्वरमनुभूयभूयसारोपेण संवर्तसमवर्तिसममूर्तिर्हृदि नर्तित
धूर्तधार्तराष्ट्रशासनवार्तस्त्रैर्गतः कैवर्त इव मत्स्यचक्रवर्तिनमाहर्तुमुहू
र्तादिपावर्तत ॥ २३ ॥

अरिः शत्रुः निरुक्तः छिन्नः सतिः अश्वः रणचत्वरं युद्धांगणं संवर्तसमवर्तिः प्रलयका-
लसंबंधीयममभा धार्तराष्ट्रदुर्योधनः शासनं आज्ञा त्रैगतः सुशर्मा कैवर्तः धीवरः मत्स्यच
क्रवर्ती राजा विराटः उपावर्तत सन्मुखमगमत् ॥ २३ ॥

(पद्यम्) मानिनामचरमोथसुशर्मा मध्यवर्तिनमनीकपयो
धिः ॥ संमुखोद्भटितिबंधमनैपीत्सज्ययारिपुमपत्रपयाच ॥ २ ॥
भूषेपराभवपदेयुधिधर्मसूनोर्भूवह्निकंपकलिकामवर्तसयन्तः ॥
मभ्रन्वला निरिपवमरुतः कुमारो मात्स्यं विमुच्य विततारदशांतदी

याम् ॥ ३ ॥ विराटसैन्येषुमिषत्सुयुद्धे त्रिगर्तनेतुर्दृढबंधनाय ॥ कोदंड
युक्तोगुणएवतत्रकर्ताचचज्ञेकरणचजज्ञे ॥ ४ ॥ तस्यांनिशायां
तुनमःकदंबकंनिमीलनोन्मीलनयोर्दृशांयथा ॥ युद्धंतयोर्मात्स्य
सुशर्मणोस्तथासमानरूपंफलमेवसंददौ ॥ ५ ॥ विमानितोवायुभु
वाविराटोविमोचितोधर्मभुवादयालुना ॥ तयारजन्येवससामि
शेषयासमंध्वजिन्यानिर्गाद्यथागतम् ॥ ६ ॥ व्याकृतशीर्षकरको
विमलास्थिदंतोरक्तहृदांशुकधरोरथकेतुदंडः ॥ सेनाक्षधृग्धृतश
मःस्वयमाजिरंगःकंकादिवापचरमाश्रमसंप्रदायम् ॥ ७ ॥

अचरमःश्रेष्ठः अनीकपयोधिःसेनासागरः ज्याधनुर्गुणः अपत्रपानिर्लज्जा ॥ १०२ ॥
भूपःविराटः भ्रूवल्लिकंपकलिकांभवतंसयन्भ्रूकंपेनसूचपन्जित्यर्थः बलंसैन्यरिपुःमुशर्मा
मात्स्यःविराटः तदीयांदृशांविततार विराटस्यबंधनदृशांददौइतिभावः ॥ १०३ ॥ मिषत्-
पश्यत् त्रिगर्तनेतासुशर्मा कोदंडधनुः गुणःधनुर्ज्या २ बल्लवः कर्ताभीमः करणंज्याव-
धनं २ मौर्वीकरणम् ॥ १०४ ॥ तमःकदंबकंअंधःकारसंधं दृशांमीलनोन्मीलनंदर्शनाभावः
समानरूपंफलंसुशर्मविराटबंधनम् ॥ १०५ ॥ विमानितःअवमानितः धर्मभूःधर्मः ध्वजि-
नीसेना ॥ १०६ ॥ व्याकृतशीर्षं छिन्नमस्तकं करकंकमंडलुं रक्तांशुकंरक्तवस्त्रं अक्षःरथा-
क्षःरुद्राक्षः शमःयुद्धावमानंरंशतिः आजिःयुद्धं चरमाश्रमःश्रेष्ठाश्रमः संन्यासदीक्षा ७

(गद्यम्) तदनुमुहुर्मुहुर्वल्लमेवकेवलमवलोकमानावलमानाव
लशासनदिशायामोजायमानेनचंद्रमसाप्रसूतैर्मदकरटिघटाविषा
णांगणप्रतिफलनशतगुणितधवल्लिमवीचिभिर्मरीचिभिर्दलितरण
विमर्दश्रमदुर्दृशाविराटस्यचमूरपिप्रतिनिवर्तनवेगहर्षमाणागोधन
पयःस्रवनधारापातशीतलितसिकतायांपदव्यापक्ष्मपंक्तिनिमील
नेनसमरभूरेणभारेणलोचनयोर्निमीलनशिल्पकल्पितबहुसाहाय्य
कमुद्रयानिद्रयातांयामिनीपाश्वार्धमीमामत्यवीवहत ॥ २४ ॥

वल्लःबल्लवः भीमसेनः बलशासनःइंद्रः दिक्पूर्वदिक् ओजस्वीतेजोयुक्तः मदकरटिघ-
टामत्तगजसंघः विषाणगणप्रतिफलनंदंतपक्तिप्रतिविंबं धवल्लिमवीचिःशुभ्रलहरी मरीचिः
चंद्रकिरणः गोधनंधेनुसंघः शीतलितसिकताशीतलाकृताशर्करा पदवीमार्गः रेणुभारः
धूलिजालं शिल्पकल्पिताक्रियाकृता यामिनोरात्रिः पाश्वार्धमीमामत्यवीवहत्तत्तरार्धा-
वमानंप्रापयामास ॥ २४ ॥

(पद्यम्) आरुढेद्यामर्कविंशेपरेद्युःसाकंसैन्यैःसार्वभौमःकुरुणाम् ॥
पार्थादेकांविभ्रदाहृत्यगोत्रांमात्स्यादन्यांतत्पुरेहर्तुमागात् ॥ १ ॥
विदूरमार्गश्रमविह्वलांगीसेनासमस्ताधृतराष्ट्रसूनोः ॥ आभीरवा
टांतिकएवतस्थौसद्योनिरुद्धेवतदाज्यगंधैः ॥ २ ॥

यांगगनं अर्कःसूर्यः अपरेद्युःद्वितीयदिने पार्थःधर्मराजा गोत्रापृथ्वी आहृत्यअप-
हृत्य मात्स्यःराजाविराटः गोत्रागोसमूहः ॥ १ ॥ विदूरंअनिदूरं विह्वलाअसमर्था
आभीरवाटांतिकं गोपालनिवासस्थानसमीपम् ॥ २ ॥

(गद्यम्) तावत्तस्थपादातंसर्वाभिसारेणगाहंगाहंगां व्रजं व्रजगृ
हेजगृहे ॥ १ ॥

तस्थपादातंदुर्योधनस्पपत्तिसंघः अभिसारंसहगमनं गवां व्रजंगाहंगाहंघेनुसंघं प्र-
विश्य प्रविश्य व्रजगृहंघोषस्थानम् ॥ १ ॥

(पद्यम्) दंडाघानेदीयमानेऽपियोधैर्दुग्धंभूयोदोहशेषंवहंत्यः ॥
घोषाद्वावोनिःसरंतस्मयत्नाद्गोभ्योघोषोयत्नलेशंविनैव ॥ ३ ॥
इतस्ततःसंभ्रममीयुषीणांगोपांगनानांकुचदर्शनेन ॥ निषादिपं
क्तिर्निजहस्तिमस्तेसृणिविधानुंश्लथपाणिरासीत् ॥ ४ ॥ भीम
सेनमिषजाशमितोयोदक्षिणेऽट्टितितस्यपुरस्य ॥ उत्तरेप्युदभव
त्सनुपार्श्वेपक्षवातइवकौरवबोधः ॥ ५ ॥ वृत्तंनिवेदयितुमेतदती
ववेगादाधाव्यकश्चिदथगोपयुवाविविग्रः ॥ रिंस्वत्पदाःक्षितिपते
रिवघोषसीम्रिस्वस्यापिगाविमुमुचेनृपसनुगोष्ठ्याम् ॥ ६ ॥ औ
दास्यंकिमिदंकुमारकुरवागृह्णंतिगास्तेखिलास्त्वद्गोणोःसमयोय
माजिपुपरैर्दुष्प्रापमाप्तुंयशः ॥ देवींकेकयनंदिनींकुरुमहावीरप्रसू
मूर्द्धमुद्रागारोहरथंगृहाणचधनुर्धत्स्वाभ्यमित्रीणताम् ॥ ७ ॥

आघातःप्रहारः भूयःदुग्धंवहुतरंदुग्धं घोषःगोस्थानम् २ आर्तशब्दः निःसरंतस्म
निःसंसारः २ निर्जग्मुः ॥ ३ ॥ संभ्रममीयुषीणोपांगना त्वरयाप्राप्नुवतीगोपस्त्री निषादि-
पंक्तिःहस्तिपकसंघः मस्तंकुंभस्थलं सृणिविधानुंअंकुशमारोपयितुं श्लथःशिथिलःपाणिः
हस्तः ॥ ४ ॥ मिषक्वैद्यः दक्षिणेदक्षिणदिग्भागे उत्तरेउत्तरदिग्भागे पक्षवातः अर्धा-
गवायुः (रोगविशेषः) बोधःउपसर्गः पार्श्वेवामभागे ॥ ५ ॥ अतीवअतिशयं गोप-
युवातरुणगोपालः विविग्रःभीतिवशः रिंस्वत्पदंस्वलस्वरणंस्वलच्छब्दं क्षितिपतिःविरा-

टः घोषसीम्निगोस्थानभागे गाःधेनूः २ वाचः नृपसूनुःविराटपुत्रःउत्तरः गोष्ठीसभा
गाविमुमुचेउवाचेतिभावः ॥ ६ ॥ औदास्यंउदासीनता गाःधेनूः दोष्णोःभुजयोः आ-
जिःपुद्गं परःशत्रुः देवीकेकपनंदिनी राज्ञीसुदेष्णा प्रसूःप्रसववती द्राक्त्वरितं अभ्य-
मित्रीणताधत्स्वधैर्यधारय एकाकित्वेनजेतृत्वं धारय ॥ ७ ॥

उक्तोयमित्थंपुरतोवधूनामुल्लासयन्श्मश्रुलवान्नखाग्रैः ॥ किंचि
न्मणिस्तंसवियोजितांगोगिरंदधेतःपुग्मात्रधीरः ॥ ८ ॥ तथाभु
जंविक्रमयेयमेतयंतायदिस्यादिहमेयुयुत्सोः॥ षष्ठोऽपिनःकश्चन
पांडवोभूदितित्रसेयुःकुरवोयथाते ॥ ९ ॥ इदंनिशम्यस्मितलां
छितोष्ठघातत्रोत्तराकेशकृताप्रणुञ्जा ॥ बृहन्नलांमारगिकृत्यद
क्षांश्रात्रेनिवेद्यानयतिस्मचैनाम् ॥ १० ॥ अवाप्यतांसंसदमा
दृतःक्रमादवाग्वभारद्वयमिंद्रनंदनः ॥ नृपात्मजंपूजयितुंचमस्त
कंविलासिनीर्हासयितुंचकंचुकम् ॥ ११ ॥ पंडोऽपितेजसातत्रसा
रथ्यसदृशाकृतिः ॥ नकासांपौरदृष्टीनांचकासामासफाल्गुनः
॥ १२ ॥ तंसारथिपदेकृत्वाविधातारमिवेश्वरः ॥ परसेनांहमन्ने
वप्रधक्ष्यामीत्यमन्यत ॥ १३ ॥ मालिनीतादृशःपत्युर्महांतंतरणो
द्यमम् ॥ श्यामाकचरुनिर्वापंजज्ञेसोमायवाजिने ॥ १४ ॥ अरु
त्रिमाण्यद्यवशेकुरूणांपांडुस्रुपायावसनानिसंति ॥ आहृत्यन
स्तानिदिशेतिकन्यास्तमभ्ययाचंतकुतूहलिन्यः ॥ १५ ॥

अयंउत्तरःश्मश्रुलवान् उल्लासयन् क्रोधाविर्भावंकुर्वन्मित्यर्थः (श्मश्रुम.म.प्रिशी)
वियोजितंसरलंस्थितं अंगंयेनसःवियोजितांगः गिरंदधेभाषणमुवाच अंतःपुरंराजस्त्री
निवासस्थानम् ॥ ८ ॥ विक्रमःपराक्रमः यंतासारथिः युयुत्सुःपुद्गंकर्तुमिच्छुः त्रसेयुः
त्रासंप्राप्नुयुः ॥ ९ ॥ निशम्यश्रुत्वा स्मितंहास्यं उत्तराविराटकन्या केशकृताप्रणुञ्जा-
सैरंभ्यामेरिता बृहन्नलाअर्जुनः दक्षाकुशला आतावंधुः एनामानयतिस्म बृहन्नलामानी-
ववती ॥ १० ॥ संसत्सभा अवाग्वभारअधोभागेदधौ नृपात्मजःउत्तरः आहृतःकृवा
दृतः द्वयेमस्तकंकंचुकंच ॥ ११ ॥ सारथ्यसदृशःमारगिकर्मानुरूपः नचकानामासन-
विकासयामास फाल्गुनःअर्जुनः ॥ १२ ॥ दृष्टिःज्ञानं २ दर्शनं पदंस्थानं विधाताब्रह्मा
ईश्वरःशंकरः परसैन्यप्रधक्ष्यामि शत्रुसैन्यंहनिष्यामीत्यर्थः ॥ १३ ॥ मालिनीद्रौपदी
तादृशपत्युःपंडत्वंमासस्पविजयस्य रणाद्यग्रंपुद्गोद्योगं सोमायवाजिने श्यामाकचरुनिर्वापं

षष्ठ्वनाशकमिति श्रुत्यभिप्रायेण रूपकं जज्ञे ज्ञातवती ॥ १४ ॥ अलुविप्रं क्रियारहितं २
अलौकिकं पांडुसुषाद्रौपदी आहत्य अपहत्य कन्याः तं अभ्यपार्चत उत्तराधाराजकु-
मार्यः उत्तरं पाचनं कृतवत्यः कुतूहलिन्यः कौतुकवत्यः ॥ १५ ॥

(गद्यम्) तत्क्षणं यातायातसरभसराजलेखवाहमुखश्रुतबल्लवभु
जबलावलेपवृत्तांतमोदमानमूदकुलवीरपत्नीवीरजननीतितवयु
गपत्प्रसिद्धैर्वैजननोवासरोयमितिकात्यायनीजनस्तूयमानमुदेष्णं
मस्तकतलविन्यस्तहस्तपल्लवतल्लजवृद्धबलवयोपिदभययाज्जा
वचनप्रतिशब्ददानदक्षगवाक्षमात्रोपलक्षितं कुमारप्रयाणपरिहार्य
माणमातुलशतांतः पुरवधूटीनवविलापघोषंतत्पुरमासीत् ॥ २ ॥
• सरभसः खेगसहितः राजलेखवाहः राजदूतः बल्लवः भीमः अवलेपः गर्वः मोदमानं सू-
दकुलं हर्षयुक्तः पाचकवर्गः युगपदेकस्मिन्काले प्रसिद्धिवैजननः स्थातिप्रसूतिसमयः का-
त्यायनीअर्धवृद्धास्त्री विन्यस्तं स्थापितं प्रतिशब्दं उत्तरं बल्लवयोपितु गोपालस्त्री गवाक्षं-
वातायनं उपलक्षितं सहितं प्रयाणगमनं मातुलः कीचकः वधूटीराजस्त्री विलापघोषः
आकंदनम् ॥ २ ॥

(पद्यम्) लाजाभिवर्षीललनासमाजोराज्ञः कुमाराय रथस्थिताय ॥
मुदाशिषं मूल्यमिव व्यतानीज्जिघृक्षितानां द्विपदं शुक्रानाम् ॥ १६ ॥
आलेख्य दत्तैः पुरुषैरुपेतमालोकयन् राजपथप्रतोलीम् ॥ घोटान्नु
दन्तीसरथे निबद्धान् पोटां पुरस्कृत्य पुरात्प्रतस्थे ॥ १७ ॥
लाजाभिवर्षीमंगलप्रदलाजवृष्टिकर्ता मुदाशिषं व्यतानीत् हर्षेणाशीर्वादददौ जिघृ-
क्षितं हर्तुमिष्टं द्विपदं शुक्रं शत्रुवस्त्रम् ॥ १६ ॥ आलेख्यं भित्तिचित्रं दत्तं लिखितं उपेतां पुक्तां
प्रतोलीमालोकयन् रथ्यापश्यन् घोटान् अश्वान् सः विराटपुत्रः पोटावृहज्जला ॥ १७ ॥

(गद्यम्) तदनुदक्षिणदिङ्मुखादुदयमानः पवमानो वृंदारकमुक्त
मंदारकुसुमवर्षमंदायितधूमगंधबल्लवचिकुरबंधमाघ्राय निशित
स्यजयोत्सवं विज्ञापयितुमवसरं विचिन्वन्निवविराटकुरुनंदनयोः
स्यंदनसमीपे मंदमंदमस्पंदत ॥ ३ ॥

उदयमानपवमानः निर्गतवायुः वृंदारकाः देवाः मंदारः कल्पवृक्षः वर्षवृष्टिं चिकुरः
केशः आघ्राय आघ्राणं कृत्वा अवसरं विचिन्वन् समयं मृगयमाणः विराटकुरुनंदनौ उ-
त्तरार्जुनौ स्पंदनमस्पंदतरथमगच्छत् ॥ ३ ॥

(प०) प्रस्वापितेभ्यः परभूपतिभ्यः स्वजातिवर्गः सुलभोरणेस्मिन् ॥
 भविष्यतीति प्रणनर्तदृष्टाशतांगशाटीशतमन्युसूनोः ॥ १८ ॥
 जलेमत्स्यान्दधानोऽपि स्थलेमत्स्यान्विलोकितुम् ॥ आगतोब्धि
 रिवानीकः कुरूणां ददृशेततः ॥ १९ ॥ सेहेजिष्णुर्नतत्रारेः सेनाधू
 लिविसृत्वरीम् ॥ प्रायेण मानिनापुंसापरागोनहिसह्यते ॥ २० ॥
 तत्रारिसैन्यमवलोकितुरुत्तरस्य स्त्रीगोष्ठिकाजनिरणे निजवेश्मनी
 व ॥ भीश्चित्तमश्रुलहरीनयनं विमूर्छाबुद्धिप्रवेपथुरुजावपुरानशे
 यत् ॥ २१ ॥ व्यातन्वन्कुरवंगले विरचयंस्तालुन्यपांशोषणं दृष्टी
 रक्षिणविवर्धयन्विपुलयन्धांधार्तराष्ट्रारवैः ॥ सेवायां त्वरयन्धनं
 जयपदस्यांतर्वहिः कंषयन्त्रासोमात्स्यसुते चकार चरितं पण्णाम्
 तूनां क्रमात् ॥ २२ ॥

प्रस्वापितं प्रस्वादनास्त्रविशेषेण निद्रां प्रापितं स्वजातिवर्गः वस्त्रसमूहः दृष्टाहर्षवती
 शतांगशाटीप्रणनर्तयध्वजपताकानृत्यतिस्म शतमन्युसूनुः अर्जुनः ॥ १८ ॥ अग्निः स-
 मुद्रः अनीकं सैन्यं ततः युद्धप्रांते ॥ १९ ॥ जिष्णुः बृहन्नला अरिः शत्रुः विसृत्वरीप्र-
 सरणशीला परागः धूलिः शत्रुकृतापराधः ॥ २० ॥ अरिसैन्यं कौरवसेना गोष्ठिकाऽज-
 निसभाजाता वेश्मगृहं भीरानशेभीतिः प्राप प्रवेपथुकंपः रुक्मपथा वपुश्शरीरम् ॥ २१ ॥
 कुरवं व्यातन्वन्कुशवर्दप्रकटयन् कुरवं पुष्पविशेषं अपांशोषणं उदकशोषणं अक्षिणनय-
 ने द्यांगगनं धार्तराष्ट्राः हंसाः धृतराष्ट्रपुत्राः धनं जयपदं अग्निस्थानं २ पार्थचरणं मा-
 त्स्यसुतः उत्तरः चरितं कार्यं त्रासः शत्रुभीतिः ॥ २२ ॥

(गद्यम्) अथरथादवपुत्यपुं प्रतिपलायमानो यमुत्तरः पश्चादनुधा
 व्यकचेपुगृहीतवने फाल्गुनाथफल्लुनाकंठरेण प्राक्तनचित्रमिव
 प्रमुपितार्धवर्णवचनमेवमवादीत् ॥ ४ ॥

कचः केशः फाल्गुनः अर्जुनः फल्लुनाकंठरेण नोचेन कंठस्वरेण प्राक्तनचित्रं जीर्णं चित्रं
 प्रमुपितं त्रुतं अर्धवर्णः अर्धाक्षरं २ शुभ्रत्वादिवर्णार्धम् ॥ ४ ॥

(पद्यम्) किंवाचिकीर्पु रसिहंतवृहन्नले त्वमक्ष्णोर्नमांतिकुरु
 जवलांश्चमूनि ॥ सद्यो निवर्तय रथं समरेच्छया लंनेष्याम्यहं निज
 गृहेष्ववशेषमायुः ॥ २३ ॥ गाः कालयंतु सहवत्सकुलैरशेषैर्धोपा
 न्दहंतुकुर्वः प्रहरंतु गोपान् ॥ मयं पलायनमहोत्सवमेव देहिप्राणेषु

किञ्चिदपिमेगुरुतांनवेत्सि ॥ २४ ॥ मातुर्मुखंममपुरःपुरएत्यति
ष्ठत्युत्कंठितस्यनयतत्सविधंरूपालो ॥ यावन्तिसन्तिममकोशगृहे
सवित्रीतावद्भिरेवकनकैरभिषेक्ष्यतित्वाम् ॥ २५ ॥ चित्रेयुद्धंवि
लोक्याहंचापलादेत्यवंचितः ॥ तत्रासद्भिरिवोद्यद्भिःक्ष्वेडाहेषि
तवृंहितैः ॥ २६ ॥ यथाहंभूतलंत्यक्त्वारथमारुक्षमुच्छ्रितम् ॥
तथाहृदंतंरंत्यक्त्वाकंठंप्राणोधिरोहति ॥ २७ ॥

बलसैन्यं अक्ष्णोर्नमांतिदृष्टुंनशक्नोमि समरेच्छयालंयुद्धतृष्णयापुर्वतामपितुनकर्तव्ये-
त्याशयः अवशेषमायुःअवशिष्टायुष्यम् ॥ २३ ॥ कालर्यतुहटान्नयंतु घोषःगोस्थानं गुरु-
तामहत्त्वं नवेत्सिनजानासि ॥ २४ ॥ मातासुदेष्णा तत्सविधंमातुःसमीपं कोशगृहेभांडारगृ-
हे सवित्रीजननी कनकंसुवर्णं त्वांकनकैरभिषेक्ष्यतितुभ्यंवहुसुवर्णंदास्यतीत्यर्थः ॥
॥ २५ ॥ चापलंअविवेकः असत्अविद्यमानं उद्यत्प्रादुर्भवत् क्ष्वेडासिंहनादः हेषितं-
अश्वगर्जना वृंहितंगजशब्दः ॥ २६ ॥ रथमारुक्षं रथमारुढवानस्मि उच्छ्रितंवृत्तं प्रा-
णोहृदंतंरंत्यक्त्वाकंठमधिरोहति प्राणनाशंभवेदित्यर्थः ॥ २७ ॥

(गद्यम्) इतिवहुधाविलप्यपादयोःप्रणिपतंतंनृपसुतमपरांगेकर
पुटेनमुहुरास्पृश्यालिंगयन्सस्मितंगिरममरपतिसुतोपिप्रवर्तयामास५
प्रणिपतंतंनमनंकुर्वन्तं अपरांगंपृष्ठभागः मुहुःभारंवारं अमरपतिसुतःगिरंप्रवर्तया-
मास अर्जुनउवाचेतिभावः ॥ ५ ॥

(पद्यम्) उदितोऽसिविराटभूपतेरुदराद्भद्रकथंत्वमीदृशः ॥ प्रवया
अपियःकुतूहलात्परसैन्यैरधुनापियुद्धयते ॥ २८ ॥ सारथौगतम
येऽपिरथीत्वंसंगरेयदिविभेषिरिपुभ्यः ॥ मत्स्यकेकयभुवांभुजभा
जांमानकर्तनमितोऽपिपुनःकिम् ॥ २९ ॥ विस्तीर्यसंसदिविशृंख
लवीरवादंयुद्धात्पलायितवतोऽद्यतवांगकंपः ॥ अंतःपुरेषुहसता
मब्रुवाजनानामाचार्यएवभविताकुचवल्गितानाम् ॥ ३० ॥ कि
यद्विषामंशुकमाहृतंतेसहोदरेणेतिसखीभिरुक्ते ॥ मानोत्तराया
भृशमुत्तरायाःकिमुत्तरंब्रूहितदुत्तरत्वम् ॥ ३१ ॥ जरठोजनको
ऽपिमातुलाःशतमप्यंतमगुस्त्वमेककः ॥ यदियासिनधैर्यमत्रतेनव
शेराष्ट्रमिदंभविष्यति ॥ ३२ ॥ तदिदंविजहीदिसाध्वसंकुरुषा

गौतृणतांकुरुष्वपि ॥ तवमत्स्येपतेस्तुवाहिनीमुखभागेखलुव
लग्नक्षमम् ॥ ३३ ॥

उदितोसिउत्पन्नोसि ईदृशःसमरभयशीलः प्रवयाःवृद्धः परःशत्रुः अधुनापिअद्यापि
॥ २८ ॥ संगरंसमरं विभेपिभ्रोतोसि मत्स्यभुवःपितृकुलोत्पन्नाः केकयभुवःमातृकु-
लोत्पन्नाः भुजभाजःभुजवीर्यशालिनः कर्तनंनाशकारकम् ॥ २९ ॥ वादंविस्तीर्षवहु-
प्रापणमुक्त्वा विशृंसलंनिरगलं वल्गितंचांचल्यं आचार्यःगुरुः अवलास्त्री ॥ ३० ॥
द्विषःशत्रवः अंशुकंवल्लं सहोदरःबंधुः भृशंअतिमात्रं मानोत्तरामानिनीश्रेष्ठा ॥ ३१ ॥
अंतमगुःमृत्युंभ्रामुवन् राष्ट्रेतेवशेनभविष्यति त्वद्धस्तेराज्यंनदास्यतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ सा-
ध्वसंविजहीहिभीतिंत्यज तृणतातृणतुल्यत्वं पाणिःहस्तः मत्स्यपतिःमहामत्स्यः मत्स्य-
देशराजा तृणताधनुः वाहिनीनदी सेना वल्गनंचांचल्यगमनं क्षमंउचितम् ॥ ३३ ॥

(गद्यम्) इत्याश्वास्यपितृवनाटवीतटमुपेत्यशमीविटपिकोटिस
माटीकितकिरीटशंखचापनिषंगोजयलक्ष्मीपरिणयनयोग्यतांसं
पादयितुमिवखंडितपण्डभावोऽयमाखंडलमुतोनिजतत्त्वव्याकर
णाच्छतधापल्लवितधाष्ट्यैर्नैतेनमुदेष्णापत्येनपरिकल्पितसारथि
शिल्परंथमारुह्यक्षणेनवारिनिधिपूरस्यवडवावह्निरिवसपत्नसैन्यस्य
संमुखीनोवभूव ॥ ६ ॥

पितृवनाटवीशमशानारण्यं विटपिकोटिसमाटीकितंवृक्षाग्रसमानीतं निषंगःतूणीरः
परिणयनंविवाहः संडितपण्डभावःविसर्जितपण्डत्वं आसंडलःइंद्रः तत्त्वव्याकरणंनामरह-
स्याख्यानं पल्लवितपुटंकृतं सुदेष्णापत्यःउत्तरः परिकल्पितसंपादितंशिल्पंचानुर्यं वारि-
निधिःसागरः वडवावह्निःवडवाग्निः सपत्नसैन्यंशत्रुसेना ॥ ६ ॥

(प०) संख्यातीतमवेक्ष्यकौरवबलंतत्सव्यसाचीपुनश्चापेतादृशिकंचि
देपविदधेसाचीभवंतीदृशम् ॥ पार्वत्यानिजवस्त्रपट्टशकलंस्नेहह
यार्द्रस्वयंन्यस्यन्यस्यचिकित्सितव्रणशिगदेवोऽपियंश्लाघते ३४
नभसिप्रविसारिदेवदत्तेनरदत्तध्वनितंततोदधाने ॥ मुमुहूर्द्दिरदा
मुमुच्छूर्श्चारथिनश्चुक्षुभिरेभटाश्चविभ्युः ॥ ३५ ॥ पर्यायेणास्यगां
ढीवःपातितज्यःप्रकोष्ठयोः ॥ गंधर्वयुद्धमारभ्यरुतंमौनंसमापयत् ३६

संख्यातीतंअसंख्यं बलंसैन्यं सव्यसाचीअर्जुनः साचीतिपंकुट्टकदृष्टिः पण्डकौशेयं
शकलंसंडं स्नेहःप्रोतिः २ तैलं स्वयंन्यस्यस्वपमुपरिस्थापयित्वा चिकित्सितःशमितः

देवःश्रीशंकरः ॥ ३४ ॥ देवदत्तःअर्जुनस्पर्शस्वः नरःअर्जुनः ध्वनितनादं द्विरदामुमुहः
हस्तिनःमोहंप्रापुः भटाश्रविभ्युःवीराःभीतिंप्रापुः ॥ ३५ ॥ गांडीवविजयधनुः ज्याधनुर्गु-
णः प्रकोष्ठःमणिबंधः गंधर्वःचित्रसेनः कृतमौनंसमापयत्धनुर्गुणशब्दोभूदित्यर्थः ॥ ३६ ॥

(गद्यम्) अथकरतलद्वयमंडपकृततांडवस्यगांडिवस्यविस्फारे
णपांडवोऽयमितिनिश्चित्यलोलानिस्तीर्णविस्तरसंधासिंधुरयंपुनर-
पिनिर्वधमागतइत्यष्टुष्ययानिजेर्ष्ययारुक्षाःविपक्षाःपूर्वपक्षाःसि-
द्धांतमिव युद्धायतंपर्यवारयन् ॥ ७ ॥

तांडवंनृत्यविशेषं विस्फारणंप्रत्यंचानादं पांडवःविजयः संधाप्रतिज्ञा सिंधुःसागरः
निर्वधंआग्रहं अष्टुष्याधलीयसी ईर्ष्यापरोत्कर्षासहिष्णुता रुक्षंकठोरं विपक्षःशत्रुः तंयु-
द्धायपर्यवारयन्विजयंपुद्धंकर्तुमवेष्टंत ॥ ७ ॥

(पद्यम्) विजयस्यरथेततोनिपेतुर्विमतानामिषवःपरःसहस्राः ॥ ज-
नमेजययागवेदिमध्येजगतांभीतिकराइवाहिसंधाः ॥ ३७ ॥ जंभ-
द्विषोऽपितनयोजगदेकवीरोजन्यंसमारभतजृम्भयितुंस्ववीर्यम् ॥
प्रत्यर्थिरक्ततटिनीस्त्रपनैःशराणांभेतस्यन्निवाथपितृकाननवासदो-
षम् ॥ ३८ ॥ चलदश्वरथद्विपोत्थरेणून्वरणस्त्रङ्गधुभिःप्रणीय-
शांतिम् ॥ सुखदृष्टरणायथाभवेयुःसुरवामागगनेतथासमीयुः ३९
कौन्तेयकर्णद्वितयोपकंठमौहूर्तिकावेदितजैत्रयात्रैः ॥ आशातश-
ल्यैरुरुधेऽथभहैराशाकुबेरस्यचवैरिणांच ॥ ४० ॥ उद्धारसंधि-
परिमुक्तिपुमार्गणानामाद्येउभेअपितदातिसृपुक्रियासु ॥ सायुज्य-
मापतुर्वांतिमयासमीकेचक्रीकृतेधनुषिशक्रसुतेननेन ॥ ४१ ॥ यु-
द्धसीम्निभुजगर्वविप्रुपामुच्छ्रितान्कटकनिःसृतांभसः ॥ तत्रल-
क्ष्यमकरोत्सकुंजरान्तस्यतातइवशैलसंचयान् ॥ ४२ ॥ काढै-
रपातयदधःकरिमंडलानांशुंडाःप्रचंडतरदोर्युधिपांडुसूनुः ॥ निद्रा-
स्यतांनिखिलवैरिमहीपतीनामुत्पादयन्निवपृथूरुपधानपंक्तीः ४३

विजयःअर्जुनः विमतःशत्रुः इपुर्वाणः परःसहस्राःअसंख्याः जनमेजयःपार्थप्रपौत्रः
अहिसंधःसर्पकुलम् ॥ ३७ ॥ जंभद्विपःमहेंद्रस्य जन्यंसमरं वीर्यजृम्भयितुंभुजबलंवर्धयितुं
प्रत्यर्थीशत्रुः तटिनीनदी स्त्रपनैःभेतस्यन्स्त्रानैःनाशयिष्यन् पितृकाननंशमशानम् ॥ ३८ ॥
द्विपःहस्तो रेणुःधूलिः वरणस्त्रङ्गधुमृतवीरपुष्पमालामकरंदः सुरवामाःसमीयुः अप्सर-

सःआजग्मुः ॥ ३९ ॥ कौतेयःविजयः उपकंठेसमीपे मौहूर्तिकावेदितंज्योतिर्विदक-
यितं जैत्रंजेतृत्वं आशातशल्पंप्रस्तरशराग्रं भल्लःशरः कुबेराशाउत्तरदिक् ॥ ४० ॥
उद्धारःनिपंगवहिर्निष्कासनंसंधिः धनुर्गुणलापनं परिमुक्तिःमोचनं मार्गणःवाणःमायु-
ज्यमापनुःप्रेक्ष्यंप्रापनुः समीकंपुद्गं शक्रःइंद्रः ॥ ४१ ॥ विप्रुद्देशः उच्छ्रितंकटकंउच्चं
गंडस्थलं २ उच्चंपर्वततटं निःसृतांभःप्रसृतंमदं २ प्रसृतं जलं कुंजरःहस्ती तातःमहेंद्रः
शैलःपर्वतः ॥ ४२ ॥ कांडःवाणः करिमंडलंहस्तिबंधः दोःभुजः निद्रास्पतानिद्रांक-
रिष्यतां महीपतिःगजा पृथूरुपधानपंकीःविपुलोच्छीर्षकपंकीः ॥ ४३ ॥

विशालरंधंविजयास्त्रदत्तदेहस्यमध्येदधतोमहांतः ॥ स्कंदस्य
शक्त्याक्षतमेखलस्यकौंचस्यलीलांकरिणोविवव्रुः ॥ ४४ ॥ आ-
धोरणस्यशिरसापततार्धमार्गसंधानभाजिदिवमुत्पतितेकबंधे ॥
न्यस्यस्त्रजंसुरवधूरववद्धमौनातस्मान्द्रयादिविपलायतदूरमेका
॥ ४५ ॥ तुंगागजाश्चजवनास्तुरगाश्चवीरायोधाश्चतेननिहताभुव-
माशुजग्मुः ॥ निद्रास्यतोनिविडमन्ननेंद्रसंधात्प्रागेवसम्यगवका-
शजिघृक्षयेव ॥ ४६ ॥ गंगांसितारविमुतामसितांपिशंगींचक्रेत-
योःसहचरींचपुराविरिंचिः ॥ शोणाकृतानतटिनीतिकितार्जुनेन
वाणालिभिःशतमसृकृसरितांवितेने ॥ ४७ ॥ कर्णेक्रेतिगवेषणस्य
विषयेगांधारनाथेपुनर्निर्गतुंरुतदिक्भ्रमेशकलितछत्रेऽपिदुर्योध-
ने ॥ द्रोणेऽपिक्षपितध्वजेरुतधनुर्भगेऽपितस्यात्मजेमूर्च्छालेस-
रितःसुतेऽपियुधिसामम्लौकुरूणांचमूः ४८ ॥ वीणामुनींद्रोविजय-
स्ययुद्धंनरींध्रभावेननिरीक्षमाणः ॥ आनंदजैरश्रुभिरेवचक्रेहस्ता-
पितैराह्लिककृत्यमभ्रे ॥ ४९ ॥ विस्मयार्णवविभावरीविभुंवीक्ष्य
वीक्ष्यविजयस्यविक्रमम् ॥ उत्तमांगमखिलाप्सरोगणैरुर्वशीनभ-
सिसाप्यकंपयत् ॥ ५० ॥ वपुरस्त्रसात्कृतवतांसुभटानांवरण-
स्त्रजेविबुधवारवधूभ्यः ॥ कुमुमात्ययेसतिदलान्यपिदत्वाक्षुप-
तामवापकुलिशायुधशाखी ॥ ५१ ॥ बाह्योःप्रवृष्टकुमुमस्यततो-
निलिपैःप्रस्वापनास्त्रमहिमातिशयेनतस्य ॥ निद्रायतेस्मनिखि-
लापृतनारिपूणांयुद्धावतीर्णमपनेतुमिवश्रमंस्वम् ॥ ५२ ॥

अस्त्रदत्तं रंघं शस्त्रकृतं छिद्रं स्कंदः कार्तिकेयः क्षतं छिन्नं मेखलाकटकः क्रौंचः पर्वतविशेषः
करीहस्ती ॥ ४४ ॥ आधोरणः हस्तिपकः संधानं शरसंधानं दिवं स्वर्गं कबंधं शीर्षं रहित-
शरीरं न्यस्य नवदेवभ्रांत्या क्षित्वा स्त्रजं पुष्पमालां अववद्धं धृतं दिवि आकाशमार्गे ॥
॥ ४५ ॥ तुंगं उच्चं जवनः वेगवान् तुरगः अश्वः आशुत्वरितं निद्रास्यतः (अस्त्रवले-
न) निद्रां करिष्यतः निविडं सर्वदा जिघृक्षाग्रहीतुमिच्छा ॥ ४६ ॥ सितः शुभ्रः रविसु-
तायमुना असितः कृष्णः पिशंगी पीता सहचरी मल्ली विरिंचिः विधिः शोणातटिनी रक्ता-
नदी अलिः पंक्तिः असृक् रक्तं सरित् नदी ॥ ४७ ॥ गवेषणं अन्वेषणं गांधारनाथः
शकुनिः शकलितं छिन्नं क्षपितं छिन्नं सरितः सुतः भीष्मः मल्लौदीना बभूव ॥ ४८ ॥
मुनींद्रः ऋषिः नारदः नीरं धभावः एकाग्रता आह्लिककृत्यं संध्यादिकर्म अभ्रं आकाशं
॥ ४९ ॥ विस्मयार्णवः आश्चर्यसागरः विभावरी विभुः चंद्रः उत्तमांगं शीर्षं उत्तमांगम-
कंपयत् प्रशंसंच के इत्यर्थः ॥ ५० ॥ वपुरस्त्रसात्कृतवतां मरणं प्राप्नुवतां वरणस्त्रजे पुष्प-
माला प्राप्नुयर्थं विबुधवारवध्वः अप्सरसः कुसुमात्ययः पुष्पनाशः दलपर्णं क्षुपता पुष्पप-
ञ्चराहित्यं कुलिशायुधशास्त्री कल्पवृक्षः ॥ ५१ ॥ प्रवृष्टं विकीर्णं निलिपाः देवाः प्रस्वाप-
नास्त्रं निद्रास्त्रं पृतनानि द्रायते स्म सेनानिद्रांचकार अवतीर्णं श्रममपनेतुं प्राप्तं श्रमंदूरी-
कर्तुम् ॥ ५२ ॥

(गद्यम्) ततो वीभत्सुः परिपत्समानीतनिजवधूपरिभवानुरूपफ-
लप्रदित्सयेव सारथिनाविद्विषामपहारितविविधपरिधानोगुरुप्रभृ-
तिपुदिवास्वापोमाभूदितिरूपयामन्यमान इव पुनरपितदस्त्रं क्षणा-
देवसंजहार ॥ ८ ॥

वीभत्सुः सारथिः परिपत्सभा वधुः द्रौपदी परिभवानुरूपफलप्रदित्सानग्रत्वरूपफलदा-
तुमिच्छा सारथिः उत्तरः विद्विषां शत्रूणां परिधानवस्त्रं दिवास्वापः दिवानिद्रा ॥ ८ ॥

(पद्यम्) अथ दृशः परिमृज्यकरांचलैररुणिताः परिमीलनमुद्रया ॥
प्रकटितास्यविलैः पटुजंभणात्प्रबुधे कुरुराजचमूचरैः ॥ ५३ ॥
पूर्वप्रयोगमुदिता इव तस्य बाणा निद्रां हि पत्सुनि खिलाददुरेवदी-
र्घाम् ॥ पश्चात्प्रयुक्तममुना हमितीव गोपात्प्रस्वापनंतु विततारनतादृ-
शीताम् ॥ ५४ ॥ सतुवपुः शोच्यधार्तराष्ट्रः समिति विराटमुताप-
नीतचेलम् ॥ कुलिशमृदनुजीविदत्तबंधांकुशलममन्यत घोषवा-
टयात्राम् ॥ ५५ ॥ पराश्रिकर्तुर्वदनान्यनीशाः पश्चाद्दिमर्देन नम-

स्यमर्यः ॥ निरीक्ष्यनग्रात्तृपतीनां ह्यार्तानिमीलनाज्ञंनयनंनि
निंदुः ॥ ५६ ॥ इतिपरिभवलक्ष्म्यासंभृतांभोगमुद्रांतनुभिरभि
दधानाःस्थासुभिर्नग्राभावे ॥ ध्वजपटशकलाग्रैःकलसकौपीनक
त्याःसुवलदुहिहृत्पुत्राःस्वांपुरीप्रत्यगच्छन् ॥ ५७ ॥

दशःपरिमृज्यनेत्राणिपरिशोध्य करांचलंहस्ताग्रं अरुणितंरक्तवर्णं आस्यंवदनं पटु-
जुंभणंवलवंतंजृभणास्त्रं चमूसेना ॥ ५३ ॥ पूर्वप्रयोगःप्रथमप्रयोगः द्विषःशत्रवः अमु-
नापार्थेन प्रस्वापनंनिद्रास्त्रं तादृशींदीर्घांनिद्रां नविततारमरणंनददौ ॥ ५४ ॥ धा-
तृराष्ट्रःधृतराष्ट्रपुत्रः समितिसमरे अपनीतंअपहृतं चेलंवस्त्रं कुलिशभृत्इंद्रः अनुजीविद-
त्तंगंधर्वदत्तं वपुःअनुशोच्यशरीरंधिकृत्वा ॥ ५५ ॥ परांचिकर्तुपश्चात्कर्तुं अनीशः
अशक्तः ह्यार्तार्तामर्यःलज्जापीडिताअप्सरसः निमीलनाज्ञंअनिमिषत्वात्निमीलनासम
र्थम् ॥ ५६ ॥ संभृताभोगमुद्रासंपादिता नग्रावस्था स्थासुःस्थिरः शकलाग्रंस्वंडाग्रं कलस-
संपादितं सुवलदुहितागांधारी पुरींहस्तिनापुरम् ॥ ५७ ॥

(गद्यम्) तदनुहरिदंगणविश्रुंखलविश्रमितविजयशंखरवोनिजा
युधानिक्षेपरक्षिपुभूतकुटुंबेषुनवसमररुधिरांजालपानपरितृप्तिकि
लिकिलितमनुभवितुकामइवपुनरपिपितृवनमेत्यतरुनिहितशास्त्रसं
भारःपुरात्समायातेषुगुणेषुआवामेवरणाद्भुतदर्शनंप्रतिर्वचिनेइति
उपालब्धुमिवभूयोऽपिक्लैव्यसारथ्याभ्यांकृतानुपंजनःकुरुकुंजरो
भूमिजयमेवंजयाद ॥ ९ ॥

हरितदिक् रवःशब्दः निक्षेपःभुतस्थापना रुधिरंरक्तं किलिकिलितपिशाचशब्दं का-
मःइच्छा पितृवनंशमशानं तरुनिहितंशमीवक्षस्थापितं उपालब्धुमिवनिंदितुमिव क्लैव्यं
पंडितं कृतं अनुपंजनं स्वीकारः यस्यस्वःकृतानुपंजनः कुरुकुंजरःविजयः सभूमिजयंगगा-
दउत्तरमुवाच ॥ ९ ॥

(पद्यम्) कुमारकोशीकुरुकेशपाशंमुखेऽश्रुणोमार्जयपातमार्गम् ॥
तूण्यासमंदोष्णिनिधेहिचापंराशेरुपर्यास्वरथपटानाम् ॥ ५८ ॥
बधानधैर्यवदबंधुगोष्ठ्यामात्मानमेवाररिजयस्यहेतुम् ॥ मानुःपि
तुर्वाधुरिमंत्रिणंवामातत्वगंधममसूचयेति ॥ ५९ ॥

केशपाशंकोशीकुरुकेशान्वधानेतिपावत् पातमार्गंपातचिह्नं तूण्यासमंनिपंगेनसह
दोःबाहुःपटःवस्त्रं उपर्यास्वउपरिनिषोद ॥ ५८ ॥ गोष्ठीमभा अरिशत्रुःधुरिसमीपभागे मम

तत्त्वगंधमासूचयमत्कृतिंसूचय मातृत्वगंधं २ माअतस्त्वगंधं अस्मत्वायुष्मद्वाचकत्वं
आत्मशब्देनसूचितम् ॥ ५९ ॥

(गद्यम्) अथतथेत्यभ्युपगम्यक्षतजपंकारुणितनेमिरेखैर्हिप
दौत्पातिककालचकैरिवपरिश्रमद्विश्रकैः संकीडताशतांगेनपरिग
च्छन्नप्रेसरगोघटाखुरपुटकुट्टनत्रुटितधरणीतलोच्चलितरजोभारा
क्रमणविनम्रीकृतपक्ष्मणापिकुरुभटजैत्रोयमिति विस्मयबलवि
स्तारितेनचक्षुषादृष्टलामप्यतादृत्यमुहुर्महुरापिबद्धिः पौरैरनुग
म्यमानोयमुत्तरोनलकूबरोऽलकामिवस्वांपुरीं प्रविश्यपरस्परपमर्द
नद्विगुणितबन्दिवादित्रयोषेणमहताराजमार्गेणपितुःसभामभिज
गाम ॥ १० ॥

क्षतजपंकः रक्तकर्मः अरुणितं रक्तवर्णं द्विपदौत्पातिककालचक्रं शत्रूत्पातसूचकं ज्व-
लत्काष्ठचक्रं शतांगः रथः गोघटापाः धेनुसंघस्य कुट्टनत्रुटितं आघातक्षतं रजः धूलिः भट-
जैत्रः वीरजेता नलकूबरः कुबेरपुत्रः अलका कुबेरनगरी उपमर्दनं जयः पिता विराटाराजः ॥

(पद्यम्) तान्येवपुष्पाणितएवधूपास्तेकेतवस्तेमणितोरणांकाः ॥

पुत्रस्य तस्यापि पुरोपचाराबभूवुरग्रेजयिनः पितुर्यै ॥ ६० ॥ तदा
वर्नीद्रः प्रणतं कुमारमसैर्हयैराद्रितनुत्रमाजौ ॥ दोभ्यां द्विषद्वंधन
खेदभागभ्यामपि प्रमोदादृढमालिलिंग ॥ ६१ ॥ पार्थोप्युपानी
यरथस्य गर्भात्पार्श्वस्थितायै पितुरुत्तरायै ॥ व्यादत्तपट्टांशुकमा
त्मसूनोः पाणिगृहार्थं किल मंत्रवासः ॥ ६२ ॥ आचेतमन्यमखिलं
पटमासुदेष्णमंतःपुराय सविभज्य ददौ कुमारः ॥ सैरंध्रयेन तु मली
मसवाससेऽपि संचिंत्य तां बहुपटप्रभवावलग्राम् ॥ ६३ ॥ विनार्जु
नं पांडुमृतां समाजे विस्मित्य विस्मित्य विलोकमानम् ॥ जिघ्रन्वि
राटश्चिकुरेपुमूनं जगाद विन्यस्य निजासनार्थं ॥ ६४ ॥ निपात्य पा
र्थान्कांतारे निःसपत्नत्वमीयुषाम् ॥ कंठे गल्यसेवत्सकौरवाणां त्व
मेककः ॥ ६५ ॥ नव्यंगुरुं भुवि न मार्गितुमुत्तरायाः संरक्ष्य सूतम
पितादृशिसंप्रहारे ॥ जन्मर्क्षजीवदिनयोगफलंच दातुं कन्यामुव
त्सकथमेत्य कुरुन्व्य जेष्ठाः ॥ ६६ ॥

केतुः ध्वजः तोरणांकदारोपरिस्थापितं मंगलचिह्नं जयीपितामुशर्मजेता विराटः ॥

॥ ६० ॥ अवनीन्द्रः राजाविराटः अस्त्ररक्तं २ नेत्राश्रु तनुचंकवर्चं आजिःपुद्गं दोः-
भुजः द्विपत्सुशर्मा प्रमोदः हर्षः ॥ ६१ ॥ गर्भः मध्यभागः पट्टांशुकं व्यादत्तपट्टवस्त्रं द-
त्तवान् आत्मसूनोः पाणिग्रहार्थं अभिमन्युविवाहार्थं मंत्रवासः वाग्दानवस्त्रम् ॥ ६२ ॥
आचेष्टमेव कपर्पितं आसुदेष्णं सुदेष्णापर्यंतं पटः वस्त्रं कुमारः उत्तरः मलीमसंवासः मलिनं
वस्त्रं बहुपटप्रभवावलम्बं बहुवस्त्रोत्पत्तिकरकटिभागः ॥ ६३ ॥ समाजः सभा विस्मित्य
आश्चर्यं कृत्वा सूनुं विन्यस्य उत्तरं गृहीत्वा चिकुरः केशः ॥ ६४ ॥ पार्थान् पांडवान्
कांतारं अरण्यं निःसपत्नवं शत्रुराहित्यं कंठे गलूयसे कंठेरोगवत्पीडितो जात इत्यर्थः
॥ ६५ ॥ मार्गितुं शोधितुं संप्रहारं युद्धं जन्मक्षं जीवदिनयोगफलं जन्मनक्षत्रगुरुवारयोः
योगफलं वस्त्रप्राप्तिं कुरुन्वप्यजेष्ठाः कौरवान् विजितवानसि ॥ ६६ ॥

(गद्यम्) इति प्रमोदचंचलेन पाणिना परामृश्य चरमांगं पुनः पुनरनु
युंजानायतातायसौ देष्णे योऽपि त्रपाप्रवाहाभिमुखमवस्थानुमपार
यन्निवविवलितकंधरोगिरमेवं विज्ञापयामास ॥ ११ ॥

प्रमोदः हर्षः पाणिः हस्तः परामृश्य स्पर्शं कृत्वा चरमांगं शरीरपृष्ठभागः अनुयुंजनं पृ-
च्छा सौ देष्णे यः सुदेष्णापुत्रः उत्तरः त्रपालज्जा अपारयन् अशकुपन् विवलिषंतिर्यकुषं
कंधरा श्रोत्रा गीः भाषणम् ॥ ११ ॥

(पद्यम्) रोदः प्रसारिध्वनितं मया चक्रे धुरिद्विषाम् ॥ यावान्मेवेग
सन्नाहस्तावांस्तत्र प्रदर्शितः ॥ ६७ ॥ अहमेको रणेन स्मिन्नपैरै
रननुष्ठिताम् ॥ रथिसारथिपत्तित्वे रचयामि स्म कर्तृताम् ॥ ६८ ॥

रोदः प्रसारिध्वनितं आकाशपृथिवीव्यापकसिंहनादः २ रोदनेन प्रसारितशब्दः द्वि-
पांधुरिशत्रूणां अग्रभागे वेगसन्नाहः पुद्गसज्जता २ पलायनसज्जता ॥ ६७ ॥ अपरैर-
ननुष्ठितां अन्यैरनाचरितां पत्तित्वकर्तृतां रचयामि स्म पलायनं कृतवानस्मि ॥ ६८ ॥

(अये देव किं बद्धुना) (पद्यम्) अपार्थकर्ममेनासीदाहवेयदरा
तिषु ॥ पुरोविजयमादाय पुनरागामिमापुरीम् ॥ ६९ ॥

अपार्थपार्थरहितं २ व्यर्थं आहवं युद्धं अरातिः शत्रुः विजयः जयः २ पार्थः ॥ ६९ ॥

(गद्यम्) इति तादृशीं तस्य वचनचातुरीमाकर्ण्य दुरोदरप्रहारवेदना
मप्यविगणय्यतरलिनेन शिरसा श्लाघमानेयतींद्रे वासरविरामशंभि
नं यामशं खरवमाकर्ण्य यथोचितसभास्तारान् विसृज्य मेदिनीपति
मैदिनसुदेष्णाप्रासादमाससाद ॥ १२ ॥

वचनचातुरीभाषणकौशल्यं दुरोदरप्रहारः द्यूतपाशकताडनं तरलंचंचलं यतीन्द्रः
कंकः धर्मराजा वासिरविरामशंसिनंदिनांतसूचकं यामःप्रहरः सभास्वारःसभासदः मे-
दिनीपतिःविराटः मोदःहर्षः प्रासादःअंतःपुरं आससादप्रविवेश ॥ १२ ॥

(प०) सुतावलोकेननरेन्द्रसुश्रुवश्रुताखिलाश्रुष्वपिसोदरात्ययात् ॥
विलोचनांगेष्वपिदृष्टिसंपदेविभांडकापत्यविजृम्भणाधितम् ॥ ७० ॥
नरेन्द्रसुभ्रूःसुदेष्णा च्युतंगलितं सोदरात्ययःबंधुनाशः विलोचनांगेनेत्रावयवः
नेत्ररूपांगदेशः विभांडकापत्यंऋष्यशृंगऋषिः विजृम्भणाधितंआचरितम् ॥ ७० ॥

(गद्यम्) अन्येद्युरात्मजमुखादमीषांयाथात्म्यमवगम्यचकित
चकितंकुटुंबेनसहसचिवान्पुरस्कृत्यसभामागतोविराटोनामांतरसं
निधानादिवहायनमेकैकमनुसर्पाद्भिःस्वैःस्वैर्वै पैःप्रत्यासन्नेनसोद-
र्यजनेनसमुपास्यमानस्ययुधिष्ठिरस्यचरणनलिनयोःपलितंभावुके
नमौलिनामरालयुवकेलिमुल्लयांचकार ॥ १३ ॥

आत्मजःउत्तरः अमीषांकंकादीनां याथात्म्यमवगम्यसत्यस्वरूपंज्ञात्वा संनिधानंसह
वासं हायनंवर्षं अनुसर्पाद्भिःदूरंगच्छद्भिः प्रत्यासन्नंसमीपप्राप्तं समुपास्यसंसेव्य पलितंभा-
वुकमौलिःजराशुकुशीर्षः मरालयुवकेलिमुल्लयांचकारतरुणहंसक्रीडांप्रकटयामास १३

(पद्यम्) तदानुनोदस्मितपांडुरिम्णातपःसुतोऽक्षक्षतिहेतुमुग्रम् ॥
महेंद्रसूनोदृशिशोणिमानमात्स्यस्यचित्तेऽपिचनीलिमानम् ॥
॥ ७१ ॥ मात्स्यस्ततःप्रमुदितोमहितेऽह्लिकन्यांशौरौसमेयुपिसहा
खिलबंधुवर्गैः ॥ मृद्दीशिरीषकुसुमादपिपार्थसूनोःसीमाशिलाम
तनुतप्रथमाश्रमस्थ ॥ ७२ ॥ तथोपचारंवदधेसुदेष्णाजानिःसं
पार्थेषुसमाधवेषु ॥ तमेवगांधारपतिंयथातेजानीयुरत्यंतकृतोप-
कारम् ॥ ७३ ॥ अथोल्लास्यकुर्वन्नेतान्हर्मात्स्यपुराद्ययौ ॥
मंदारप्रमुखान्दक्षान्त्वसंतइवनंदनात् ॥ ७४ ॥

इत्यनंतभट्टकृतौश्रीमतिचंपूभारतेसप्तमस्तवकःसमाप्तः ।

पांडुरिमा शुभ्रता स्मितंहास्यं तपःसुतःपुधिष्ठिरः अक्षक्षतिःपाशकव्रणः महेंद्रसूनुः
अर्जुनः शोणिमानंआरक्तवं मात्स्यःविराटः ॥ ७१ ॥ महितेह्लिमंगलदिने कन्या-
उत्तराशौरिःश्रीकृष्णः समेयिवान्प्रातः पार्थसूनुःअभिमन्युः प्रथमाश्रमस्पसीमाशिला-
मवनुतविवाहवंतंचकारेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ सुदेष्णाजानिःविराटभूपतिः माधवःश्रीकृष्णः

पार्थःअर्जुनः गांधारपतिःशकुनिः ॥ ७३ ॥ कुरुनृपांडवान् उल्लास्यहर्षयित्वा मंदार-
कल्पवृक्षः नंदनंइंद्रोद्यानं मात्स्यपुरंविराटनगरम् ॥ ७४ ॥

सप्तमस्तवकःसमाप्तः ।

अथाष्टमस्तवकः ॥

तावत्पांडुमुतेनकौतुकवताकर्तुंप्रकोष्ठांगणेज्यामेकां युधिन्तर्कां
मुजमुविस्थामुंचिरस्यापराम् ॥ आहूनाक्षितिपाविराटनगरीसै-
न्यद्विपैरुन्मदैःप्रावृट्वासरसंचयाइवधनैःप्रापुर्माहाद्रेस्तटीम् ॥ १ ॥
सेनानांयावतीःपार्थोयुद्धायाक्षौहिणीर्दधौ ॥ धार्तराष्ट्रश्चतसृभि-
स्तावतीरधिकाः पुनः ॥ २ ॥ उक्ताध्ववृत्तांतमुवाचशल्यंपार्थस्त-
तोभानुसुतस्ययुद्धे ॥ आक्षेपवाचाहृदयंवितक्षन्नन्वर्थतामाचर-
मातुलेति ॥ ३ ॥

प्रकोष्ठांगणंकूर्परभागः ज्याधनुर्गुणः स्थासुंकर्तुंस्थिरीकर्तुं अपराज्यापृथ्वी क्षितिः
पृथ्वी उन्मदःमदस्त्रावी द्विपःहस्ती प्रावृट्वासरःवर्षाऋतुदिनं अद्रिःपर्वतः ॥ १ ॥
यावत्संख्याकाःयावतीः धार्तराष्ट्रःदुर्योधनः तावत्संख्याकाःतावतीः ॥ २ ॥ अध्वा-
मार्गः पार्थःयुधिष्ठिरः भानुसुतःकर्णः आक्षेपवाक्तेजोवधः वितक्षन्भिदन् अन्वर्थता-
शल्यनामान्वर्थता शल्यंलोहमयसूक्ष्माग्रम् ॥ ३ ॥

(गद्यम्) अथभागिनेयेषुवत्सलतयासत्यसंगरस्तथेतिप्रतिश्रुत्य ॥ १ ॥

भागिनेयःभगिनीपुत्रः वत्सलताप्रीतिः सत्यसंगरःसत्यवचनपालकः ॥ १ ॥

(पद्यम्) भद्रायतवर्मांविद्धिनिद्रामुंचमितिब्रुवन् ॥ मद्राधि-
पोययौपार्थात्सिद्रागदुर्योधनांतिकम् ॥ ४ ॥ ततः ॥ साध्याययु-
द्धेसरसीरुहाक्षंवरीनुकामोवलवैरिसूनुः ॥ अजातशत्रोरवतंसयन्
गांतुंगध्वजांद्वारवतीमयासीत् ॥ ५ ॥

भद्रंकल्याणं निद्रामुंचंविद्धिजागरूकंजानीहि मद्राधिपःशल्यः द्राक्षशीघ्रं अंतिकं
समीपम् ॥ ४ ॥ सरसीरुहाक्षःकमलनेत्रः श्रीलृण्णः कामःइच्छा वलवैरीहंद्रः अ-
जातशत्रुःधर्मराजा गामवतंसयन्वचनादरंकुर्वन् तुंगउच्चं द्वारवतीद्वारका ॥ ५ ॥

(गद्यम्) तत्रचिरदृष्टस्यकुंजरकुमारकोमलचंक्रमविलासस्यत-
स्यविलोकनायवीथीपुवीथीपुजनाःसंघीबभूवुः ॥ २ ॥

चिरदृष्टः बहुकालेन दृष्टः कुंजरः हस्ती चक्रमंगमनं वीथीराजमार्गः संधीवभूवुः समु-
द्रिषाः ॥ २ ॥

(पद्यम्) हेतुं मुमद्रा हरणे तदीयां यतित्व बुद्धिं हृदि कुर्वतीनाम् ॥ ग-
वाक्षमार्गैः कृतवीक्षकाणां स्त्रीणां मुखेन्दोः स्मितचन्द्रिकाऽभूत् ॥ ६ ॥
दौवारिकैस्तत्र सदत्तमार्गो निद्रायमाणस्य निकेतमध्ये ॥ शौरैरु-
पायाच्चरणोपधानं तद्गर्भसिंधुच्युतकूर्मशोभम् ॥ ७ ॥ यस्याधि-
मौलिसविधेः प्रथमं समेत्यतिष्ठन्कुरुद्वहसुतो युधिसाह्यमर्थी ॥ रेजेप-
रीक्षितुमिवोत्सुकतां दधानस्तत्कुंतले निजमनस्य पिवक्रिमाणम् ॥
॥ ८ ॥ निमीलनालिंगितनेत्रयुग्मो निष्पन्ददेहो नितरां वभौ यः ॥
स्वध्यानशैलीसुखमास्थितानां तपस्विनां संधमिवानुकुर्वन् ॥ ९ ॥
देवीकुचाद्विरुचे घुसृणेन क्लृप्तः सक्तः कपोलफलके मकरो यदीये ॥
मीनध्वजारिजयिनो विजयस्य सिद्धिं विश्राणयेति निगदन्निव क-
र्णमूले ॥ १० ॥ पाश्चात्पथाथो निधिपार्श्वभागे संपूर्य कुक्षिसलिलस्य
पूरैः ॥ स्वजातियूथाच्युतिमाश्रितस्य क्रमं दधौ यो घनशावकस्य ॥ ११ ॥

हेतुः इच्छा यतित्वं यतिवेषः हृदि मनसि कृतवीक्षणं कृतावलोकनं मुखेन्दोः स्मितचं-
द्रिकाभूत् हास्यं च कुरिति भावः ॥ ६ ॥ दौवारिकः दारपालः निकेतंगृहं शौरिः श्री-
कृष्णः उपधानं उपवर्हं तद्गर्भसिंधुः चरणसंभूतानदीगंगा च्युतं ब्रह्म ॥ ७ ॥ अधि-
मौलिसविधेशीर्षसमीपभागे कुरुद्वहसुतः सुपोधनः अर्थी पाचकः कुंतलः केशः वक्रि-
माणं रेजे वक्रत्वं शुशुभे ॥ ८ ॥ नेत्रयुग्मं नेत्रद्वयं नितरां अतिशयं शैलीरीतिः
सुखमास्थितानां सुखं प्राप्नुवतां तपस्वीयोगी ॥ ९ ॥ देवीरुक्मिणी घुसृणं (म. भा.
केशर) क्लृप्तं विरचितं मीनध्वजः मदनः मीनध्वजारिः शंकरः निगदन्निव कथयन्निव
॥ १० ॥ पाश्चात्पथाथो निधिः पश्चिमसमुद्रः स्वजातियूथः मेषसंघः च्युतिः भ्रंशः घन-
शावकस्य क्रमं दधौ वालमेषवद्रेजे इति यावत् ॥ ११ ॥

(ग०) ततः प्रबुद्धेन तेन देवेन तयोः प्रथमागमनदर्शनाभ्यां कृत्यसा-
म्यं हृदि कृत्यरणां गणे गृहीतहेतीनां नवकोटिसंख्यावतां गोपकुमारा-
णां कदंबेन केनचिदंशेन केवलसन्निधानेन स्वेनापिकेनचिदंशेन प-
रिपूरितमनोरथौ सुपोधनधनं जयौ स्वावासकटकमुवमासेदतुः ॥ ३ ॥

प्रबुद्धः जागृरुक्कः कृत्यं कर्तव्यं गृहीतहेतिः शस्त्रधारी कर्दवः समूहः आवासकटकभूः
मेनानिवासस्थानं हृदि कृत्यनिश्चयं कृत्वा सन्निधानं समीपस्थानम् ॥ ३ ॥

(पद्यम्) सेनागजेन्द्रमदसौरभवीचिवेगनिर्धूतगोग्रहणसंयुगपूतिगं
धम् ॥ संवीक्ष्य मत्स्यवसुधेन्द्रपुरोपकंठशौरिश्च शक्रतनयश्च ननन्दतु
स्तौ ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा निवृत्य वदतो युधिपांडवानामुत्साहमुग्रमथ सं
जयतो निशम्य ॥ वातैर्विनापिमणिसौधतले निवासं कुर्वन्नकंपत
भृशं कुरुवंशकेतुः ॥ १३ ॥ पांडोः सुताय वसुधां प्रविभज्य दित्सोः
प्रज्ञादृशो रहसि सांत्वपथोपदिष्टम् ॥ दुर्योधनस्तु वचनं न चकार क
र्णे कर्णे स्वमेव वचनं मधुरं चकार ॥ १४ ॥

गजेन्द्रमदसौरभः हस्तिमदसुगंधः वीचिः लहरी निर्धूतपूतिगंधंदरीकृतदुर्गंधं संयुगं
युद्धं वसुधापृथ्वी उपकंठसमीपं तौ कृष्णार्जुनौ ॥ १२ ॥ संजयः श्रीव्यासशिष्यः
उग्रं भीषणं कुरुवंशकेतुः धृतराष्ट्रः भृशं अतिशयं मणि सौधतलं रत्नमयसौधाधोभागः ॥
॥ १३ ॥ वसुधापृथ्वी दित्सुः दातुमिच्छुः प्रज्ञादृक् अंधः धृतराष्ट्रः सांत्वपथोपदिष्टं
सामवचनं कर्णेन चकार नाशृणोत् कर्णे मधुरवचनं चकार कर्णेन सह मंत्रं चकार ॥ १४ ॥

(गद्यम्) तदनुदिनेदिने समुपचीयमाननानाविधनरपतिकुलच
तुरंगघलकलकलानप्यभिभवद्भिः कंकका कसालाट्टकजंबूककदं
वकरटैः कटूकतनिकटयोः कुरुविराट्पुटभेदनयोः कतिपयदिनै
रेव पंचखलु वीराः पौरवसाम्राज्यलक्ष्मीमभिवीक्ष्य स्थातुमवशिष्ये
रन्नितिकिवदंत्यां प्रवहंत्यां सत्यां क्षितिपतिः क्षीणधैर्यो दीनाक्षरः
सहोदरसमक्षं सरोरुहाक्षमेवं व्याचचक्षे ॥ ४ ॥

समुपचीयमानं नानाजनपदेभ्य आगतं नरपतिकुलं राजवंशः बलं सैन्यं अभिभवत्परा-
भवं करिष्यत् कंकः गृध्रः सालावृकः श्वा करटितं विरुतध्वनिः निकटे समीपे पुटभेदनं पुरं क-
तिपयदिनैः अल्पावकाशेनेत्यर्थः पौरवः पुरुवंशोत्पन्नः वीक्ष्य अवलोक्य किवदंती जनवा-
तां क्षितिपतिः राजा सहोदरः बंधुः सरोरुहाक्षं व्याचचक्षे श्रीकृष्णमुवाच ॥ ४ ॥

(पद्यम्) एतावतो बंधुजनां निहत्य किल बध्ना कृष्णभुवाऽधुना मे ॥
सकंदमूलानि सनिर्झराणि न किं ममाद्यापि वनानि तानि ॥ १५ ॥
संतापकाले सति धर्ममंभः पतत्यधस्तादिति हि प्रसिद्धिः ॥ जिह्वां
विहायाद्यजलं मुहुर्मेदं हि समा रोहति चित्रमेतत् ॥ १६ ॥ गलत्स

मीरैर्गजकर्णतालैर्नटत्पटेभ्योनगरध्वजेभ्यः ॥ तनूरिदानीममतां
तकांतिराकंपनाम्नायमसावधीते ॥ १७ ॥ आनंदयित्रीमखिल
स्यजंतोरंतःक्षमांस्वामपहायमोहात् ॥ बंधुप्रणाशाद्बहुदुःखदो
ग्ध्यैबहिःक्षमायैस्पृहयामिधिङ्माम् ॥ १८ ॥ गतिर्नमेन्यागरुड
ध्वजत्वयाविनाऽधुनास्याविपदोविधूतये ॥ वनानलाचिर्वलयावृ
तिस्थितेर्बलाहकात्किंशरणंमृगीशिरोः ॥ १९ ॥ बहुभिःकिमि
हापरैःप्रलापैर्बहिरंतश्चवदामितुल्यभावः ॥ कुरुराधिपबंधुभिर्म
मस्वैःकुरुसंधिकुरुवंशभूतयेत्वम् ॥ २० ॥ इतिब्रुवंतंयदुनाय
कोब्रवीद्युधिष्ठिरंयोगिविचिंत्यवैभवः ॥ महीपतेयद्भवतासमीरि
तंमहात्मनांयुक्तमिदंभवादृशाम् ॥ २१ ॥ सरिदात्मजशासि
तोऽपिसन्सदुरध्वंनजहातिकौरवः ॥ इतिचितयतोममाधुनाहृदि
सिद्धिःस्वलुसंशयेशया ॥ २२ ॥ प्रयतेतथापिनृपसंधिसिद्धये
प्रयतेंद्रियैर्भुविपणायितस्यते ॥ फलतिक्वचिन्नफलतिक्वचित्कि
याप्रविधानुरेपनहिदोषसीकरः ॥ २३ ॥ इत्थंनिगद्यमधुरस्मित
मीक्षमाणोमीमस्यवक्रमपिदारुकनीतमग्रे ॥ आरुह्यरत्नरथमा
श्रितरक्षलीलाकूलंकपोहरिरगात्कुरुराजधानीम् ॥ २४ ॥

एतावतः ईदृक्परिमाणाः ये अत्र मिलिता इत्यर्थः लब्धा प्राप्ता निर्झरः पर्वतजलप्रवाहः
१५ संतापकालः श्रोष्मर्तुः अंभः उदकं विहाय त्यक्त्वा जलमेदृष्टिसमारोहति ममनेत्रे अश्रु
पूर्णं भवतः चित्रं आश्चर्यम् १६ गलत्समीरः गच्छद्वापुः कर्णतालं कर्ण एव कालसूचकं वाद्यं तां-
तं म्लानं आकंपनाम्नायमसावधीते भीत्या कंप आविशतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ जंतुः प्राणी अंतःक्षमा
अपराधसहिष्णुताशक्तिः मोहादपहाय अज्ञानात्पुनरुत्त्वा बहिःक्षमां स्पृहयामि भूमिमि-
च्छामि ॥ १८ ॥ विपदो विधूतिः संकटनिवारणं वनानलाचिः दावाग्निज्वाला वलयावृत्तिः
मंडलावरणं बलाहकः मेघः मृगी शिशुः हरिणी बालः ॥ १९ ॥ अपरप्रलापः अन्यभाषणं
अंतः अंतकरणे तुल्यभावः समानत्वं कुरुरः पादवः संधिः साम वंशभूतिः शंशरक्षणम् ॥ २० ॥
विचिंत्यं धितितुं योग्यं भवता समीरितं त्वयोक्तं भवादृशः प्रवत्सदृशाः महात्मा उदारबुद्धिः
॥ २१ ॥ सरिदात्मजः गंगापुत्रः श्रीष्मः कौरवः दुरध्वंनजहातिदुर्योधनश्चुर्मागैर्न त्यजति
निद्धिः सामयन्ति निद्धिः संशयेशया संशययुक्ता ॥ २२ ॥ प्रयतेंद्रियः जितेंद्रियः पणापिबः

संस्तुतः दोषसीकरःदोषलेशः ॥ २३ ॥ इत्थंनिगद्यएवमुक्त्वा दारुकःश्रीकृष्णसारथिः
अग्रेनीतंअग्रभागेस्थापितं आश्रितरक्षलीलाकूलंकपःभक्तसंरक्षणक्रियातत्परः ॥ २४ ॥

तमसांकुलानिसकलानिदर्शनेसतिसद्यएवशमयन्महामहाः ॥ स
विवेशतत्रविदुरस्यमंदिरंचरमाद्रिकंदरमभीषुमानपि ॥ २५ ॥ “अ
वलोकयन्नथपुरप्रतोलिकामनिमेषपौरजनतानिरंतराम् ॥ मृदुरा
नतेषुमुदुरासदःपरैर्यदुराजएषविदुरालयंययौ ॥ १ ॥” कंसवैरिणि
समीयुषिगेहंक्षत्तुरातिशयितंमदनृत्तम् ॥ संक्षिपांगमयतिस्मपुरा
रेः सांध्यतांडवविधेरवल्लेपम् ॥ २६ ॥ विरतेरुचितंविशुद्धमहोवि
धिमाधायपितृष्वसुःसकाशे ॥ वसतोऽस्यनिशैवसासमाभोदसुदे
वात्मभुवःकथानतास्ताः ॥ २७ ॥

तमःअज्ञानं महामहाःमहातेजाः चरमाद्रिःअस्ताचलः अभीषुमान्सूर्यः ॥ २५ ॥
(प्रतोलिकाराजमार्गः) निरंतरंपूर्णं आनतःनम्रः दुरासदंदुष्प्रापं परःशत्रुः आलपं
गृहम् ॥ १ ॥ क्षत्ताविदुरः पितृष्वसाकुंती तांडवविधिरवल्लेपःतांडवनृत्यस्यगर्वः पुरारिः
शंकरः ॥ २६ ॥ वसुदेवात्मभूःश्रीकृष्णः अहोविधिमाधायसंध्यानुष्ठानंकृत्वा ॥ २७ ॥

(गद्यम्) “ अथविगनायांरजन्यामिवपृथासुतकथायांदीनद्युति
पुतारकाकलापेष्विवप्रदीपेषुजृंभितेषुशकुंतिभिरिववंदिभिःकल
कलेषुविकसितेषुनलिनेष्विवनयनेषूत्पलादिवमहोत्पलंराजनग
राह्निदुरमंदिरमागतेषुचंचरीकेष्विवसारिकेषुविरोचनइवकमलवि
लोचनःप्राचीनगिरेरिवपर्यकादुत्तस्थौ ॥ १ ॥ ”

रजनोरात्रिः पृथासुतःपुथिष्ठिरः द्युतिःकांतिः शकुंतिःपक्षिः उत्पलंचंद्रविकासिक-
मलं महोत्पलंसूर्यविकासिकमलं चंचरीकःभ्रमरः सारिकःदूतः विरोचनःसूर्यः कमल-
विलोचनःश्रीकृष्णः पर्यकःमंचकः ॥ १ ॥

(गद्यम्) अन्येद्युरग्विलमहरारंसकृत्यमवसाय्यवालातपेनवला
हकइवघुसृणमसृणितेनपटीरपंकेनचर्चितकलेवरःपंकेरुहशंकिनी
भिरंचललिखितराजहंसराजिभिरवरुष्यमाणेनेवपीतांबरभागे
नपरिचुंबितप्रपदपल्लवोनिजोदरांतरानवकाशतयावहिर्निर्गतैर्जग
दंडशिशुभिरिवमुक्ताफलैःप्रत्युसमेखलामुखभागोवर्षाहेमंतसम
ययोरप्यविनश्वरंलक्ष्मीलीलाकमलमुपश्लोकयितुमागतेनदिन

मणिबिंबेनेवकौस्तुभेनदेदीप्यमानभुजांतरोदनुजपरिषदौत्पाति
करक्तपरिवेपेणेवपद्मरागेकयूरेणपरिमंडितबाहुदंडोद्धारिनिर्गत्यसु
योधनदुर्वासितायाःनगरभुवःस्पर्शनंपरिहर्तुमिवसविनयमुपागते
नदारुकेणसंयोजितमणिपादुकःकिंचिदेवनमितपूर्वकायेणाविदुरे
णवितीर्यमाणहस्तावलंबोगुरुरूपमुखैर्ब्रह्मसंघैःप्रतिपाद्यमानांज
याशिपंशिरसाप्रतिगृह्णानःकुशलप्रश्नकोरकितमोदाभ्यांकुरराज
देवव्रताभ्यांसदनाभिगमनायसंप्रार्थ्यमानश्चिरमवसरंप्रतिपालय
तामक्षौहिणीपतिनामंजलिवनजावलिमवलोकनेनसंभावयमानो
मुकुंदोबंदिदंदपरिपठ्यमानकंसादिवधविरुदावलिप्रबंधबंधुरेणमं
गलकुसुमगंधसंपदंधीकृतपुष्पंधयझंकारसहचरवादित्रघोषेणमेघ
वर्जमुन्मिपंतोभिःसौदामिनीभिरीवकनकवेत्रलताभिराकुलितेन
महताराजपथेनमुयोधनादिभिश्चतुर्भिरध्यासितपूर्वसभामंडपंशनैः
शनैरवजगाहे ॥ ५ ॥

अहरारंभःप्रातःकालः अवसाध्यसमाप्य बालातपःबालसूर्यः बलाहकःमेषः पंके-
रुहंकमलं अंचलःपीतांबरः राजिःपंक्तिः प्रपदपल्लवःपल्लवतुल्यः प्रपदंपादाग्रभागोपस्यसः
जगदंडशिथुःब्रह्मांडबालः प्रत्युतंसंचितं मेखलाकटिसूत्रं अविनश्चरलक्ष्मीःचिरशोभा
उपश्लोकपितुंस्तुवीतुं दिङ्मणिःसूर्यः कौस्तुभःरत्नविशेषः दनुजपरिषदौत्पातिकःदैत्य-
सभोत्पातः द्वारिनिर्गत्यअग्रभागेगत्वा दुर्वासःदुःस्थितिः पूर्वकायःकायपूर्वभागः कायः
शरीरं हस्तावलंबःहस्तस्वीकृतिः प्रतिपाद्यमानंदत्तं जयाशिपंविजयाशीवांदं कोरकितं
प्रातं मोदःहर्षः कुरुराजाधृतराष्ट्रः देवव्रतःभोष्मः अवसरंप्रतिपालयन्तःसमयंप्रतीक्षमा-
णाःवनजावलिःकमलपंक्तिः मुकुंदःश्रीकृष्णः बंदीःस्तुतिपाठक वृंदंसंघः विरुदावलिःकृ-
त्यपरंपरा बंधुरःव्यग्रः अंधीकृतपुष्पंधयःमत्तभ्रमरः वादित्रघोषःभेरीनादः उन्मिपंतीप्र-
काशमाना सौदामिनीविद्युत् कनकवेत्रंसुवर्णदंडः अध्यासितःअधिष्ठितःशनैःशनैरवज-
गाहेमंदमंदंप्रविवेश ॥ ५ ॥

(पद्यम्) तत्रातितुंगेतरसोपनीतेरत्नासनेऽयंरचितोपवेशः ॥ पुरो
हितैरग्रभुविप्रदत्तांपूजामुपादत्तपुमान्पुराणः ॥ २८ ॥ सभांतरे
तत्रसमग्रकांतिंसंवीक्ष्यसंवीक्ष्यसरोरुहाक्षम् ॥ नरैर्द्रवर्ज्यनगरीज
नेपुनकस्थवाभूजयनप्रमोदः॥२९॥ भद्रासनादवनतंपदपल्लवाग्रं

संवाहयत्युपगतेविदुरेदयार्द्रः॥ सामाजिकेबुधजनेसतिदत्तकर्णेप्र
 ज्ञादृशंगिरमभाषतपद्मनाभः॥ ३० ॥ अलैरहोभिरधियुद्धमवेक्ष्य
 नक्ष्यच्चांद्रकुलंतवसुनैःसहपांडवानाम् ॥ संधिविधातुमधुनासम
 येविधेयंप्राप्तोऽहमस्मिभरतर्षभतेसकाशम् ॥ ३१ ॥ शतेनसंधस्त्व
 तनूभवानांकुंतीकुमाराङ्कुशलोदयाय ॥ कल्लोलजालेनकल्लिद
 जायागंगातरंगानिवगेयकीर्ति ॥ ३२ ॥ पादाराविंदेप्रणतीःशिरो
 मिः शतंशतंसादरमर्पयंतः॥पांडोःकुमाराश्चभवंतमेनंविज्ञापयंति
 स्मविनीतपूर्वम् ॥ ३३ ॥ जातावनेवयममीभवदंकभूमौसंवर्धिताः
 शिरसिशासनमादधानाः॥निस्तीर्णसंगरपयोनिधयस्त्वयाद्यस्या
 प्यायथांशमवनेरवनेवनेवा ॥ ३४ ॥ बाल्येवनांतजनुषांममपांड
 वानामेकाऽपिरक्षणविधौनवभूवधात्री ॥ इत्येवशोकमनिशंह
 दयेदधानस्तस्यास्तुनार्धमपिसंप्रतिदित्ससित्वम् ॥ ३५ ॥ इत्थं
 ब्रुवाणंयदुवीरमेनंनिश्वस्यदीर्घनृपतिर्वभाषे॥ व्यरंसिषंव्यध्वममुं
 विमुंचविमुंचवत्सेत्यनुशास्यशौरे ॥ ३६ ॥ मधुमथननिमीलितामु
 नीद्रेममजनीखलुपुत्रवत्सलासा ॥ मुखमहमनवेक्ष्यमूर्खसूनोर्मु
 दमधिकामधुनाययादधामि ॥ ३७ ॥ स्वयमपिनविबुध्यतेसुतोऽ
 यंमुमतिजनस्यशृणोतिनापिवाचम् ॥ कुरुकुलकुशलांकुराभिरु
 द्यौगुणगणवारिनिधेगतिस्त्वमेव ॥ ३८ ॥

तुंगंउच्चं तरसावेगेन रचितोपवेशःउपविष्टः पुराणःपुमान् श्रीकृष्णः पूजामुपा-
 दत्तसन्मानंस्वीचकार ॥ २८ ॥ सरोरुहाक्षःश्रीकृष्णः नरेंद्रःधृतराष्ट्रः नयनप्रमोदःने-
 च्चानंदः ॥ २९ ॥ भद्रासनादवनतंसिंहासनाधोभागागवं संवाहनंमर्दनं दयार्द्रःदया-
 शीलः प्रज्ञादृशंधृतराष्ट्रं पद्मनाभःगिरभातपत श्रीकृष्णउवाच ॥ ३० ॥ अहोभिःदि-
 नैः चांद्रकुलंनक्ष्यत्क्षेत्रंशोनाशंप्राप्स्यत् तेसकाशंतवसमीपं संधिविधातुंसामकर्तुम् ॥
 ॥ ३१ ॥ तनूभवाःपुत्राः कुशलोदयःकल्पाणप्राप्तिः कल्लोलजालंमहाहरीसंघः कल्लिद-
 जापमुना ॥ ३२ ॥ अरविंदंकमलं भवंतंत्वां विनीतपूर्वनम्रत्वपुरःसरम् ॥ ३३ ॥
 भवदंकभूमिसंवर्धितंत्वदंकस्थलेवृद्धिनीतं शासनमादधानःआज्ञाधारयन् संगरपयोनि-
 धिः प्रतिज्ञासमुद्रः अंशःराज्यभागः अवनंरक्षणम् ॥ ३४ ॥ वनांतजनुःवनमध्यजन्म
 विधिःकर्म धात्रीपृथ्वी २ उपमाता अर्धमपिनदित्ससिअर्धराज्यमपिनानुमिच्छसि

अनिशंसर्वदा ॥ ३५ ॥ यदुवीरःश्रीकृष्णः व्यरंसिपंपत्नेनतूष्णीमभूवं व्यध्वःदुर्मागः इ-
त्यनुशास्यइत्यनुज्ञाप्य शौरिःश्रीकृष्णः ॥ ३६ ॥ मधुमथनःश्रीकृष्णः मुनीन्द्रःव्यासः
वत्सलास्नेहशीला मुत्तर्हः अनवेक्ष्यअदृष्टा मूर्खसूनुःदुर्योधनः ॥ ३७ ॥ सुतोऽयंस्व-
यमपिनविवृध्यतेदुर्योधनःकर्तव्याकर्तव्यंनजानाति वाचंउपदेशं कुशलांकुरःकल्याणो-
दयः वारिनिधिःसमुद्रः ॥ ३८ ॥

(गद्यम्) इतिसिद्धांतितवतिवद्भांजलौराजनिनिजासनार्थनिवे-
शितकरतलतयाकिंचिदुन्ममितवामभुजशिखरेणगंडमंडलेनिम-
ज्जितमकरकुंडलंकटितटचलनकंदलितकांचनपटमर्मरमीपत्कंध-
रांविनिवर्त्य ॥ ६ ॥

सिद्धांतितवतिवंशरक्षणप्रकारसिद्धांतंकुर्वति अंजलिःहस्तपुटः राजनिधृतराष्ट्रे नि-
वेशितःस्थापितः किंचिदुन्ममितंकिंचिदुच्चीकृतं गंडःकपोलः मंडलमध्यभागः निमज्जितं
ज्जातं कंदलितःवलिपुक्तः कांचनपटमर्मरःसुवर्णपटशब्दः कंधरांईषदिनिवर्त्यश्रीवांकिं-
चिदकीकृत्य ॥ ६ ॥

(पद्यम्) क्लृप्तस्मितंरविभुवाकृतहस्तालंदुःशासनेनधुरिदूषित
संधिपक्षम् ॥ कर्णोपकंठचलिताधरमानुलास्यंकौरव्यमाहकुरुसं-
सदिकंसवैरी ॥ ३९ ॥ पृथामुतेभ्यःपृथिवीतदीयांपुनर्दिशेतिब्रु-
वतोगुरोर्गाम् ॥ अशृण्वतःकौरवतेकथंवासंभूतिरेषाशशिनोन्ववा-
ये ॥ ४० ॥ तत्तादृशंशृणुमहत्तववंशदत्तंपूरुर्ददौनववयःपितुरा-
त्तजीर्णः॥त्यक्त्वाश्रमंपितृमुदेतृणवद्वितीयंदेवव्रतोयमिहतिष्ठति
धीरधीरः ॥ ४१ ॥ कितवोक्तिभिःकिसलितस्यकर्णयोःसफलो
भवेत्तवतदामनोरथः ॥ हरिनंदनेनयुधिपातितंधनुर्हरमस्तकान्न
पुनरुन्ममज्जचेत् ॥ ४२ ॥ बंधूपदिष्टंनशृणोपिवत्ससंधानमस्मि
न्नतवाद्यदोषः ॥ गंधर्वराजेनकृतंवनांतेबंधंपुनर्मुक्तवतांहितेषाम्
॥ ४३ ॥ वंशःकुरूणांमहितोयमस्मिन्धर्तुकलंकंचतुरौखलुहौ ॥
एकत्रकोटोरजनेरधीशःपरत्रमन्येपुरुषोभवांश्च ॥ ४४ ॥

क्लृप्तस्मितंकृतहास्यं रविभूःकर्णः उपकंठेसमीपे मातुलःशकुनिः कौरव्यमाहदुर्योधन-
मुवाच संसत्सभा कंसवैरीश्रीकृष्णः ॥ ३९ ॥ पृथाकुंती दिशेतिदेहीति गुरुगापितृ-
वाणी संभूतिःजन्म शशिनोन्ववायेचंद्रवंशे ॥ ४० ॥ पूरुःनृपविशेषः नववयःतरुणत्वं
पिताययातिः आत्तागृहीताजीर्णाजरा येन सः आत्तजीर्णः आश्रमंसंसारपार्श्वं मुदेहर्षं

धीरधीरः महानधीरः देवव्रतः भीष्मः ॥ ४१ ॥ कितवोक्तिः कुटिलभाषणं किमलितः-
 किमल्यसंजातः हरिः इंद्रः हरः शंकरः पुनरुन्ममज्जवहिरागतमासीत् ॥ ४२ ॥ बंधूष-
 दिष्टेषु धिष्ठरोपकृतिः गंधर्वराजः चित्रसेनः वनतिवनमध्ये ॥ ४३ ॥ महितः मान्यो-
 ऽस्ति चतुरः कुशलः कोटिभागः रजनेरधीशः चंद्रः भवान्पुरुषः त्वंदुर्योधनः ॥ ४४ ॥

(गद्यम्) इति प्रगदितवति भगवति क्रोधनः सुयोधनोऽपि गिरमिमामु-
 ज्जहार ॥ ७ ॥ अरे नंदनं दनकेवलं विराटनया श्रयलाभेन कृतकृत्यं म-
 न्यानां कुंतीभुवांच बद्धुमिरक्षौहिणीपतिभिरनुक्षणमावेद्यमानां ज-
 लिधोरणीमवलोकितुमप्यलब्धावसराणामस्माकं च किं वा संधानं
 किं वा तव दूतकृत्यं किं वा मया देयमीदृग्विधं मुधायासमवधूय भवता
 यथागतं गंतव्यमिति ॥ ८ ॥

प्रगदितवान् भगवान् प्रगल्भं भाषणं कृतवान् श्रीकृष्णः गिरमुज्जहार भाषणमुवाच ॥
 ॥ ७ ॥ नंदनं दनः गोपालपुत्रः विराटनयः उत्तरः अक्षौहिणीपतिः सेनापतिः आपेक्ष-
 मानां जलिधोरणी निवेद्यमाना हस्तनमनरीतिः अवसरः प्रसंगः संधानं संधि कृत्यं मुधाया-
 समवधूय निष्फल्य ब्रूयन्त्यक्त्वा ॥ ८ ॥

(पद्यम्) आकर्ण्य तच्च कितचेतसि न भवक्रेकर्णौ पिधाय नृपतौ कर-
 संपुटाभ्याम् ॥ मत्वा तृणाय मधुवैरिणमप्यलंघ्यं गोष्ठ्याजवेन निर-
 गात्कुरु राजसूनुः ॥ ४५ ॥

आकर्ण्य श्रुत्वा च कितः भीतः कर्णौ पिधाय कर्णद्वयं आच्छाद्य नृपतिः धृतराष्ट्रः
 तृणाय मत्वा तृणसमतुच्छं कृत्वा मधुवैरी श्रीकृष्णः गोष्ठीसभा ॥ ४५ ॥

(गद्यम्) तदनुदनुजारातिरेषरोपस्मितलेशरूपिता धरस्तादृशेन
 तस्यावलेपवचनेन भियाविहस्तान्मुदानिस्तान्समस्तानपि सभा-
 स्तारान्पुरस्तान्निरीक्ष्य पुनरपि वाचमेवं व्याजहार ॥ ९ ॥

दनुजारातिः श्रीकृष्णः तस्यावलेपवचनं दुर्योधनस्य दर्पोक्तिः विहस्तः व्यग्रः मुदानि-
 रस्तः आनंदेन त्यक्तः सभास्तारः सभासदः वाचं व्याजहार वचनमुवाच ॥ ९ ॥

(पद्यम्) धरा मुजा किं तटिनी भुवा किं मया धुना किं वसताऽपि दृत्ये ॥
 पार्थाय दानुं प्रमवेद्दृष्टिं त्रींशद्वैसां गंधवहस्यसूनोः ॥ ४६ ॥ शौरि-
 स्तां वाचमाकर्ण्य साध्वसाक्रान्तचेतसः ॥ जोषं भावं सभास्तारायु-
 गपद्भुरुत्तरम् ॥ ४७ ॥ बहिःसंमंज्यवलावलि सैस्त्रिभिः सहायैर्धु-

तराष्ट्रसूनुः ॥ गंधर्वराजेनकृतांशंस्वांगदाग्रजन्मानमियेषनेतुम्
॥ ४८ ॥ श्रुत्वा तत्कुपितो हरिः स्वयमसावेकोऽपि सर्वात्मकस्ताराभि
र्नवभिर्ग्रहेर्निविडितांशैर्लैर्वनैः सागरैः ॥ पेटीभूषणमंजरीमिव घृतां
कुक्षौ जगन्मंडलीं जंघालामतनोत्सभाजिरजुषां दृक्पंक्तिघंटापथे
॥ ४९ ॥ तस्मिन् जंगुष्ठमात्रे नवद्वयमुकुरे वीक्ष्य सर्वप्रपंचं विस्मेराः
सिद्धविद्याधरसुरसदसः पुष्पवर्षव्यमुंचन् ॥ सांद्रं मोहांधकारं सक
लमुनिजनः संमदाश्रूणि भीष्मः क्षत्ताऽक्ष्णोः पुक्ष्मपातं करिपुरजन
ताप्रेमदुर्योधनेऽपि ॥ ५० ॥ अस्यादृहासध्वनिरादिपुंसो विशृंग्व
लं व्योम्नि विजृम्भमाणः ॥ दिक्पालसौधावलिजालकानामध्यापक
त्वं बिभरां वभूव ॥ ५१ ॥ संस्तूयमानचरितस्य जनैस्त्रिलोको सा
धारणीकृतरूपस्य हरेः प्रसादात् ॥ चक्षुष्मतां समधिरुह्य धुरं मुहूर्तं
भूयस्ततोऽप्यवतारसभूमिपालः ॥ ५२ ॥ ओजस्तवेदमुपसंहर
माधवेति घुष्यत्सु सत्सु गुरुभीष्मपुरोगमेषु ॥ धोरं विहाय निमिषेण
कुशेशयाक्षो गोपीदृशां कुतुकहेतुमवापरूपम् ॥ ५३ ॥

धराभुजादुर्योधनेन तदिनीभूः भीष्मः दूत्येदूतकर्मणि धरित्रीपृथ्वी गंधवहसूनुः भी-
मः ॥ ४६ ॥ साध्वसाक्रांतः भयाकुलः जोषं भावं मौनम् ॥ ४७ ॥ बलावलितः बल-
गर्वयुक्तः गदाग्रजन्मा श्रीकृष्णः ॥ ४८ ॥ सर्वात्मकः हरिः सर्वव्यापकः श्रीकृष्णः
तारा नक्षत्रं निविडितं युक्तं शैलः पर्वतः जगन्मंडलीं जंघालामतनोत् विश्वरूपं प्रकटयामा-
सेत्यर्थः जंघालाजवेन गमनकर्त्री सभाजिरं सभागणं घंटापथः विस्तीर्णमार्गः ॥ ४९ ॥
तस्मिन् भगवति श्रीकृष्णे प्रपंचः स्थावरजंगमवस्तूनि विस्मरः आश्चर्ययुक्तः सदसि सभायां
सांद्रः गाढः संमदः हर्षः क्षत्ताक्ष्णोः विदुरनेत्रयोः पुक्ष्मपातं नयननिमीलनं करिपुरजनता
हस्तिनापुरजनसंघः ॥ ५० ॥ ध्वनिः शब्दः आदिपुमान् श्रीकृष्णः व्योम्नि स्वर्गे वि-
जृम्भमाणं वर्धमानं सौधावलिजालकं गृहपंक्तिगवाक्षं अध्यापकत्वं बिभरां वभूव स्वर्गपर्य-
ंतं अदृहासशब्दो जगामेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ हरिः श्रीकृष्णः चक्षुष्मतां धुरं समधिरुह्य दृष्टिं
प्राप्य भूमिपालः भूयस्ततोऽप्यवतारधृतराष्ट्रपुनः अंधो वभूव ॥ ५२ ॥ ओजः विश्वरू-
पदर्शनसामर्थ्यं घुष्यत्सु आक्रोशं कुर्वत्सु विहाय त्यक्त्वा कुशेशयाक्षः श्रीकृष्णः रूपम-
वापस्वरूपं स्वीचकार ॥ ५३ ॥

(गद्यम्) ततस्तादृशं निरूपमानं तस्य महिमानमनुभूय चरितार्थो

मुनिसार्थःसमुपसृत्यशांतमूर्तितमेवमस्तौपीत् भगवन्महात्मभिर
विदितप्रभावायतस्मैप्रभवेभवतेभगवतेनमः ॥ १० ॥

निरुपमानंउपमारहितं महिमाप्रभावः सार्थःसंघः चरितार्थःकृतार्थः शांतमूर्तिसमुप-
सृत्यश्रीकृष्णसमीपंगत्वा महात्मासहस्रसामर्थ्ययुक्तः अविदितंअज्ञातम् ॥ १० ॥

(पद्यम्) दुग्धांबुराशितनयानयनद्वयेनतुल्याकृतित्वमहिमानमि
वोपगंतुम् ॥ मत्स्यत्वमेत्यभुविष्यःसुरवैरिनीतामध्येसमुद्रमनवीन
गवोर्विचित्रये ॥ ५४ ॥ मंथानशैलमपिमार्गरुधंहिमांशोर्वीची
कणैःसदृशमंगविपक्तिभाग्भिः ॥ कायेवभारचरमेकमठाकृत्यो
जीवातुमुद्रमयितुंजलधेःसुराणाम् ॥ ५५ ॥ दंष्ट्राग्रवर्तिकिटिवेषध
रस्ययस्यक्ष्मांमंडलंकुवलयान्कुरकोमलाभम् ॥ ऊर्ध्वप्रसृत्वरवकाव
लिकावलीढप्रादृष्टपयोदवलयस्यवभारलीलाम् ॥ ५६ ॥ इंद्रद्विपन्
मदगजस्यहिरण्यनाम्नोभेदंसस्यपिशितस्तवकावलीनाम् ॥ जि
ज्ञासमानद्वयोद्धतसिंहभावःस्तंभादुपेत्यनखरैस्तमुरस्यभांक्षीत्
॥ ५७ ॥ याज्जाप्रतारणवशादधियज्ञवाटंयोवामनत्वमवलंब्यब
लिनिगृह्णन् ॥ दुःखंसतांस्वमिवखर्वतमंसुखंचस्वीयंपदकममिवो
न्नतमाततान ॥ ५८ ॥ मृष्टौपुरामुखभुजोरुपदेमुरारैरंगद्वितीय
मभजत्किमुबंध्यभावम् ॥ इत्येवसंशयमशेषजनस्यचक्रेयस्या
ह्वेषुकरतांडवितःकुठारः ॥ ५९ ॥ श्वश्रूमुनेरजनियस्यपदाब्ज
धूलिर्यत्कृष्टमीशधनुरापशरव्यक्त्यम् ॥ यस्मान्द्रियाब्धिरपिकंप
मकंपमागाद्यत्पत्रिणोविषसएवविभीषणोऽभूत् ॥ ६० ॥ हन्या
महंयुधिरिपून्हमेवहन्यामित्येवयन्मुसललांगलयोर्विवादः ॥ य
स्यांवरंनिजरुचिप्रतिमलवर्णयत्पट्टसंस्करणमासवपानमाहुः ॥ ६१ ॥

दुग्धांबुराशितनपाक्षीरसागरकन्यालक्ष्मी महिमानमुपगंतुं सामर्थ्यप्राप्तुं सुरवैरीशं-
स्तामुरः अनवीनगवीःवेदः ॥ ५४ ॥ मंथानशैलमंदराचलः रुध्रोधकः हिमांशुःचंद्रः
वीचिकणः समुद्रोर्मिर्विंदुः विपक्तिःसंगमः चरमकायःसुंदरशरीरं कमठःकच्छपः जी-
वातुंअहृतम् ॥ ५५ ॥ कटिःवराहः क्षमापृथ्वी कुवलयान्कुरःनीलकमलपत्रं कोमला
भामनोहरकांतिः प्रसृत्वंप्रसरणशीलं आवलिकालीढंपंकियुक्तं पयोदवलयमेवमंडलम्
॥ ५६ ॥ इंद्रद्विद्वैत्यः भेदंरुचिं पिशितस्तवकः मांसगोलकः जिज्ञासाज्ञातुमिच्छा सिंह

भावःसिंहावतारः तमभांक्षीत्हिरण्यकशिपुं वयदारया ॥ ५७ ॥ यांचायाचना वामनत्व
वामनावतारः अधिपज्ञवाटं यज्ञमंडपं सर्वहस्वं पदःक्रमःपदन्यासः ॥ ५८ ॥ पुरासु-
ष्टौजगदारंभेमुरारिःश्रीकृष्णः द्वितीयांगंभुजः आहवःपुच्छं वंध्यभावःनिष्फलता ॥ ५९ ॥
श्वश्रूःअहल्या मुनिःगौतमः पदाब्जंचरणकमलं कृष्टं प्रज्जंकृतं ईशधनुःशिवधनुः शरव्य
शरवेधं अब्धिःसागरः अकंपःअचलः पत्नीवाणः विषसःभोजनशेषः अवशिष्टाक्षम् ६०
विवादःभाषणकलहः अंबरं वस्त्रं रुचिःशुभ्रकांतिःप्रतिगल्लवर्णः शत्रुवर्णःनीलवर्णः आ-
सवंमद्यम् ॥ ६१ ॥

(५०) यस्तन्यपानसमयेसतिपूतनायाःप्राणानपिप्रविदधेपरमोप
दंशम् ॥ नाकाधिपस्यवनभूरपियेनसद्योनारीमुदेपदनखंपचधूलि
रासीत् ॥ ६२ ॥ वार्यस्तपोधनवरेण्यमनःखलीनैस्तृण्यामुहुःकवल
यनूजगदार्तिरूपाम् ॥ नीचान्विधातुमसुरात्रिजशृंगतुल्यान्कोपा
दुदेप्यतिचयःकुहनातुरंगः ॥ ६३ ॥ एतैःस्तवैर्हृष्टमनायथार्थैर्मद
स्मितश्रीमधुराधरोष्ठः ॥ पीठादुदस्थादथपीतवासामेरोर्नितंवादिव
मेषशावः ॥ ६४ ॥ आस्थानाद्वहिरेत्यकैटसरिपुर्गांगेयमालिंग्यतं
पश्चाद्धैपरिमृश्यभूपमितरानापृच्छयसर्वान्कुरून् ॥ आघ्रायातिचि
रेणमूर्ध्निविदुर्युक्तंशानांगंहयैरारूढोऽभिययौविराटनगरीमनःस्मर
न्यांडवान् ॥ ६५ ॥ श्रुत्वाततःपरमतंपुरुषोत्तमात्तेफेनायमानर
णसन्नहनाब्धिपूराः ॥ आराधयन्विधिवदस्त्रगणंश्मशानेपीतां वमंत
मिवकांतिमिषेणधूम्याम् ॥ ६६ ॥ अत्रांतरे ॥ ततःपरंजह्नुकुमारिका
यास्तटीवनेकृत्यविदांपुरोगा ॥ पृथातपस्यंतमवापकर्णकर्णप्रवृत्ति
स्तुनकिंचिदस्याः ॥ ६७ ॥ कमनीययशोभरेतनूजेकवचोत्कर्तनज्ञ
झंरांगकेऽपि ॥ नलिनान्मृदुलंनरेंद्रपत्न्यानयनंतत्रचिरेणसंचचार
॥ ६८ ॥ सतत्रपूतःसवनाभिषेकैस्तपोवसानेतपनस्यसूनुः ॥ श्रो
त्रेवितेनेशुचिमक्षमालानेत्रेचराज्ञानिकटप्रपञ्चाम् ॥ ६९ ॥ विनतेः
पदयोरनंतरंविहिताशीःपरिरभ्यतंसुतम् ॥ परिहर्तुमुवाचपंचतामु
भर्याधर्मसुतादिसूनुषु ॥ ७० ॥ अयिवत्सरवेरनुग्रहादजनिष्ठामयि
आग्यमर्थिनाम् ॥ तनुरक्षणमात्रकारिणौतवराधाधिरथौनजन्मभूः
॥ ७१ ॥ जहीहिराधातनयत्वबुद्धिसहैवदुर्योधनसौहृदेन ॥ गृहाण

वाण्यासहधर्म्यामेसहोदरान्धर्मतनूजमुख्यान् ॥ ७२ ॥ यस्मैक
स्मैचनत्वंसहजकवचदः। धार्थनातुल्यकालंमातुःसाक्षान्निदेशेमम
सुकरतमेमाकृत्यामंदभावम् ॥ पाराङ्मुख्यंविधत्तेगुरुजनवचना
नुष्ठितौयस्यचेतोधिकशब्दस्याभिधेयंजगदिदमखिलंदोग्धितस्मै
मुखेन ॥ ७३ ॥

पुननाराक्षसिविशेषा प्राणानपिपरमोपदंशंप्रविद्धेप्राणैःसहस्तंन्यपयौ नाकाधिपव-
नभूःनंदनवनभूमिः नारीसत्यभामा पदनसंपचाकल्पवृक्षच्छायांविनाअतितता ॥ ६२ ॥
वार्यःवशः वरेण्यःश्रेष्ठः सलीनंमुखरज्जुः तृण्यांतृणसंघं आर्तिःपीडानीचःयवनः नि-
जभृंगतुल्यः अश्वशृंगसदृशः अभावरूपः कुहनानुरंगःकपटाश्वः ॥ ६३ ॥ स्मितंहास्यं
श्रीःशोभा पीठंआसनं पीतवासाःश्रीकृष्णः मरुनितंबःभेरुपर्वतकटकमेघशावःवाल
मेघः ॥ ६४ ॥ आस्थानंसभा कैटभरिपुःश्रीकृष्णः गांगेयःभीष्मःपरिमृश्यकरं
स्पर्शयित्वा मूर्धाशिरः शतांगःरथः ॥ ६५ ॥ पुरुषोत्तमःश्रीकृष्णः तेषांडवाः फे-
मायमानःसंक्षुभितः सन्नहनंसन्नद्धता विधिवत्विधिपूर्वकं धूम्याधूमसंघः कांतिमिषेणपी
तांवमतःदेदीप्यमानाः ॥ ६६ ॥ जन्हुकुमारिकागंगा कृत्यविदांपुरोगाकर्षव्यज्ञाग्रेस-
रा पृथाकुंती कर्णेप्रवृत्तिर्न नश्रुतमित्यर्थः ॥ ६७ ॥ कवचोत्कर्तनंकवचछेदनं झञ्झ-
रांगःकृशः कमनीयःअल्पः तनूजःकर्णः नयनंचिरेणसंचचारअवलोकयामास ॥ ६८ ॥
वनाभिषेकपूतःस्नानपवित्रः अवसानःअंतः तपनसूनुःकर्णः प्रपन्नाप्राप्ता राज्ञींवितेने-
कुंतीददर्श ॥ ६९ ॥ विनतिःनमस्कृतिः विहिताशीःदत्ताशिर्वादः सुतःकर्णः पंचतां
मरणम् पंचसंख्याम् ॥ ७० ॥ रविःसूर्यः अजनिष्ठाःउत्पन्नः अर्थायाचकः तनुरक्षण-
कारिणौपोषकमातापितरौ ॥ ७१ ॥ सौहृदंमित्रत्वं धर्मराजमुख्यान्धर्मप्रमुखान् ॥
॥ ७२ ॥ निदेशःआज्ञा सुकरकर्तुंशक्यं मंदभावंमाकृत्याः आलस्यंमाकुरु अनुष्ठि-
तौकर्तव्यतापांपाराङ्मुख्यंअश्रवणं धिक्शब्दाभिधेयंदोग्धिनिदांददाति ॥ ७३ ॥

(गद्यम्) इतिदशनकिरणव्याजादंतश्चिररक्षितंतदंशस्तन्यंप्र
काशयंत्याद्वकुंत्यानिदेशंकर्णःकर्णदेशाध्वनीनंविधायसाकमंज
लिनासमुचितमुत्तरंवबंध ॥ ११ ॥

दशनःदंतः व्याजंकपटं स्तन्यंस्तनदुग्धं निदेशःआज्ञा कर्णदेशाध्वनीनंविहायश्रु-
त्वा समुचितमुत्तरंवबंधयोग्यंउत्तरंददौ ॥ ११ ॥

(पद्यम्) भोजान्ववायोभृवनेप्रनीतःकुलंकुरुणांचतथादृयेस्मिन्॥
तवांवजन्मोपयमोत्सवौचेत्त्वय्येवजागर्त्युचितज्ञभावः ॥ ७४ ॥

अंगद्वयमेपरिपालनीयंकर्णत्वयाशूरजानाग्रणेण ॥ एवंशेमेवित
तानयस्तत्तस्यापिसख्यंकिमुपेक्षणीयम् ॥ ७५ ॥ परस्यलोक
स्थगतेर्हिविघ्नंरुतज्ञतामेववर्दतिसंतः ॥ सानस्पृशेन्मामधुनाय
थात्वंतथाप्रसीदांवरुपाद्रचित्ता ॥ ७६ ॥ इतिवादिनोरवि
सुतस्यमानसंननिवर्ततेस्मधृतराष्ट्रनंदनात् ॥ अपितुस्वकीयतन
यान्महाभुजादनवाप्यकाममियमेव केवलम् ॥ ७७ ॥

इतिभारतचंपूवां अष्टमः स्तवकः समाप्तः ।

भोजान्बवायःभोजकुलं प्रतोतं रूपातं उपपन्नः विवाहः उचितज्ञताविचारकर्तव्यता ॥
॥ ७४ ॥ अंगंअंगदेशं २ शरीरं अग्रगःश्रेष्ठः वशेविततानआधीनंचकार उपेक्षणीयंन्या
ज्यम् ॥ ७५ ॥ परलोकगतिःमुक्तिः साकृतव्रता अधुनाअद्य अंवमातः ॥ ७६ ॥ वादिनः
उक्तवतः रविसुतःकर्णः नंदनःपुत्रः महाभुजःस्वकीयतनयःबाहुवीर्यशालीकर्णः काम-
इच्छाम् ॥ ७७ ॥

अष्टमःस्तवकः समाप्तः ।

अथ नवमस्तवकः ॥

(पद्यम्) अथोभयेतेकुरवोरणायस्वनामधेयोपपदंप्रसिद्धम् ॥ क्षे
त्रंव्यगाहंतनिरुद्धपार्श्वःशतांगमातंगतुरंगयोधैः ॥ १ ॥ हिरण्वत्या
स्तत्रत्रिदशविनुतायास्तटतरुप्रसूतानांगंधैर्मथितपथिखेदाःकरि
घटाः ॥ रुतज्ञत्वेनैवस्वयमपिमदांभोलहरिमिर्ददुस्तस्यैवहीरति
सुरभिगंधीःप्रियसुखीः ॥ २ ॥ अस्मज्जन्मभुवःसमानमिधयासप्ता
पिसिंधूनिमान्नेष्यामोवयमद्यशोषणमितिस्फीताभ्यसूयाइव ॥
सेनासैधवपंक्तयःखुरपुटैर्दीप्रक्षुरगोपमैर्मूमेरुहिखितात्स्थलादज
नघन्सूयोरजोमंडलम् ॥ ३ ॥ तेषांकुरुणांकलहोदयात्प्राग्रथस्वना
नांकरिबृंहितानाम् ॥ आशामशोषांस्ववशेविधातुमन्योन्यमासी
त्कलहोमहीयान् ॥ ४ ॥ नाम्नावानवमग्रहस्यसमतांसोढास्महेमी
वयंतुंगत्वंनसहेमहीत्यतिरूपासन्नाहधुर्याइव ॥ उदंडाअपिकेतवो
ददृशिरस्थानंप्रहाणामतिक्रम्यस्यांदनदंडमौलिकलितामध्येनम
स्वत्पदम् ॥ ५ ॥ महीपतीनांपटमंदिराणिमार्गसुराणांलिलिहुःशिरो
भिः ॥ वयंहिदूष्याणिशुचीभवेमोयभ्रापगवारिमिमंक्षयेव ॥ ६ ॥

स्वनामधेयोपपदंक्षेत्रंष्पगाहंतकुरुक्षेत्रंजग्मुः निरुद्धपार्श्वःयुक्तपार्श्वभागः शतांगः
 रथः मातंगःहस्ती तुरंगःअश्वः योधःवीरः ॥ १ ॥ हिरण्वतीनदी त्रिदशविनुतादेव-
 स्नुता प्रसूनंपुष्पं मथितंदूरीकृतं पथिस्त्रेदःमार्गश्रमः गजघटाहस्तिसंघः मदांभःदानो-
 दकं सुरभिःसुगंधः ॥ २ ॥ समानभिधासमानाख्या सिंधुःसमुद्रः स्फीताभ्यसूपावृद्धि-
 प्रासादप्या सैधवपंक्तिःसिंधुदेशोत्पन्नापंक्तिः क्षुरग्रोपमदीपःक्षुरप्रवाणतुल्यतीक्ष्णः रजः
 धूलिः ॥ ३ ॥ कलहोदयःरणारंभःश्चनःशब्दः करिवृंहितंहस्तिगर्जना आशादिक्
 अशेषासकला वशंविधातुंआधीनंकर्तुं गहीपान्महान् ॥ ४ ॥ नवमग्रहसमतांसोढा-
 स्महेकेतुग्रहसमत्वंसहिष्णामहे तुंगंउच्चं कृपाक्रोधेन सन्नाहधुर्यासनद्धत्वधुरंधरा उड्ड-
 केतुःउच्चरथध्वजः स्पंदनवृंदमौलिकलिगंतरथसंवाग्रभागेस्थापितं नभस्त्वपदंआकाश-
 मध्यभागः ॥ ५ ॥ सुरमार्गःगगनं दूषांदूषणयुक्तं शुचिःशुद्धः अत्रापगावारिमंदा-
 किन्पुदकं मिमंक्षास्नानेच्छा ॥ ६ ॥

(गद्यम्) ततःक्षणादेवविशालावेनिर्मितवीथीसहस्रविराजमानंवि
 शंकटविपणिविस्तारितविविधपण्याहरणविमर्दसहक्रयिकलोकं
 विटकुलानुसार्यमाणविलासिनीजननिविडितवेशवाटंविशिखरु
 पाणकुंतशक्तिप्रमुखविविधायुधसंस्कारपरवशयोधसंवाधंतत्कुरु
 क्षेत्रंकुरुनगरमित्रंवभूव ॥ १ ॥ तत्रदुःशासनाग्रजोभगवन्नस्मि
 न्नपतस्थुपिवीरभुजविनोदकालेत्वंविवाहविमुखोऽपिमदर्थप्रत्य
 र्थिपार्थिवान्विनिहंतुंपतनाधिपत्थलक्ष्मीमुपयमस्वेतिविज्ञाप्यपि
 तामहस्यचरणनलिनयोःप्रणिपपात ॥ २ ॥

विथीःपंक्तिः निशंकटाविपणिःमहत्पुण्यमार्गः पण्याहरणंक्रेपपदार्थग्रहणं विमर्दः-
 संघर्षणं विटःजारः निविडितवेशवाटःव्याप्तगारिणीगृहपरंपरा विशिस्तःवाणः परवश-
 योधसंवाधंतत्परवीरव्याप्तं कुरुनगरमित्रंहस्विनापुरतुल्यम् ॥ १ ॥ उपतस्थुपिकालेसंनि-
 धप्राप्तिप्रसंगे भुजविनोदः बाहुवीर्यकौशलं विवाहविमुखःअविवाहितः प्रत्यर्थीशत्रुः
 पार्थिवःराजा पृतनाधिपत्यंसेनापतित्वं उपयमःविवाहः पितामहःभीष्मः ॥ २ ॥

(पद्यम्) दुर्योधनेविशतिमौलिभुवापदंस्वंशूराग्रणीष्वचरमःसुर
 सिंधुसूनुः ॥ अर्धक्षणाद्रिपुमटांस्त्रिदिवेविधास्यन्नध्यक्षतापदम
 विक्षदनीकिनीनाम् ॥ ७ ॥ पार्थास्तुतेद्रुपदनंदनमाशुचक्रुःसेनान्य
 मुद्धतविरोधिवनानिदग्धम् ॥ वह्निप्रतापकपटाज्जिजन्मकालेस
 कंमुजेवहतियःसततंज्वलंतम् ॥ ८ ॥

मौलिभुवाविशतिशीर्षभागेनस्पृशति शूराग्रणिःवीरश्रेष्ठः सुरसिंधुःगंगा त्रिदिवे-
विधास्पन्हन्निष्पन्नित्यर्थः अनीकिन्यध्यक्षतामविक्षयत् सैन्याधिपत्यंस्वीचकार ॥
॥ ७ ॥ द्रुपदनंदनःधृष्टद्युम्नः आशुभीमं सेनान्यःसेनापतिः उद्धतविरोधीबलवाद्भुजः
प्रतापःपराक्रमः बह्निःअग्निः सक्तःसंलग्नः ॥ ८ ॥

(गद्यम्) अथसदसिमहारथपरिगणनकथायामर्धरथायमितिजा
ह्रवेयेननिहृतपौरुषतयारोपचिह्नितवदनरोचिरह्नांपनिकुमारोह्ना
ययुधितस्थावधिमेवनजहेतेरसाधारणस्यापिसाधारणंप्रतिजज्ञे
इदंप्रतिपद्यस्विद्यमानंमानधनंसुयोधनंवत्समामैपीर्महाभुजानपि
रिपुमहीभुजःसंख्येखरतरविशिखमुखेनखादिष्यामीतिपितामहः
प्रसादयामास ॥ ३ ॥

जाह्नवेयःभीष्मः निहृतःनिन्दितः पौरुषताशौर्यं वदनरोचिःमुखकांतिः अह्नांप-
तिकुमारःकर्णः अवधिमरणं हेतिःशस्त्रं महाभुजान्महोभुजःबलवतःक्षत्रियाः सरविशि-
मुखंतीक्ष्णबाणाग्रं पितामहःभीष्मः ॥ ३ ॥

(तदनंतरम्) (पद्यम्) अत्रापगतनयपार्षतनंदनाभ्यामग्रावनी
तिलकिताधृतकार्मुकाभ्याम् ॥ उच्चावचंनिजनिजंविरुदंवहंतो
युद्धायतस्थुरुभयेऽपिकुरुप्रवीराः ॥ ९ ॥ जेतापुराभिवतदाजल
जातयोनिंपत्नीश्वराग्रजमिवप्रथमोग्रहाणाम् ॥ अग्रेनिधाययदु-
नायकमात्ततोत्रंपार्थीरथीप्रधनभूमिमवापवीरः ॥ १० ॥ संचिं-
त्यभीष्ममुखबंधुजनस्यहानिंसंतापिनःसमरसीमनिशक्रसूनोः ॥
वाष्पांबुचक्षुरधिकंश्वसितंमुखेदुर्धैर्यमनःकरतलंचमुमोचचापम्
॥ ११ ॥ बलारिसूनुंवमुदेवसूनुर्वचोभिराश्वास्यचिरेणतैस्तैः ॥
असासहिंपावकजाठराग्रेरग्राहयत्तत्रपुनःशरासम् ॥ १२ ॥ देवव्र-
तस्यजयकेतनचिह्नतालश्यामप्रभावतिरदृश्यतदूरदीर्घा॥सख्याः
सुतस्यसमरेभुजवीर्यलक्ष्मींसंवीक्षितुंरविमुतेवनभोऽधिरूढा ॥ १३ ॥

अत्रापगागंगा पार्षदःद्रुपदः अग्रावनीतिलकितःमैन्याग्रभागभूषितः कार्मुकंघनः
अवचंनीचं विरुदंपराक्रमभूषणम् ॥ ९ ॥ पुरांजेताश्रीशंकरः जलजातयोनिःकम-
लोद्भवःब्रह्मा पत्नीश्वराग्रजःगरुडाग्रजःअरुणः आत्ततोत्रंगृहीतप्रतोदं प्रधनंपुद्गम् ॥
॥ १० ॥ भीष्ममुखाःभीष्मप्रमुखाः वाष्पांबु-नेत्रोदकं करतलंहस्ताग्रं चापंधनुः संतापी
अनुतापयुक्तः समस्सीमनियुद्धभूमौ ॥ ११ ॥ बलारिःइंद्रः वचोभिःपुद्गशास्त्रवचनैः

पावकःअग्निः जठराग्निःक्षुद्रिकारः असासहिःअसहनकर्ता शरासमग्राहयत्पुनश्चाह-
यामास ॥ १२ ॥ देवव्रतःभीष्मः केतनःध्वजः आवलिःपंक्तिः सख्याःसुतशंगायाः-
पुत्रः भीष्मः रविसुतायमुना ॥ १३ ॥

युद्धारंभमटार्भटीपिशुनतामुद्दामयंतस्तदानिःसाणादिमजैत्रवा
द्यनिनदानिर्धूतशब्दांतराः ॥ श्रांतिंक्षेमुमिवातिदूरपदवीसंपादि
तामंबुधेर्वेलाशैलमहागुहासुविविशुर्व्याप्तासुधाराधरैः ॥ १४ ॥
संग्रामदुंदुभिर्वश्रवणेनदेवाःसर्वैकपाटघटितानिगृहाणिकृत्वा ॥
आदापनंदनवनादभिषेक्तुमाजौवीरान्प्रसूनचयमप्यभजन्विहा
यः॥१५॥ सतिघर्मजलेमिथोविमर्दात्सकलंतद्व्यपनेतुमंगकेभ्यः॥
मघवत्प्रमुखाःसुरावभूवुर्मरुतोऽपिस्वयमात्ततालटंताः ॥ १६ ॥
तत्रतौरिपुगणौशनैःशनैःसंगतौसधनुषौसगर्जितौ ॥ पूर्वपश्चिमम
रुत्प्रचोदितौपुष्करेनवघनाघनाविव ॥ १७ ॥ धावत्स्यंदनकेत
नांशुकमरुद्वाधूतमंदाकिनीविंदूनामपिसैन्यकुंजरघटाशुंढासमु
त्थायिनाम् ॥ दानांभःपृषतामपिस्फुटशरत्ताराकृतिस्पर्धिनांभेदं
ग्राहयितुंशशाकगगनेभृंगानुरोधक्रमः ॥ १८ ॥

भटार्भटीपिशुनतामुद्दामयन्वीरसिंहनादकत्वंप्रकाशयन् निनदःनादः क्षेतुंदूरीकर्तुं
पदवीमार्गः अंबुधिवेलासमुद्रमर्यादा शैलःपर्वतः धाराधरःप्रेषः ॥ १४ ॥ संग्रा-
मदुंदुभिःयुद्धवाद्यं आदापगृहीत्वा आजिःयुद्धं प्रसूनचयःपुष्पवृष्टिः विहायःगगनम् ॥
॥ १५ ॥ मिथोविमर्दः परस्परांगघर्षणं व्यपनेतुंदूरीकर्तुं अंगकंअंगं मघवाइंद्रः मरुतः
वायवः २ देवाः आचंगृहीतं तालवृंतंव्यजनम् ॥ १६ ॥ संगतिःसंमेलनं सगर्जितौ
गर्जनायुक्तौ मरुत्प्रचोदितंवायुनुच्चं पुष्करंगगनं घनाघनःवर्षुकजलधरः ॥ १७ ॥
केतनांशुकंध्वजवस्त्रं मरुद्वाधूतंवातकंपितं कुंजरघटाहस्तिसंपः समुत्थायीऊर्ध्वगामी
दानांभःपृषतःमदोदकविंदवः स्फुटंस्पष्टं शरत्ताराशरत्काटनक्षत्रं शशाकशक्कोवभूव
भृंगःभ्रमरः ॥ १८ ॥

आसाद्यद्विपमाहवेरदपथेनारुह्यतीक्ष्णासिनायंतारंविनिपात्यसा
द्वहसितंस्कंधेविधायस्थितिम् ॥ कुंभास्फालनकारिणंरिपुमटं
ट्टादिवौकस्त्रियाःकस्याश्चित्कुचकुंभयोःकंठिनयोः कंठूरखंडाभ
वत् ॥ १९ ॥ कश्चिद्भजःप्रतिभटेनकरेवितूनेप्यामूलमागमसिना
नमिताग्रकायः ॥ क्षिप्रंप्रगृह्यरदनेननिपादिहस्तात्सस्तांस्तृणिपुन

रदात्कुशलायतस्मै ॥ २० ॥ असितलेपसितौकरिणावुभौयुधिप
रस्परदत्तरदौमुखे ॥ हरिवरेक्ष्यवहत्यपिवाहनेसरभसंनिदधेसक
लादृशः ॥ २१ ॥ भग्नैकदंतमुसलःप्रतिदंतघातात्कुंभाग्रलक्ष्य
कुटिलांकुशचंद्रलेखः ॥ कश्चिद्विरीशसमतांकलयन्करींद्रःसारू
प्यभागिवगणाधिपतेर्विरेजे ॥ २२ ॥

द्विपःहस्ती आहवःपुद्गं असिःस्रग्गः यंताहस्तिपकः द्विवौकस्त्रियःअप्सरसः अ-
संडंनिरंतरंआस्फालनंनिवारणम् ॥ १९ ॥ प्रतिभटःवैरिवीरः विलूनंछिन्नं अग्रकायः-
देहपूर्वभागः रदनःदंतः निषादीहस्तिपकः स्रस्तांसृणिंगलितांकुशम् ॥ २० ॥ असितं
भस्म सितंशुभ्रं करीहस्ती रदःदंतः हरिःइंद्रः वाहनंइंद्रवाहनं ऐरावतहस्ती सरभसंस-
वेगं सकलादृशःसहस्रनेत्राणि ॥ २१ ॥ प्रतिदंतिघातःशत्रुहस्तिप्रहारः कुंभःगंडस्थलं
करींद्रःहस्तिश्रेष्ठः गिरीशःशंकरः समतांकलयन्सदृशतांस्वीकुर्वन् गणाधिपतिःगजा-
ननः अंकुशचंद्रलेखा अंकुशस्यचंद्राकारमुद्रा ॥ २२ ॥

कश्चिन्निर्गत्यवेगादरिपतिबलेपातयन्स्वामिनंस्वंतत्रस्कंधाधि
रूढंविमतमपिनथाधत्तनीत्वास्वसैन्यम् ॥ इत्थंदुःसाध्यरोधोयुधि
करिकलभोदूरधूतांकुशःसन्विज्ञंमन्यंनिषादिद्वयमपिविदधेहास
पात्रंजनानाम् ॥ २३ ॥ हस्तेनहस्तमथदंतयुगेनदंतौकणौचक
र्णयुगलेनपदेचपद्माम् ॥ बालेनवालमभिहत्यचवारणौद्वौतुल्यां
गयुद्धमतिशिक्षितमादधाते ॥ २४ ॥ निषादिनोदंतिशिरस्यधो
मुखंनिषातितांगालगुडस्यताडनैः ॥ व्यथापनोदायमदस्यसौरभं
विनम्यजिघ्रंतइवालुलोकिरे ॥ २५ ॥ तीक्ष्णैःप्रत्यर्थिभह्नैरपहत
शिरसांहस्तिपानांशरीरादुक्तांताःप्राणवाताःकरिमदपयसांसौर
मीमुद्गृतः ॥ पायंपायंकपोलस्थलकुचकलशस्वेदवारिप्रवाहंच
क्रुःसंमर्दभाजादिविसुरमुदृशांतालवृंतस्यरुत्पम् ॥ २६ ॥ अ
श्वावुभौतस्थतुरग्रपादावुत्क्षिप्ययुद्धाभिमुखीभवंतौ ॥ परस्पर
स्योपरिहेतिपातात्स्वसादिनौत्रातुमिवोर्ध्वकायौ ॥ २७ ॥

निर्गत्यपुरतो गत्वा अरिवलंशत्रुसैन्यं विमतःशत्रुहस्तिपकः करिकलभःहस्तिवालः
धृतंधिक्कृतं हासपात्रंनिदायोग्यः ॥ २३ ॥ कर्णयुगलंकर्णद्वयं बालंपुच्छं अभिह-
त्यताडयित्वा वारणःहस्ती ॥ २४ ॥ निषादीहस्तिपकः दंतौहस्ती लगुडःपटिः नि-
षातितांगंपातिवदेहं व्यथाडुःखं सौरभःसुगंधः आलुलोकिरेबिलोकयामासुः ॥ २५ ॥

प्रत्यर्थिभल्लःशत्रुवाणः अपहृतशिरःछिन्नशीर्षः करिमदपयःहस्तिदानोदकं सौरभीमुद-
हंतःसुगंधंधारयंतः पायंपायंशोषयित्वा स्वेदवारिषमजलं संमर्दभाजःअंगवर्षणवन्धः
सुरसुदृशःअप्सरसः तालवृंतंव्यजनम् ॥ २६ ॥ युद्धाभिमुखःयुद्धार्थमातः हेतिपातः
शस्त्रपतनं सादीअश्वारोहणकर्ता ॥ २७ ॥

एकैवैरिभटखड्गवरस्यधाराधारासुपंचसुसतीष्वपिकंचिदश्वम् ॥
स्कंधेविभिद्यतदमूनितरैर्दुरापान्जग्राहनाल्पमपितक्षतजांबुले
शम् ॥ २८ ॥ समरभुविवभासेसादिनोभृषणानांमरकतमणिभा
सांमध्यगःकश्चिदश्वः ॥ सकलभटविमर्दैश्चंचलाद्विभेदेनिपतित
इवरथ्योनेतुरह्मांशतांगात् ॥ २९ ॥ आयोधनांगणजुषामसृगाप
गानामावर्तगर्भपतिताःकुणपाहयानाम् ॥ संबभ्रमुर्विहितपूर्वमुपा
ददानाःशिक्षाविशेषमिवमंडलचक्रमेपु ॥ ३० ॥ धन्वीधानुष्क
मारादसिभृतमसिमान्कुंतिनंकुंतधारीचक्रास्त्रचक्रहेतिर्गदिनमपि
गदापाणिरन्योऽन्यमेत्य ॥ स्वस्वास्त्राणांप्रयोगेदृढपरिचितयोहंतृ
वध्यत्वशैलीसाधारण्येप्रतिष्ठामथविदधुरमीदृंदयोधाग्रगण्याः ॥
॥ ३१ ॥ ततः ॥ धृष्टद्युम्नोत्कृत्तवर्माणमग्रेदृष्टाहाहाशब्ददीनां
स्वसेनाम् ॥ कोदंडज्यामास्पृशन्धोरघोषांकोपाद्भीष्मःप्राविशत्पा
र्थमैन्यम् ॥ ३२ ॥

भटःवीरः अश्वपंचधाराःअश्वस्पमंडलादिपंचगतयः (आस्कंदितंधौरितकंरेचितं-
वल्लितंघृतं अमूःपंचगतयःअश्वस्प) विभिद्यछित्वा असुःप्राणः दुरापःदुर्लभः क्षतजं-
रक्तं अंबुजलम् ॥ २८ ॥ समरभूःरणांगणं सादीअश्वारोहणकर्ता मरकतभासःहरि-
त्कांतयः विमर्दमंषर्पणं विंवसूर्पविंव अहानेतासूर्यः शतांगःरथः ॥ २९ ॥ आयो-
धनरणं असृगापगारक्तनदी आवर्तःजलभ्रमणं कुणपंप्रेतं हयःअश्वः विहितपूर्वकृतपूर्व
आददानःस्वीकृवाणः मंडलचक्रममंडलाकारगतिः ॥ ३० ॥ धन्वीधनुर्धरः धनुःप्रहरणय-
स्प स धानुष्कः असिभृतस्वद्वगधारी असिमानस्वद्वगधरः हेतिःआयुधं गदापाणिःगदा-
धारो अन्योनंपरस्परं शैलीरीतिः साधारण्येप्रतिष्ठांविदधुःस्वपरवध्यत्वनिश्चयोतवभूवे-
त्यर्थः अग्रगण्यःश्रेष्ठः ॥ ३१ ॥ कृत्तवर्माणिछिन्नकवचानि कोदंडज्याधनुर्गुणः
दीनाहतवायां ॥ ३२ ॥

मसिंहनादेमरितःकुमारेचापंसमारुप्यशरैर्विमुक्तैः ॥ परान्परेतुंप्र
थमंप्रवृत्तेवरान्वरीतुंववलेऽप्सरोजिः ॥ ३३ ॥ पृथामुतानांपृतनां

तरालेपृथक्पृथक्तस्यपृषत्कवर्याः ॥ द्विपान्सहस्रंतुरगान्सहस्रंभ
टान्सहस्रंपतितानकार्षुः ॥ ३४ ॥ सिंधोःसुतस्यविशिखैर्जमदग्नि
सूनोःप्राणान्विलिह्यधिगितिप्रविमुक्तवद्भिः ॥ कृतान्यमुंचतविरो
धिकुलानिकश्चित्कश्चिज्जवेनजगृहेयुधिभूतवर्गः ॥ ३५ ॥ देवव्रते
दलितवैरिणिदृष्टमात्रेसारथ्यमात्रकरणेकृतसंगरोऽपि ॥ मूलेनकेव
लमहोमुरजिद्रथस्यमध्येऽपिचक्रमतिविभ्रमयांचकार ॥ ३६ ॥
अरिमंडलखंडकैःपृषत्कैरवदीर्णारुधिरापगावलीनाम् ॥ अवनीप
तयोरुपानिजानामधिविन्नांजननीममुष्यचक्रुः ॥ ३७ ॥

सरित्गंगा परान्परेतुंशत्रून्हंतुं बलसज्जीवभूव प्रवृत्तःसिद्धः ॥ ३३ ॥ पृतनांतरा-
लंसेनामध्यभागः पृषत्कःवाणः पतितानकार्षुः जघ्नुः ॥ ३४ ॥ सिंधुसुतविशिखः
भीष्मवाणः जमदग्निःसूनुःपरशुरामः विलिह्यआस्वादयित्वा कृतंछिन्नं विरोधिकुलं श-
त्रुसंघः भूतवर्गःपंचमहाभूतानि २ पिशाचाः ॥ ३५ ॥ दलितवैरीहतरिपुः देवव्रतः
भीष्मः कृतसंगरःकृतप्रतिज्ञः मुरजित्कृष्णः ॥ ३६ ॥ अवदीर्णंछिन्नं रुधिरापगावलिः
रक्तनदीपंक्तिः अवनीपतिःराजा अमुष्यजननीभीष्ममातागंगा अधिविन्नादुःखदात्री
सपत्नी ॥ ३७ ॥

(गद्यम्) तदनुसमरसंमुखीनवैरिभटप्राणपरिमोषणोन्मुखशिली
मुखप्रस्थानसमयसमाप्रच्छन्नपात्रीकृतकर्णपुटैर्बलवैरिनगरवास्त
व्यवारवनिताजनतापाणिपंकेरुहपरिगलितपारिजातप्रसवसहप
तितचंचरीकपुंजमंजुगुंजितव्यंजितभेदचिकुरबंधैर्वैगापतितवि
शिखविषट्ठनविपर्यस्तविकटमुकुटविटंकविप्रकीर्णमुक्ताफलशं
कावदान्यरणश्रमवारिशीकरनिकरकोरकितनिटिलभागैरोपाति
रेकव्यतिकरितदशनालिदंशनपुनरुत्तरक्तिमाधैरयुतेनराज्ञांशिरो
भिःकल्पांतरुद्रबंधुःसुरसिंधुसूनुर्वमुंधराबंधुरयांचके ॥ ४ ॥

संमुखीनःप्रातः परिमोषणोन्मुखशिलीमुखःहरणोत्सुकवाणः पात्रीकृतकर्णपुटःप्रमु-
क्तः बलवैरिनगरंइंद्रपुरी वारवनिताजनता अप्सरसांसंघः पाणिपंकेरुहंकरकमलं प्रस-
वंपुष्पं चंचरीकपुंजःभ्रमरसंघः गुंजितंगुंजारवः व्यंजितंप्रकटीकृतं चिकुरःकेशः विशिख-
विषट्ठनंवाणताडनं विकटःमहान् विटंकंकर्णभूषणं वदान्यःदाता वारिशोकरःधर्मविदुः
कोरकितःयुक्तः रोपातिरेकःकोपातिशयः व्यतिकरितंआरब्धं दशनावलिःदंतपंक्तिः अ-
युतंदशसहस्रसंख्याकं रुद्रबंधुःशंकरतुल्यः सुरसिंधुःगंगा ॥ ४ ॥

(पद्यम्) नद्याःसुतेनजरितैर्नवदेववर्गैःसांद्रेस्वधाभिसतिसंकुचि
तस्थितानाम् ॥ स्वर्गौकसामजनितास्वयमेवकाम्याकूलंकषाकु
शिकनंदनकोपमुद्रा ॥ ३८ ॥ भीष्मस्यकन्याजनपाणिपीडांपितुर्मु
देत्यक्तवतोऽपितस्य ॥ संघात्सुराणांसतिपुष्पवर्षेसंतानलाभोज
नितद्विचित्रम् ॥ ३९ ॥ इत्थंविधायदिनमेकमसौसमीकंपाश्चा
त्यभूधरमुपेयुषिपद्मबंधौ ॥ प्रत्यर्थिनामिवचकारवलापहारंस्वस्या
पिचापशिखरादवरोपितज्यः ॥ ४० ॥

जनितंउत्पादितं धामगृहं स्वर्गौकसःदेवाः कूलंकषकामापूर्णकामना कुशिकनंदनः
विश्वामित्रः ॥ ३८ ॥ पितृमुद्देशंतनुनृपहर्षे कन्याजनपाणिपीडाविवाहः संतानलाभः
पुत्रप्राप्तिः २ कल्पवृक्षप्राप्तिः विचित्रंआश्चर्यम् ॥ ३९ ॥ समीकरणं पाश्चात्पुधरःअ-
स्तपर्वतः पद्मबंधुःसूर्यः प्रत्यर्थीशत्रुः वलापहारःसैन्यवधः २ सामर्थ्यापहारः चापशिस-
रात्अवरोपिताज्यायेनसः चापशिखरादवरोपितज्यः ॥ ४० ॥

(गद्यम्) इतिनवदिनानिनवनवानिभुजविलसितानिप्रकाश्यदश
मेहनिपुनरसौनिजध्वजचिह्नमात्रंविषदारोहतिसतिभगवतिविव
स्वतिसमरवर्षासमयशिखंडिनागांडीवधन्वनापुरस्कृतंशिखंडिनंवि
लोक्यस्त्रीपूर्वोऽयममुनासहनयोद्धव्यमितिनिषिध्यहस्ततलनिर
स्तधनुर्लस्तकःप्रथमंस्वदूरापसारकुपितयेवसिंजिन्यापश्चादूरनि
ष्कासितैर्विजयविपाठैरादिवसावसानमवदारितकलेवरतयानितां
ततांतःशांतनवःशांतमनाःस्वांतनिहितरमाकांतःसुभटलोकंसमु
चितांशरशय्यांक्रमादधिशिश्ये ॥ ५ ॥

भुजविलसितंवीर्यक्रीडा दशमेहनिदशमदिने निजध्वजचिह्नंभीष्मध्वजचिह्नंताल-
वृक्षःविषदारोहतिआकाशारोहणंकुर्वति विवस्वान्सूर्यः समरवर्षासमयःपुद्गलपवर्षाःक्र-
तुः शिसंडीमयूरः २ द्रुपदपुत्रः गांडीवधन्वाअर्जुनः योद्धव्यंयुद्धंकवर्षं निरस्तंम्य-
क्तं लस्तकःमध्यभागः सिंजिनीधनुर्गुणः विजयविपाठःअर्जुनशरः निष्कासितःप्रयुक्तः
अवदारितकलेवरंछिज्जदेहं नितांततांतःअतिव्याकुलः शांतनवःभीष्मः स्वांतनिहितर-
माकांतःचित्चितितश्रीकृष्णः सुभटःसुक्षत्रियः ॥ ५ ॥

(पद्यम्) पार्थैर्नक्षितिविनिखातपुंस्वकानांबाणानामुपरिपिताम
हःशयानः ॥ वभ्राजेव्रणविलवांतरक्तविंदुधाराणांधनइवशक्रको
पवर्षी ॥ ४१ ॥ संवीक्ष्यतत्रतमिमंशयितंशरेषुसांक्रामिकंगुणमि

वप्रतिपद्यमानः ॥ भास्वानपिस्वयमुपात्तकरोष्मशांतिःपाश्चात्य
सागरशरेषुशयालुरासीत् ॥ ४२॥ जगतिविनुतकीर्तौजामदग्न्य
स्यशिष्येकवलितरिपुवर्गेकालधर्मप्रपन्ने ॥ बहुसुरवरलाभाद्बद्ध
कामोत्सवानांश्वशुरमरणदुःखंस्वर्वधूनांवभूव ॥ ४३ ॥ पतितेयु
धिवाहिनीसुतेपतदश्रुर्द्विविधापिवाहिनी॥ प्रथमापरितापमुच्छ्रितं
पटवेशमानिययौततःपरा ॥ ४४॥ अपरेऽह्निकौरवश्चमूनामधिप
त्वेपरिकल्प्यकुंभयोनिम् ॥ पुरतोनिजगादभीष्मपाताद्बुद्धितोच्छू
नदृशानराधिपानाम् ॥ ४५ ॥ कुंभोत्पत्त्याप्रसिद्धोमुनिःकृपभ
इवक्षमाधरंविध्यसंज्ञंलोकेताट्टग्विधस्त्वंयुधिनिजमहसामभूतः
स्तंभयित्वा ॥ जीवग्राहंगृहीत्वाविनमितवदनंलज्जयाधर्मसूनुंप
ज्जामेवप्रचारंविदधतमधुनालीलयामेऽर्पयेति ॥ ४६॥ उदितंतदि
दंनिशम्यगोष्ठ्यामुचितज्ञःकरमुन्नम्यप्रकिंचित् ॥ गुहसन्निभवि
क्रमस्तदानींगुरुरेषोऽपिकुरूद्वहंबभाषे ॥ ४७ ॥

क्षितिविनिष्ठातपुंसकःभूमिस्थकृतपश्चाद्भागः पितामहःभीष्मः व्रणवातःक्षतस्त्रावः
घनःमेघः शक्रःइंद्रः ॥ ४१ ॥ सांक्रामिकगुणःसंसर्गजन्यगुणः प्रतिपद्यमानःभास्वान्
प्राप्तवान्सूर्यः उपात्तकरोष्मशांतिःस्वीकृतशांतकरः ॥ ४२ ॥ विनुतंप्रशंसितं जामद-
ग्न्यशिष्यःपरशुरामशिष्यः भीष्मः कवलितंहतं कालधर्मप्रपन्नःप्राप्तमरणः बद्धःप्रातः
श्वशुरःभीष्मः ॥ ४३ ॥ वाहिनीसुतःभीष्मः द्विधापिवाहिनीसेना २ नदीभागीरथी
उच्छ्रितपरितापःमहान्छोकः पटवेशमशिविरम् ॥ ४४॥ चम्बधिपत्वंसेनाधिपत्यं कुंभयो-
निःक्षोणः रुदितेच्छूनादकूरोदनशुष्कादृष्टिः ॥ ४५ ॥ मुनिःकृपभःमुनिश्रेष्ठः क्षमाधरः
पर्वतः महसापराक्रमेण भूभृतराजा धर्मसूनुंजीवग्राहंगृहीत्वायुधिष्ठिरंजीवंतंधृत्वा प्रचा-
रविदधतंगमनंकुर्वंतं मेऽर्पयमह्यंदेहि ॥ ४६ ॥ गोष्ठीसभा करमुन्नम्यहस्तमुच्चंकृत्वा
गुहःकार्तिकेयः ॥ ४७ ॥

कर्तुंहिशक्यमखिलंनृपकांक्षितंतंधर्मात्मजेपरिहृतेऽपिधराधिना
थैः ॥ शौरिप्रणुन्नहयहेपितशब्दमिश्रोणश्रूयतेयदिनरस्यशरास
घोषः ॥ ४८ ॥ सर्वास्त्रविद्यासहवाससौख्यसंकेतभूमेरपितस्य
वाचम् ॥ प्रत्युद्ययौतांपरिषद्गतानांतिर्यक्प्रचारःशिरसोनृपा
णाम् ॥ ४९॥ अयद्रुपदजद्रोणैरथद्विपहयारुतौ ॥ बद्धायतसमु
त्साहौयुद्धायनिरगच्छताम् ॥ ५० ॥ नामाक्षरांकितनदीसुतवा

णकीर्णैरंगेवनेरुनुभावपिराजवर्गो ॥ सक्ष्वेडितौसविरुदौसमदाह
हासौसंस्फालितांसशिखरौसहवल्गनौतौ ॥ ५१ ॥ अक्षोहिणीर
वनिवल्लभवाहिनीनामेकत्रगाढविलिताः सुतरामसोढा ॥ सायुद्ध
भूमिरुपरीवसमुत्पतंतीसांद्रारजःपटलिकासमदृश्यताश्रे ॥ ५२ ॥
भेरीरवेगगनवाहिनिवाहुलीलांद्रोणस्यवीक्षितुमनोभिरदृष्टपूर्वाम् ॥
मध्येविसृज्यदिविजंभमिदेवकाशंतस्थेऽभितस्त्रिदशकिन्नरयक्ष
सिद्धैः ॥ ५३ ॥

कांक्षितंइच्छितं धराधिनाथपरिवृतःभूपरक्षितः शौरिप्रणुन्नहयहेषितशब्दःश्रीकृ-
ष्णपेरितअश्वकृतगजंजा नरःअर्जुनः ॥ ४८ ॥ परिपतूंसभा शिरसःतिर्यक्प्रचारःप्रत्यु-
द्ययौशिरश्चलनेनअनुमोदनंदत्तवानित्यर्थः ॥ ४९ ॥ द्रुपदजःधृष्टद्युम्नः आपतःप्रहान्
आवृतौअधिरूढौ ॥ ५० ॥ अंकितंचिह्नितं नदीसुतवाणकीर्णःभीष्मवाणव्यातः सं-
स्फालितांसशिखरंऊर्ध्वकृतस्कंधाग्रम् ॥ ५१ ॥ अवनिवल्लभवाहिनीनृपसेना सुतराम-
सोढःअत्यसहिष्णुः रजःपटलिकाधूलिपटलम् ॥ ५२ ॥ भेरीदुर्दुभिः जंभभित्इंद्रः त्रि-
दशाःदेवाः अभितःसमंतात् ॥ ५३ ॥

(गद्यम्) ततस्तेसर्वेऽपिनरेंद्रावमुधातलनिहितवामजानुभागाःक्ष्वे-
डितमंत्रमुदीर्यतूणीरपेटकसमुत्थापितान्जीवाकर्षणसमुपजातत्वं
रान्परुषभीषणविपदिग्धान्विनतातनयनिबद्धस्पर्धाभिरान्तक्षकमु-
खान्वाणपन्नगान्नभोभुविचिरंनर्तयंतःपरस्परंपरिपंथिनांप्राणपव-
मानमपीप्यन् ॥ ६ ॥

नरेंद्रःराजा वसुधातलनिहितःभूतलस्थापितः क्ष्वेडितमुदीर्यमिहनादमुच्चार्य तूणीरः
निपंगः जीवाकर्षणप्राणापहरणं २ धनुर्गुणाकपणं परुषःक्रूरः भीषणःभयंकरः दिग्धः
युक्तः विनतातनयःगरुडः तक्षकमुखंछेदकाग्रं २ तक्षकनागप्रमुखं परिपंथीशत्रुः
पवमानमपीप्यन्वायुंपापयामासुः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) कलशीतनयेऽथकार्मुकंस्वंलयीकुर्वन्तिवैरिधन्विभूनाम् ॥
युधिकेवलमेवचापदंडाधृतजीवाजनटक्पथेष्वतिष्ठन् ॥ ५४ ॥
विधातृसृष्टिंविपरीतरूपांविधातुमुद्युक्तइवैववीरः॥ शराभिवर्षणच
कारराज्ञामूर्ध्वकबंधानिशिरांस्यधस्तात्॥५५॥तावद्द्वोटैर्वलक्षैर्वल-
यितसविधेतस्थिवांसंशतांगेभारहाजोजिघृक्षुर्नृपतिमभिययौभ

लवर्षविमुंचन् ॥ दंष्ट्रारोचिःशलाकास्तुमुलमवकिरन्दिक्षुसर्वासु
घोरःशीतांशुमध्यसीम्निस्थितमिवपरिधेःसिंहिकायाःकुमारः ॥५६॥

कलशीतनयःद्रोणाचार्यः कार्मुकवलयोक्तधनुःसंधानंरुतं धन्वियूनांतरुणधनुर्धराणां
धृतजीवःधृतधनुर्गुणः २ धृतप्राणः ॥ ५४ ॥ विधाताब्रह्मा विधातुमृद्युक्तःकर्तृसिद्धः
एषःद्रोणः कबंधोशोषरहितकलेवरम् ॥ ५५ ॥ बलक्षःश्वेतः शतगितस्थिवानरथस्थितः
भारद्वाजःद्रोणाचार्यः नृपतिजिषुक्षुःपृथिष्ठिरंगृहितुमिच्छः भल्लवर्षशरवृष्टिं तुमुलंनिविडं
दिक्षुअवकिरन्दिशासुवर्षन् परिधिःमंडलं शीतांशुःचंद्रः सिंहिकाकुमारःराहुग्रहः॥ ५६ ॥

(गद्यम्) तदीयमार्गगणाभिघातनिवर्तितमुखैर्निजशिलोमुखैः
सहदूरमुपयातान्मातरिश्ववैश्वानराश्विनेयतनयप्रभृतीन्क्षितिप
तिरथरक्षिणःप्रवीरानभिवीक्षमाणेनमाधवेनधाव्यमानतुरंगेणशतां
गेनप्लवंगकेतनोनगेंद्रोनदीप्रवाहमिवनिर्निरोधरथचर्यतमाचार्यमु
परुोध ॥ ७ ॥

मार्गगणाभिघातःवाणसमूहप्रहारः दूरमुपयातःदूरंगतः मातरिश्वतनयःभीमः वैश्वा-
नरतनयःधृष्टद्युम्नः अश्विनेयतनयौनकुलमहदेवौ माधवःश्रीकृष्णः शतांगःरथः पुवंग-
केतनःकपिध्वजःअर्जुनः नगेंद्रःपर्वतश्रेष्ठः रथचर्यारथगतिः आचार्यःद्रोणाचार्यः ॥७॥

(पद्यम्) शिवयुद्धकृतस्तस्यद्रोणयुद्धेप्यभून्मनः॥ सर्वाऽपिजन
ताश्रेयःकांक्षतेत्युत्तरोत्तरम् ॥५७॥ दातागृहीताचधनंजयावित्यु
हामशब्दौभुवनेषुयस्य॥ विस्फारघोषोधनुषोऽस्यभूयान्विजृम्भते
स्मद्विषतामसद्यः॥५८॥ नामैषामेज्यायसः पुण्यकीर्तेरासीदिष्टं
मात्स्यपुर्यामितीव ॥ गांडीवोत्थैरेषबाणैर्हतानांकंकान्क्रव्यैर्विहि
षांपर्यताप्सीत् ॥ ५९ ॥

मनःमनोरथः जनताजनसंघः श्रेयःकांक्षतेकल्याणमिच्छति ॥५७॥ धनंजयःअर्जु-
नः २ अग्निः उद्दामःकठोरः भुवनंभुवनत्रयं विस्फारघोषःप्रत्यंचाशब्दः द्विषतामसद्यो
विजृम्भतेस्मशत्रूणांअतह्यकारीवबुधे ॥ ५८ ॥ मेज्यायसःममज्येष्ठबंधोः मात्स्यपुरी
विराटनगरं कंकःगृध्रः क्रव्यंमांसं द्विषःशत्रवः पर्यताप्सीत्तृतंचकार ॥ ५९ ॥

(गद्यम्) तदनुसव्यसाचिशरवीचिनीचीकृतभुजदंभविजृम्भःकुं
भसंभवःसमरायपरिगृहीतेषुसंविधानेषुतृणीमात्रमेवप्रतिभटाभि
मुखंविदधानैर्योधैःसाकंचंडमानुश्वरमगिरेरिवस्वयमपिकटकसीमा
नमासीदत् ॥ ८ ॥

सव्यसाचीअर्जुनः वीचिःलहरी नीचीकृतभुजदंभविजृम्भःअन्वीकृतभुजमदविकासः
कुंभसंभवःद्रोणाचार्यः संविधानंयुद्धसाधनं तूष्णिनिपंगः अभिमुखंविदधानःसंमुखंकुवाणः
चंडभानुःसूर्यः चरमगिरिःअस्ताचलः कटकसीमानमासीदत्शिविरंप्राप ॥ ८ ॥

(पद्यम्) अन्येद्युर्द्रोणसंचोदितनृपवचनेतस्थिवद्भिस्त्रिगैरैराहूते
न्यत्रयोद्धुंगतवतिविजयेरुष्णकल्मसप्रसंगे ॥ प्रातस्तेधार्तराष्ट्राःपर
बलमभजन्वीतभीकैरनीकैर्दावज्वालेनशून्यंवनमिवचमरावलाव
द्भिःस्वयूथैः ॥ ६० ॥ भारद्वाजोऽपतस्मिन्नहानिकुरुपतेर्वाञ्छिता
र्थविधास्यन्नंध्रान्वैकतानोरथमथनिकषास्थापितेधर्ममूनोः ॥ रु
ष्णाभ्यांरक्षणायप्रथितभुजमदेस्त्यजित्युत्स्फुलिंगंदृष्ट्योर्धुग्मं
विधायप्रतिभटपृतनाकुक्षिमाविक्षदेकः ॥ ६१ ॥ युध्वाचिरेणयु
गमात्रमपास्यरथ्यान्निर्धून्नितेनसरुपागुरुणानिकृत्तम् ॥ तस्याथ
रंगभुविसत्यजितोवरांगंवाष्पांश्चुभिःसहपपातयुधिष्ठिरस्य ॥ ६२ ॥
उच्चयात्वरयातस्मिन्नुपकंठंसमागते ॥ पार्थस्यपश्यतोऽग्रेतंप्राणा
अपितथाचरन् ॥ ६३ ॥ तस्याथहेष्टमेनाजलधिकवलनात्कुंभ
योनित्वकीर्तिस्पर्ष्टीकर्तुंस्वकीयामिवकुतुकवतःपार्श्वमभ्येत्यको
पात् ॥ भीमोरथ्यानमध्राद्दुपदतनुभवःसूदयामासमूतंकोदंडंके
तुदंडंहयमपिशकलीचक्रतुर्दक्षपुत्रौ ॥ ६४ ॥

संचोदितंपेरितं तस्थिवांसःत्रिगताःस्थिताःसुशर्मादिवीराः कल्मसप्रसंगःकृतसारथ्यं
वीराभीगतभीतिः अनोकंभैर्यं चमरःहरिणः यूथःसंघः दावःदावाग्निः ॥ ६० ॥ रंध्रा-
न्वेषणंछिद्रदर्शनं एकतानःएकलक्ष्यः निकपेसमीपे प्रथितंप्रसिद्धं स्फुलिंगःअग्निकणः
कुक्षिमाविक्षतमध्यभागंप्रविवेश ॥ ६१ ॥ रथ्यःरथवहःअश्वः युगमात्रमुपास्यहस्तच-
तुष्टपमात्रमुच्चात्य निकृत्तंवरांगंछिन्नंशीर्षं रंगभूःयुद्धभूमिः निर्धूलितंतितिरस्कृतम् ॥ ६२ ॥
उपकंठंसमागतंसमीपंप्राप्तं प्राणाःतथाचरन्प्राणाःकंठसमीपंप्राप्ताः ॥ ६३ ॥ कवलनं-
नाशः कुतुकवान्आश्चर्यकर्ता रथ्यानमध्रात्अश्वान्जघान सूतंसूदयामाससारथिजघा-
न दस्रोअश्विनीकुमारौ ॥ ६४ ॥

(गद्यम्) ततस्तादृशंकुंभसंभवस्याभिपंगममिवीक्ष्यक्रोधनतया
कर्णतालसमीरणसमृद्धिपरिणतचक्रवातगर्भपरिभ्रमद्रथकेतुपता
कापटसहस्रसंपादितसमरमागरावर्तवशंवदफेनकूटशोभानिसकल
दिङ्मुखघंटापथजांचिकघंटाभरणरणितवाधरीकृताष्टलोकपाल

पुरजनानिनिविडमुरसमाजममाक्रांतगगनमंडपसंधिवंधस्थिरीक
रणायदत्तानिद्रनीलस्नंभानिवशुंडादंडानुन्नमयमानानिसमस्ता
निहास्तिकानिपुरस्ताद्विस्तार्यरणमतोभगदत्तःसुप्रतीकमधिरू
ढोहठाद्भीममभिदुद्राव ॥ ९ ॥

अभिपंगःपराभवः समोरणपरिणतःवायुमंभूतः गर्भःमध्यमंडलं सागरावतंवशंवदः-
समुद्रजलभ्रमणेनप्राप्तः फूटःसमूहः घंटापथःविस्तोर्णभागः जांघिकंसजवगतिः घंटाभर-
णगणितंघंटावाद्यशब्दः उन्नमयमानंउन्नतंकुर्वाणं हास्तिकंहस्तिबंधः रणमतःपुद्गलशूरः
भगदत्तःवीरविशेषः सुप्रतीकःगजविशेषः हठादभिदुद्राववलात्संमुखजगाम ॥ ९ ॥

(पद्यम्) घोरैऽभियातेसतिसुप्रतीकेदूरंससर्पहिपतांवलौघः॥ पर
श्वधास्त्रेपतितेवुपूरःपत्युर्नदीनामिवपश्चिमस्य ॥ ६५ ॥ केतून्पा
तयतोरथाञ्छ्रुथयतोदंतावलान्कृततोघोटान्पाटयतोविभिद्यगद
याभीमोद्विपान्विद्विपाम् ॥ संग्रामांगणरक्तवारिलहरीसंलक्ष्यमा
णस्वकच्छायामात्रमहायमेवविदधेतंसुप्रतीकंक्षणात् ॥ ६६ ॥
पादाग्रहस्तरदनप्रतिघातलीलाभग्नारिरक्तमसृणोभगदत्तदंती ॥
आलक्ष्यतक्षितिभूतस्तटवप्रकर्मण्यालिसगात्रद्वगैरिककर्दमेन
॥ ६७ ॥ तदनुकरटिमल्लंतन्नवीक्ष्यापतंतंदलितपरबलंतंदंतकुंतं
वहंतम् ॥ चकितहृदयवृत्तेःसंगरेवायुसूनोर्जनकगुणसमृद्धिर्जघ
योराविरासीत् ॥ ६८ ॥

हिपतांवलौघःशत्रूणांसैन्यबंधः परश्वधास्त्रंपरशुरामास्त्रं नदीपतिःसमुद्रः॥६५॥ श्रुथ-
यतःशिथिलंकुर्वतः दंतावलान्कृततःहस्तीन्लुडितः घोटःअश्वः द्विपःहस्तो संलक्ष्यमाणा
छायादृश्यमानंप्रतिविम्बम्॥६६॥ हस्तःशुंडा रदनःदंतः प्रतिघातलीलाप्रहारक्रीडा रक्त-
मसृणःरक्तलितः दंतोहस्ती क्षितिभूतपर्वतः वप्रकर्मदंतप्रहारकोडा गैरिकंपीतमृत्तिकाम्
॥ ६७ ॥ करटिमल्लःगजश्रेष्ठः दलितंनिर्दलनंकृतं चकितहृदयवृत्तिःभीतमनाः वायुसू-
नोर्जघयोःजनकगुणसमृद्धिमाविरासीत्भीमसेनःपलायनंचकारेत्याशयः ॥ ६८ ॥

(ग०) इतिसुप्रतीकसंक्षुभितनिजध्वजिनीचरकोलाहलसमाकर्ण
नममाकुलमानमोवासवमूनुर्महेपुनिपूदितावशेषसंशमकदूरनिरा
सप्रयुज्यमानवायव्यास्त्रवेगार्धविभज्यनिजरथायवितीर्णवानिवतू
र्णमासाद्यनिर्वेलभुजगर्वदुर्विलासतोकुंभजातकिरातराजौनिरुध्य
चिरंणयोधयामास ॥ १० ॥

ध्वजिनीसेना समाकुलं व्यग्रं वासवसूनुः अर्जुनः निपूदितः हतः संशयकाः वीरविशेषाः वितीर्णदत्तं तूर्णमासाद्यशीघ्रं प्राप्य निर्वलविलसितं अमर्यादवेष्टा किरातराजाभगदत्तः कुंभजातः द्रोणाचार्यः ॥ १० ॥

(पद्यम्) ततः ॥ मनश्च पार्थस्य रथं च हंतुं मदावलेंद्रस्य करे प्रवृत्ते ॥ सारथ्यचातुर्यवशेन शौरेर्भग्नः स तस्यैव मनोरथोऽभूत् ॥ ६९ ॥ पार्थस्य तस्य तदनुप्रहितावधाय भंगं ययौ पथि शौरेर्भगदत्तशक्तिः ॥ प्रस्थानकर्म समये भयदायितस्या नागस्य दर्शनमजायत यत्समीपे ॥ ७० ॥ अथ तेन हरेः सुताय मुक्तं हृदि कृत्य स्वयमात्मदैवमस्त्रम् ॥ तदिदं वनमालयामुकुंदः सह वास्तव्यकुटं वितामनैषीत् ॥ ७१ ॥ स फल्गुनस्तत्र च कारवाणैश्चिकीर्षु मंत्याक्षरवर्जितं स्वम् ॥ कौचाचलात्पीवरमप्यरातेः करेण माद्याक्षरयोगशून्यम् ॥ ७२ ॥ मदपंकललामगंधिफालं मघवत्सूनुररेर्निपात्य शीर्षम् ॥ पृथुलां मुदमादधात् ततोऽसौ पृथिवीगंधवतीति गौतमोक्तेः ॥ ७३ ॥ भगदत्तेव धंयाते सह मत्तेन दंतिना ॥ सत्यजिन्नाशशोकार्तिमत्यजन्पार्थसैनिकाः ॥ ७४ ॥

मनः मनोरथः मदावलः हस्ती करः शृङ्गा शौरिः श्रोत्रुष्णः तस्य सुप्रतीकस्य ॥ ६९ ॥ प्रहिताव्यक्ता भंगं ययौ छिन्नाऽभूत् प्रस्थानं गमनं भयदायिनागः भयंकरहस्ती ॥ ७० ॥ हरिः सुतः अर्जुनः आत्मदैवं वैष्णवं मुकुंदः श्रोत्रुष्णः कुटं वितामनैषीत् धारयामासेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ फल्गुनः अर्जुनः अंत्याक्षरवर्जितफल्गुनः फल्गुतुच्छं अचलः पर्वतः पीवरारातिः पुटशत्रुः करेणुः हस्तिनो आद्याक्षरयोगशून्यं करेणुं च काररेणुं च कारजघानेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ मघवाइंद्रः फालः भालदेशः ललामः तिलकः अरिः भगदत्तः पृथुलां मुदं हर्षातिशयम् ॥ ७३ ॥ यातः प्राप्तः मत्तदंता सुप्रतीकः सत्यजित् नृपविशेषः शोकार्तिः शोकपीडा ॥ ७४ ॥

(गद्यम्) तदनुनाम्नारुणे ते जमिसंध्यया पितादृशे कलशयोनिः स्वयं नाम्नागुरुरपितादृग्विधस्त्रिभिरेवांगैर्विरलितेन बलेनानुगम्यमानस्तादात्मिकं स्वमनोरथमिव दूष्यतामुपगतमावासंशनैःशनैराववृत्ते ११

मध्यपापितादृशः आरक्तः कलशयोनिः द्रोणाचार्यः गुरुव्यथामहद्व्यथा त्रिभिरेव-
अंगैः रथाश्वपदातिभिरेव सेनांगैः वलंमैर्न्यं दूष्यतामुपगतं दोषं प्राप्तं आवासमाववृत्तेशि-
विरमाजगाम ॥ ११ ॥

(पद्यम्) शिविरमेत्यतः दैवमुपोधनः शितशरवणमोचितकंचुकम् ॥

मृदुलमंचगतं कलशोद्भवं विरचितांजलिरेव मभाषत ॥ ७५ ॥

महारथत्वंममवांछितद्रुंफलेग्रहिंनप्रतनोपियस्मात् ॥ कृपेतिशब्दो

ऽपिवभूवनूनंह्रस्वस्त्वयिश्चालहवत्वदीये ॥ ७६ ॥

शितशरव्रणः तीक्ष्णवाणक्षतं कंचुकंकवचं मंचगतंपर्यंकस्थितं विरचिताकृता ॥ ७५ ॥
वांछितद्रुः मनोरथतरुः फलेग्रहिः फलवान् मतनोपिकरोपि श्यालः द्रोणश्यालः कृपाचा-
र्यः कृपाशब्दः नूनं वभूवरूपा अल्पाकृता ॥ ७६ ॥

(ग०) मगवन्निदमिदानीं स्मरणपथमधिरोपयचेतसा सावधानेन १२ ॥

भगवन्गुरो सावधानता एकाग्रता श्रवणपथमधिरोपयश्रुणु ॥ १२ ॥

(पद्यम्) पितामहः सोऽपि पृषत्कतल्पेव पुर्निजं माधवमंतरंगे ॥ तवै
वहस्तेममकार्यसिद्धिं कृत्वा हि धामस्वमियेषगंतुम् ॥ ७७ ॥ तमे
तंदयमानेन समेतं शोकसंपदा ॥ ऊचेऽथ गुरुणा तेन नीचेतरगुणाब्धि
ना ॥ ७८ ॥ बाष्पातिवृष्टावपि पाण्डवानां पयोरुहव्यूहवित्तीर्णमो
दान् ॥ प्रातः श्वएवाखिलधार्तराष्ट्रान्प्रचारयेयं युधिवाहिनीषु ॥ ७९ ॥

पितामहः भीष्मः शरतल्पं वाणशय्या अंतरंगं मनः स्वधाममुक्तिः ॥ ७७ ॥ शोक-
संपदा समेतं दुःस्वातिशयेन युक्तं तंसु योधनं नीचेतरगुणाब्धिः महान् गुणसागरः ॥ ७८ ॥
बाष्पातिवृष्टिः दुःस्वाश्रुवर्षणं पयोरुहव्यूहः कमलाकारसैन्यरचना वित्तीर्णमोदः दत्तानंदः
धार्तराष्ट्राः हंसाः २ धृतराष्ट्रपुत्राः वाहिनीसैन्यम् ॥ ७९ ॥

(गद्यम्) इति गिरातमाश्वास्य राजानं स दनाय विसृष्टवतो मुहुर्मुहु
रर्जुनस्य सव्यसाचित्वशैलीमनुचिंत्य हृदि रणरणिकामनणीयसीं
विश्राणस्य द्रोणस्य सकाशाद्दिनिर्गतां निद्रासखीं विचेतुमिव सानि
शाऽपि तरसानिरगात् ॥ १३ ॥

गिराप्रतिज्ञावचनेन तंसु योधनं विसृष्टवान् आज्ञां दत्तवान् सख्यसाचित्वं उभयहस्ताभ्यां
वाणप्रक्षेपः रणरणिकाभयोच्छ्वासः अनणीपसीमहती निशारात्रिः तरसाजवेन ॥ १३ ॥

(पद्यम्) अपरेद्युरसौ वृतो बलौ घैरथ भेरीनिनैर्नभोविभिन्दन् ॥

कवची विशिखीरथी शरासीकलशी सूनुरवापयुद्धरंगम् ॥ ८० ॥

आश्चर्यस्थूललक्ष्यंतदनुदिविषदामंतरिक्षे स्थितानां क्षोणीं द्राणां
रिपूणाममुमृगहरणे कूटयंत्रायमाणम् ॥ गंधर्वैः केसराद्यैर्मदम
धुमिरिमैः केतुपत्रैः शतांगैः पद्मव्यूहं व्यतानीत्प्रधनभुवि गुरुः सांयुगी
नाग्रगण्यः ॥ ८१ ॥ समयेऽत्र निवेद्य वैरिं त्तंतपसः सूनुरभापता
भिमन्युम् ॥ अयिवत्सपिताऽन्यतोऽधुना ते तव भारोऽजनि सर्वसैन्य

रक्षा ॥ ८२ ॥ कवचंप्रतिमुंचधत्स्वचापंभजधैर्यपरितोविधेहियो

धान् ॥ अधिरोहशतांगमाविशत्वंकमलव्यूहमरीञ्जिपूदयस्व ॥ ८३ ॥

वलीषःसैन्यसंघः अपरेद्युःअन्यस्मिन्दिने निनदःशब्दः कवचीकवचयुक्तः विशिप्ती-
बाणयुक्तः शरासीधनुर्युक्तः कलशीसूनुःआचार्यः ॥ ८० ॥ दिविषदःदेवाः लक्ष्यःश-
ता क्षोणीन्द्रिभूपः असुमृगःप्राणरूपहरिणः कूटयंत्रापमाणःमृगबंधनजालयंत्राकारः
मंधर्वःअश्वः केसराढ्यःकेशसंपन्नः मदमधुःमदभूषणः इभःहस्ती केतुःध्वजः शतांगःर-
थः पद्मव्यूहंव्यतानीत्कमलं-चक्रव्यूहमकरोत् प्रधनभूःपुद्गभूमिः सांयुगीनाद्यगण्यःरण-
शूरश्रेष्ठः ॥ ८१ ॥ तपसःसूनुःयुधिष्ठिरः पिताअजुनः तवभारोऽजनिवदधीनः ॥ ८२ ॥ प्रति-
मुंचधारय धत्स्वगृहाण परितोविधेहिभमंतात्स्थापय अरीन्जिपूदयस्वशत्रूञ्जहि ॥ ८३ ॥

(गद्यम्) इतिराज्ञोनिदेशंमौलिदेशेनिवेश्ययोद्धुंप्रतिष्ठमानेज
यनिःसाणभेरीपटहपणवाद्यैर्गगनशाधिनेगुणायसौखशायनिका
यमानेलीलयाव्यूहगर्भमवगाह्यबालेऽपिस्वयमेकाकिनिनिजको
दंडदंडचंडिमसंपदाकौरवचमूंक्षोभयमाणेसौभद्रेयेसिंधुपतिर्व्यूह
मुखंपिधायस्मरहरवरलाभदर्पेणतदनुधाविनींपांडववाहिनींकुधा
रुध्रे ॥ १४ ॥

निदेशंमौलिदेशेनिवेश्यआज्ञांशिरशिगृहीत्वा प्रतिष्ठमानःकृतगमनः व्यूहगर्भमव-
गाह्यव्यूहमध्यंप्रविश्य चंडिमसंपदाभयंकरकर्तृत्वेन सौभद्रःअभिमन्युः सिंधुपतिःजय-
द्रथः स्मरहरशंकरः वाहिनीसैन्यम् ॥ १४ ॥

(पद्यम्) उद्यद्भिर्युद्धरंगादपिसुरवनितापुष्पवर्षात्पतद्भिर्वेगाह्यैः
परागैर्दृढतरघटितेचक्षुषांपक्ष्मयुग्मे ॥ स्थित्वामध्येंतरिक्षंविजय
मुतभुजागर्वलीलायितानिद्रष्टृणांस्वेचराणांभृशमनिमिषतातक्ष
णंसंगुराऽभूत् ॥ ८४ ॥ शरशायितैर्द्विरदशैलमंडलैर्विपुलैर्विधायवि
पमांवसुंधराम् ॥ पृथुचक्रवर्तिपृथुयत्नवैभवंवितथीचकारविजय
स्यनंदनः ॥ ८५ ॥ पार्थात्मजोभानुमुतस्यसामिच्छित्वाशतांगं
शितभल्लवृष्ट्या ॥ पितामहोक्तंकुरुराजगोष्ठ्यांतथ्यंचकारार्धरथ
त्वमस्य ॥ ८६ ॥ अथाभिमन्युर्धृतभीममन्युर्द्रौणिंतदीर्घ्यास्मि
तकांतिलक्ष्यात् ॥ बाल्येनिपीतानिवपिष्टसारानुग्रैःशरैरुहमयांच
कार ॥ ८७ ॥ मुतस्यशौर्यात्सुरराजमूनोरुदीर्णादिगभ्रांतिरुदार
भीतिः ॥ रूपस्वसुर्मंगलतंतुनैवसाकंचकंपेसगुरुमुहूर्तम् ॥ ८८ ॥

लघ्नःसंबद्धः परागःपुष्परेणुः वर्षःवृष्टिः पक्ष्मपुग्मंपक्ष्मद्वयं अंतरिक्षंनभः विजयमु-
तःअभिमन्युः लीलापितृकोडितं स्वेचराःदेवाः भंगुराऽभूत्भग्नसीत् ॥८४॥ शरशा-
पितःबाणशय्यांप्रापितः द्विरदशैलमंडलं हस्तिपर्वतसंघः विषमाउच्चनीचा वसुंधराभूमिः
पृथुचक्रवर्तीपृथुराजा पृथुःमहान् वैभवंवितथोचकारकीर्तिव्यर्थीचकार ॥ ८५ ॥ भा-
नुसुतःकर्णः सामिच्छित्वाअर्धंछित्वा शितभल्लःतीक्ष्णबाणः गोष्टोसभा तथ्यंयथार्थं अ-
र्धंरथत्वंअर्धरथीतिवचनम् ॥८६॥ भीममन्युःभयंकरक्रोधः द्रौणिःअश्वत्थामा स्मित-
कीर्तिः हास्यवर्णःबाल्येबाल्यदशायां लक्ष्यं कपटम् ॥८७॥ सुरराजसूनुःअर्जुनः उ-
दीर्णःउत्पन्नः उदारःमहान् रूपस्वसारूपीद्रोणपत्नी मंगलतंतुःमंगलसूत्रम् ॥ ८८ ॥

विशिखंमुमुक्षुमथगौतमात्मजेविवुधेद्रपौत्रमभिवीक्ष्यभीषणम् ॥

जननेविपद्यपिजनारणांगणेशरएवहेतुरितितस्यमेनिरे ॥ ८९ ॥

आश्चर्यकर्मसुरुतेष्वपिहर्षभारान्मोक्तुंमुहुर्मुहुर्मुष्पशिरोजबंधे॥

दृष्टास्तदासुमनसोदिविकर्तृभूतानाकेन्द्रनंदनवनेनतुकर्मभूताः ॥

॥ ९० ॥ अमुष्यकोदंडमखंडयद्रवेःसुतोरथाश्वान्प्रममाथकुंभ

जः ॥ रूपःरुणत्तिस्मशरेणसारथिंव्यपाटयत्केतुपटान्गुरोःसुतः॥

॥९१॥ एकाकिनःपरिमवायवहून्प्रवृत्तानेतानवेक्ष्यनिखिलोऽपि

निलिंपवर्गः ॥ मंदारशाखिकुसुमानियथाभिमन्यौनिंदारवंरिपूषुत

स्यतथाभ्यवर्षत् ॥ ९२ ॥ रथादवपुत्यगदासखस्तदाविदार्यवा

लोविजयात्मसंभवः॥ चकारमंदाक्षभृतोनेकेवलंरथानमीपांयुधि

तानपिक्षणात् ॥९३॥ बालौततःकृतरणौधृतराष्ट्रपौत्रौमौरूपूथ

गमनकर्मणिमन्यमानः ॥ पार्थात्मजःसनुपरस्परसाह्यवंतौचक्रे

कृतांतपुरवर्त्मनिगंतुमुग्रे ॥ ९४ ॥ अथकर्णमुखावहारथास्तेमि

लिताःकेतवमेत्ययौगपद्यात् ॥ मुरनायकपौत्रमेनमस्रैःस्वयशो

भिःसहपातयांबभूवुः ॥ ९५ ॥

विशिखःबाणः गौतमात्मजःरूपाचार्यः विवुधेद्रपौत्रःअभिमन्युः भीषणःभयंकरः
विपद्यपिमरणेऽपि ॥ ८९ ॥ मुहुर्मुहुःवारंवारं अमुष्यशिरोजबंधेअभिमन्युकेशपाशे दि-
विगगने नाकंस्वर्गं कर्मभूताःमोचनंप्राप्ताः ॥ ९० ॥ कोदंडंधनुः कुंभजःप्रममाथद्रो-
णःजघान रुणत्तिस्मच्छेदयामास गुरुसुतःकेतुंव्यपाटयत्अश्वत्थामाध्वजंविच्छेद ॥
॥९१॥ निलिंपाःदेवाः मंदारशास्त्रीकल्पवृक्षः निंदारवःअपशब्दः॥९२॥ रथादवपुत्य-
रथाद्द्वीप गदासस्त्रागदाहस्तः आत्मसंभवःपुत्रः मंदाक्षभूतःलज्जावशाः९३॥ धृतराष्ट्र-

पौत्रौदोःशासनिलक्ष्मणौ कृतांतपुरवर्त्मनिगंतुंचकेजघान॥९४॥ कर्णमुखाःकर्णप्रमुखाः
कैतवमेत्यकपटंस्वीकृत्य यौगपद्यात्एकसमयावच्छेदेन सुरनायकपौत्रःअभिमन्युः॥९५॥

(गद्यम्) तदनुतत्रतयोःसेनयोःश्वेडितरुदितेअपिस्पर्धाजनितया
परस्परविजिगीषयेवव्योमसीमानमुदलंघयताम् ॥९५॥ तदानीं
जगतिनियमवृद्धपरिषदूर्ध्वविक्षिप्तकरपुटजलांजलिक्षालनादिव
व्यपयातमहोमहोष्मणिपूषणितौद्वावपिवलौघौनिजनिजस्कंधा
वारानुसंधानायनिरगच्छताम् ॥ ९६ ॥

श्वेडितंकौरवसिंहनादः रुदितंपांडवाक्रोशः जनितःउत्पादितः विजिगीषाजेतुमि-
च्छा व्योमसीमानंआकाशमर्यादाम् ॥ ९५॥ नियमवृद्धपरिपत्स्नानसंध्यादिकर्मशूर-
संघःकरपुटंहस्तद्वयं महःतेजःमहोष्मणिपूषणितेजस्विनिसूर्ये वलौघःसैन्यसंघः स्कंधावारं
शिविरं अनुसंधानंश्रमपरिहारम् ॥ ९६ ॥

(पद्यम्) अथत्रिगर्तानपितान्क्षुरप्रैःसहस्रगर्तान्विरचय्यगात्रे ॥
विनैवहेतुंव्यथमानचेताविडौजसोऽपिन्यवृतत्कुमारः ॥९६॥ बा
ष्पायतेदृष्टियुगंकराग्राच्चापोगलत्यंतरुदेतितापः॥ फलंकिमेतस्य
भविष्यतीतिविचिंतयन्धामविवेशराज्ञः ॥ ९७ ॥ तत्राश्रुनेत्रान
थसर्वबंधून्निशाम्यसूनोश्चनिशम्यवार्ताम् ॥ तापापदेशेनधनंजय
स्यचित्तंचुचुंबस्वसमानतेजः ॥ ९८ ॥ वीरंतनूजमनुचिंत्यविला
पभाजंधारालदृष्टियुगलंधरणौलुठंतम् ॥ वाग्भिश्चिरेणवसुधाधि
पसंयुतस्तंविश्वंभरोर्जुनमपिव्यदधादशोकम्॥९९॥ इंद्रात्मजस्त
दनुवाहुमुदस्यकोपात्सिंधूहस्यसमरोद्दिपतांसमक्षम्॥हेत्यांश्वए
वयदितस्यशिरोनकुर्यांतस्यांविशेयमहमित्यकरोत्प्रतिज्ञाम् ॥१००॥

त्रिगर्तान्सुशर्मादिवीरान् क्षुरप्रःबाणः सहस्रगर्तान्सहस्रव्रणयुकान् गात्रंशरीरं
व्यथमानचेताःव्यथितचित्तः विडौजाकुमारःन्यवृतत्अर्जुनःनिवृत्तः॥९६॥ दृष्टियुगंबा
ष्पायतेनेत्रद्वयंअश्रुत्पजति अंतरुदेतिमनसिउत्पद्यते राज्ञःपृथिष्ठिरस्य॥९७॥ सूनुवार्ता
निशम्यअभिमन्युवधवार्तांश्रुत्वा अपदेशःकपटं धनंजयःअर्जुनः२ अग्निः चित्तंचुचुंबस्व
समानतेजःमनसितापोबभूवेत्यर्थः ॥९८॥ वीरतनूजंवीरपुत्रंअभिमन्युं विलापभाजंवि-
लापयुक्तं धारालदृष्टियुगलंअश्रुधारायुक्तंनेत्रद्वयं धरणिःभूमिः वाक्वचनं वसुधाधिपःपृ-
थिष्ठिरः विश्वंभरःश्रीकृष्णः अर्जुनमशोकंव्यदधात्अर्जुनंशोकरहितमकार्षीत्२अर्जुनवृ-

वृक्षमशोकवृक्षमकार्पीदित्याश्वर्यम् ॥ ९९ ॥ बाहुमुदस्पहस्तमूर्ध्वं कृत्वा द्विपतांशत्रूणां
सिंधूदहशिरःजयद्रथमस्तकं हेतिशस्त्रं २ अग्निज्वाला विशेषंप्रवेशंकुर्याम् ॥ १०० ॥

अथवृत्तमेतदवकर्ण्यभीरवेविततानसिंधुपतयेप्रतिश्रवम् ॥ तवगु
प्तियुग्ममपिमेभरोर्जुनात्समरेष्वभीरितिगभीरधीर्गुरुः ॥ १०१ ॥

इत्यनंतमदृक्तौश्रीमतिचंपूभारतेनवमस्तवकः समाप्तिमगमत् ॥ ९॥

अवकर्ण्यश्रुत्वा भीरुःसिंधुपतिःभयशीलःजयद्रथः श्रुतिश्रवःप्रतिज्ञागुप्तिपुग्मंरक्षणा-
च्छादने मेभरःमयिभारः अभोःभीतिरहितःगभीरधीर्धैर्यबुद्धिः गुरुःद्रोणाचार्यः १०१

नवमस्तवकःसमाप्तः ।

अथदशमस्तवकः ॥

(गद्यम्) अन्येद्युरवलंबितप्रथमशिखरिसानौभानौस्कंधावारयु
गवसुंधराधिपतियुद्धसन्नाहपैशून्यलंपटपटहध्वानतरलेसिंधुराज
युगलेशरणागतभरणालंकर्मीणेनभगवतापाणिमित्रतोत्रेणपद्मने
त्रेणसौमद्रवधशोकातिरेकपरिगलितशूरजनवाष्पपूरपंकिलेद्वारत
लेसमानीतंसौवीरनायकगोपनस्थलदिदृक्षयेवतुंगतरकेतुशृंगमधि
रूढेनकपिपरिरुढेनपरिमंडितमानसमार्गणगरुडगंधवहवांधवैःसैंध
वरौहितबंधनस्यंदनमधिरुद्धसंकंदननंदनःसमरोचितवेषसंपदवि
कलेनसहप्रतिष्ठमानौनिरुद्धवियत्पथैर्मदबंधुरैःसिंधुरैर्विविधगति
नाटकैर्घोटकैःकृतरणासत्तिभिःपत्तिभिश्चविरचितपरिपंथिजनमो
हस्यव्यूहस्यपृष्ठभागेजयद्रथंप्रतिष्ठाप्यस्वयमपिपुरोभागंपरिष्कु
र्वाणस्यद्रोणस्यचरणयोर्वाणाभ्यांप्रणीतप्रणिपातस्तेनदीयमान
मार्गावकाशश्चंद्रमारुतइवघनमंडलंतमेवव्यूहंक्षणादेवक्षोभयामास १

प्रथमशिखरीउदयपर्वतः सानुःगिरिशिखरं स्कंधावारंशिविरं सन्नाहपैशून्यंसञ्चद-
तासूचकता तरलंचंचलं सिंधुराजःजयद्रथः २ समुद्रःभरणालंकर्मीणःरक्षणसमर्थःपा-
णिमित्रतोत्रंहस्तधृतप्रतोदः पद्मनेत्रःकृष्णःपंकिलंकर्दमयुक्तं गोपनस्थलदिदृक्षयेवरक्षण-
स्थानदृष्टुमिच्छेव मार्गणःबाणः वांधवःसदृशवेगवान् सैंधवःअश्वः संकंदनःइंद्रः अ-
विकलःसहितः वियत्पथःगगनमार्गः मदबंधुरसिंधुरःमदमत्तहस्ती घोटकःअश्वः आस-
तिःसांजिघ्र्यं परिपंथीशत्रुः मोहःगमनप्रतिबंधः प्रणीतप्रणिपातः कृतनमनं घनःप्रेषः १

(पद्यम्) संशसकासुरपलायनवेगभंगीतत्ताटशीमभिनयञ्चिवशौ
 रिनुन्नः॥ वेगेनविस्मयकरेणविरोधिसैन्येविष्वक्चचारविजयस्य
 शतांगवर्यः ॥ १ ॥ तत्रनिहृतदिनेश्वरदीपेजृम्भतेतमसिधूलिमिषे
 ण ॥ खिद्यतेस्मयुधिपाण्डवसेनादृष्यतेस्मसहसाकुरुसेना ॥ २ ॥
 गांडीवमेतेनमुहुर्विकृष्टं ह्रस्वंचदीर्घचवभूवयुद्धे ॥ तुलामिवर्णेन
 सहाधिरोढुंस्वनामधेयस्थितिशालिनेव ॥ ३ ॥ अस्तंगतश्चेदरावि
 दबंधुर्वध्याभवेत्सापिमदीयसंधा ॥ इतीवसंकंदननंदनोसौतदी
 यमार्गंरुधेशरौधैः ॥ ४ ॥ मृतसंगतेनोष्टपुटेनभूभुक्संवंधितांस्पृ
 ष्टमिवब्रुवाणैः ॥ धनंजयोऽसौशितभल्लकृत्तैःशिरोभिराच्छादयति
 स्मधात्रीम् ॥ ५ ॥ बंकंकंककुलामिषंधृतविपल्लिंगंकलिंगंपुनर्भो
 जंभाजनमापदायमपुरीसीमारुधंमागधम् ॥ चोलंदुःखनिचोल
 चित्तमिषुभिःकुर्वन्सुपर्वाधिभूपुत्रस्तत्रादिनावसानसमयेरुधेस्मसिं
 धूदहम् ॥ ६ ॥

असुरःद्वैत्यांशभूतवीरः भंगीकर्म अभिनयन्दर्शयन् नुन्नःप्रेरितः विस्मयकरःआश्व-
 यंयदः विष्वक्समंतात् ॥ १ ॥ दिनेश्वरनिहृतःसूर्याच्छादितः तमोजृम्भतःअंधःकार-
 वृद्धिगतः मिषंकपटम् ॥ २ ॥ मुहुर्विकृष्टंवारंवारमाकर्णमाकृष्टं वर्णतुलागांडीवशब्द-
 स्यअक्षरसादृश्यं स्वनामधेयस्थितिह्रस्वदीर्घस्थितिः ॥ ३ ॥ अरविदबंधुःसूर्यः बंध्या-
 संधानिष्फलाप्रतिज्ञा तदीयमार्गंसूर्यमार्गम् ॥ ४ ॥ मृतसंगतःमृत्तिकायुक्तः भुवंपृथ्वीं
 भुंजतेपालयतिसःभूभुक् स्पृष्टंब्रुवाणःसूचकः शितभल्लकृत्तंतीक्ष्णशरच्छिन्नम् ॥ ५ ॥ कं-
 ककुलामिषंघ्नसंधभक्ष्यं विपल्लिंगंमृत्युचिन्हं आपद्भाजनंमरणपात्रं दुःखनिचोलंदुः-
 खव्याप्तं इषुःबाणः सुपर्वाधिभूःइंद्रः सिंधूदहंकंधेस्मजयद्रथसमीपदेशंजगाम ॥ ६ ॥

तत्रांतरे ॥ भूपस्तूत्तपमानधीर्भयभराजिज्ञासुरिंद्रात्मभूवार्तासा
 त्यकिमारुतीरिपुचमूव्यहंप्रतिप्राहिणोत् ॥ जित्वातैरिपुमात्तसिं
 हनिनदौसंधीक्ष्यभूरिश्रवाराधेयश्चहठादुभौरुरुधतुःसंशोभयंतौकु
 रून् ॥ ७ ॥ अथसोमदत्ततनुजोरमापतेरनुजश्चभग्रथसूतकार्मुकी ॥
 परिगृह्यपटिशलतांपरस्परंप्रधनंभयानकमुभौवितेनतुः ॥ ८ ॥
 अथाशिनितनयंनिपात्यभूमावुरसिधृतासिरसौतुसौमदत्तिः ॥ ग
 लयितुमिवगर्वसारमंतर्निजचरणेननिपीडयांबभूव ॥ ९ ॥ तदा
 हरिर्दूरगतोऽपिनाक्षंव्यापारयामासरथेऽर्जुनस्य ॥ निजानुजातोर

सिदत्तपादेभूरिश्रवस्येवमहारथेऽस्मिन् ॥ १० ॥ चोदितस्य हरिणा
किरीटिनो मार्गणेन हृतहस्तपल्लवः ॥ सोमदत्ततनुजो न केवलं कौर
वा अपि विहस्तनां ययुः ॥ ११ ॥ भूरिश्रवास्तदनुपुत्रममुं बलोरर्भू
यो विगर्ह्य पुरुषोत्तमसन्निधाने ॥ आचम्य पावनमसौ कुशमेकम
न्यमास्तीर्य युद्धभुवितत्र शयालुरासीत् ॥ १२ ॥

तपमानधीः भूपः ॥ दुःस्वव्याप्तबुद्धिः युधिष्ठिरः इन्द्रात्मभूः अर्जुनः मारुतिं माहिणौ तूभी-
मं प्रेषयामास तौ सात्यकिभीमौ आतःकृतः राधेयः कर्णः सोमदत्ततनुजः भूरिश्रवाः रमा-
पतेरनुजः सात्यकिः पट्टिशः खड्गकाकारशस्त्रं प्रधानं वितेनतुः युद्धं चक्रतुः ॥ ८ ॥ शिनित-
नयः सात्यकिः असिः खड्गः सौमदत्तिः भूरिश्रवाः अंतःचित्तस्थितः ॥ ९ ॥ हरिः त-
स्मिन् अक्षं व्यापारयामास श्रीकृष्णः भूरिश्रवसंददर्श हरिरथे अक्षं व्यापारयामास श्री-
कृष्णः रथगमने हस्तचलनेन उत्पादयामास ॥ अनुजातः सात्यकिः ॥ १० ॥ किरिटी-
अर्जुनः हतः छिन्नः विहस्तताव्याकुलता मार्गणः बाणः ॥ ११ ॥ बलारिः इन्द्रः भूपो-
विगर्ह्य बहुनिंदां कृत्वा पुरुषोत्तमः श्रीकृष्णः कुशः दर्भः कुशं उदकं शयालुः समाधिस्थः १२

(गद्यम्) तदनुहिं द्विवैरी दिननायकसुतसाहाय्यकेन भयानकसा
यकनिकायवर्षिणाममर्षिणां दर्पेण गरीयसां दुःशासनयवीयसामुज्जास
यितुं विदलितविमतमदां निजगदामघ्नाभिः काष्ठाभिः समं भ्रामयामास २
साहाय्यकः पुक्तः सायकनिकायः शरसमूहः अमर्षी कोपवान् गरीयान् महान् यवी-
यान् कनिष्ठबंधुः उजासयितुं हेतुं काष्ठादिक् ॥ २ ॥

(पद्यम्) गांधारजा जठरसीं स्निग्धपुराश्मदत्तां दत्त्वादशां युधिगदापव
मानसूनोः ॥ दुःशासनानुजकुलाय हियौ गपद्यां चक्रे मिथोऽष्टनवतिं
त्रिदशीस्तुयातुः ॥ १३ ॥ विहयं विरथं विसारथिं विशरासं विपता
किकापटम् ॥ विशिखेन विवस्वतः सुतं विदधाति स्म वृकोदरः क्ष
णात् ॥ १४ ॥ अथान्यमासाद्य रथं क्षणेन कर्णः कुरूणां धुरिकामुक
स्य ॥ पूर्वगुणेनाशुगजातमेकं पश्चादटन्याप्य परं निरास्यत् ॥ १५ ॥
मारुतिस्तदनुसोमदत्तभृपादपांसुपरिधूसरोरसा ॥ कंसमर्दनकनी
यसासमं शक्रनंदनसमीपमापसः ॥ १६ ॥

गांधारजा गांधारी जठरसीं स्निग्धपुराश्मदत्तां दत्त्वादशां युधिगदापवमानसूनोः भीमः त्रिदशी अ-
प्यसराः यातृबंधुभार्या अनुजेभ्यः त्रिदशीस्तुयातुः चक्रे अनुजानजघानेत्यर्थः ॥ १३ ॥ वि-
पता किकापटं ध्वजवस्त्रहीनं विशिखः बाणः विवस्वान् मूर्धः वृकोदरः विदधाति स्म भीमः-

चकार ॥ १४ ॥ आसाद्यआरोहणं कृत्वा कार्मुकंधनुः आशुगः वाणः अटनीधनु-
प्याग्रं अपराशुगः अन्यशरः निरास्पत् विसमर्ज ॥ १५ ॥ मारुतिर्भीमः पादपांसुः-
चरणधूलिः धूसरोरः किंचित्पांडुवक्षस्थलः कंसमर्दनकनीयाः सात्यकिः शक्रनंदनमाप-
सः अर्जुनमाप ॥ १६ ॥

(गद्यम्) तदनुतदनुजपरिपंथिनिशरपुंजेन कुरुकुंजरान्भंजयंतं
धनंजयंतं सुतवधेन कृतमंतुरिपुंनिहंतुमादिश्य दलितदैत्यचक्रेण नि
जचक्रेण चंडकरमंडलं पिधाने गभस्तिमानस्तमहास्तेऽतिसमस्तनि
जबलकोलाहलमाकर्ण्य दुःशलाजानि मुदा सनिजवदनमुदास ॥ ३ ॥

दनुजपरिपंथीदैत्यारिः श्रीकृष्णः कुंजरान्भंजयंतं वीरान्जित्रंतं कृतमंतुः कृतापराधः
रिपुंनिहंतुमादिश्य जयद्रथं निहंतुमाज्ञाप्य दलितचक्रं हतकुलं चक्रं सुदर्शनं चंडकरपिधा-
नं सूर्याच्छादनं गभस्तिमानस्तमहास्तसूर्यः अस्तमगमत् आकर्ण्य श्रुत्वा दुःशलाजानिः-
जयद्रथः मुदहर्षः वदनमुदासमृष्वमूर्ध्वचकार ॥ ३ ॥

तदा प्रकाशस्य दिवाकरस्य तिरोहितस्यापि जयद्रथस्य ॥ अदर्शं
नायापि च दर्शनाय सुदर्शनं हेतुरभून्मुरारेः ॥ १७ ॥ सकलमपि ज
गतिचक्रयूथं सवितुरदर्शनतः सखेदमाहुः ॥ समरभुविकथं नु शौरि
चक्रंतपनतिरोभवन्तं पाचकांक्षे ॥ १८ ॥ तावत्किरीटीतरुणेंदु
मौलेर्वदान्यताकीर्तिवदावदेन ॥ शरेण शत्रोरलुनीतशीर्षसाकं प्र
मोदेन सकौरवाणाम् ॥ १९ ॥ वृद्धक्षत्रांजलौ सायं नालमर्घ्याय कं
धृतम् ॥ इतीव सिंधुराजस्य जिष्णुस्तस्मिन् यपातयत् ॥ २० ॥
एतत्किमित्ययमपास्य सुतस्य शीर्षं शीर्यन्स्वमूर्धनि वरेण शशांकमौ
लेः ॥ क्षोण्यामवाङ्मुखतया निपपातवेगाद्राधातुकाम इव तत्सुत
वत्सलत्वात् ॥ २१ ॥

तिरोहितः गुप्तः हेतुः कारणं मुरारिः श्रीकृष्णः ॥ १७ ॥ चक्रयूथः चक्रवाककुलं २
चक्रगणः सवितुर्दर्शनं सूर्यास्तः तपनतिरोभवनमाचकांक्षे सूर्याच्छादनमिच्छति स्म ॥
॥ १८ ॥ इंदुमौलिः श्रीशंकरः वदान्यताकीर्तिवदावदः प्रसादलब्धः शीर्षमुलनीतम-
स्तकमच्छित् ॥ १९ ॥ क्षत्राजयद्रथपिता सायं सूर्यास्ते नालं न पूर्णं कं उदकं २ मस्तकं
अर्घ्याय अर्घ्यदानाय जिष्णुः अर्जुनः सिंधुराजः जयद्रथः ॥ २० ॥ अपास्यत्यक्त्वा स्वमू-
र्धनि शीर्षं स्वशीर्षे भंगं यामुवन् शशांकः चंद्रः क्षोणीभूमिः अवाङ्मथः आघ्रातुं अवघ्रातुं
कर्तुं कामः इच्छा वत्सलत्वं मे ॥ २१ ॥

(गद्यम्) अथतस्मिन्वासवसूनौवासरविरामेशिविरमेत्यथवाहत्तं
रणकथांविज्ञाप्यहृष्टरोमाणंराजानमुपतिष्ठमानेसुयोधनस्तुकोध
नतयाभगिनीजानिनिधननिदानतयासर्वामपिशर्वरींनियोद्धुकामः
सनृगंभीरयुद्धारंभमेरीनिध्वानमुज्जृम्भयामास ॥ ४ ॥ एतेतदा
कर्ण्यसमयवैज्ञानिकाःस्मरणमात्रकृतसंनिधानंनिशिदशगुणितभु
जबलावलंबंहिडिंबभागिनेयंपृथक्प्रस्थाप्यस्वयमपिनिजबला
निसन्नाह्यसंयुगायसंयुगायतबाहवःशक्रमुतादयोनिश्चक्रमुः॥५॥

वासरविरामःसार्यंकालः हृष्टरोमाउद्धतरोमांचः राजाधर्मराजा उपतिष्ठमानः हर्ष-
वान् भगिनीजानिनिधननिदानंशालकजयद्रथवधकारणं शर्वरीरात्रिः निध्वानमुज्जृम्भ-
यामासशब्दंप्रकटीकारयामास ॥ ४ ॥ समयवैज्ञानिकःकालज्ञः कृतसंनिधानःकृतसा-
न्निप्यः भुजबलावलंबःभुजबलधारी हिडिंबभागिनेयःषटोत्कचः सन्नाह्यसन्नदं कृत्वा
संयुगायतौसमानदीर्घौ शक्रःइंद्रः संयुगायनिश्चक्रमुःयुद्धार्थंनिर्जग्मुः ॥ ५ ॥

(पद्यम्) यातारकामेसततंविरुद्धातांविभ्रतीमाइतिवद्धरोषम्॥
सर्वेन्द्रियेसत्यपिसैनिकानांमार्गदृशामेवतमोरुरोध ॥ २२ ॥ शर्व
र्याश्विकुरेमनोजशिखिनोधूमेनभोरण्यभूजंबूशाखिनिपेचकांडज
दृशामालोकसिद्धांजने ॥ चेलेकालहलायुधस्यतमसामुज्जृम्भणे
तादृशेप्यह्नीवाहवशिल्पमद्भुततरंचक्रुर्द्वयेसैनिकाः ॥ २३ ॥ प्रध
नेद्भुतेऽपिनिशिनारददृष्टेःप्रथमेतराव्यलसदोतिरुदग्रा॥वनिताअ
पित्रिदशनाथनगर्यावरणस्त्रजंचिकुरण्ववबंधुः ॥ २४ ॥ अमीषु
युद्धदिवसेष्वयमेवहिकामुकः ॥ रणोत्सवेविभज्यार्द्धरात्रयेऽपिद
दौघतः ॥ २५ ॥ ततःक्षणादेवषटोत्कचोऽसौसंग्रामसीमोपरिजृं
भमाणः ॥ तमीमिमांसांद्रतमांतमोभिर्दंष्ट्राप्रभाभिर्दिवसंवितेने
॥ २६ ॥ तिष्ठद्रोणसुयोधनद्रुततरंधावस्वदुःशासनत्वांमुंचामि
किमार्यभोरूपरूपालेशोऽपिनत्वत्कृते ॥ गांधाराधिपकाकथातवर
णेदुर्मेधसामग्रणीःकर्णःकेतिषटोत्कचःकटुरवोव्यभ्राम्यदभ्रांतरे
॥ २७ ॥ हैहंवेयममुंनिजादृहसितक्षुभ्यदृशाशामुखदंष्ट्रांकूरकरा
लमात्तपरशुदंष्ट्रैवकेचिद्भटाः ॥ विभ्युश्चक्षुरमीमिलुरवनौपेतु

मुमूर्च्छुर्जडः प्राणानारुरुहुर्विमानममरीः प्रापुः प्रमोददधुः ॥ २८ ॥
 नभसितमभिवीक्ष्यघोररूपं दिशि दिशितत्र पलायिते नृपा ये ॥ म
 रणसमयमुष्टिलप्रशस्त्रस्तदभिमुखः प्रययौ कबंध एव ॥ २९ ॥ पि
 तुश्च पुत्रस्य च वेदवाक्यैर्यदुक्तमैकात्म्यमिदं हि दृष्टम् ॥ श्रीमात्म
 जो हि स्वयमेव युद्धे भीमो यदा सीदरि सैनिकानाम् ॥ ३० ॥ भिंदी
 पालैस्तोमरैः शूलजालैर्वपैरुग्रैश्चोभयेषां नगानाम् ॥ दृष्टः कापि
 काप्यदृष्टोरि सैन्यं व्योम्नि स्थित्वानाम्नि शेषं सचक्रे ॥ ३१ ॥ स्व
 स्वक्षयं नागमदद्य रात्रौ दुर्योधनस्य ध्वजिनीति मत्वा ॥ पितृव्यम
 त्तयेव स भीमसूनुस्तत्रैव तस्याः क्षयमाततान ॥ ३२ ॥ तत्रांतरे ॥
 बाहिन्या एव मेनाद्धमेदिन्या अपि न क्षयति ॥ क्षणं युध्येत चेदेव ह
 ति मेने मुयोधनः ॥ ३३ ॥

तारकानक्षत्रं २ कनीनिका वद्धरोपंतमः धृतकोधांधकारः दृशनित्राणाम् ॥ २२ ॥
 चिकुरः केशपाशः मनोजशिखी मदनाग्निः नभोरण्यभूः आकाशरूपवनभूमिः शास्त्रीवृक्षः
 पेचकांडजः उलूकपक्षिः सिद्धांजनं दृष्टिप्रदकज्जलं कालहलायुधचेलं कालरूपवतरामवस्त्रं
 तमसुर्जृम्भणं अंधः कारप्रावर्त्य आहवं युद्धम् ॥ २३ ॥ उदयाप्रथमे तरायलसत्तमहृत्य-
 नावृष्टिः विललास त्रिदशनाथ वनिता अप्सराः स्त्रक्माला ॥ २४ ॥ अपंदिनः कामुकः-
 स्त्रीसक्तः रणोत्सवः युद्धोत्साहः ॥ २५ ॥ संग्रामोपरियुद्धोर्ध्वभागे जृम्भमाणप्रहाश-
 रीरंधानः तमीरात्रिं सांद्रं निविडम् ॥ २६ ॥ द्रुतंशीघ्रं कृपः कृपाचार्यः गांधाराधि-
 पः शकुनिः दुर्मैधाः दुर्बुद्धिः अग्रणीः श्रेष्ठः कटुरवः भयंकरशब्दः अभ्रांतरे व्यभ्राम्यत् आ-
 काशमध्यभागे भ्रमणचकार ॥ २७ ॥ हैहवेयः हिडिंबापुत्रः अट्टहासः भयंकरहास्यशब्दः
 आशादिकं अंकुरः अग्रं करालं भयंकरं आत्तं धृतं भटः धीरः बिभ्युः भीतिप्राप्ताः चक्षुमि-
 मिलुः नेत्रमेलनचक्रः अवनीपृथ्वी अमरी अप्सराः ॥ २८ ॥ नृपाः नृपगणः लघ्नं संलघ्नं
 अभिमुखं संमुखं कबंधं शीर्षरहितशरीरम् ॥ २९ ॥ ऐकात्म्यं एकरूपता भीमः भीमसेनः
 २ भयंकरः ॥ ३० ॥ नाराचतोमरं भिदिपाटाः शस्त्रविशेषाणि जालं समूहः नगः वृक्षः २
 पर्वतः व्योममगमनं नास्त्रिशेषं नष्टम् ॥ ३१ ॥ ध्वजिनी सैन्यं क्षयं शिविरं २ नाशं पि-
 तृव्यः पितृभ्राता सुयोधनः अततानददौ ॥ ३२ ॥ बाहिनी सैन्यं मेदिनीपृथ्वी मनक्ष-
 तिनक्षयं प्राप्स्यति अर्धं अधः सैन्यं २ ॥ अधभूमिम् ॥ ३३ ॥

(गद्यम्) इत्थं नितांतं चिंतासंतानादार्तस्य संप्रार्थनगुणनिकया सं
 भृतसर्वाभिसारो मिहिरकुमारो वज्रधारयामहेन्द्रो महीध्रमिव नेन द
 क्षयावलक्ष्याश्वक्षपणदक्षेयमिति चिररक्षितयामहत्याशक्त्यावक्ष

सिनिर्भेद्यक्षणेनतंक्षणादाचरंक्षितौपातयामास ॥ ६ ॥

नितांतंश्चात्वं संतानार्तःजालव्याप्तः प्रार्थनगुणनिकयापुनःपुनःप्रार्थनाकरणेन सं-
भूतःतत्परः मिहिरकुमारःसूर्यपुत्रकर्णः महीध्रःपर्वतः बलक्षाश्वक्षपणःअर्जुननाशः क्षण-
दाचरःराक्षसः बटोत्कचः क्षितिःभूमिः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) पौत्रस्यतस्यप्रबलप्रसिद्धेःप्रहारपीठांप्रतियोधितत्ताम् ॥

अपारयन्द्रष्टुमिवातिघोरांमंतःस्थितोवायुरगाद्बहिष्ठात् ॥ ३४ ॥

सापिशक्तिरभिहत्यनराशंसांयुगीनजनसन्नुतशौर्यम् ॥ वायुसूनु
परिधादिवभीतावासवस्यसविधंप्रतिपेदे ॥ ३५ ॥

वायुपौत्रःबटोत्कचः प्रतियोधीशत्रुः अपारःअशक्तः बहिः बहीभागः ॥ ३४ ॥
नराशंषटोत्कचं सांयुगीनसन्नुतंरणशूरस्तुतं परिघःगदा वासवसविधंप्रतिपेदेइंद्रसमी-
पंजगाम ॥ ३५ ॥

(गद्यम्) तदानींतेषांकौंतेयकौरवसैन्यानांवाष्पलहरीमुत्पादयि
तुंमोदविषादयोरहमहमिकयास्पर्धासमवर्धत ॥ ६ ॥ अथजयद्र
थबटोत्कचनिधनशोकातिशयगुरून्द्वायानपिकुरूनाश्वासयितुमि
वकुरूकूटस्थेकुमुदबांधवेकुलिशायुधदिशामेत्यकाशनीकाशैरभी
पुमिराकाशदिशावकाशंव्याकोचमानेसतिकोपेनकुटिलीकृतचा
पौद्रुपदविराटभूपौद्रुतमनीचैर्नाराचैराचार्यशललैःशल्यमृगमिव
निबद्धतनुमातेनतुः ॥ ७ ॥

कौंतेयःकुंतीपुत्रः वाष्पलहरीअश्रुपरंपरा मोदविषादौहर्षशोकौ अहमहमिकाक-
तृप्तसमर्थताडपता ॥ ६ ॥ गुरुःजडत्वपुक्तः द्वायानपिकुरून्पांडवान् २ धृतराष्ट्रपुत्रान्
कूटस्थःभूलपुरुषः कुमुदबांधवःचंद्रः कुलिशायुधदिक् पूर्वादिक् काशनीकाशंतृणसमशुभ्रं
अभीपुःकिरणः व्याकोचमानंप्रकाशमानं आचार्यद्रोणं शललंअंगरोम शल्यमृगःशु-
विशेषःनिबद्धतनुमातेनव्याप्तदेहंचकार ॥ ७ ॥

(पद्यम्) तस्यार्धमग्नानाराचास्तन्वांतद्विक्रमश्रियः ॥ रोचंतेस्म

प्रत्हप्यंत्यारोमांचानामिवांकुराः ॥ ३६ ॥ अग्निवेश्येननिक्षिप्तम

योभौद्रोणपार्षतौ ॥ कोदंडविद्यासर्वस्वंकुर्वातेस्मप्रकाशितम् ॥ ३७ ॥

तन्वर्धमग्नःअर्धदेहंगतः श्रीःलक्ष्मीः दृष्यंतीहर्षप्राप्नुवती रोचंतेस्मशुशुभिरे ॥
॥ ३६ ॥ अग्निवेश्यःद्रोणशिक्षकः निक्षिप्तंस्थापितं कोदंडविद्याधनुर्विद्या पार्षतःद्रुपदः
सर्वस्वंप्रकाशितंकुर्वातेस्मरहस्यंप्रकटीचकनुः ॥ ३७ ॥

(गद्यम्) ततःशरसंभवभगिनीजानेश्चापचतुर्मुखःसमृद्धविश्राणि
तविकृतवेषयोरपिविशिखमोचनसृष्टिशिल्पेनविलोभनीयविग्रही
कृतयोर्विराटपांचालयोरहंपूर्विकयावरणोत्सवयौगपद्येसतिविबुध
पुरविलासिनीनांबिडौजःकुटुंबिन्याअपिदुःसमाधंविवादमापाद
यामास ॥ ८ ॥ अथतत्रशर्वरीचरभुजगर्वनिर्वातपर्वतश्रृंगशिला
विभंगपाटितशरीरेवसंधारागभिषेणरुधिरधारामुत्सृजंतीसानिशा
पिविनाशदशामाशुसमाविवेश ॥ ९ ॥ तदनुकोककुटुंबिनीनां
ग्रंकरणेमहसिसमारूढविहायसिक्रोधनिद्रानिरोधसाधारणीभवद
दरुणिमदृक्प्रतिफलनैरायोधनधरणीरुधिरधुनीपुपंकेरुहाण्यंकुर
यंतोघटोत्कचविराटपांचालपंचताप्रपंचद्वैरभारतयागुरोरायुर्हेतुम
लीकाक्षरंपरिमार्ष्टुमलीकंवचनभेकंभवताप्रयुज्यतामितिधर्मजात
मनुकूलयंतोवसुदेववासवकुमारादयःप्रथमंसन्निकृष्टस्यधृष्टद्युम्न
स्यवरूथिनीविमाथिनींवारणधोरणींप्रचेताइवपयोधरपरंपरांपुरो
धायभृशंखस्यगुणंशंखस्यपरिपूरणेनदुर्वहंकुर्वंतकौरवसेनापतिम
मिजग्मुः ॥ १० ॥

शरसंभवभगिनीजानिःद्रोणः चापचतुर्मुखःचापरूपविधिःविश्राणितविकृतवेषःदत्त-
विकृताकारः विशिखःचाणः यौगपदांपककालत्वं विबुधाःदेवाः विडौजाःइंद्रः दुःसमा-
धःसमाधानकर्तुमशक्यः विवादःकलहः ॥ ८ ॥ शर्वरीचरःघटोत्कचः निर्वातःत्यक्तः
पाटितंविदीर्णकृतं विनाशदशामाविवेशगताइत्यर्थः ॥ ९ ॥ कोकःचक्रवाकः नग्न-
करणेरत्युत्पादके महसितेजसि विहायसिआकाशे अरुणिमदृक्आरक्तदृष्टिः प्रतिक-
लनंप्रतिबिंबं धुनीनदी पंचतामरणं अलीकाक्षरंपरिमार्ष्टु लज्जाटलिसितंनाशितुं अली-
कवचनंप्रयुज्यतांअसत्यभाषणोच्चत्वं सन्निकृष्टःसमीपप्राप्तः वरूथिनीसैन्यं विमाथिनी-
नाशकर्त्री वारणधोरणीमजपंक्तिः प्रचेतावरुणः ॥ १० ॥

(प०) कोपेनतावत्कुटिलःसभीमःकुंभानभांक्षीद्रदयाद्विपानाम्॥

नामैकदेशोऽपिचकुंभयोनेरैतैर्धृतोभूदितिमत्सरीव ॥ ३८ ॥

कुटिलंभयंकरं कुंभानभांक्षीतृगंडस्थलानस्फोटयत् द्विपःहस्ती कुंभपोनिःद्रोणः एतैः
हस्तिभिः मत्सरीवमत्सरधृतःसन्निव ॥ ३८ ॥

(गद्यम्) तत्रतांकरिघटांपाटयताघटोत्कचजनकेनद्रोणमुतस्य
सनाभिहस्तिनिनिपातितेसतिप्रचुरमदःस्ववशानुवर्तीशुभतरम

णिदेदीप्यमानमस्तकोयमश्वत्थामाहतइतिधर्मतनयनिगदितंक
र्णारुनुदमभ्यर्णमाकर्ण्यवैवर्ण्यभरितवदनंमुतशोकमोहेनपरित्य
क्तचापशयंस्थंडिलेशयंभारद्वाजमालोक्यदृष्टधीर्धृष्टद्युम्नोनिज
पितृबंधनस्मृतिजनुषारुपासत्वरमभिहंतुमुदयुक्त ॥ ११ ॥

करिषटाहस्तिकुलं द्रोणसुतनामहस्तीअश्वत्थामानामधरहस्ती मद्रःमद्रोदकं २
गर्वः शुभतरःशुभ्रः अरुतुंदर्मस्थानस्पृक् अकर्ण्यसमीपभागं वैवर्ण्यविस्कलिताक्षरं
शयःइस्तः स्थंडिलशयःनिषण्णः भारद्वाजःद्रोणाचार्यः दृष्टधीःदृष्टवान् अभिहंतुमुद-
युक्त घातयितुंसिद्धोवभूव ॥ ११ ॥

(पद्यम्) एकेनखड्गंद्रुपदस्यभूनुःकरेणचान्येनकचंगृहीत्वा ॥ वि
लूयशीर्षगुरुमप्यमुंद्रागंतेवसंतंकलयांचकार ॥ ३९ ॥ तत्तादृशं
तदनुतातवधंनिशम्यकोपानिरेककलुषःरूपभागिनेयः ॥ आग्नेय
मस्त्रममुचत्परसैनिकानामक्षौहिणीशलभतांलभतेस्मयस्मिन् ॥
॥ ४० ॥ ततःसुराधीश्वरसूनुमुक्तब्रह्मास्त्रभासाभृशधिकृतेन ॥
अस्त्रेणसार्धगुरुनंदनस्यमंदायमानद्युतिरासभानुः ॥ ४१ ॥ धृत
राष्ट्रमुतोपिगेहमागाद्दिनदीपांकुरदीनदीनदीप्तिः ॥ शकलीकृत
बाहुकर्णनासैःसहयोधैःसघटोत्कचाश्मवर्षात् ॥ ४२ ॥ इत्यनंत
मद्वक्तृश्रीमनिचंपूभारतेदशमस्तवकःसंपूर्णतामगमत्

कचःकेशः शीर्षविलूयमस्तकंछित्वा अमंद्रागंतेवसंतंकलयांचकारशोघंद्रोणंजघाने-
त्याशयः ॥ ३९ ॥ कोपानिरेककलुषःक्रोधक्षुब्धः रूपभागिनेयःअश्वत्थामा शलभ-
तांलभतेपतंगत्वंभाप ॥ ४० ॥ सुराधोश्वरःइंद्रः भाःतेजः युतिःकांतिः भानुः
सूर्यः ॥ ४१ ॥ दीनदोषांकुरःतेजोहीनदोषः दीनदीनदीप्तिःअतिदीनतेजः अश्मवर्षः
शिलावृष्टिः शकलीकृतंवृटितं योधःवीरः ॥ ४२ ॥

इति दशमस्तवकःसमाप्तः ॥

अथ एकादशस्तवकः ॥

(पद्यम्) अन्येद्युरब्धिमिलिनैरसृगापगानांपूरैरिवोदयतिपूषणि
शोणितांगे ॥ सेनाधिपत्यसरणौघतराष्ट्रभूनुःकर्णमुवर्णपटवारि
भिरभ्यर्षिचत् ॥ १ ॥ आभामनानीदभिपेककालेतस्योपरिष्ठा
त्तपनीयकुंभः ॥ आघ्रातुमात्मप्रभवोत्तमांगंसमीपयातस्यसरोजं

बंधोः ॥ २ ॥ दिङ्मूलशैलकुहरेशयकेसरींद्रसौशप्रमुक्तिकमहाप
ट्टहारवेण ॥ कर्णोवलेनकरनर्तितकालपृष्ठोजन्यस्थलीमभिरधेन
जवाजगाहे ॥ ३ ॥ तावत्परेषांध्वजिनीश्वरोपिपदंव्यधत्तप्रधन
प्रदेशे ॥ परिस्फुरत्पट्टिशखेटशक्तिशरासतूणीरशरैर्वलौघैः ॥ ४ ॥
चमूद्वयीसातदनुप्रगल्भाप्रसृत्वरैर्व्योमनिपांसुपुंजैः ॥ प्रागेवश्रुद्धा
मपिसिद्धसिंधुविचित्रमेतद्व्यतनोदपापम् ॥ ५ ॥ पादांतपादांतं
रथ्यारथ्याचहस्तिकंगजता ॥ आश्वंचाश्वीयंद्रागमिदुद्रावप्रकं
पितमहीकम् ॥ ६ ॥

अब्धिः समुद्रः असृगापगारक्तनदी शोणितांगः रक्तवर्णः पूषासूर्यः सरणिः पदवी
॥ १ ॥ आभामतानीतूक्तातिमुत्पादयामास तपनीयंसुवर्णं आत्मप्रभवाघ्रातुं पुत्रावघ्रा-
णं कर्तुं उत्तमांगं शीर्षं सरोजबंधुसूर्यः ॥ २ ॥ शैलकुहरंपर्वतदरी शयःस्थितः केसरींद्रः-
सिंहः पट्टहारवः द्बुभिशाब्दः बलंसैन्यं काटपृष्ठं कर्णधनुः जन्यस्थलीं जवाजगाहेवेगात्-
समरभूमिं प्रविवेश ॥ ३ ॥ ध्वजिनीश्वरः सेनापतिः धृष्टद्युम्नः प्रधनप्रदेशे पदंव्यध-
त्तसमरभूम्यां जगाम ॥ ४ ॥ परिस्फुरत्प्रकाशयत् पट्टिशः आयुधविशेषं बलौघैः सैन्य-
संघः प्रसृत्वरः प्रसरणशीलः पांसुपुंजः धूलिजालं सिद्धसिंधुः आकाशगंगा अपापापाप-
रहिता २ जलरहिता ॥ ५ ॥ पादांतपत्तिसंघः रथ्यारथिसमूहः गजताहस्तिसंघः
महीकंपृथ्वीम् ॥ ६ ॥

विरोधिसेनामभिवीक्ष्यकोपादिस्फारिताभानुमुतेनचापात् ॥ वि
जृम्भमाणंतरसागुणं स्वं वियत्समस्तं नशशाकवोदुं ॥ ७ ॥ कुरुच
भूपतिबाणविदारितादुदपतन्मणयः करिमस्तकात् ॥ सुतविदी
र्णनिजास्पददुर्दशाद्युमणये विनिवेदयितुं किल ॥ ८ ॥ अनेकधा
दत्तमिदास्यबाणैररातिखेटावलिरावभासे ॥ श्रीम्रीडखेटावकरा
द्रुहीतुं पृथक्तया सून्यमचालनीव ॥ ९ ॥ तदनुबाणगणैर्द्युमणेः सु
तोधृतविपत्तिसपत्तिकदंबकं ॥ अतिविषादिनिषादिकुलंव्यधा
द्यमपुरीपथिकान् थिकानपि ॥ १० ॥ अप्रेसरः कर्णहतेपुक्कश्चि
द्भट्टः प्रविष्टो विरं ध्रुमार्गं ॥ निलिंपजातस्तुतिपुष्टदेहो निर्गंतुमीष्टे
नचकिंचिदुच्चैः ॥ ११ ॥ पुष्पप्रदानेन स्फुरद्बुवर्गेश्रांते मराणां प्रथ
मं वृतानां ॥ हठेन कंठादपहृत्य मालामवृण्वताभ्यग्रसुरानमर्यः ॥
॥ १२ ॥ तं तादृशंतरणिभूमुजचंडिमानंसंवीक्ष्य सर्वरिपुदक्षुच

भीतिभानु ॥ आसीत्प्रमोदपरिमेदुरमेकमेवसव्येतरंरणतलेवन
मालिनेत्रम् ॥ १३ ॥

विस्फारणंधनुगुणटणत्कारः विजृम्भमाणंवृद्धिगतं वियत्आकाशम् ॥ ७ ॥ कुरुषू-
पतिःकर्णः करीहस्ती निजास्पदंनिजशीर्षं द्युमणिःसूर्यः ॥ ८ ॥ इक्षुभिधाकृतभेदः
अरातिःरिपुः खेटंरक्षकचर्म ब्रीडस्त्रेदःलज्जादुःखम् ॥ ९ ॥ द्युमणिसुतःकर्णः पत्ति
कदंबकंपत्तिसंघः विषादिनिषादीदुःखयुक्तहास्तिपकः यमपुरीषधिकंव्यधातृजघान ॥
॥ १० ॥ भटाग्रेसरःवीरशिरोमणिः रविरंध्रमार्गसूर्यमंडलं निर्लिपाःदेवाः इष्टेन
नशक्तोबभूव ॥ ११ ॥ सुरद्रुःकल्पवृक्षःप्रथमंवृतानांअमराणांनववीरजन्यानांदेवानां-
अमरीअप्सराः ॥ १२ ॥ तरणिभूभुजाचंडिमानंकर्णबाहुपराक्रमं प्रमोदपरिमेदुरः-
हर्षव्याप्तः सव्येतरःदक्षिणः वनमालीश्रीकृष्णः ॥ १३ ॥

रित्तेपुष्पैःसिद्धगंधर्वमुख्येमुक्त्वामुक्त्वामूर्ध्निवीरस्यतस्य॥द्वावेवा
श्रेष्ठोसदांगोष्ठिमध्येपूपाचंद्रौपुष्पवंतावभूताम् ॥ १४ ॥ वियत्प्र
देशादिशिखैःकठोरैर्दुद्रावदूरंध्रुवमजबंधुः ॥ अमुष्यनोचेदचिरा
द्भजेरन्यादाःकथंपाटलिमातिरेकम् ॥ १५ ॥ तरणैःकिरणैस्तदा
रुणानांपटलंव्योम्निपयोमुचांवभासे ॥ चिरकालबुभुक्षितैःपिशा
चैरधिकंमांसमिवाह्वादुपात्तं ॥ १६ ॥ अवरोपितज्यमथकर्ण
कार्मुकंविरतौदिनस्यविजहौविनम्रताम् ॥ अवलोकनायहरिदंत
रेभयाद्भवतामरातिधरणीभुजामिव ॥ १७ ॥ अप्राप्तनूतनशरक्ष
तिभिःस्वसैन्यैस्संदट्टिभिर्नुक्षणमीक्ष्यमाणः ॥ दुर्योधनाग्रक
रसंवलितांगुलीकःप्राविक्षदात्मकटकंसतुभानुसूनुः ॥ १८ ॥

रिक्तःरहितः वीरमूत्रिकर्णमस्तके अभ्रंगगर्भं द्योसदःदेवाः गोष्ठीसभा पूपासूर्यः ॥
॥ १४ ॥ विशिखःबाणः अज्जबंधुःसूर्यः अधिराद्रजेरन्चिरकालंप्रामुयः पाटलिमा-
तिरेकःरक्तवर्णातिशयः ॥ १५ ॥ अरुणःरक्तवर्णः पयोमुक्मेषः आह्वादुपात्तंपुद्गा-
दुत्पन्नं तरणिःसूर्यः ॥ १६ ॥ अवरोपितज्यंज्यायुक्तं विनम्रतांविजहौउच्चंबभूव हरि-
तदिक्अरातिःशत्रुः धरणीभुजःभुपाः ॥ १७ ॥ क्षतिः घ्नः अनुक्षणमीक्षमाणःपुनर-
पिहटः संवलिबंधुतं कटकंप्राविक्षतसैन्यंप्रविवेश ॥ १८ ॥

(गद्यम्) अपरेद्युर्विपरिस्फुरत्कमलचक्रव्यूहेप्रकाशमानपात्रिकु
लसंचारेप्रकटितधनंजयतेजोवर्धनेभाविनिप्रधनइवप्रज्ञातसमये

प्रादुर्भवतिसतिमधुमथनसारथेर्मधवत्कुमारस्यवधकृतेशल्यसार
थ्यमेवसाधनमवधारयताराधेयेनकृतबोधनःसुयोधनोमानधनभा
जंमद्राजमुपगम्यस्वागमननिदानपरिज्ञानेनविमनायमानमपितं
तैस्तेर्मधुस्सचनैःवचनैःकोपगिरैरधित्यकाप्रदेशात्कथंचिदवरोप्यक
र्णरथनेपथ्यंसारथ्यमधिरोपयामास ॥ १ ॥

पत्नीवाणः २ पक्षिः तेजोवर्धनंवीर्यवृद्धिः प्रधनंयुद्धं मधुमथनःश्रीकृष्णः अवधार-
यन्निश्चयंकुर्वन् राधेयःकर्णः मानएवधनंभजतितमानभाजं मद्राजःशल्यः कोपगिरै-
रधित्यकाप्रदेशात्कथंचिदवरोप्यमहायत्नेनगतकोधंकृत्वा रथनेपथ्यंरथसज्जीकरणम् ॥

(पद्यम्) अथमद्रनायकनिबद्धसैंधवंरथमारुरोहरविभूःपराक्रमी॥
प्रमदश्चकौरवचमूचरान्क्षणादतिसाध्वसंचपरयोधमंडलम् ॥१९॥
ततःक्षणादेवरथेनतेनसंग्रामसीमानमुपेत्यवीरः ॥ शंखंतदंत्याक्षर
वाच्यमेतद्वयंनिनादैरपुपूरुदेषः ॥ २० ॥

मद्रनायकनिबद्धसैंधवःशल्यकृतसारथ्यः सैंधवःअश्वः विभूःकर्णः प्रमदःआनंदः प-
रयोधमंडलंशत्रुवीरसमूहः साध्वसंभीतिम् ॥ १९ ॥ संग्रामसीमानुपेत्यसमरभूमिमाग-
त्य शंखांत्याक्षरवाच्यंसंआकाशंनिनादैरपुपूरुत्शब्दैःपूर्णमकरोत् ॥ २० ॥

(गद्यम्) तदनंतरंप्रचंडतरदोर्दंडश्रंङ्ककरसूनुर्निजयंतारंमद्रनेतारं
प्रतिवचनमित्थमुत्थापयामास ॥ २ ॥ इदानीमयिशल्यतवसार
थ्यकौशल्यंनिशम्यविजयसारथेर्वदनंलज्जापयोधौसहमज्जनकृते
नामिकमलवास्तव्यस्यनयनायुधसारथेश्चत्वार्यपिमुखानिसमा
ह्वातुमिवभृशमवनतमास्ते ॥ ३ ॥

॥ दोर्दंडःबाहुदंडः चंडकरःसूर्यः यंतासारथीः मद्रनेताशल्यः प्रतिवचनमुत्थापयामा-
सभ्रापणमुवाच ॥ २ ॥ विजयसारथिःश्रीकृष्णः लज्जापयोधिःलज्जासमुद्रः मज्जनं-
स्नानं नयनायुधसारथिःश्रीशंकरसारथिःब्रह्मा समाव्हातुंआव्हांकर्तुं अवनतंलीनम् ३

(पद्यम्) मरुत्कदंबैरुपटाल्यमानंमहेंद्रदीप्ताखिलहेतिजालम् ॥

शराभिवर्षेणधनंजयंतर्मिगालयेदेपमुजःक्षणेन ॥ २१ ॥

मरुत्कदंबोपटाल्यमानंदेवगणसेव्यमानं दीप्ताखिलहेतिजालंसकलप्रसरशस्त्रपंक्तिः
शराभिवर्षःजलवृष्टिः २ वाणवृष्टिः धनंजयःअग्निः २ अर्जुनःइंगाल्येतृशांतंकुर्पात् २१

(गद्यम्) ततस्तांश्रवणपुटक्रकचंवाचमाकर्ण्यपार्थेनपुरामार्थि

तमर्थं हृदि कृत्य समद्रभूपतिस्वार्थसूर्यसुतधैर्यगगनकुसुमसोदर्यवि
धातुमेवमुत्तरमुत्तरंगयामास ॥ ४ ॥

ककचं वाचं कर्तन कारीं वाणीं पार्थः पुधिष्ठिरः गगनकुसुमसोदर्यविधातुनाशंकर्तु उ-
त्तरमुत्तरंगयामास प्रत्युत्तरमुवाच अवार्थनिवारणकर्तुमशक्यम् ॥ ४ ॥

(पद्यम्) पुराविराटस्य पुरोपकंठेरणांगणे सारथिना र्जुनस्य ॥ उत्पा
ट्यमाने पिरयेण नेत्रे निद्रा कथं ते हृदयंगमासीत् ॥ २२ ॥ आयासले
शरहितं वनसीम्नि पूर्वसंदानिते सुहृदिने सुरवांशिकेन ॥ कुत्रापि गूढ
वसतिस्त्वमहो निकुंजे किं नाविभेः सविधकीचकरं ध्रुवगानात् ॥ २३ ॥
पांचालिकायाः परिणीतिकाले संधी भवद्भिः सह धार्तराष्ट्रैः ॥ भवान
भूतार्थशरप्रयोगात् कर्णोऽपि भूत्वा कथमात्तगंधः ॥ २४ ॥ इंद्रात्म
जातेन स तेन गंतुमीष्टे तुलामीश्वर एक एव ॥ तृणाय मत्त्वानि जजी
वितुं यो युद्धाय येन स्पृहयन्नुदस्थात् ॥ २५ ॥

पुरोपकंठे पुरसमीपे सारथिः उत्तरः उत्पाट्यमानं गृह्यमाणं रयःवेगः नेत्रं नयनं २ व-
त्सं हृदयंगमः प्रियकरः ॥ २२ ॥ आयासः यत्रः संदानितः बद्धः सुहृत्तुर्दुर्धनः सुरवां-
शिकः चित्रसेनगंधर्वः निकुंजः लतामंडपः कीचकः वेणुः ॥ २३ ॥ परिणीतिकालः वि-
वाहकालः आचगंधः पराजितः २ कर्णेन्द्रियगृहीतगंधः ॥ २४ ॥ इंद्रात्मजातः अर्जुनः
गंतुमिष्टेशको भवति ईश्वरः शंकरः स्पृहयन्नुदस्थात् ईर्ष्यया युद्धं कर्तुं सिद्धो भूत् ॥ २५ ॥

(गद्यम्) इति तस्य मद्राध्यक्षस्य तादृक्षमृशुकुमारेपक्षपातंसमी
क्ष्य कर्मसाक्षिनंदनोऽपि रौक्ष्यवर्ज्यपदविभागचमत्कृतिमुभगभावुकं
वचनमेव मज्जानीत् ॥ ५ ॥

मद्राध्यक्षशल्पः कभुक्षकुमारः अर्जुनः कर्मसाक्षी सूर्यः रौक्ष्यवर्ज्यकाठिण्यरहितं प-
दविभागचमत्कृतिमुभगः श्लेषयुक्तः ॥ ५ ॥

(पद्यम्) अयि माग्निनेययशसां सुभगं करणत्वमद्य भुवि मद्रपते ॥
मम मातुलेति बहुधा वदता विजयेन शंभुमपि मातुल्य ॥ २६ ॥ इ
त्युक्तवत एतस्य सौरेर्दंतपटाविव ॥ जवादुभावनी कौतौजवटाते
परस्परम् ॥ २७ ॥ सर्वतोऽपि भुविसैन्यपरागैः शोषितेषु सजलेषु सर
स्सु ॥ केवलं गगन एव तदानीमप्सरः कुलमदृश्यत लोकैः ॥ २८ ॥

भागिनेयः बंधुपुत्रः सुभगं करणं वर्णनं, मातुल्यतुलनामा कुत्र ॥ २६ ॥ सौरिः कर्णः

दंतपटःओष्ठः उभावनीकौकौरवपांडवसैन्ये जघटातेमिमिलतुः ॥ २७ ॥ परागःधूलिः
सरःसरोवरं अप्सरसांदेवस्त्रीणां २ जलसरोवराणाम् ॥ २८ ॥

(ग०) तदनुतत्रयोः सेनयोरुभयोरपि परस्परघट्टनजनितस्फुलिंगव्या
जेन निपीतपूर्वान् रुधिरशीकरनिकरानजीर्णशंकया वमंती मिरिवप
ट्टिशवल्लरीभिश्च कबंधोत्पतनसृष्टिपाटवमपिसंग्रामदेशिकसदेशाद
भ्यसितुमवनीतलमवतीर्णैः पयोधरपटलैरिव खेटकवलयैश्च युगपदेव
बहुविधवीरयोधजनप्रवेशसौकर्याय तरणिरंध्रसरणिमतिविशालय
तुमिव वियत्तले दूरंदूरमुच्चलिताभिः शक्तिभिश्च प्रतिक्षणक्षपितविप
क्षकुलवृत्तांतं मुहुर्मुहुर्दृष्टनीमुखेन कथयितुमिव धानुष्ककर्णाभ्यर्णम
भ्यागतैः कोदंडदंडैश्च विचित्रतरचकचक्रमणमिपेण पदात्पदमपि
नगंतव्यमिति विमतनिरोधकुण्डलनामिव कुर्वद्भिर्बद्धिश्च युद्धविलो
कनबद्धकौतुकसिद्धयौ वतकुचमण्डलनिजकुंभतारतम्यपरिचिक्षि
पयेव दूरंदूरं नभसिकरान् प्रविसारयद्भिः शृङ्गालमण्डलैश्च वेगसंभ्रमं
विदार्यमाणधरणीरंध्रनिर्गन्धर्वणीन्द्रफणासहस्रमणिकिरणधोर
णीमसृणितैरिव शोणितपंकशोणैश्च क्रैः संक्रीडद्भिः शतांगैश्च मयान
कंसकलमुरजनतनूरुहसौखशायनिकंसमीकमभूत् ॥ ६ ॥

निपीतपूर्वापूर्वनिर्गताः शीकराः विंदवः निकरः पुंजः वल्लरीलता कबंधंशीर्षरहितश-
रीरं २ जलं पाटवं कौशलं संग्रामदेशिकः युद्धरूपगुरुः खेटकवलपंचर्मण्डलं सौकर्यसु-
लभत्वं तरणिरंध्रसरणिः रविमण्डलविलमार्गः विपक्षः शत्रुः अटनिः धनुष्कोटिः धानुष्कः-
धनुर्धरः चक्रमणंगमनं अर्वाः अश्वः यौवतं स्त्रीमण्डलं करः शृङ्गा शृङ्गालमण्डलः हस्तिगणः
संभ्रमः त्वरा फणीन्द्रः शेषः धोरणीपंक्तिः मसृणितं व्याप्तं शोणितपंकः रक्तकदंभः श-
तांगः रथः तनूरुहसौखशायनिकंसमीकं रोमांचोत्पादकं युद्धम् ॥ ६ ॥

(पद्यम्) दुःशासनो नयनजृम्भितकोपवह्निमीत्येव फालतलमूर्ध्व
मुपाश्रिताभ्याम् ॥ भ्रूभ्यां मयानकमुखोरिपुभूमिपानप्यारब्ध
यो धयितुमेतदतीवचित्रम् ॥ २९ ॥ सकुंतलाल्यं वरधूतिधुर्यः स्व
सिंहनादैर्विदधे दुरापः ॥ पराभवं सोमकलास्यहेतौ पांचालिका
यामिव पार्थ चम्बाम् ॥ ३० ॥

जृम्भितकोपवह्निः वर्धमानकोपाग्निः फालतलं जालप्रातः रिपुभूमिपः शत्रुराजा यो ध-

यितुमारब्धयुद्धंकारयितुमारभत् अतीवचित्रंअत्याश्चर्यम् ॥ २९ ॥ कुंतलालिःकेशक-
लापः अंबरधूतिःकेशाकर्षणं २ गगनकंपः लास्यंतृत्यं पार्थचमूपांडवसेना पांचालि-
काद्रौपदी कुंतंआदरपूर्वकंलालयतिगृह्णातिपुंसःकुंतलाल्यः ॥ ३० ॥

(गद्यम्) ततोयाज्ञसेनीकटितटपटापहारसमयचक्रचंक्रमणवास
नानुवृत्तिवशादिविविविधानिरेचकमंडलानिवितन्वन्निजास्पदमे
दकोभीमःकवासमागच्छतीतिवीक्षितुमुन्नतप्रदेशमधिरूढाभ्यांह
दंतररुधिरबुद्बुदाभ्यामिवरोपलोहिताभ्यांलोचनाभ्यांसाध्वसदा
नशौडःकलितवंश्रम्यमाणघनतरगदाविघट्टनविपाटितभटघोट
करटिघटाक्षतजप्रवाहैःसमरसीमांगुल्फद्वयसींविदधानःसुयोधना
नुजोवियदध्वनिविजृंभितध्वनिदृकोदरदृगध्वनीनोऽभूत् ॥ ७ ॥

याज्ञसेनीद्रौपदी पटापहारसमय.वस्त्रहरणकालः चक्रचंक्रमणमंडलाकारगमनं अ-
नुवृत्तिःपरावर्तनं रेचकमंडलंवितन्वन्मंडलाकृतिभ्रमणं कुर्वन् आस्पदंहस्तस्थानं रोपलो-
हितःकोपारक्तवर्णः साध्वसंभोतिं कलितंगृहीतं विघट्टनंताडणंविपाटितःविदारितः भ-
टघोटकरटिघटावीराश्वहस्तिसंवः गुल्फद्वयसींरक्तगुल्फयुक्तां वियदध्वनिगगनभागे वृ-
कोदरदृगध्वनीनःभीमदृष्टिविषयः ॥ ७ ॥

(पद्यम्) बद्धकच्छावपिद्वैतावभीकौभीमकौरवौ ॥ गदागदिर
णंधोरंकुर्वतेस्मपरस्परम् ॥ ३१ ॥ निपातितस्यद्विषतःसभूमौस
मक्षमक्षणांकुरुभूपतीनाम् ॥ गंडेकराभ्यामुदरेपदाभ्यांसंताडनंसा
धुसमाचचार ॥ ३२ ॥ निजप्रियाकैश्यरूपोऽस्यशत्रोर्विभिद्यव
क्षःपिबतोऽसृगंसः ॥ समीरसूनोश्चपिशाचिकानांसपीतिकेल्यांक
लहोवभूव ॥ ३३ ॥ एणीदृशःस्वकीयायावेणीतैरेवशोणितैः ॥
क्षोणीभृतांह्रिपामेषःशोणीचक्रेसहाक्षिभिः ॥ ३४ ॥ तदनंतरम् ॥
रिपुकुरुक्षेत्रतलेचरंतंतृणायमत्वावृषसेनमुग्रम् ॥ किरीटिगोपःपरधे
नुकांतंनिनायकाडैर्यमलोकगोष्ठीम् ॥ ३५ ॥ अवकर्ण्यकिरी
टिभग्नमाजावभिमान्योरधिकंमुतंसकर्णः ॥ रिपुंकुतरक्षुरष्टदिक्षु
ज्वलयंश्चक्षुरभूदरीन्दिधक्षुः ॥ ३६ ॥ कुंडलीकृतकोदंडध्वंभ
नुतनूभुवः ॥ तांडवंविदधेपाणिःपांडवानांवलांतरे ॥ ३७ ॥ युद्धे
हतयोधसमूहएषविंशंपितुर्मेवतमेत्स्यतीति ॥ मत्वेवपत्युर्महसां
कुमारःसंछादयामासदिवंशरौधैः ॥ ३८ ॥

अभीकः कामुकः २ भयरहितः रणकुर्वतिस्मयुद्धं चक्रतुः ॥ ३१ ॥ द्विपतः दुःशा-
सनस्य गंडः कपोलः साधुसमाचचारअपराधयोग्यंवर्तयामास ॥ ३२ ॥ प्रियाद्रौप-
दी तस्याः केश्यः केशपाशः कर्षति यः तस्य प्रिया केश्यरूपः वक्षः हृदयं असुगंभः रक्त-
जलं सपीतिकेलिः सहयानक्रीडा ॥ ३३ ॥ एणीदृक् मृगलोचना क्षोणीभूत्राजा शो-
णीचकेरक्तवर्णाचके अक्षिनेत्रम् ॥ ३४ ॥ तृणायमत्वाधिकृत्वा वृषसेनः कर्णसुतः कि-
रीटिः अर्जुनः परधेनुकाः शत्रुहस्तिन्यः गोष्ठीसभा ॥ ३५ ॥ आजौयुद्धे सुतः वृषसेनः
रंकुः पशुः तरक्षुः व्याघ्रः अरीन्दिधक्षुः शत्रून् दग्धुमिच्छुः ॥ ३६ ॥ कोदं दधनुः चंडभा-
नुः सूर्यः पाणिः हस्तः बलांतरं सैन्यमंडलम् ॥ ३७ ॥ पितृविवंसूर्यविवं भेत्स्यति प्रविवं-
धं कुर्वते ॥ ३८ ॥

कर्णद्रुमंडलेपेतुः कर्णमुक्ताः शरव्रजाः ॥ सदानांबुकरंयांति स्थूल-
लक्ष्यं हि मार्गणाः ॥ ३९ ॥ प्रकाश्यकर्णैर्युधिकालपृष्ठं भयंकराभे
चलति प्रवीरे ॥ तदीयमल्लैर्दलिताः परोपि प्रकाश्यचेतुर्बतरक्तपृष्ठं
॥ ४० ॥ तत्र तत्र युधिसंचरमाणः शल्यसारथि मतासरथेन ॥ चू-
षितारिमदवारितयासौ सूर्यसूनुरपि चंडकरो भूत् ॥ ४१ ॥ खेः कु-
मारस्य रथं निरीक्ष्य रमा प्रियस्यापित दासमीके ॥ धैर्यं तद्दः स्वेद-
जलं शरीरात् जगाल तोत्रं च जवेन हस्तात् ॥ ४२ ॥

शरव्रजः बाणसंघः दानांबुदानोदकं २ मदोदकं मार्गणः पाचकः २ बाणः स्थूल-
लक्ष्यः विपुलदाता २ पृथुललक्ष्यं (शरसंधानम्) ॥ ३९ ॥ आभाकांतिः ब्रह्मबाणः
दलितः हतः रक्तपृष्ठः रक्तपुष्पपृष्ठभागः ॥ ४० ॥ अरिमदवारिशत्रुमदरूपजलं चूषितं-
शोषणं कृतं चंडकरः सूर्यः २ चंडकर्मकर्ता ॥ ४१ ॥ रमा प्रियः श्रीरुष्णाः समीकं पु-
न्रं स्वेदजलं वमोदकं तोत्रः प्रतोदः ॥ ४२ ॥

(गद्यम्) तदनंतरममर्त्यचक्रवर्तिविकर्तनतनयौ परस्परं समरं प्राव-
र्तयितुमारभेतां ॥ ८ ॥

अमर्त्यचक्रवर्ती इंद्रः विकर्तनः सूर्यः समरं प्रावर्तयितुमारभेतां पुन्रमारब्धवन्तौ ॥ ८ ॥

(पद्यम्) राधाकुंतीपुत्रयोः शौर्यभाजोश्च क्रीभूतौ चापदंडौ ज्वलंतौ ॥
मध्यस्थाया रंगभूदेवतायास्ताटकात्तामादधाते स्म तत्र ॥ ४३ ॥ अ-
वकर्ण्य शरासवह्निघोषं सुतयोस्तत्र सहस्रदृष्टिषुष्टयोः ॥ दिवि वै-
णिकतापसस्य चित्रं महती प्रीतिरभूच्च नैव चाभूत् ॥ ४४ ॥ उल्लोलक-
ल्लोलितदोर्विलासावुपेन्द्रमद्रेः श्वरसारथीतौ ॥ परस्परं बलकुलैरभू-

तारुपापिलीढावरुपापिलीढौ ॥ ४५ ॥ कर्णामरेन्द्रमुतकार्मुक
वल्लिवानैर्नरिंधमंवरतलेनिविडेपृषत्कैः ॥ अभ्यागतानमरभावमु
पेत्ययोधान्प्रच्छवैणिकमुनिःप्रधनप्रकारान् ॥ ४६ ॥

चकीभूतःचक्रगविप्रातः ज्वलंतःदीप्तिमंतः रंगभूदेवताममरांगणदेवी ताटंकाभा-
मादधातेस्मभूषणकांतिंधारयामासतुः ॥ ४३ ॥ शरासवल्लिःधनुर्लता सहस्रदृष्टिःइंद्रः
सहस्रदृष्टिःसूर्यः दिविस्वर्गे वैणिकतापसःनारदः ॥ ४४ ॥ उल्लोलःअतिचंचलःकल्लो-
लःमहालहरी दीर्घिलासःबाहुवीर्यं उपेंद्रःकृष्णः मद्रात्मजःशल्यः रुषालीढः कोपेन
व्यातः अरुषालीढःक्षतेनव्यातः वांतःमुक्तः ॥ ४५ ॥ पृषत्कःत्राणः अमरभावंदेवत्वं
वैणिकमुनिःनारदः प्रधनप्रकारःयुद्धचमत्कारः ॥ ४६ ॥

पाणिनातदनुभानुनंदनेपञ्चगास्त्रमचिरेणगृह्णाति ॥ पूर्वमेवनिखि
लाप्सरःकुलात्सादधौवरणमालयमुर्वशी ॥ ४७ ॥ सव्यसाचिहन
नायशरासेसंहितेरविभुवाभुजगास्त्रे ॥ नंदनद्वितयवत्त्वममंस्तस्व
स्यकल्पकवनेनसहेंद्रः ॥ ४८ ॥ रवितनयविमुक्तशस्त्रमेतद्विविर
सनायुगलंवह्निर्हितन्वत् ॥ अहमरिमधुनाद्विधाकरोमीत्यभिनय
केलिमिवादधद्भासे ॥ ४९ ॥ द्विधाविधातुंविजयंशिरोधावथा
पतंतंससरीसृपंतम् ॥ निरीक्ष्यसारेणनिजेनशार्ङ्गीनिमज्जयामास
रथांगमुर्व्याम् ॥ ५० ॥ आनेमिमग्रस्यहरेरुपायात्तदाशतांगस्य
किरीटिनोऽस्य ॥ गर्भेवकाशंकिलवांधवेनशंभोःशतांगोधरणिर्व्य
तानीत् ॥ ५१ ॥ ततःकुरुणामिवपुष्करांतेश्वेडाभर्तोजूंभयता
निजांच ॥ उग्राहिनातस्यकिरीटशृंगमग्राहिनाकेंद्रभयेनसाकम् ५२

पाणिःहस्तः भानुःसूर्यः पञ्चगास्त्रसर्पमुखवाणः कुलंसमुदायः ॥ ४७ ॥ सव्यसा-
चीअर्जुनः संहितःसंधानकृतः नंदनद्वितयं (नंदनंवनंपुत्रंजयंतंच) नंदनद्वयं अर्जुनव-
धात्अवशिष्टम् ॥ ४८ ॥ रसनायुगलंजिह्वाद्वयं अरिंअर्जुनं अभिनयकेलिःसूचन-
भावः ॥ ४९ ॥ विधातुमापतंतंससरीसृपं कर्तुमागतंसर्पं शार्ङ्गीश्रीकृष्णः उर्वीपृथ्वी
रथांगंवक्रम् ॥ ५० ॥ शतांगनेमिःरथधारा किरीटीअर्जुनः गर्भावकाशःमध्यस्थितिः
॥ ५१ ॥ पुष्करंआकाशं श्वेडाभर्तौदंष्ट्रविपोत्सर्गलीलां २ सिंहनादलीलां उग्राही
कालसर्पः किरीटशृंगंमुकुटाग्रं नाकंस्वर्गम् ॥ ५२ ॥

ततःस्नेहसार्द्रस्तंपक्षपातीभुजंगमम् ॥ तक्षकःकिलपार्थस्यवर्ध
यामाससायकः ॥ ५३ ॥ दंतीद्रिपादातरथाश्वभेदीकुंतीकुमारः

सहरेर्निदेशात् ॥ राधेयकायेविविधास्त्रजालमाधेयमेवव्यधितक्ष
णेन ॥ ५४ ॥ सर्वेषुयाचकजनेषुबहुप्रदत्तात्सर्वैतरोन्नतिर्यंख
मणेःकुमारः ॥ पार्थस्यमार्गणगणंर्पातितंशरीरेसार्थव्यधादभिमनं
सवितीर्यजीवम् ॥ ५५ ॥ कर्णेऽपिकर्णेद्रियमात्रपात्रेदुर्योधनःशो
करसेममज्ज ॥ अभ्यासभूमाननिवाधिरोढुमनागतस्यहृदमज्ज
नस्य ॥ ५६ ॥ ततःस्वकीयस्यतनूभवस्यवधादपस्नातुमनाइव
द्राक् ॥ मंदायमानद्युतिभारमालीमरीचमालीचममज्जसिंधौ ॥
॥ ५७ ॥ इतिश्रीचंपूभारतेएकादशस्तवकःसमाप्तिमगमत् ।

स्नेहार्द्रजैलपुक्तः २ प्रेमयुक्तः भुजंगमः सर्पः तक्षकः नागः २ छेदकः सायकः बाणः
॥ ५३ ॥ निदेशः आज्ञा राधेयकायः कर्णदेहः विविधास्त्रजालमाधेयमेवव्यधितसर्वश-
स्त्रतमूहमारोपयामास ॥ ५४ ॥ प्रदत्तं दानं सर्वैतरोन्नतिः महत्तराउन्नतिः समणिः
सूर्यः मार्गणगणः याचकगणः २ बाणजालं सार्थव्यधात्सफलंरुतवान् अभिमनंउचि-
तम् ॥ ५५ ॥ कर्णेद्रियमात्रपात्रः नामशेषः हतः अभ्यासभूमानं अभ्यासबाहुल्यं अ-
नागतः अप्राप्तः मज्जनं स्नानम् ॥ ५६ ॥ तनुभूः पुत्रः द्राक्त्वरितं द्युतिः तेजः मरीचमाली-
निममज्जसिंधौसूर्यः अस्तंजगाम ॥ ५७ ॥

इति एकादशस्तवकः समाप्तः ।

अथ द्वादशस्तवकः ॥

(पद्यम्) शल्यंततः परमरातिकुलस्यचित्ते शल्यं दिशंतमनिशंरम
णः कुरूणाम् ॥ कल्यंतरणेषु पृथनाधिपतिं विधाय तुल्यं त्रिविष्टपप
तेः स्वममन्यतासौ ॥ १ ॥ तत्तादृशंतदनुवाहुमदेन शत्रुनाकंपयंत
ममरावलिमस्तकेन ॥ शक्त्या निहत्य युधि शल्यमजातशत्रोः पा
णिर्दधौ प्रथमतः परहिंसकत्वम् ॥ २ ॥ अथ तं सुबलात्मजं क्षणादव
गम्य प्रियपाशकं मृधे ॥ यमदापितपाशकं व्यधाद्यमयोः प्राथमिकः
पराक्रमी ॥ ३ ॥ अथ युद्धतपर्तुदुःसहश्रीर्हरिदभ्यंतरधावदात्मघो
षम् ॥ सहते स्म न किंचिदप्युलृकं सह देवस्य भुजप्रतापमानुः ॥
॥ ४ ॥ ज्वालानुपक्तमिव दाहविधौ कृशानोः शोणंदधच्च मरवाल्
मुदस्पचापम् ॥ पार्थे निहंत रिरिपू नथ कांदिशीकाद्रोणात्मभूरुप
मुखाः सहसा बभूवुः ॥ ५ ॥

अरातिकुलंशत्रुसंघः चित्तशल्पंचित्तदुःखप्रदं कल्पंकलहनिपुणं पृतनासेना त्रिविष्ट-
पपतितुल्यईंद्रसदृशम् ॥ १ ॥ अमरावलिः देवगणः शक्तिः आयुधविशेषः अजातशत्रुः
युधिष्ठिरः पाणिः हस्तः ॥ २ ॥ सुवलात्मजः शकुनिः प्रियपाशकः अक्षमिपः मृधेसमरे
यमयोः आधमिकः नकुलः यमदापितपाशकं व्यधान्जघानेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तपः ग्रीष्मः ह-
रिदभ्यंतरं दिगंतरं आत्मघोषः काकः २ स्वशब्दः उलूकः शकुनिपिता २ पक्षिविशेषः
नसहतेस्मजघानेत्याशयः भानुः सूर्यः ॥ ४ ॥ अनुपकः युक्तः कृशानुः अग्निः चमरवा-
लं हरिणपुच्छं चापमुदस्पगांडीवमुच्चात्य कांदिशीकः भयद्रुतः कृपमुखः कृपाचार्यप्रमुखः
द्रोणात्मभूः अश्वत्थामा ॥ ५ ॥

(गद्यम्) इत्थं सोदरदायादवरूथिनीनां रणक्षितौ परिक्षयमभिवी-
क्ष्य महीयसा साध्वसेन मनसि विरचितप्रथमप्रवेशः कचन गूढावस्थि-
तिरेव महती ममायुष्टो मेष्टिरित्यालोच्य झटिति घटितकवचावगुंठन-
पन्नगकेतनः स्यमंतपंचकसामंतं सागरगंभीरं स्वरितनामानं कंचन
माहाह्वदमासाद्य मद्भुजेन चिरधार्यमाणां क्षोणीं त्वय्येव समर्पयि-
ष्यामीति पातालवासिनः पन्नगाधिपतेर्द्विसहस्रलोचने पुरहसि वच-
सानि वेदयितुमिव दूरंदूरं निमज्ज्य स्वविद्यया सर्वमप्यंभः स्तंभयामास १
सोदरः बंधुः दायादः पुत्रः वरूथिनी सैन्यं परिक्षयमभिवीक्ष्य संहारं दृष्ट्वा महीयसा-
ध्वसं महद्भयं कचन गूढावस्थितिः कुत्रचिद्भुतस्थानं आयुष्टो मेष्टिः आयुर्वृद्धिकरणजः इ-
त्यालोच्य इति मनसि विचार्य घटितकवचावगुंठनं कृतशरीरवेष्टनं पन्नगकेतनः सुयोधनः
स्यमंतपंचकांतीर्थविशेषं सामंतसमोपप्रांतं ह्रदमासाद्य जलाशयं प्राप्य पन्नगाधिपतिः
शेषः विद्याजलस्तंभिनी शक्तिः अंभः जलं क्षोणी पृथ्वी रहसि एकांते ॥ १ ॥

(पद्यम्) वकहंता पुराद्यासौ धार्तराष्ट्रवधोद्यतः ॥ इति भीतस्य
राज्ञोऽस्य युक्तं कासारमज्जनम् ॥ ६ ॥ दरीपुवा शिखरीसरि झर-
पुवा पुरीपुवा घनवनवल्लीपुवा ॥ तिरोमवेदयामिति तं समार्गितुरं रणस्थ-
लात्पवनमुतोऽथ निर्ययौ ॥ ७ ॥ अपरैरपि सोदैरस्तदानीमनुजात-
स्य जयार्थं सिद्धयेऽस्य ॥ शतमन्युभुवः पुरेव दिष्ट्या शवरः कश्चन
संन्यधादनांते ॥ ८ ॥

वकहंता भीमः धार्तराष्ट्रदुर्योधनः २ हंसः वकः पक्षिविशेषः कासारमज्जनं सरोव-
रांतः प्रवेशः ॥ ६ ॥ सरित् नदी झरी प्रवाहः शिखरी पर्वतः घनवल्ली रीनिविडलता वंमा-

गितुं दुर्पोषधनमन्वेष्टुम् ॥ ७ ॥ अपरसोदरः अन्यबंधुः वनातिवनमध्ये संन्यधात्तमीपं
प्राप शतमन्युः इन्द्रः ॥ ८ ॥

(गद्यम्) अथ तेन कृतांजलिना सविनयं निवेदितायां सार्वभौमलक्ष्मणोपेतायां पदपंकौ लक्ष्यमाणैः सलिलमाहर्तुं वने देवताभिरानीतैरिव कलशैरंकितावतारपथात्संगरंगप्रयुक्तविविधायुधसविधाधी ततैर्क्षय्यानीव परुषाणि सरोपाणि मारुतिवचनानि निशम्य विशालैः क्रोधनिश्वासेरुपरिकोरकितबुद्बुदकलकलोदयात्तस्माज्जलाशयादुत्तीर्य मानिनामग्रणीः सुयोधनो धीरधीरमनास्तादृशेन भीमेन सह भयानकंगदागदिकलहायितुं सरभसमुपचक्रमे ॥ २ ॥

लक्ष्मणोपेतालक्षणयुक्ता पदपंक्तिः चरणपरंपरा सलिलमाहर्तुं उदकमानेतुं अंकितं बिहृष्टं सविधाधीतं सकाशात्कृतं तैर्क्षय्यं तीक्ष्णभावः परुषं कूरं सरोपः कोपसहितः मारुतिः भीमः उपरिकोरकितः ऊर्ध्वमुद्धूतः मानिनामग्रणीः मानिवीराणां श्रेष्ठः सरभसमुपचक्रमे सवेगं प्रारेभे ॥ २ ॥

(पद्यम्) आजगाम सरस्वती तटादाजिसीमन्निव लवान्बलस्तदा ॥

जायते खलु यदाख्ययाऽनिशं मद्रे देवपदयोः समागमः ॥ ९ ॥ तत्र

विस्मयकरंगदाहवं पश्यतोऽस्य सहसंमदाश्रुभिः ॥ पुष्पवृष्टिरुभयो

रुपांतयोः पुष्करात्सुरभिगंधिरापतत् ॥ १० ॥ प्रविवेदकुलालच

क्रवद्धमतोस्तत्र तयोर्द्वयोर्मिदाम् ॥ नवलो नहरिर्नपांडवानसुरा

नाश्वमुखानचारणाः ॥ ११ ॥ मन्त्रामधारिमृदुलंबसनं विमृद्रात्ये

तत्सदेत्यतिरुपेव यदूहहस्य ॥ नेत्रेण सूचितमरेरथ सक्थियुग्मं

चूर्णीचकार गदया श्वसनस्य मूनुः ॥ १२ ॥ तत्राथ तारकमिवाद्रि

मुताकुमारो जित्वा मुयोधनमसौ शिविरं दिनांते ॥ वर्गः पृथातनुमु

वां मधुभिस्समेतः पट्टेभिर्मुखैर्जनितशंखरवोजगाहे ॥ १३ ॥ भूयो

ऽपि मायमनलायमहःप्रदाने भासां प्रभोरिव कराद्विशिविप्रकीर्णैः ॥

धूमैरिवाक्षिपथरोधिभिरंधकारैः प्रापेकुरुक्षितिभृतां पटमंडपौघः ॥

॥ १४ ॥ तस्मिन्काले विचिंत्य क्षितिपतिमभिर्युक्तमासाद्य रणे

तैस्तैराश्वास्वलापैर्निजमपि समरे भाविकृत्यं निवेद्य ॥ मुक्तस्तेना

द्वैमार्गेहरवरमुदितोद्रोणभूश्चापमौर्व्याधृष्टद्युम्ननिकृत्यस्वसुरपित
नयानस्यचिच्छेदशूरान् ॥ १५ ॥

आजिसीम्निरणंगणे बलःबलभद्रः आख्याप्रसिद्धिः भद्रंकल्याणं अनिशंनिरंतरं
पदसमागमःचरणस्पर्शः ॥ ९ ॥ गदाहवंगदायुद्धं मदाश्रुआनंदाश्रु उपांतःसमीपभा-
गः पुष्करंगगनं सुरभिगंधःअतिसुगंधः ॥ १० ॥ द्वयोर्भिदांभीमदुर्योधनयोःन्यूना
धिक्यं प्रविवेदजानातिस्म ॥ ११ ॥ सदाविमूढाविचिरकालंचूर्णपति यदूहहःश्रीकृ-
ष्णः सक्थियुग्मंकुरुयुग्मं अरिःसुयोधनः श्वसनसूनुःभीमसेनः ॥ १२ ॥ मन्त्रामधा-
रिवसनंनेत्रपर्यायनामवसनं तारकःतारकासुरः अद्रिसुताकुमारःकार्तिकेयः मधुभित्-
श्रीकृष्णः पृथातनुभुवःपांडवाः शंस्वरवःशंस्वघोषः ॥ १३ ॥ अनलःअग्निः महःप्रदानं-
वेजोदानं भासांप्रभुःसूर्यः विप्रकीर्णःगलितः अक्षिपथरोधीनेत्रमार्गप्रतिबंधकः कुरुक्षिति-
भृतदुर्योधनः ॥ १४ ॥ क्षितिपतिःसुयोधनः असुःप्राणः युक्तंसमयोचितं आसाद्यसं-
निधंगत्वा रंगेयुद्धभूमौ लापःमधुरभाषणं हरवरःशंकरवरदानं द्रोणभूःअश्वत्थामा
चापमौर्वीधनुर्गुणःनिकृत्यकंठेछित्वा स्वसृतनयान्द्रौपदीपुत्रान् ॥ १५ ॥

(गद्यम्) इत्थंनिशीथेमयानकनिजसायकशतधाशकलितद्विप
दनीकात्कुरुनायकपटनिकेतनात्स्वभुजाभ्यामिवप्रविष्टकटका
भ्यांकृपकृतवर्मभ्यांसहपुनरपिसरस्तीरमागत्यदुष्करंस्ववृत्तांतंक
थयंतमश्वत्थामानमयिसखेसंप्रतिममप्रीतिरेतावतीत्यभिनेतु
मिवतिर्यक्प्रसारितेनबाहुयुगुलेनयत्नादाश्लिष्यत्वमेवरवलुममप्रा
णोभवसीत्यौपचारिकवचनंप्रयुंजानंतंराजानंकोपादिवतदीयाः
प्राणास्तदानीमत्याक्षुः ॥ ३ ॥

सायकःवाणः शकलितंद्विपदनीकं छिन्नंपांडवसैन्यंनिकेतनंगृहं कटकंसैन्यं २ वलघं
निशीथेमध्यरात्रौ अभिनेतुमिवभावेनदर्शयितुमिव बाहुयुगुलंहस्वदयं तदीयाःप्राणाः त-
मत्याक्षुःदुर्योधनप्राणाःदुर्योधनंअमुचन् ॥ ३ ॥

(पद्यम्) कृपस्ततःकुरुपुरीकृतवर्माकुशस्थलीम्॥प्रययौद्रोणमूनु
श्वपाराशर्यतपोवनीम् ॥१६॥ अथदीप्तिभिरात्मनोविजेतुर्विमत
द्रौणिशिरोमणेर्भवित्रीम् ॥ सहजास्पदभंगमानहानिसविताद्रष्टु
मिवोदयाद्रिमागात् ॥ १७ ॥

कुरुपुरीहस्तिनापुरं कुशस्थलीद्वारका पाराशर्यःश्रीव्यासः ॥ १६ ॥ आत्मदीप्तिः

स्वकीयकांतिः विमतः शत्रुः अश्वत्थामा भवित्री भाविनी आस्पदं स्थानं भंगः न-
राभवः सवितासूर्यः उदयाद्रिः उदयपर्वतः ॥ १७ ॥

(गद्यम्) ततः परमात्मसोदरसूतमुखाच्छ्रवणकालकूटमपत्या
त्ययमधिगम्य निपीदं त्यायाज्ञसेन्यामूर्च्छीधकारं रत्नदीपालोकेन दूर-
मुत्सारयितुमुत्सुक इव गुरुसुतचूडामणेराहरणाय शतांगमभिरुह्य मौ-
र्वीविस्फारयद्भिर्मघवत्कुमारादिभिर्मसलितपार्श्वभागोमारुतिस्त-
पस्यतस्तस्यैवाश्रमपदं प्रतस्थे ॥ ४ ॥

आत्मसोदरः आत्मबंधुः कालकूटं विपं अपत्यात्ययमधिगम्य पुत्रवधं ज्ञात्वा निपीदं-
त्यादुःखं प्राप्नुवत्याः याज्ञसेनीद्रौपदी आलोकः प्रकाशः गुरुसुतः अश्वत्थामा चूडामणिः
शिरोरत्नं शतांगः रथः मौर्वीधनुर्गुणः मघवाइन्द्रः मांसलितः मांसपुटः तपस्यतः अ-
श्वत्थाम्नः ॥ ४ ॥

(पद्यम्) तत्रागतेषु युधितेषु तपोधनोऽयमेकोऽपि धीरतरधीरिषु वर्षके-
षु ॥ निष्पांडवास्तु वसुधेति निजव्रतेन साकं व्यमुंचदभिमंच्य ज-
वादिपीकाम् ॥ १८ ॥ अथ ब्रह्मशिरोस्त्रस्य प्रहितस्य किरीटिना ॥
योगात्तूलपदस्येव ह्रस्वभावं जगाम सा ॥ १९ ॥ अथादृतो मारु-
तिना हठेन भग्नस्य शीर्षाद्गुरुनंदनस्य ॥ दत्तो मणिः पार्षतनंदनायाः
शोकाग्निदाहप्रतिबंधकोऽभूत् ॥ २० ॥

तपोधनः अश्वत्थामा धीरतरधीः दृढबुद्धिः इषु वर्षकः वाणवृटिकर्ता वसुधापृथ्वी जवः
वेगः इपीका अस्त्रम् ॥ १८ ॥ प्रहितं मुक्तं किरीटी अर्जुनः ह्रस्वभावं जगाम पराभृताद-
भूव ॥ १९ ॥ मारुतिः भीमः गुरुनंदनः अश्वत्थामा मणिः चूडामणिः पार्षतनंदना-
द्रौपदी ॥ २० ॥

(गद्यम्) ततः संवर्तसमयसच्छात्रेतादृशी कुरूणामुभयेषामपि सं-
प्रहारे कृष्णावेणीबंधायुपासहपरिसमाप्ते ॥ ५ ॥

संवर्तसमयः प्रलयकालः सच्छात्रः सदृशः संप्रहारं युद्धं कृष्णाद्रौपदी बंधायुपासहबंध-
नकालेन सह ॥ ५ ॥

(पद्यम्) स्वंदुःशलाशेषमपत्यवर्गपांडोश्च विज्ञाय समस्तशेषम् ॥
दृशा सदांधोजरठो महीपश्चिरंतदाचेतनयापि जज्ञे ॥ २१ ॥

दुःशलाशेषदुःशलाकन्यावशिष्टं जरठःमहीपः वृद्धःधृतराष्ट्रः चेतनावुद्धिः दृक्दृष्टिः
समस्तशेषसकलपांडवावशिष्टम् ॥ २१ ॥

(गद्यम्) तदानींविदुरसंजयाभ्यांव्यजनादिभिरुपचारैर्विश्राणि
तसंज्ञोहासुयोधनदुःशासनेतिबहुधाविलपन्नुत्थायरणनिहतस्व
जनमुखेदुस्मरणमात्रादुल्लोलकल्लोलितशोकसिंधुभिर्वधुभिःसहन
गरान्निर्गतोभवत्समेपुगतेष्वपिपूयमद्यापिननिर्गताइतिराषेणप्रा
णान्वहिरुत्सारयितुमिवदृदिपुनःपुनर्विरचितकरास्फालनाभिःस
विधमागम्यमज्जन्मभूसोदर्यप्रातिभट्टमिधमाचरंतीत्यसहिष्णु
तयेवकपोलमकरिकामुन्मूलयंतंवाष्पप्रवाहंनयनैरुत्सृजंतीभिरन
वरतमस्मान्कुसुमैरामोदभरितान्विदधानाःसुयोधनादयःकेतिगवे
षयितुमिवसुविदूरमवतीर्णैश्चिकुरहस्तैरुपलक्षिताभिःपवनसुतप
रिषोपालंभनपरिपूरितार्थैर्विलापैर्दिगंतरंनिरंतरयंतीभिःसुषाभिः
परिवार्यमाणयागांधारसुतयाशनैःशनैरनुगम्यमानःसंग्रामभुवम
वगाह्यपंक्तिभिःपरिशीलितदीर्घनिद्रेषुपाकशासनपरिमुक्तपारिजा
तप्रसवपरिमलितकचबंधेषुवीरेषुतनयेषुनिपत्यपरितोलुठन्सकुरु
भूपश्चिरमरोदीत् ॥ ६ ॥

विश्राणितसंज्ञादत्तचेतना उल्लोलंचंचलतरं कल्लोलःमहालहरी सिंधुःसमुद्रः विरचि-
तंकृतं करास्फालनंहस्तताडनं सविधंसमीपभागं प्रातिभाट्यंप्रतिशत्रुत्वं असहिष्णुता-
असहनबुद्धिः मकरिकाकुंडलं वाष्पंदुःस्वाश्रु अनवरतंसततं आमोदःहर्षः विदधानःकु-
षाणः गवेपितुंअन्वेपितुं अवतीर्णःगलितः चिकुरोपलक्षितंकेशपुक्तं पवनसुतपरिषो-
पालंभनं भीमगदा निंदायंतीपूरयंती गांधारसुतागांधारी संग्रामभुवमवगाह्यरणग-
णंप्रविश्य परिशीलितदीर्घनिद्रास्वीकृतमरणं पाकशासनःइंद्रः प्रसवपरिमलितःपुष्पगं-
धितः भूपःधृतराष्ट्रः ॥ ६ ॥

(पद्यम्) रुष्टंपितृव्यममुमागतमाजिभूमौद्रुंमयाकुलधियाऽथ
युधिष्ठिरेण ॥ अभ्यर्थितौहरिपराशरनंदनौद्रागाजग्मतुस्तमपनीत
रुपंविधातुम् ॥ २२ ॥ तंव्यासरुष्णावतितप्यमानंशोकेनशांतंमुतरां
व्यधत्ताम् ॥ नभोनभस्याविवदावदृक्षंदंद्यमानंदवपावकेन ॥ २३ ॥

पितृव्यःधृतराष्ट्रः आजिभूमिःरणांगणं आकुलधीःव्यग्रबुद्धिः अरूपयितःप्रार्थितः
पराशरनंदनःव्यासः अपनीतरुपंविधातुंगतक्रोधंकर्तुम् ॥ २२ ॥ तप्यमानंपीडितं न

धृतराष्ट्रं शांतं व्यधत्तां शांतमकुरुतां नभस्यः भ्राद्रपदमासः नभः श्रावणमासः दाववृक्षः व-
नवृक्षः दवपावकः दावाग्निः दह्यमानः ज्वलन् ॥ २३ ॥

(ग०) अथ सहजैः सममाहवभुवमागत्य स्वामिन्नेकविधापरा
धकरणेन तवशापपात्रं जनोऽयमागतइति चरणयोः प्रणमंतं धर्मात्म
जं प्रथमतो नृदुलमालिङ्गितवंतं पश्चाद्भावज्ञेन मुकुंदेन पुरस्थापित
लोहभीमसेनेन सह निजवैरमपि चुर्णीकृतवंतं प्रज्ञादृशंतं पुरस्कृत्य स्मृ
तवद्दुलकरणीयजातो युधिष्ठिरः पुराभगीरथइव प्रेतभूयंगताय सर्व
स्मै ज्ञातिजनाय निर्मलैर्निलिपनिमग्नगासलिलैर्निवापांजलिनिर्वपणं
विधिवदेव निर्वर्तयामास ॥ ७ ॥

सहजः बंधुः आहवः पुद्गं प्रणमंतं प्रणिपातं कुर्वंतं धर्मात्मजः युधिष्ठिरः भावज्ञः मुकुंदः
अभिप्रायवेदी श्रीरुष्णः लोहभीमसेनः भीमस्य लोहमयपुत्तलिका प्रज्ञादृक् धृतराष्ट्रः चू-
र्णीकृतवंतं त्यजंतं करणीयजातः कर्तव्यपरंपरा प्रेतभूयंगतः प्रेतत्वं प्रातः निलिपनिमग्नगा-
सलिलगंगोदकं अपांजलिनिर्वपणं जलांजलिदानं विधिवत्शास्त्रवत् ॥ ७ ॥

(पद्यम्) सुधाब्धिबीचीरिव तोरणावलीस्ततो वहंती ततवायनिस्व
नाम् ॥ हरिपुरो धाय समंसहोदरैरविक्षदात्मो यपुरीं युधिष्ठिरः ॥ २२ ॥
वलग्रसूतैर्द्रुपदात्मजाया वितानितेधाभ्रिसतत्रचेलैः ॥ स्थित्वा
पितृव्यस्य दिनंतदेकं परेऽह्नि पार्थः प्रययौ स्वगेहम् ॥ २५ ॥ ततः ॥
राज्याभिषेकसलिलादिव संगतं द्रागावर्तमुदहति मूर्धनि धर्मसूनोः ॥
रुष्णादयः शुभगुणे कृतिनो मुहूर्ते हेमं न्यधुर्मुकुटमुज्ज्वलरत्नजालम् ॥
॥ २६ ॥ द्विजप्रणामे पुनृपस्य लघ्नाभूरेण राजिर्भुजसीशिरजे ॥
एकाधिकद्वादशहायने पुक्षितिः रुशांगीविरहादिवास्य ॥ २७ ॥

सुधाब्धिबीचीः अमृतसमुद्रलहरी तोरणावलिः तोरणपंक्तिः वायनिस्वनावायशब्द-
पुक्ता आत्मीयपुरीमविक्षत् हस्तिनापुरं प्राविक्षत् ॥ २४ ॥ वलग्रसूतं चेलं कटिभागोत्प-
न्नवस्त्रं धामगृहं परेऽह्नि द्वितीये दिने पार्थः युधिष्ठिरः ॥ २५ ॥ सलिलउदकं द्राक्षी-
मं आवर्ततः जलभ्रमणं मूर्धनि मस्तके शुभगुणमुहूर्तः समुहूर्तः कृतीकुशलः हेमसौवर्णं मु-
कुटं न्यधुः मुकुटं स्थापयामासुः ॥ २६ ॥ द्विजः ब्राह्मणः लघ्नापुक्ता रेणुराजिः रेणुपं-
क्तिः एकाधिकद्वादशहायने पुत्रयोदशवर्षेषु क्षितिः भूमिः रेजेशुशुभे ॥ २७ ॥

(गद्यम्) तदानीमेवपराशरसुतविदुरसंजयैः सह संभाषमाणं रमा
स्मरणमग्रतो विधाय सविनयं बोभत्सुना दीयमानहस्तावलंबो भूभा
रलघुकरणोपकारेण प्रीयमाणैर्दिग्दारणैः प्रेषितमिव महान्तं कंचिद्वि
पमुपवाह्यमधिरूढः शशिमंडलेन शरद्राकाशवर्षी प्रथमयाम इव धव
लातपत्रेण परिष्क्रियमाणो परिभागोलालनवशेन पार्श्वयोरगम्य
प्रमोदतरलपक्षपुटाभ्यां मरालदंपतिभ्यां चतुर्मुख इव चामराभ्या
मुपवीज्यमानो हर्म्यशिखरावलंबिनीनां नितं विनीनां कपोलस्खल
नदूरविप्रकीर्णैरानंदवाष्पविंदुमुकुलैरिव लाजांजलिभिरवकीर्य
माणः पुरस्सरविविधमंगलवाद्यगुरुजनशिष्यायमाणगवाक्षपरंपरां
तां पुरीं प्रदक्षिणीकृत्य द्वारभुवमवतीर्णो निजमणितिलकप्रतिबिंबानी
वदीपांकुराणिकनकपात्रमध्ये वहंती भिवारसीमंतिनी भिर्विरचिता
तिक्क्यमंगलः पांडुसूनुर्निविडवितानमाल्यधूपपरिमलसुरभितेमंड
पेकुरुकुलक्रमादागतं सर्वतोभद्रं नाम सिंहासनमध्यवात्सीत् ॥ ८ ॥

बोभत्सुः अर्जुनः उपकारः उपकृतिः प्रीयमाणः रूढवज्रः दिग्दारणः दिग्गजः द्विपमुप-
वाह्यं हस्तिवाहनं राकापौर्णिमा शर्वरीरात्रिः यामः प्रहरः धवलं शुभ्रं आतपत्रं लज्जं प-
रिष्क्रियमाणो परिभागः शोभायुकोर्ध्वभागः प्रमोदतरलः हर्षचंचलः मरालः हंसः चतुर्मु-
खः ब्रह्मा हर्म्यशिखरावलंबिनीगृहोपरिभागस्थिता नितं विनीस्त्री विप्रकीर्णः मण्डितः
शिष्यायमाणा प्रनिध्वनिकुर्वती कनकं सुवर्णं वारसीमंतिनीवेश्या निविडवितानं साद्रि-
सरणं परिमलसुरभिः सुगंधः कुलक्रमादागतं वंशपरंपरया प्राप्तं सिंहासनमध्यवात्सीत् सिं-
हासनारोहणं कृतवान् ॥ ८ ॥

(पद्यम्) सौधंकदाचिदधिरूढसमं सुहृद्भिर्भूपश्चिराद्विरहितस्य
पुरस्य तस्य ॥ वापीपुवीथिपुवनीषु चतुष्पथेषु नृत्यालयेषु च निम
ज्जयति स्म दृष्टीम् ॥ २८ ॥ तदानीं खलु ॥ क्षोर्णिको शगृहाणि
गोधनतर्तिषोढानूरथान्कुंजरानन्यासंपदमप्यदात्पणमिषादस्मा
कमीशाययः ॥ तादृक्षः शकुनेः करो विजयतामित्यालपंतीः शुकी
रुथ्यानेऽथ निशम्य धर्मतनयो मंदं जहासानुजैः ॥ २९ ॥ कृत्यज्ञः पां
डवोऽसौ सुतशतविरहादंतरत्यंतमार्तभक्त्या साकंपितृव्यं प्रतिदिनम

नुजैरग्रतःस्थापयित्वा ॥ कृत्वाधस्तात्कुशाग्रंविजितमिवधिया
 प्रांजलिःसर्वधमान्मीष्मादृणाश्रमाणामविकलमश्रुणोत्स्वास्पदं
 गंतुमिच्छोः ॥ ३० ॥ आलंकायास्तदनुसहजैराहिमाद्रेर्जितश्रीः
 शौरैर्दोष्णाघटितनिजदोर्धमभूर्वेदिपार्श्वे ॥ साहस्रीणांशतमख
 दृशांसंदधानोभ्यसूयामन्यादृक्षनियमपरधीराजहाराश्वमेधम् ॥ ३१ ॥
 राज्ञांमौलिपरंपरांचरणयोःपाणौप्रदानश्रियंबुद्धौराजनयोदयंहृदि
 कृपांसत्यंचजिह्वांचले ॥ ३१ ॥ बाहौसागरमेखलांवसुमतींमस्ते
 किरीटमुदाकुर्वन्धर्मतनूभवश्चिरमसौगोपायतिस्मप्रजाः ॥ ३२ ॥

सौधःराजगृहशिखरं सुहृत्मित्रं पुरंहस्तिनापुरं वीथिःगृहपंक्तिः वनीआरामः चतु-
 ष्षयःराजमार्गः नृत्यालयंनृत्यशाला दृष्टिनिमज्जयतिस्मअवलोकयामास ॥ २८ ॥
 क्षोणीपृथ्वी ततिःपंक्तिः घोटःअश्वः कुंजरःहस्ती अस्माकमीशःसुयोधनः पणमिपात्
 यतात् करोविजयतांहस्तोत्कर्षोभवतुः आलपंतीशब्दंकुर्वती शुकोशुकस्त्री ॥ २९ ॥
 पांडवःपुधिष्ठिरः अंतःमनसि आर्तदुःखितं पितृव्यःपितृबंधुः कुशाग्रंअधस्तात्कृत्वाद्-
 भांसनेउपविश्य स्वास्पदंस्वर्गस्थानं प्रांजलिःअंजलिपुक्तः अविकलंसंपूर्णम् ॥ ३० ॥
 आलंकालंकापर्यन्तं आहिमाद्रि हिमालयपर्यन्तं श्रीःसंपत् शौरिदोष्णाश्रीकृष्णभु-
 जवलेन धर्मभूःपुधिष्ठिरः वेदिपार्श्वेयज्ञवेदिपार्श्वभागे शतमखःइंद्रः अमृपाईर्ष्पा अ-
 न्यादृक्षंअश्वमेधमाजहार लोकविलक्षणंअश्वमेधयज्ञंचकार ॥ ३१ ॥ मौलिपरंपरा
 मस्तकपंक्तिः श्रियंलक्ष्मीं नयःनीतिः जिह्वांचलःजिह्वाग्रभागः सागरमेखलावसुमती
 समुद्रवलयांकितापृथ्वी मस्तंशीर्षं किरीटःमुकुटः मुदाआनंदेन धर्मतनूभवःप्रजाःगोपा-
 यतिस्मधर्मराजालोकानुरक्ष ॥ ३२ ॥

दिगंतरलुठत्कीर्तिरनंतकविकुंजरः ॥ प्राणैस्तुल्यंसरस्वत्याःप्राणै
 पीचंपुभारतम् ॥ १ ॥ उन्मीलदंबुजकदंबकसौरिभीणामुन्मृत्यदी
 शमुकुटीतटिनीसखीनाम् ॥ आचांतवैरियशसाममृतोर्मिलानांवा
 चामर्तिमुकवेर्वसुधैवमौल्यम् ॥ २ ॥ इतिचंपूभारतेद्वादशस्तवकः ॥

कविकुंजरःकविश्रेष्ठः प्राणैस्तुल्यंप्राणमिषं प्राणैपीचंपुभारतंचंपुभारतंरचयामास
 ॥ ३१ ॥ उन्मीलदंबुजकदंबकःप्रफुल्लकमलपंक्तिः सौरभिःसुगंधः इंशमुकुटीतटिनी
 सखीभागीरथी पशःकीर्तिः अमृतोर्मिःअमृतलहरी वाचां वाणीनां वसुधापृथ्वी
 कविःअनंतभट्टः ॥ ३२ ॥ द्वादशस्तवकःसमाप्तः ।

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK
3791
A5683C3
1890

Ananta Bhatta
Bharatacampuh

